Fogueres de paper

FOGUERA
DIPUTACIÓ **RENFE** 2025

El llibre ha participat en la convocatòria dels premis de la Generalitat per a la promoció de l'ús del valencià de l'any 2025

En aquest llibre s'utilitza l'ús genèric del masculí basant-se en la seua condició de terme
no marcat en l'oposició masculí/femení, això implica que no hi ha cap denotació de discriminació sexista.

Edita:
FOGUERA DIPUTACIÓ - RENFE

Direcció:
Sara Rodríguez i Fernández

Coordinació:
Francisco José Grau i Bernabe
Sara Rodríguez i Fernández

Redactors:
Mariola Quiñonero i Carratalá
Juan José García i Valero
Raul García i Sanchez

Monogràfic:
Christian Martínez i Rodríguez

Fotografies
Jesús Mora i Moreno

Coordinació Comercial:
Jesús Mora i Moreno

Disseny, maquetació, preimpressió, impressió i enquadernació
OFIBOOK S.L. Carrer Illa de Cuba 66 - 03009 Alacant
Tel. 966282801/966282820
daniel@ofibook.com

Depòsit legal
A 380-2012

Sumari

Fogueres de paper
5

Foguera Diputació Renfe
112

Els nostres comerços
228

La història que perdura... més enllà del foc

Vivim en una era completament digital, on a colp de clic tenim accés a tot un món nou, universal, on la comunicació ha evolucionat de manera tan globalitzada que ens és possible estar informats de tot el que succeïx en l'altra part del món... encara que no es tracta, ni molt menys, d'un món complet.

Molta de la nostra història més antiga es troba en el paper, per la qual cosa, per a conéixer més a fons la nostra festa haurem de, de manera irremeiable, acudir a les biblioteques, arxius i col·leccions particulars per a, a través del paper, conéixer un poc més sobre això.

Són llibres, revistes, llibrets, fotografies, periòdics, programes de festes, cartells i una infinitat més de mitjans palpables els que ens esperen per a ser novament llegits i revisitats, ansiosos per, una vegada més, contar-nos la seua pròpia història, la qual, per sort, ens servix com a mitjà per a poder realitzar monogràfics culturals com el present, el qual, segurament, acaba en un mitjà digital, encara que la seua pretensió primera és la de formar part del ric llegat cultural de les Fogueres de paper.

Publicacions festeres en paper: les millors pàgines de Fogueres

A part de l'apassionant món del llibret , cal esmentar les diferents publicacions festeres existents des dels començaments propis de la festa, trobant-nos algunes que dedicaven un número especial amb motiu de la celebració santjoanera i altres que naixerien entorn de la festa del foc.

"El Tio Cuc" seria una de les més conegudes antany, dedicant cada mes de juny un número especial a la nostra festes, mentres veurien la llum altres com "Chuñ", "Roses i Perles", "Crit Foguerer", "Fogueres d´Alacant"o "El Fogueter", les quals desenrotllarien la seua activitat en els primers anys de la festa (1928-1936), perquè la Guerra Civil truncaria la continuïtat de totes elles. A més, apareixeria en 1934 "El Llibre d'Or", d'iniciativa privada, un exemplar que reuniria, de manera organitzada i molt completa, els diferents esbossos de cada Foguera al costat del seu lema, Bellesa, "Foguerer Machor" (figura apareguda un any abans per a engrandir la festa), publicitat i una sèrie d'escrits i relats relatius a la ciutat, la seua festa i la província.

Però el primer exemplar editat de manera oficial gràcies a l'Ajuntament d'Alacant i l'antiga Comissió Gestora de "Les Fogueres de San Chuan" seria la revista "Festa" de 1936, la qual es convertiria amb el pas dels anys en la icona de la nostra celebració, si bé desapareixeria després del seu primer exemplar i seria recuperada diverses dècades més tard.

Els primers anys en els quals la festa reprendria la seua activitat, després de la contesa nacional, les Fogueres tindrien una publicació oficial o Revista oficial portada a terme gràcies a la Comissió Gestora. El primer número de la Revista Oficial, corresponent a l'any 1940, portaria per títol "Fogueres de San Chuan", un nom que desapareixeria per complet de l'imaginari collectiu, ja que es castellanitzaria en les posteriors edicions, tenint des de 1982 una altra editada per l'Ajuntament d'Alacant sota el títol de FESTA, la qual, per desgràcia, desapareixeria per complet després de trenta números, per la qual cosa les dos publicacions es fusionarien en el llibre actual anomenat Festa de Fogueres.

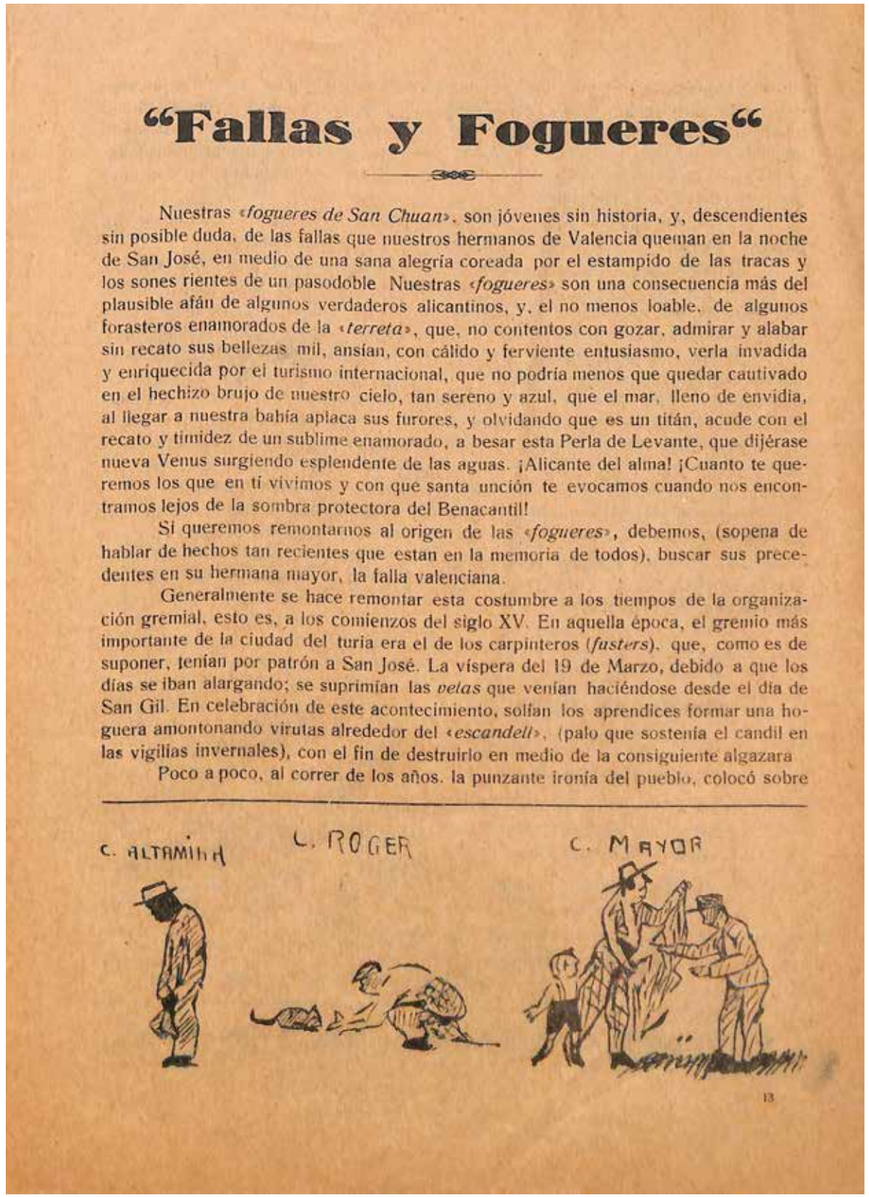
Per tot això, en el monogràfic que acompanya les següents pàgines desgranarem les millors pàgines de Fogueres en el període comprés entre 1929 i 1981, anys en els quals observem, primerament una multitud de revistes especialitzades o no en el tema i la publicació que seria l'oficial fins a la data abans indicada.

Per tot això, en l'esmentat any de 1929 ens podem trobar amb "Fogueres d'Alacant", en la qual abunden els anuncis publicitaris de diferents negocis de la ciutat, després dels quals podem observar una primera salutació:

"Pel que sembla, volem que les nostres primeres paraules siguen de sincera gratitud a la Premsa local, que tantes atencions ens ha dispensat.

Desitjant que el noble poble alacantí ens aculla amb benevolència d'este primer intent, prometent-los que en els successius anys introduirem totes les millores possibles, per a fer-nos mereixedors de l'estimació que ens dispensen".

Sota la firma de la primera redacció d'esta, en la qual no es destaca cap nom en concret, prosseguixen una sèrie de collaboracions en prosa i en vers, tot això acompanyat pels diferents esbossos dels monuments de l'edició, destacant, entre tots ells, l'entrevista realitzada a l'artista José Marced:

"Fallas y Fogueres"

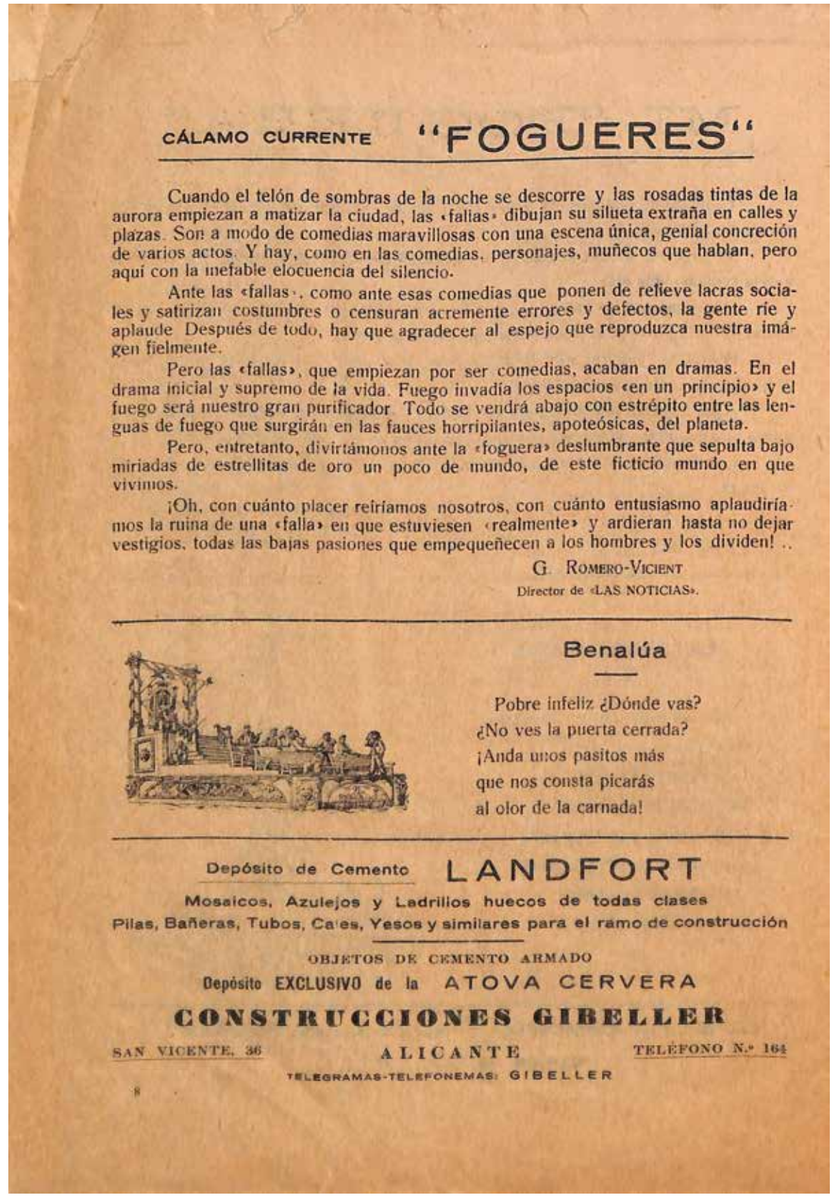
Nuestras «*fogueres de San Chuan*», son jóvenes sin historia, y, descendientes sin posible duda, de las fallas que nuestros hermanos de Valencia queman en la noche de San José, en medio de una sana alegría coreada por el estampido de las tracas y los sones rientes de un pasodoble Nuestras «*fogueres*» son una consecuencia más del plausible afán de algunos verdaderos alicantinos, y, el no menos loable, de algunos forasteros enamorados de la «*terreta*», que, no contentos con gozar, admirar y alabar sin recato sus bellezas mil, ansían, con cálido y ferviente entusiasmo, verla invadida y enriquecida por el turismo internacional, que no podría menos que quedar cautivado en el hechizo brujo de nuestro cielo, tan sereno y azul, que el mar, lleno de envidia, al llegar a nuestra bahía apiaca sus furores, y olvidando que es un titán, acude con el recato y timidez de un sublime enamorado, a besar esta Perla de Levante, que dijérase nueva Venus surgiendo esplendente de las aguas. ¡Alicante del alma! ¡Cuanto te queremos los que en tí vivimos y con que santa unción te evocamos cuando nos encontramos lejos de la sombra protectora del Benacantil!

Si queremos remontarnos al origen de las «*fogueres*», debemos, (sopena de hablar de hechos tan recientes que estan en la memoria de todos), buscar sus precedentes en su hermana mayor, la falla valenciana.

Generalmente se hace remontar esta costumbre a los tiempos de la organización gremial, esto es, a los comienzos del siglo XV. En aquella época, el gremio más importante de la ciudad del turia era el de los carpinteros (*fusters*), que, como es de suponer, tenían por patrón a San José. La víspera del 19 de Marzo, debido a que los días se iban alargando; se suprimían las *velas* que venían haciéndose desde el día de San Gil. En celebración de este acontecimiento, solían los aprendices formar una hoguera amontonando virutas alrededor del «*escandell*», (palo que sostenía el candil en las vigilias invernales), con el fin de destruirlo en medio de la consiguiente algazara

Poco a poco, al correr de los años, la punzante ironía del pueblo, colocó sobre

13

CÁLAMO CURRENTE

"FOGUERES"

Cuando el telón de sombras de la noche se descorre y las rosadas tintas de la aurora empiezan a matizar la ciudad, las «fallas» dibujan su silueta extraña en calles y plazas. Son a modo de comedias maravillosas con una escena única, genial concreción de varios actos. Y hay, como en las comedias, personajes, muñecos que hablan, pero aquí con la mefable elocuencia del silencio.

Ante las «fallas», como ante esas comedias que ponen de relieve lacras sociales y satirizan costumbres o censuran acremente errores y defectos, la gente ríe y aplaude. Después de todo, hay que agradecer al espejo que reproduzca nuestra imágen fielmente.

Pero las «fallas», que empiezan por ser comedias, acaban en dramas. En el drama inicial y supremo de la vida. Fuego invadía los espacios «en un principio» y el fuego será nuestro gran purificador. Todo se vendrá abajo con estrépito entre las lenguas de fuego que surgirán en las fauces horripilantes, apoteósicas, del planeta.

Pero, entretanto, divirtámonos ante la «foguera» deslumbrante que sepulta bajo miriadas de estrellitas de oro un poco de mundo, de este ficticio mundo en que vivimos.

¡Oh, con cuánto placer reiríamos nosotros, con cuánto entusiasmo aplaudiríamos la ruina de una «falla» en que estuviesen «realmente» y ardieran hasta no dejar vestigios, todas las bajas pasiones que empequeñecen a los hombres y los dividen! ..

G. Romero-Vicient
Director de «LAS NOTICIAS».

Benalúa

Pobre infeliz ¿Dónde vas?
¿No ves la puerta cerrada?
¡Anda unos pasitos más
que nos consta picarás
al olor de la carnada!

Depósito de Cemento LANDFORT
Mosaicos, Azulejos y Ladrillos huecos de todas clases
Pilas, Bañeras, Tubos, Cales, Yesos y similares para el ramo de construcción
OBJETOS DE CEMENTO ARMADO
Depósito EXCLUSIVO de la ATOVA CERVERA
CONSTRUCCIONES GIBELLER
SAN VICENTE, 36 ALICANTE TELÉFONO N.º 164
TELEGRAMAS-TELEFONEMAS: GIBELLER

8

Año I — Alicante 26 Mayó 1930 — Núm. 1

EL CRIT FOGUERER

10 CTS.

Alfonso el Sabio
Proyectatla comisió
que tirenla montañeta
y en ella hasta el torrecho.

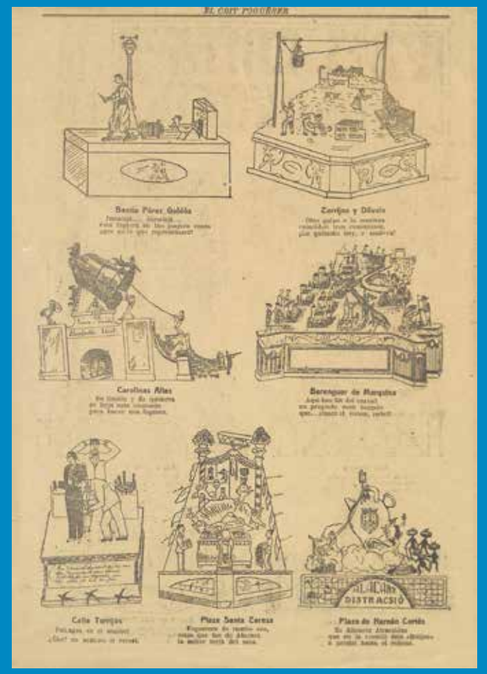
Alfonso el Sabio
El vers es un poc discret
el que peque de curios
que se compre aquí el llibret.

San Vicente
Para netechar la España
falten Quijotes y Sanchos
que rompen llanses de caña.

Reina Victoria
Tots son uns viciosos
els ninots de esta foguera
numerets, borrachos y niños melosos.

Plaza del Mercado
Se critica la begua
que és un vici que está estés
desde Cbina a Benalúa.

Barrio de San Fernando
En cuant apiega la nit
alguns pobres de Alacant
venen en busca de llit.

"Hem sostingut una xarrada amb el llorejat artista Sr. Marced, qui ens ha convidat que vérem els grups artístics i al·legòrics que han de figurar en ‹les fogueres› de l'Avinguda de Pérez Galdós, Plaça d'Isabel II i Plaça d'Alfons XII.

Del seu valor artístic, i de l'enginy malbaratat en els esbossos d'estes, res hem de dir. Baste saber que este notable artista, el Sr. Marced, va ser qui va merèixer l'any passat els honors del triomf més absolut, en aconseguir els dos primers premis.

- Estarà Vosté content de l'èxit obtingut l'any passat.?

-Home, sí. Per a nosaltres els artistes obtindre un primer premi, encara que fora simplement honorífic, és una gran satisfacció.

-Va Vosté enguany si s'ha de jutjar pel que ací estic veient - pels primers premis també, no?

-Li diré a Vosté Jo crec que això que li diré ocorre igualment en totes les activitats de la vida Quan l'artista treballa conscientment, la qual cosa menys el preocupa és el premi. El que li interessa, el que desitja és interpretar i encertar en la interpretació. Quant a premis, que se'l reconega a un el seu treball, prou.

- Home, Marced!

-Clar, que si amb l'èxit ve aparellat el premi...

Perquè jo li augure un altre triomf per a

—Perquè jo li augure un altre triomf per a enguany també, i tinc la seguretat que les tres «fogueres» que presenta hauran de ser molt admirades. Tinc entés que la Comissió de foguerers de Pérez Galdós, es mostra molt satisfeta de la interpretació i execució perfecta que Vosté ha donat a felicitat ‹ foguera› que serà, sens dubte, celebradíssima per quants la vegen.

-He fet amb les tres, quant he pogut.

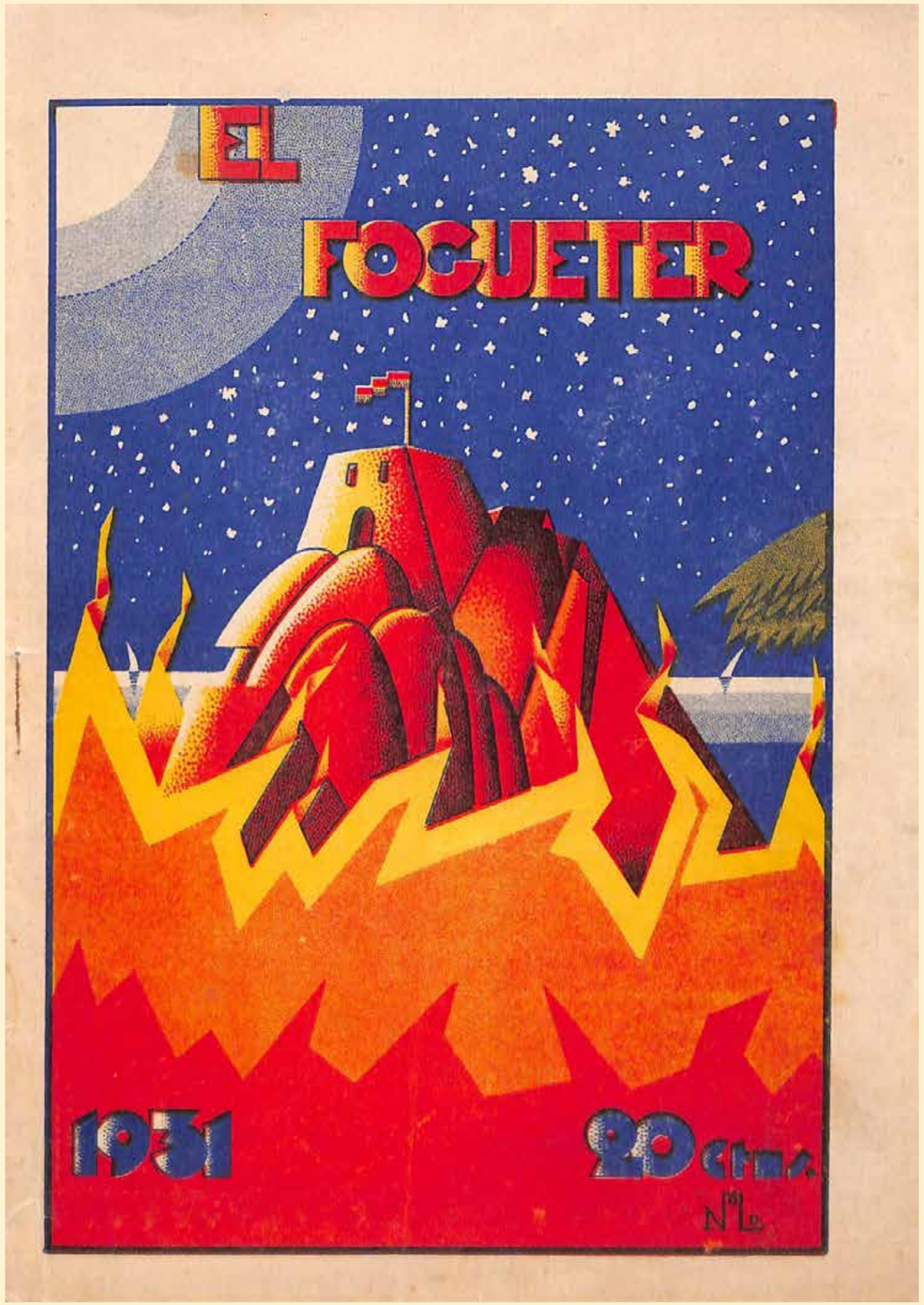
-A mi no em sorprenen estos triomfs en un artista com Vosté llorejat, amb mencions honorífiques, en possessió de diversos primers premis... Tinc entés que va Vosté a exposar en l'Ateneu, on farà una exhibició de la seua notable labor pictòrica?

—Així m'ho han sol·licitat diversos bons amics; però no tinc res decidit encara.

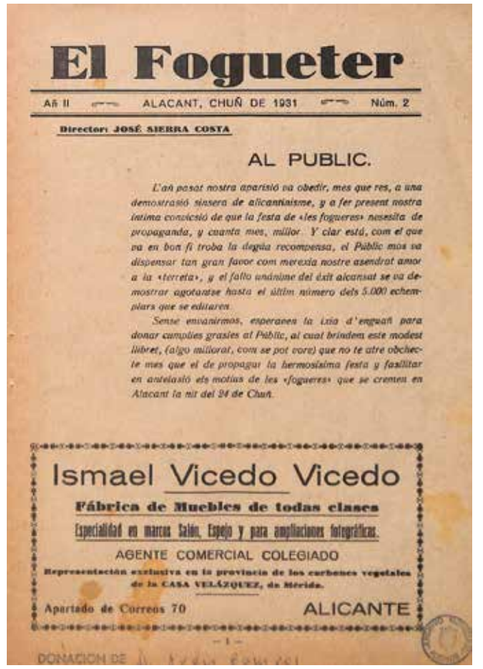
—Bé. Ja parlarem seriosament sobre això. No li sembla, Marced?

Si, senyor: Quan em descongestione de tot este treball.

I ens acomiadem amablement d'este artista infatigable, a qui deixem emplastrant, mimosament, el ventre de l'històric ‹rossí› cervantí, sobre els lloms tantes del qual vegades cavalcara i tantes proeses realitzara, el

El Fogueter

AÑ II — ALACANT, CHUÑ DE 1931 — Núm. 2

Director: JOSÉ SIERRA COSTA

AL PUBLIC.

L'añ passat nostra aparició va obedir, mes que res, a una demostració sincera de alicantinisme, y a fer present nostra intima conxicció de que la festa de «les fogueres» necesita de propaganda, y cuanta mes, millor. Y clar está, com el que va en bon fi troba la deguda recompensa, el Public mos va dispensar tan gran favor com merexia nostre asendrat amor a la «terreta», y el fallo unánime del éxit alcansat se va demostrar agotantse hasta el últim número dels 5.000 echemplars que se editaren.

Sense envanirmos, esperanes la xia d'enguañ para donar cumplies grasies al Public, al cual brindem este modest llibret, (algo millorat, com se pot vore) que no te atre obchecte mes que el de propagar la hermosísima festa y fasilitar en antelasió els motius de les «fogueres» que se cremen en Alacant la nit del 24 de Chuñ.

Ismael Vicedo Vicedo

Fábrica de Muebles de todas clases

Especialidad en marcos Salón, Espejo y para ampliaciones fotográficas.

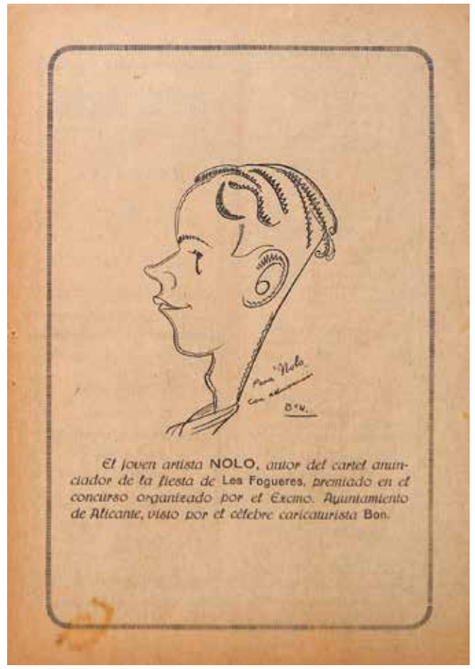
AGENTE COMERCIAL COLEGIADO

Representación exclusiva en la provincia de los carbones vegetales de la CASA VELÁZQUEZ, de Mérida.

Apartado de Correos 70 — ALICANTE

— 1 —

DONACION DE

El joven artista NOLO, *autor del cartel anunciador de la fiesta de* Les Fogueres, *premiado en el concurso organizado por el Excmo. Ayuntamiento de Alicante, visto por el célebre caricaturista* Bon.

manxec gentilhome El Quixot".

Un altre dels destacats textos d'esta primerenca publicació seria el format per Antonio Blanca que, encara que extens, val la pena reproduir, el qual portaria per títol "Falles i Fogueres":

"Les nostres <fogueres de San Chuan>, són jóvens sense història, i, descendents sense possible dubte, de les falles que els nostres germans de València cremen en la nit de San José, enmig d'una sana alegria corejada per l'espetec de les traques i els sons rients d'un pasdoble Nostres <fogueres> són una conseqüència més del plausible afany d'alguns verdaders alacantins, i, el no menys lloable, d'alguns forasters enamorats de la <terreta>, que, no contents amb gaudir, admirar i lloar sense cautela les seues belleses mil, anhelen, amb càlid i fervent entusiasme, veure-la invadida i enriquida pel turisme internacional, que no podria menys que quedar captivat en l'encanteri bruixot del nostre cel, tan seré i blau, que la mar, ple d'enveja, en arribar a la nostra badia aplaca els seus furors, i oblidant que és un tità, acudix amb la cautela i timidesa d'un sublim enamorat, a besar esta Perla de Llevant, que es diria nova Venus sorgint esplendent de les aigües. Alacant de l'ànima! Quant et volem els que en tu vivim i que santa unció t'evoquem quan ens trobem lluny de l'ombra protectora del Benacantil!

Si volem remuntar-nos a l'origen de les <fogueres>, devem, (baix risc de parlar de fets tan recents que estan en la memòria de tots), buscar els seus precedents en la seua germana major, la falla valenciana.

Generalment es fa remuntar este costum als temps de l'organització gremial, això és, als començaments del segle XV. En aquella època, el gremi més important de la ciutat del Túria era el dels fusters (fusters), que, com és de suposar, tenien per patró a San José. La vespra del 19 de Març, pel fet que els dies s'anaven allargant;

s e suprimien les veles que es feien des del dia de Sant Gil. En celebració d'este esdeveniment, solien els aprenents formar una foguera amuntegant encenalls al voltant del <escandell>, (pal que sostenia el cresol en les vigílies hivernals), amb la finalitat de destruir-lo enmig de la consegüent gatzara.

A poc a poc, en córrer dels anys, la punxant ironia del poble, va col·locar sobre aquelles fogueres, ja figures al·lusives a les xafarderies del veïnatge, ja una sàtira sensual i lúbrica, fins que l'art, purificant amb el seu bufe inquiet i diví aquell ambient una miqueta groller, va dignificar les falles, convertint-se en el gloriós i passatger monument que hui coneixem. Durant tres dies, pregonen actualment les falles als carrers de València, l'enginy subtil i desenfadat, i la profunda nissaga estètica que hi ha en l'artista valencià.

I... tots sabem com i perquè es va implantar a Alacant la festa de les <fogueres> Resta'm tan sols dedicar unes frases sinceres als valencians.

L'any passat, quan es va celebrar en la nostra capital per primera vegada la festa, i enguany per San José, he sentit dir, i fins s'ha insinuat des dels periòdics, que les falles, per ser valencianes no havia d'eixir de València, i, s'ha vist amb un cert desgrat l'intent d'Alacant. En veritat que no encerte a comprendre perquè.

Cap mal pot causar a la veïna capital estes festes que celebrem en dia tan distint del que ells ho fan, i, sobretot, que no pretenen de cap manera competir amb les valencianes Costum ha sigut també a Alacant l'encendre fogueres als carrers la vespra de Sant Joan i potser no són les falles tan valencianes com es cree. Però no cal raonar; no cal argüir res, doncs, ho repetiria les vegades que precise fora, no hi ha en les <fogueres> intent d'emulació; no pot haver-ho Els alacantins som els primers a admirar sense objeccions les falles.

València i Alacant són províncies germanes: parlem un mateix idioma, conservem un mateix dialecte, tenim la mateixa història, som un poble ric en inquietuds, artista i treballador Per a què provocar discòrdies quan ens unixen tants llaços i tants interessos? Entreguem-nos sense reserves a una franca i sincera amistat, que ens unisca com ens ha unit sempre"

Amb diverses col·laboracions més s'acomiada esta interessant publicació, entrant d'altra banda per una altra editada l'any de 1930, que no seria una altra que la de "El crit foguerer", la qual, a mode de fullet, úni-

cament estaria composta pels diferents esbossos de les fogueres plantades en l'edició indicant nom dona la comissió i una breu descripció argumentativa de cada una d'elles.

Més interessant resultaria "El Fogueter" de l'any 1931, el director del qual, José Sierra Costa, saludaria en del següent mode en el segon any de la seua creació:

"(sic) *L'añ pasat nostra aparisió va obedir, mes que res, a una demostrasió sinsera de alicantinisme, y a fer present nostra intima convicsió de que la festa de <les fogueres> nesesita de propaganda, y cuanta mes, millor. Y clar está, com el que va en bon fi troba la degúa recompensa, el Públic mos va dispensar tan gran favor com merexia nostre asendrat amor a la <terreta>, y el fallo unánime del éxit alcansat se va demostrar agotantse hasta el últim número dels 5.000 echemplars que se editaren.*

Sense envanirmos, esperaven la ixia d'enguañ para donar cumplies grasies al Public, al cual brindem este modest libret, (algo millorat, com se pot vore) que no te atre obchecte mes que el de propagar la hermosísima festa y fasilitar en antelasió els motius de les <fogueres> que se cremen en Alacant la nit del 24 de Chuñ".

Enterament escrits tots i cada un dels articles en valencià, podem veure col·laboracions diverses que s'entremesclen, com no podia ser d'una altra manera, amb publicitat dels diferents negocis locals, els quals servirien com a suport econòmic per al seu llançament als carrers alacantins.

Com no podia ser d'una altra manera, els esbossos de cada monument s'entremesclen entre les entretingudes pàgines de l'exemplar, els quals, a més, tenen una explicació bastant extens, entremesclant la prosa i el vers.

La mateixa publicació tindria la seua cabuda en l'edició de 1932 baix similars premisses, on l'extensió de les pàgines aconseguiria un total de 66. Amb les premisses d'anys anteriors, esta vegada el primer article de la mateixa estaria firmat per Pepe Miralles, dedicat especialment a la publicació sota el títol "Alacant, sempre Alacant!":

en la meua imachinasio fon el titilat <EL COLMO DE LAS DESDICHAS>.

Después la vida, ha anat demostrántme que en la realitat, en cada existensia, tots havem tingut algún día própit y adecuat para ser protagonistes del cuento de marres.

Aixi, pues, el meu día negre es el de huí; totes les desgrasies s'han acumulat sobre mi, en una pesadísima proyecsió de fatalisme: me han arrancat un quixal; he fet pau en la novia; me ha pasat la factura el sastre... y per si tot astó no fora prou, el embromaor de Rasietacos, m'endosa un encarreguet com pera aturullar al mes optimiste. ¡Y, cualquiera li diu que no! Aixina que no me queda mes remey que fer lo que me solisita; me vec obligat a escriure una página para <EL FOGUETER>.

¿Y qué li diré yo de «les fogueres»? ¡Si al menos fora dir algo sobre les dones! Pero de <fogueres>... bueno, de <fogueres>, si se fijen be vorán que tenen molta relasió una y atra cosa.

De dones sí me agrada parlar, pero de lo atre... es perillós <jugar con fuego>. Y es que en Alacant hay unes chicones que son mes templaes que la charamita de Barrachina.

Yo he vist unes morenes, de negre pelache, com la nit, y uns ulis que porten tota la alegría luminosa de una fogatá en les miraes insendiaries; pestañes com el fum de la <foguera>, y boques roches, roches com la flama de la <cremá>; cosos que se espereen de ilusió y de desich en la maravilla encantaora de la cadensia. Yo me he sentit desmayar davant de unes guayabes, <tanagretes> agridolses, que mos fan un ñuc en la gola y la saliva pasa a boños.

He conversat en unes, de ulls clars, nets, incomparables, que pareixíen plagios del sel de nostra terra; oxigenaes, de una carn blanca, tan blanca...! que fa pensar si estarán alimentaes en jasmins.

Tot astó se veu en este beneit Alacant en un dia cualquier; y si este hermós panorama se presenta cotidianament, ¿qué no será en un día com els de la festa de <Les Fogueres>, en que Alacant se ompli de forasters que se admiren de tot, hasta de les señorials palmeres, de les brises suaus, de la mar quieta y tranquila, y sobre tot de la grandiosa Nit de San Chuan?

En fí, pa qué seguir, Alacant no pot ser atre, es el rincó de invern, la siutat de ensómit, la casa de la Primavera, la mimá del sol, y per últim, «la millor terra del mon».

¡Alacant, sempre Alacant! ¡Beneída! ¡Per tú y per les femelles; eixes femelles que soles hay en Alacant!"

Entre acudits i acudit, tot embolicat per anuncis i

Carmencita Hernández Flores, Bellea del Foc 1933

Carmencita Hernández Flores, nació en Cox, provincia de Alicante, el año 1917, teniendo por lo tanto 16 hermosas primaveras.

Desde muy temprana edad, hasta los 14 años, cursó sus estudios en un colegio religioso de la localidad, de donde salió para ingresar en la Escuela del Trabajo, con el fin de ampliar sus estudios de corte y confección.

Es por lo tanto, muchacha de vasta cultura y claro entendimiento.

La Bellea del Foc 1933 es, por excelencia, el prototipo de la mujer alicantina.

Cabello abundante, intensamente negro, fino y suave; tan negro como el azabache, y tan fino y suave como la seda.

Sus hermosos ojos, al igual que sus cabellos, son negros y de mirada ardiente y sugestionadora; es algo tan grande su mirar, que difícilmente se olvida.

Su boca, parece ser que todos los claveles del mundo, hayan sido exprimidos sobre sus labios dejando allí todo el néctar rojo de su flor, para ser estuche de sus nacarados dientes.

La esbeltez de su cuerpo, de formas suaves y precisas, nos transporta por unos momentos junto a la Venus de Milo... Hay tanta perfección en su línea...

Anatómicamente, la pluma de este humilde reportero la ha dado a conocer; solo nos falta conocerla espiritualmente. ¿no es así?

Pues oigámosla:

– Carmencita, ¿cómo fué el ser elegida «Bellea» de Benalúa?

– Verá usted, tiene algo de gracia. El día que debía ser elegida la «Bellea» de este Distrito, me encontraba cenando con mis papás, cuando se presentaron en mi casa unas amiguitas, con el propósito de llevarme con ellas al baile, que para tal efecto se iba a celebrar; no me han gustado nunca estas cosas y claro está, me excusé de ir; naturalmente mis amiguitas protestaron de mi decisión, intervino mi papá, quien me dijo: «Ves mujer, así después nos contarás lo que hayas visto»; quieras o no, ya me tiene usted en el baile. Y llegó la elección... Me encontraba entre el público... Unas amiguitas que me dan un número... Unos señores que me hacen salir a la pista varias veces, que me miran y me remiran, y que me proclaman «Bellea» del Distrito... No sabía lo que me pasaba, estaba aturdida...

– Sentiría una gran alegría, ¿verdad?

– Sí, es verdad; nunca pensé en ostentar un título así; y haciendo un simpático mohín, continúa: Ahora, que si llego a saber con anticipación, que iba a ser elegida, no hubiera ido al baile, se lo prometo.

– Y en el concurso definitivo en el Monumental para la elección de la «Bellea del Foc», ¿que impresión le causó a usted al oirse proclamar la más alta representación de nuestra querida fiesta?

– Gratísima, enorme, junto con una alegría indescriptible, no por ser la más bella, pues sé que no lo soy – allí habían muchachas muy bonitas –, sino por tener el honor de representar en su fiesta más típica a Alicante, ala que quiero con toda mi alma y por la que sería capaz de hacer los mayores sacrificios.

– ¿Le gustan a usted los deportes?

– Sí; es decir, el Fútbol y el Tenis, porque los demás no los he practicado.

– Como buena española, ¿le agradan los toros?

– ¡Oh! ya lo creo; sin embargo, me disgusta lo mucho que sufren los toros y caballos.

– ¿Qué idea política ve vsted más acertada?

– ¡Ah! no sé. Eso se hizo para los hombres, y creo que las mujeres no debemos entrometernos en esos asuntos; la mujer, con hacerlos trabajos de la casa, cuidar a su marido, y quien dice a su marido, a su hermano o a su padre, creo que ya tiene bastante.

– ¿Y le gusta a usted el cine?

– Muchísimo; pero siempre como espectadora; como estrella, no es una vida muy agitada y no encuadra bien a mi temperamento.

Y ahora viene la pregunta obligada; es una pregunta que se hace imprescindible ante una mujer tan bella como Carmencita.

– ¿Tiene usted novio, Carmencita?

– Ni tuve, ni tengo, ni pienso tenerlo.

– Pero si algún día se decidiese, ¿cómo le gustaría?

– Me gustaría un hombre verdad, de hechos, de sentimientos, moreno, alto, desde luego eso sí, alto, más alto que yo, porque fuese que pareja si él fuese más bajo.

– ¿Qué piensa usted hacer en lo futuro?

– Pues seguir la misma vida que hasta la fecha; y ayudar a mi mamá en los trabajos propios de casa... y seguir estudiando, que es lo que más me gusta.

Frases de agradecimiento... dos o tres tropezones al salir, pues no he querido perderla de vista, y... ya lo sabes, lector moreno y alto; es bonita, atrayente y culta, y le gustan los morenos altos...

LATARRACA

esbossos de les diferents fogueres de l'edició vigent, també trobem una menció especial a l'artista Àngel Berenguer Jerez, constructor del monument de Barri Sant Ferran, el qual té l'honor d'ocupar una pàgina completa amb fotografia inclosa, dient la redacció sobre la seua persona el següent:

"(sic) Es el artista consagrat sense descans a la construcsió de la <foguera> que este añ se planta en el Barrio de San Fernando.

Este artista de múltiples y delicats matisos, mol elochiat per la crítica, se manifesta enguan de una manera desenvolta, sense amaneramens de ninguna espesie en la <foguera> titulá EL DESTINO D' ALACANT a la que ha imprimit un cuño propit, com si diguerem la marca de fábrica; el públic al contemplar este artístic monument podrá chusgar imparsialment y convenir en nosatros que el artista que mos ocupa es dels que se entreguen plenament al art y desdenen la utilitat, perque ésta sol segar en la machoría dels casos".

Avançant cap a l'any 1933, ens trobem amb la publicació "Chuñ" i segons la mateixa revista seria un "Fullet anual ilustrat dedicat a les Fogueres de Sant Joan", amb una extensió de 24 pàgines, l'exemplar de les quals es correspon amb el número I de l'any I, en el qual, la seua redacció saludaria als alacantins del següent mode:

"Abans de res, una salutació afectuosa, de cor a les autoritats, a la premsa, al públic i a tots aquells que ens han afavorit amb la seua ajuda i que ens han auxiliat per a portar a feliç terme l'edició del nostre fullet CHUÑ.

En eixir el nostre primer número a la llum, hem de demanar als nostres amables lectors siguen benèvols i que sàpien perdona les deficiències que observen en esta edició.

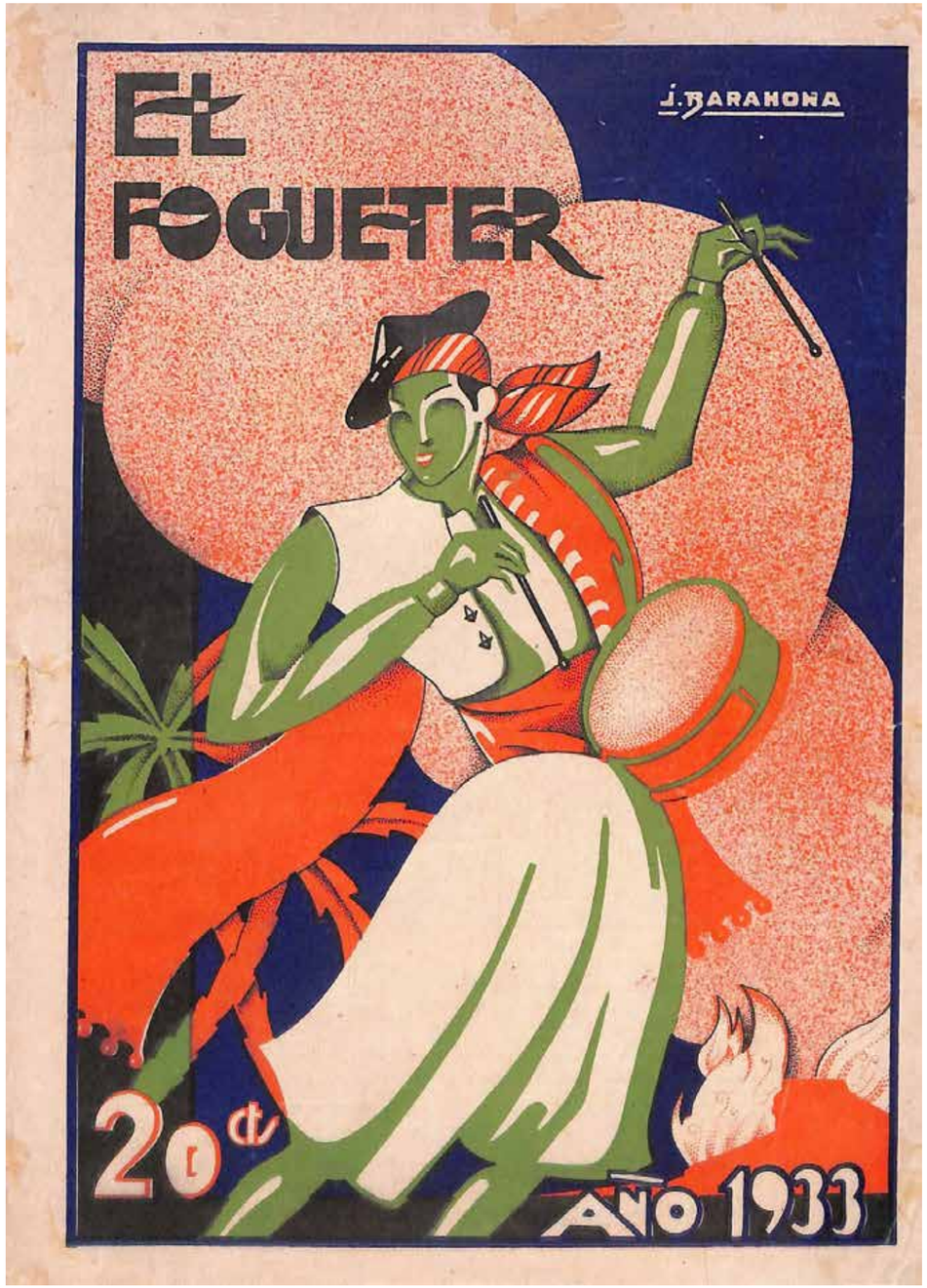
Ni afany de lucre, ni res que puga redundar en benefici econòmic de ningú, ens ha impulsat a llançar este fullets tot el nostre desig, tota la nostra il·lusió, un gran entusiasme per donar a conéixer als estranys les excelsituds del nostre clima, les belleses de la nostra ciutat i, la qual cosa és més, les nostres típiques festes "foguereres", ha sigut l'exponent que ens induïx a imprimir nostre modestíssim fullet CHUÑ.

Enguany, per mancar materialment de temps, ens hem vist impossibilitats de presentar el fullet tal i conforme el concebem, però prometem, per a l'any vinent, esmenar totes les deficiències que, com anteriorment hem dit, han pogut produir-se, comptant per a això amb l'aval del públic, si és que este ens cree mereixedor a ell".

Esta saludació inicial dona pas a una sèrie de pàgines en les

quals ens trobem, novament, un ampli espai publicitari, a més de diferents mirades turístiques de la nostra ciutat, sense oblidar, com resulta obvi, el reproduir els esbossos de tots els monuments a plantar en l'edició, incloent a tot això una gran entrevista a la Bellea del Foc , Carmencita Hernández Flores.

Amb major esplendor es parla sobre la figura alacantinista de José Ferrándiz Torremocha, autor de l'Himne de les Fogueres, igual que té espai, encara que breu, un article de l'alacantí Eduardo Irles. D'igual mode, es reproduïx en breu espai físic l'himne "La Bellea del Foc ", amb música de Luis Torregrosa i lletra de José Ferrándiz Torremocha.

La revista "El Fogueter" també eixiria l'any 1933 a la llum, destacant la gran quantitat d'articles escrits exprofés per a la publicació, del qual cal destacar el firmat per José Sierra García, l'extensió del qual seria de dos pàgines completes. Sota el títol "Les "fogueres" d'abans i les "fogueres" de ara", faria les següents apreciacions:

"(sic) *PASAT*

Era yo un chaval, d'exos que sols se ocupen en distrause, sense pensar en res, mes que que´n el choc, y costantment donant als meus pares mes febra que un calderer en calderes y tot. Pero, una de les mes grans pasións que yo tenía, era de cuant aplegara la nit de San Chuan, arreplegar bona cosa de trastos inutilisats y procurarme unes perretes pera comprar trons, señoretes, piules, carretilles y tot cuant la pirotecnia antigua fabricaba.

Yo soles, francament, no era el comisionat de arreplegar aquells obchectes innesesaris en les cases; en aquella tarea me veía asistit per el meu chermá y algúns amics de la meua edad y condisións, tots els cuals, se pot dir constituíem la Comisió, a la cual, baix la benevolensia dels sufrits pares, una volta executá la <cremá> y cuant no quedaven mes piules ni cañetes que bolar, se donava permis para saltar la <foguera>, millor dit les brases y la sendra que quedava.

Ya no havent perill de morir sucarrat per les llames, nosatros se envalentonavem saltant aquell montó, encara ardent, y tant puchava nostra animasió, tant mos propasaven fent diablures que, al final surchía la banda de música denominá <l'aspardeña> y sobre nostres trasers sonaven els <pasodobles> mes castisos de aquella época.

Luego en el llit, pensant la próxima nit de San Chuan, sols me remordía la consensia una cosa; que lo que havien cremat no era res de valor; tot havien segut cadires, taules, caxons, palla, en fí, trastos vells. Y sempre en la meua infantil imachinasió vagaba la idea de cremar algo que valguera la pena. Cuant veía els mobles de algúns aristócrates, tornechats y cuidats per la ma del artista, entonses se me ocurría la diabólica idea de pegarlis foc, pero la por a un <pasodoble> inacabable me fe entrar en rao

y esperar a millor ocasió para realisaro.

PRESENT

Hui, después de haber contemplat els grandiosos monuments que de varios añs a esta part se venen <cremant> la nit de San Chuan, francament siga dit, me causa una emosió grandísima el desarrollo de la festa, y encara me senc animat per el mateix desich que en la niñés esperimentaba, y no me dol res para la <festa de les Fogueres>.

Cuant ant els meus ulls surchix una <foguera>, siga la que vullga, pues totes sempre han segut hermoses, respire molt satisfet, com aquell que ya va a vore realisat el desich que desde chicotet portava sense poder resoldre. Ya no se trata de trastos vells lo que va a cremarse, son obchectes de algúns mils de pesetes lo que será devorat per les llames, y cuant la <foguera> está ardent, la meua fantasía me porta per damunt de les pires de foc y me vec saltar de un puesto a atre, com si fora un chagant que se burlara de la mort.

Y llunt, molt llunt, la banda del barrio que interpreta un pasodoble castis, un vals; cualquier tros de música selecta que me recorda aquells <pasodobles> de la espardeña que ma mare repicaba en el meu traser.

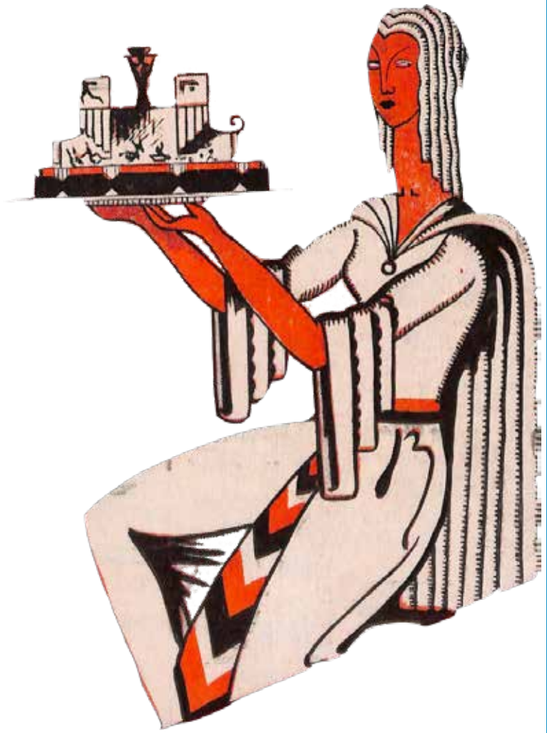
Luego, les traques prolongaes, les bosinaes dels autos, la chent anant de aquí para allá, Alacant ardent de uno a atre costat, pero no ardent soles en foc sino en animasió sols comparable a les grans urbes en dies de gran festa, y finalment el lit que me espera, ahon encara, ansiosament espere la nit de San Chuan próxima y ya no me torture desichat <cremar> coses millors que trastos vells, pues les <fogueres cremaes> en Alacant deixen satisfet al mes exsichent".

Com en número anteriors, l'atenció posada davant un artista alacantí vindria enguany per partida doble, perquè Antonio Marco Cecilia, pintor, i Domingo Tafalla Navarro, escultor-modelador, serien els dos artesans constructors de fogueres destacats.

Al llarg de seixanta pàgines, una extensió molt lloable, una sèrie de contes, publicitat i esbossos a gran grandària dels monuments amb la seua explicació es van succeint en una destacada publicació que, a més, serviria com a pamflet turístic, d'acord amb el reportatge dut a terme sobre els banys de Busot.

La revista còmic-satírica per excel·lència de l'Alacant d'antany, "El Tio Cuc", també tindria un número extraordinari dedicat a les Fo-

gueres, com bé es podria comprovar l'any 1934, en el qual es dona bon compte de les 35 fogueres plantades en l'edició, els esbossos de la qual, a semblança de la resta de publicacions, els trobaríem entre una sèrie d'articles i publicitat de l'època, tot això amanit amb una síntesi d'adjunt a cada esbós sobre la seua explicació.

En llengua valenciana ens podem endinsar als articles presents, sent els primers un dedicat a la Bellea del Foc , Paquita Santos, i un altre que parlaria, en vers, sobre la recentment creada comissió de foguera de Madrid, a la qual es referiria amb els següents termes al no disposar de l'esbós del monument:

> "(sic) *La foguera de Madrit.*
> *Ací voliem posar*
> *la foguera de Madrit,*
> *i per tal de conseguir-ho*
> *hem esperat fins ahír;*
> *però es veu que els fogueres*
> *madrilenys-alacantins,*
> *corren tant com les tortugues,*
> *son unes feres, dormint;*
> *i en vista que no remeten*
> *ni el dibuixet més sencill de la foguera que fan,*
> *el Tío Cuc ha decidit*
> *llançar-se al carrer faltant-li*
> *la foguera de Madrit:*
> *perque ja ha esperat bastant*
> *i esperant s'ha derretit".*

No gaire profusa en pàgines, podem observar amb curiositat com és una de les poques publicacions que adjunta els esbossos segons els artistes els han dissenyats, a mode de fotocòpia, cosa que en les restants publicacions no resulta habitual.

Concloent el repàs per l'any 1934, prolífic en publicacions dedicades a la festa, no ens podem oblidar d'un exemplar que resulta únic en la festa: el denominat "Llibre d'Or".

De tall privat, esta publicació en forma de llibre tindria com a especial mecenes a Enrique Pedrón, el qual dirigiria unes sinceres paraules per a donar la benvinguda al lector: *"Ànima i cor, alacantins, he clavat en el meu llibre. Acolliu esta ilusió meua, i feu d'ell, i d'ella la justícia que us meresca".*

Entre les seues pàgines, per als interessats i àvids lectors del tema alacantí, folklòric i popular, podem trobar-nos multitud de lloes cap a les bondats de la

LES 35 FOGUERES D'ENGUANY

CAMPOAMOR

ALACANT TURISME

Mos ve a dir esta foguera
que en Alacant, en turisme
estem dalt de la figuera.

EL GAT I EL GOS

Es desperta i, per a espavilar-se millor, unfla la gepa, estira les ungles i obrí la boca, amostrant la punteta fina de les dents. Es un gat hermós, lluent. El balcó, obert. Ii oferí una mica de frescor en este dia de juny, fort i lluminós.

Es tira de la cadira on estiguè i va paca'l balcó. Del carrer puja un soroll fort, de músiques i trons i rialles.

Allí mateix, davall del balcó, está plantá la foguera del carrer. Cap de ninot dels que figuren en ella ha cridat l'atenció del mixino. Cap, manco aquell que pren tot un cantó. Este si que li furga en la sanc i fa que l'instint de l'animal s'albolote i que els bigòts es posen tesos i el rabo se li unfle.

Per a tot n'hi ha; és un gos gran, d'ulls vermells i llampejants, que miren al gat amb fúria, amb desijos de fer-li una mala feta. Sembla que corre davant d'un xiquet que li furga amb una granera. Sembla no més, perque'l gat está segur que va per ell, de que aquells ulls ancésos de fúria li diuen com será l'encontre.

El gos lladra i mossega furiós a l'aire; al gat li sembla que está tirant-li a ell els mòssos, les dentellades.

I no es fia; torna a unflar la gepa, el rabo es torna raspós i fa un moviment gracios en el mateix puesto on está agarrat el rabo. Als lladrits del gos, contesta el gat des de'l balcó, bufant, ensenyant l'encarnor de la llengua.

Aixi está molt de temps, fent-li cara al gos de la foguera, sempre esperant l'acometuda de l'enemic; sembla de pedra el gat, perque apénes es meneja, fixo, fero...

El xiquet de casa, eixa nineta de cabells d'or i carn de porcellana que sempre juga amb el gat, al vore'l-ho en aquella postura, aplega rient-se i amb les manetes vol agafar-li el rabo. Apénes els ditets toquen el pèl del rabo, brinca el gat i fuig, bufant...

Es tomba sorprés el xiquet, trenca al caure un jerronet de flors que estava damunt d'una columna, s'asusta més el gat amb aço, i corre, brincant, bufant... Embojat l'animal s'agarra al cortinage d'una porta i, al pes, cau tot, fins la barra daurada que'l sostenia. Fuig d'allí el gat i, cego, desesperat, surt paca la cuina, on está la xica fent els guisos. Bota sobre el fogó, es crema al caure sobre el foc, i arrapa les mans de la xica. Esta, cuenta, mampren la correra, cridant: «¡Socorro!... ¡Socorro!...» tombant cadires. Allá fóra plora més ferm el xiquet, i la xica de la cuina, al sentir-lo, sense saber per qué, s'asusta més, i crida més fort...

El soroll és horrorós, tant que aplega on están els pares. Acudixen, tots espantats, a temps que'l gat, cuent en cara de la cremá de la cuina, al botar pega en la cara de la senyora... Més crits, plors de la senyora i de la xica, berreja el xiquet, bufa el gat.

—¿Qué passa en casa? ¡cordons!—crida el pare del xiquet.

Mentres, en lo carrer, la gent es riu mirant com el gos de cartró de la Foguera, fuig, lladrant de la granera que'l xiquet porta amb la má.

Ara está el gat dalt del campanar de la cuina mirant la festa que ell mateixa ha armat. Té encara unflat el rabo i el llom, com un espalmador d'espart... El xiquet, sentat sobre el pis del balcó, plora posant-se els punys en els ulls...

J. FERRÁNDIZ TORRENIOCHA

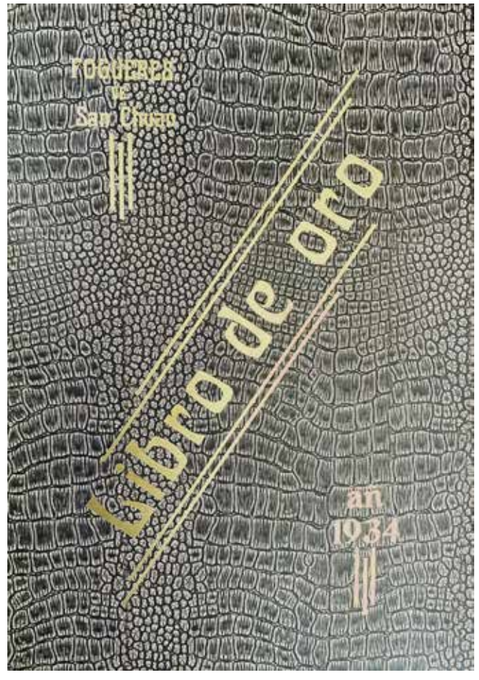
CARME - S. AGUSTÍ

LES VISIONS DEL DR. PICART

Es tema d'esta foguera
lo vist pel doctor Picart
cuan muntá a l'estratosfera.

ARCHIVO MUNICIPAL ALICANTE

ciutat, dutes a terme per les més àgils i reconegudes plomes del moment, a més de presentar, de manera formal, les autoritats que conformaven el govern local i nacional, dut a terme tot això per un benefactor que, amb la brillant idea d'editar un exemplar de categoria, va voler plasmar entre les seues pàgines el millor de la ciutat i de la seua festa.

Cada comissió de Foguera tindria una pàgina dedicada en exclusiva, on s'exposa, a més del corresponent esbós i explicació, a cada representant de districte i el seu respectiu, també *Foguerer Machor.* El president de la Comissió Gestora dels exercicis 1933 i 1934, Manuel Collía Piqueres, successor de José María Py, José Estruch Ripoll i José Ferrándiz Torremocha, introduiria en el seu mandat al capdavant de la festa substancioses millores i innovacions, com per exemple el primer concurs de llibrets i la creació de la figura del Foguerer *Machor* en el món de la festa.

Serien diferents personalitats rellevants de la societat, especialment els relacionats amb la ciutat d'Alacant, si bé ens trobaríem amb una sèrie polítics, tots ells pertanyents al govern local i nacional, vinculats amb el règim republicà o afiliats a partits polítics rellevants de l'època, tenint el seu clar ressò en la qual era expressió màxima de la cultura alacantina.

Esta nova figura introduïda naixeria, o dit d'una altra manera, es desenrotllaria en el seu segon any amb una certa polèmica, ja que, davant la falta d'este càrrec en diferents comissions, la Gestora del moment designaria a les Fogueres amb vacant a una persona sense previ consens, la qual cosa provocaria fortes discrepàncies que, per sort, no derivarien en problemes majors.

Per primera vegada la Comissió Gestora tindria protagonisme en una publicació de la festa, en la qual exposava el següent;

"Constituïx la Comissió Gestora una reunió de tots els Presidents de Foguera per cada districte, dirigida per una MESA o Comité Executiu, dimanant del si de les respectives comissions.

Esta, la formen un President, un Vicepresident, un Comptador, un Tresorer, un Secretari i un Auxiliar de Secretaria.

La seua gestió es limita (o ha de limitar-se) a un Reglament que, redactat per l'Assemblea, és aprovat pel senyor Governador Civil de la província.

Els càrrecs representatius duren un any i durant el curs del mateix se celebren múltiples reunions, encaminades a l'acreixement i esplendor de la festa.

Àrdua i penosa és la tasca imposada per llots els Presidents de cada Comissió, que en unió dels seus respectius companys han de supeditar la seua voluntat a l'engrandiment de la seua Foguera i a l'incontrastable desig, gustos i capritxos dels altres.

És primordial deure d'estes Comissions, crear iniciatives, superar el festeig, harmonitzar-se amb els diferents criteris dels seus components, procurar ser el menys possible molestos al contribuent, igualar-se a prova de bomba amb el caràcter i parer del veïnat i suportar els disgustos i disgustos que els seus més o menys encerts puguen donar lloc a això, posseir-se d'una perseverant constància i fe de la seua Alacant, estar disposat en tot moment a complir disposicions que acata l'Assemblea o Comissió Gestora i fer amb tota equitat i estricta justícia els pagaments que s'originen.

Tot això és res per als Presidents que, com els passats i els actuals, fan del seu cor de carn una ànima blindada d'acer per a consagrar-la sense miraments lucratius al terrer on van nàixer.

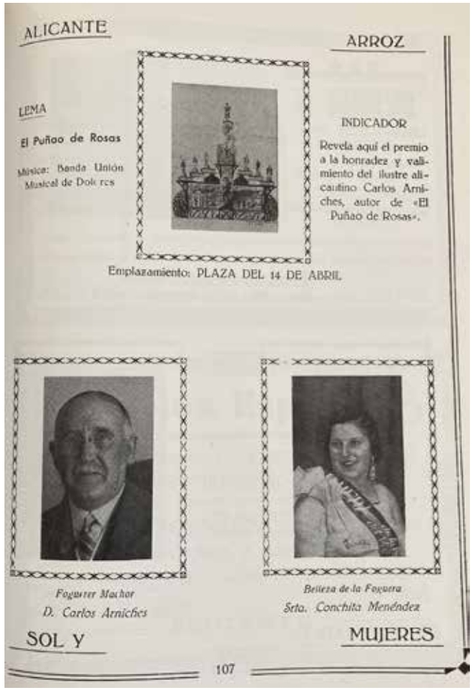
Així volen els alacantins a la «terreta» de cor, de veritat.

La fe, l'amor i el sacrifici d'estos hòmens, són la millor prova dels seus actes, que cada dia més, deixen trets en l'espai, com a senda que vela d'un any per a un altre, per Alacant, pel seu enginy puritá i per "Les Fogueres de San Chuan".

Alacant, és Alacant".

Una altra de les personalitats destacades que tindria ressò en estes pàgines, i com no podia ser d'una altra manera des de 1932, seria la Bellea del Foc , càrrec que en esta ocasió recauria en la representant de la comissió del Carrer Sant Vicent, Paquita Santos, la qual seria entrevistada de manera molt extensa:

"Bellea del Foc!!!... Bellea del Foc!!!... Nom màgica, dolç; nom que només als alacantins ens pertany, i que en pronunciar-ho ens ompli d'emoció, d'il·lusions i de gaubança, perquè el representa nostra més grandiosa i genuïna festa; perquè ell, és herald que atrau de

tot arreu d'Espanya, multitud de turistes, que venen eixe clàssic "dia del foc", per a admirar els magnífics festejos de "les fogueres", donant-los un ambient de cosmopolitisme, propi de la nostra bellíssima i envejable terra.

La "Bellea del Foc", la representació més clàssica de les nostres "fogueres", ha sigut enguany l'exuberant bruna Paquita Santos Albaladejo. El seu triomf s'ha catalogat de rotund i indiscutible, i així ho és; tots l'esperàvem, i a tots ens ha satisfet, convençuts des del primer moment en què la vam veure, que, ella, eixa orgullosa estampa mahometana, anava a ser la triada; i així ho va ser, amb el beneplàcit del jurat, públic i companyes d'elecció.

Cap al populós carrer de Sant Vicent encaminem els nostres passos a la recerca de Paquita, per a rendir-li també el nostre "homenatge dona lletres". Tot en eixe carrer és alegria, sembla que, conscient del tresor que guarda, té més dinamisme, més ambient. Per fi, ens trobem en el domicili del senyor Sants pare de la "bellea" completament emocionats; se'ns rep molt amablement, amb simpatia. Xarrem amb els pares i familiars, de moltes coses que concernixen la festa, fins que ens enlluerna una inenarrable aparició.

L'efecte que esta ens produïx és formidable; mai les nostres retines van captar i van admirar un conjunt tan harmoniós: Alta, esvelta, de formes ampul·loses; bruna, molt bruna, excessivament bruna, i amb uns

ulls negres com a insondables abismes.

Una vegada fetes les presentacions, Paquita, etern brollador d'optimisme i simpatia, es posa a la nostra disposició.

-...?

-No les puc recordar, han sigut tantes!... Des del primer dia que vaig ser triada han sigut interminables; sobre totes les que recordaré de grat seran les del viatge a Orà, les funcions benèfiques en les quals vaig intervindre, i les moltes que encara no conec i que rebré en estos dies que s'aveïnen. També les de la meua elecció perduraran sempre en la meua imaginació, com les innombrables proves d'afecte rebudes dels meus benvolgudíssims germans els alacantins. Diga, que cada vegada estic més orgullosa d'haver nascut en esta beneïda terreta.

-...?

-Estic molt bé com estic, i molt satisfeta; no em parle d'això ara, perquè mai vaig tindre nuvi; per això no se m'ha ocorregut encara estudiar al sexe fort. No obstant això, si jo formara una llar, hauria de ser amb totes les garanties per a aconseguir la més completa felicitat. A més, hòmens complets, bons i de la seua casa, entren pocs en una lliura; per tant, com li he dit, estic bé així.

-...?

-El divorci és una cosa molt moderna i molt encertada, sobretot per a les dones; perquè ara no tindrem per què aguantar als marits irrespectuosos, falsos, i que moltes vegades fan portar a la seua companya una vida impossible.

-...?

-Són unes festes grandiosíssimes, dignes de la nostra incomparable terra, a la qual donen molta vida i molts diners. Tots eixim beneficiats i gràcies a elles he complit un gran desig de tota la meua vida, viatjar, encara que poc, però he viatjat; això m'embogix i és la meua contínua obsessió. La meua vida es dedicava plàcida i tranquil·la en la meua caseta; ara visc un deliciós somni de "Les mil i una nits", a causa de "Les Fogueres", eixos típics festejos, orgull de la millor terra del món, del nostre estimat Alacant.

-...?

-Per descomptat una mica d'emoció, com totes, era un moment eixe de l'elecció!

-...?

-Totes bellíssimes. Si jo haguera hagut de triar, no ho podria haver fet, perquè totes valien molt; totes mereixien ser "Belleses del Foc".

-...?

-Tinc catorze anys; vosté és indiscret en preguntar-ho, i jo ho soc també en respondre-li, estem en pau.

-...?

-Sí, en este carrer vaig veure la llum per primera vegada.

-...?

-S'alguna cosa cosir, he après el tall, i toque el piano.

-...?

-De l'admiració, què vol que li diga? La trobe molt natural i no em molesta, molt al contrari m'afalaga, perquè és prova que se m'aprecia, la qual cosa jo agraïsc de tot el meu cor".

Com bé fencs pogut advertir, les respostes de la jove representant de la festa es correspondrien, a vegades, a preguntes molt poc encertades per a una dona de la seua edat, ja que contreia amb tan sols catorze anys, encara que, caldria dir al respecte, que esta transcripció no presenta cap error, ja que les preguntes dutes a terme per l'entrevistador serien omeses per complet de la publicació original, sense saber si es tractava de cosa fortuïta o deliberada.

Novament ens trobem amb un número especial de "El Tio Cuc" l'any 1935, amb portada original de Navarro, en el qual podem contemplar el que en altres ocasions ja hem pogut veure dins de les seues limitades pàgines dins de l'especial de Fogueres.

Escrits tots els textos en valencià, flama poderosament l'atenció que el propi director de la revista ho fera en castellà, encara que, segons les seues pròpies paraules, tindria un bon motiu:

"Què qui és "El Tio Cuc"?

Escric estes línies en castellà pensant que, si bé l'indicat per a esta ocasió fora fer-ho en llenguatge vernacle, no és menys cert que atrets per la creixent fama que adquirixen les festes de «Fogueres», en eixos dies acudixen a la nostra població milers de forasters i que fins i tot els de molts pobles de la província no entenen el valencià.

La Bellesa del Foc, la Senyoreta Associació de la Premsa Alacantina i les senyoretes dels Partits Judicials de la Província

CONTE DE FOGUERES

¿QUE QUIEN ES "EL TIO CUC"?...

Venia jo sentint desitjos que se m'oferira ocasió de divulgar el més possible qui és «Tio Cuc», la qual cosa representa, la gran labor que burla burlant realitza per a mantindre l'espiritualitat típica alacantina sense caure en la ridiculesa ni arribar a l'egoïsme localista. Clar, que això no cap en un articulet per sintètic que vulga fer-se.

Quan anava perdent-se eixa peculiar espiritualitat d'Alacant a què abans em referia; quan el parlar valencià molts ho consideraven propi de gent de baixa estofa; quan de tant en tant amb este llenguatge apareixien i desapareixien setmanaris grollers o xarons, un home decidit, de net alacantinisme, en possessió d'una cultura autodidàctica, es va proposar -i l'ha aconseguit- que eixe <Tio Cuc> siga vàlvula per la qual isquen indignacions populars i advertiments per al que considera errors corregibles. Les indignacions i els advertiments sempre sorneguers; ni conciten odis ni poden deixar ressentiments més que en els incomprensius. No és la dentada ni la urpada de la fera que estripa; és la sàtira fina, és l'epigramàtic que complix el precepte de:

"A l'abella semblant,
perquè cause plaer,
l'epigrama ha de ser
xicotet, dolç i punxant."

Eixa és la doble labor que fa <Tio Cuc>; doble per la seua bona crítica i per ser qui manté el foc sagrat de la nostra parla procurant retornar-li la seua puresa.

Haguera d'acabar l'escrit amb alguna desimboltura, amb alguna nota alegre; però, per a realçar mes qui <és <Tio Cuc> necessite un contrast.

Als quals li coneixen, res necessite dir-los; als quals no saben qui és José Coloma Pellicer, solament els diré que una vegada li vaig creure aplanat, materialment fet xixines, incapaç de prosseguir malbaratant gràcia i alegria; i va ser tan home, que sobreposant-se a una gran aflicció, a la més gran que puga sentir el que perda la filla única en la qual es xifren totes les ilusions.... va continuar escrivint tan jocundament que els lectors podien suposar-li el més feliç dels vivents.

Ací està el mèrit major, i per això podem contestar els qui preguntaren qui és el <Tio Cuc>:

Imagineu-vos que després d'eixe sorneguer títol de classicisme alacantí, hi ha un home que, amb admirable força de voluntat, procura demostrar ser-ho...

H. CORTÉS — Alacant Ideal

Eixe ideal, me crec yo,
és tindre un Ajuntament
que fassa administració.

VILLACAMPA — La festa més hermosa

Se canta así be i de veres
cóm li canta Torremocha
a la festa de Fogueres.

P. G. MIRÓ — L'espill del diable

En esta foguera tracta
dels proyectes i reformes
que han quedat en suc d'horxata.

CAROLINES BAIXES — Carabassa m'han donat

Entre les moltes fogueres,
era extrañ no haverne alguna
que tocara les palmeres.

P. MERCAT — Nostra festa no pot morir

Lo que diu és molt de veres:
tota la vida viurá
nostra festa de Fogueres.

PASCUAL PÉREZ — Atracció del turisme

Per el clima i per les vistes
sense igual que té Alacant,
vindrán a rius els turistes.

C. DE LA BARCA — Del dit al fet...

Apaguen les ilusions
el calvari i els disgustos
que passen les comissions.

S. ANTONI ALT — Alacant, Madrit, Orá

De les corrents fraternals
resulta una bona unió,
i aumenten els capitals.

P. REPÚBLICA — Estius antics y moderns

Com anar al cel d'un vol
eren les festes d'abans,
i ara veu: postes de sol.

D. MOREU — La ciutat alegre i confiá

Ningú se calfa el cervell
d'evitar calamitats,
i tots omplin els budells.

Festes de Fogueres en Alacant desde el 22 al 30 de Juny

25 fogueres i 25 bandes de música.—150.000 metros de traca.
= Corregudes de bous.—Verbenes.—Grans allumenacions. =

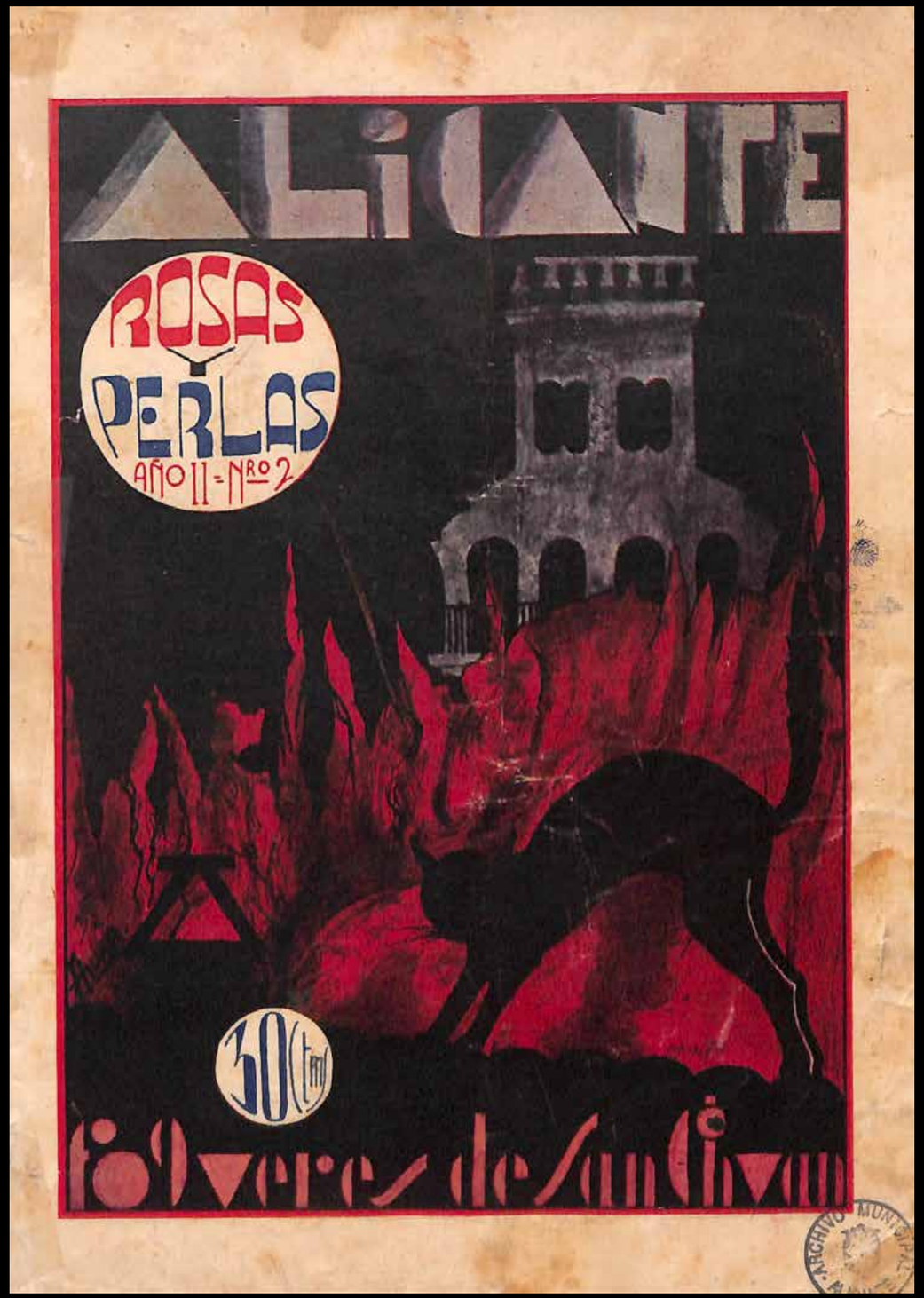
...i riu a tota hora per a no estar sempre plorant!"

Després d'això, novament trobem els esbossos de les diferents comissions de foguera amb una breu explicació, tot això amanit amb abundant publicitat, la qual cosa es no fa curt un número que, havent-lo estirat un poc més, resultaria del tot redó.

L'any de la contesa nacional, el de 1936, ens trobem amb el segon número de la publicació "Roses i perles", el director de les quals seria Manuel Arques Such, començant l'exemplar d'unes quaranta pàgines amb la típica salutació dels responsables d'esta.

Després d'això, la Bellea del Foc de l'edició, Carmela Ramos, té especial protagonisme amb la inserció de la seua foto a pàgina completa, mentres les restants belleses de districte disposen d'un xicotet requadre.

Com en tantes altres publicacions, els esbossos dels monuments es troben esguitats entre textos, anuncis i poesies vàries, on tan sols s'expressa districte i autor, sense exposar cap dada més, per la qual cosa el caos en esta amalgama es fa palpable en cada pàgina, encara que això no li resta ni un polsim d'encant.

ROSAS Y PERLAS
REVISTA GRÁFICA Y LITERARIA DE NUESTRA "FIESTA DE CHUAN"
Año II | Mayo 1936 | Núm. 2

Otra vez...

Transcurrió un año... Por esta misma fecha aparecíamos a la luz pública, llevando como bagaje nuestro entusiasmo y nuestro amor a Alicante, los mismos de ahora. Ninguno ha fallado a la cita. Al conjuro de Alicante y sus "fogueres" nos hemos colocado cada cual en su sitio. Como es nuestro deber.

Otra vez nos presentamos. Más "nuevos". Con otro "traje". El lápiz mágico de Aznar bien el milagro. Pero, con idéntica ilusión. Con los mismos anhelos juveniles. Nada nos hizo retroceder. Cualquier barrera salvaremos. Para nosotros solo hay una meta: Alicante. Y como en nuestro primer número, a su fiesta "hogueras de San Chuan" dedicamos nuestras páginas.

De nuevo en la calle. Que nos acoja como el año anterior, es nuestro deseo.

La Barraca

La «FOGUERA» es esplendor, magnificencia, color, belleza, arte, poesía... ¡La «BARRACA» es la alegría, la esencia del buen humor!

La «FOGUERA» es atracción, para que nuestra región se convierta aquí diligente... ¡La «BARRACA» es retención de la forastera gente!

La «FOGUERA» es energía, es el esfuerzo, el derroche de máxima hazaña; es el ingenio, el afán y la «BARRACA» es el broche que cierra con su alegría la alegría de esa noche...

¡De esa noche de San Juan!

FELIBOR

Alicante 1936.

Entre las cosas que van tomando incremento, año, en las «FOGUERES», destaca, ya ya tipica «BARRACA» en la fiesta de San Juan.

El carácter espectaculo, chistoso, alegre y festivo de los hijos de Alicante, se manifiesta más vivo en este aspecto bullicio.

La «BARRACA» no es «FOGUERA» es algo para adornar nuestra fiesta barojianera... ¡Que sí, no ha de quemar lo mismo que si la hacen!

La «FOGUERA» es lo esencial, lo mejor, lo principal, la grandeza del hombre... ¡La «BARRACA» no es el reflejo de lo intimo y cordial!

PERSIANAS - TOLDOS
LAS MEJORES
A. Aznar
Virgen de Belén, 5
ALICANTE

Maria-Rosa Garcia — Olga Mesa
Damas de Honor de la Belleza de Orán 1936

Fogueres de San Chuán
GRANDES FIESTAS
del 21 al 29 de Junio de 1936
BELLEZA DEL FUEGO - DESFILE - CONCIERTOS Y CRITAMEN POR 22 BANDAS DE MÚSICA - VERBENAS - TRACAS - CORRIDAS DE TOROS - DEPORTES - ILUMINACIONES
BILLETES ECONÓMICOS EN TODAS LAS LÍNEAS

Concloent amb algunes de les publicacions d'esta primera etapa de la festa, no podem deixar de nomenar i sentir admiració per la revista FESTA, de la qual anteriorment s'ha esmentat la seua aparició.

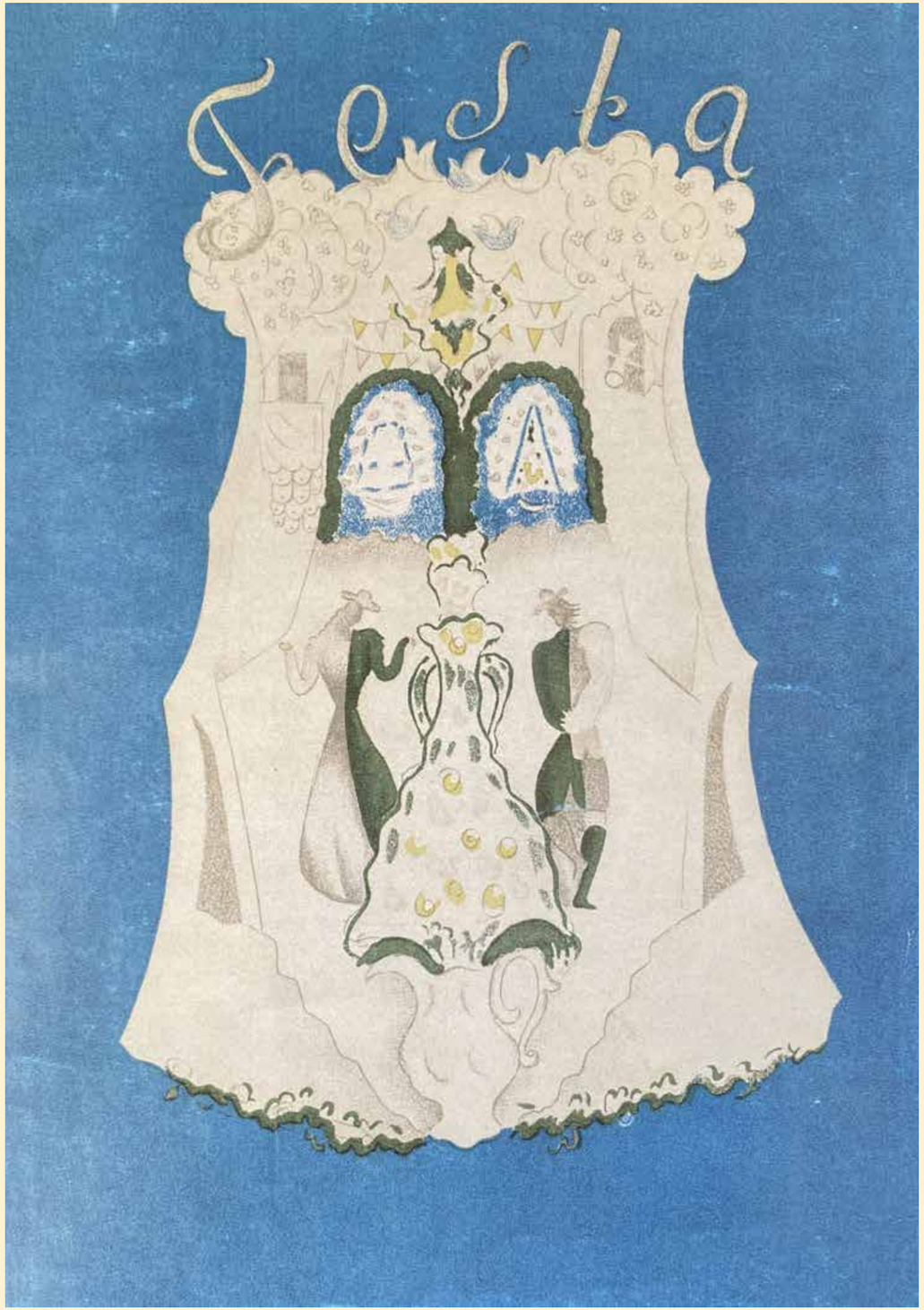
Desgranant la publicació, cal destacar la imponent portada realitzada a este efecte per part de l'insigne pintor Emilio Varela, el qual participaria anys abans amb la construcció d'una Foguera, igual que les seues ilustracions serien inserides en diferents publicacions de la festa.

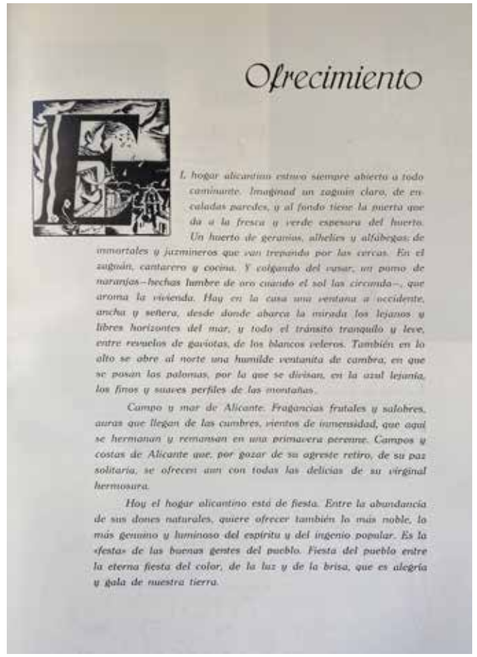
La direcció de la mateixa seria a càrrec d'Eduardo Irles, ilustre escriptor modernista alacantí, el qual, a més, donaria vida a través de la seua ploma a l'anteriorment esmentada Foguera realitzada per Varela, el lema de la qual va ser *"Romans del bon alacantí"*.

Les ilustracions interiors serien a càrrec de Gastón Castelló, Melchor Aracil, Varela i René Penaud, totes elles alusives als textos que de manera molt rica feien realitat una publicació que enaltia la nostra ciutat, les seues festes i la província.

L'obertura de l'exemplar portava per lema "Oferiment", el qual deia de la manera següent;

"La llar alacantina va estar sempre obert a tot caminant. Imagineu un vestíbul clar, d'emblanquinades parets, i al fons té la porta que dona a la fresca i verda espessor de l'hort. Un hort de geranis, alhelís i alfàbegues; d'immortals i gessaminers que van grimpant per les voltes. En el vestíbul, cantirer i cuina. I penjant del vasar, un pom de taronges-fetes foc d'or quan el sol les circumda—,

Ofrecimiento

El hogar alicantino estuvo siempre abierto a todo caminante. Imaginad un zaguán claro, de encaladas paredes, y al fondo tiene la puerta que da a la fresca y verde espesura del huerto. Un huerto de geranios, alhelíes y alfábegas; de inmortales y jazmineros que van trepando por las cercas. En el zaguán, cantarero y cocina. Y colgando del varal, un pomo de naranjas—hechas hambre de oro cuando el sol las circunda—, que aroma la vivienda. Hay en la casa una ventana a occidente, ancha y señera, desde donde abarca la mirada los lejanos y libres horizontes del mar, y todo el tránsito tranquilo y leve, entre revuelos de gaviotas, de los blancos veleros. También en lo alto se abre al norte una humilde ventanita de cambra, en que se posan las palomas, por la que se divisan, en la azul lejanía, los finos y suaves perfiles de las montañas.

Campo y mar de Alicante. Fragancias frutales y salobres, auras que llegan de las cumbres, vientos de inmensidad, que aquí se hermanan y remansan en una primavera perenne. Campos y costas de Alicante que, por gozar de su agreste retiro, de su paz solitaria, se ofrecen aun con todas las delicias de su virginal hermosura.

Hoy el hogar alicantino está de fiesta. Entre la abundancia de sus dones naturales, quiere ofrecer también lo más noble, lo más genuino y luminoso del espíritu y del ingenio popular. Es la «festa» de las buenas gentes del pueblo. Fiesta del pueblo entre la eterna fiesta del color, de la luz y de la brisa, que es alegría y gala de nuestra tierra.

La plantá

Horas, días, meses. Van desprendiéndose de lo informe indicios, contornos, fragmentos, miembros, figuras, perspectivas. El artista se ha vertido alrededor de sí mismo, se ha multiplicado y esparcido en su torno, objetivándose a sus propios sentidos, se ha recreado creando y transfundiéndose en su obra para deleite suyo y de los demás, de todos: del pueblo, que se apropia las obras reflejo y resumen de su conciencia colectiva, y se las lleva, y las saca a la calle, y las pone en pie y las planta... El artista y su obra, que vinieron de la calle y de la gente, vuelven a ese ámbito anónimo y en él se diluyen, y ya no es la figura el vértice de una voluntad y de un sentimiento; es el espíritu popular condensado y hecho carne; hijo de todos, al que se abrazan y llevan sobre sus hombros con la unción heroica de un trofeo triunfal.

El milagro de la noche fraguada de la plantá ha ido ordenando y recomponiendo pieza a pieza, como un «puzle», las líneas y perfiles que sabiamente desgranándose y sueltos del boceto a la realidad por la magia de las manos del artista.

Destellos de color y de vida se dejará arrancar el polvorientismo de la Aguera cuando el sol, recién nacido, les envíe su ofrenda de luz de la mañana.

Acaba de pasar la noche de la plantá

que aroma la vivenda. Hi ha a la casa una finestra a occident, ampla i capdavantera, des d'on abasta la mirada els llunyans i lliures horitzons de la mar, i tot el trànsit tranquil i lleu, entre renous de gavines, dels blancs velers. També al capdamunt s'obri al nord una humil ventaneta de cambra, en què es posen els coloms, per la qual s'albiren, en la blava llunyania, els fins i suaus perfils de les muntanyes.

Camp i mar d'Alacant. Fragàncies fruiteres i salobres, aures que arriben dels cims, vents d'immensitat, que ací s'agermanen i remansen en una primavera perenne. Campos i costes d'Alacant que, per gaudir del seu agrest retir, de la seua pau solitària, s'oferixen fins i tot amb totes les delícies de la seua virginal bellesa.

Hui la llar alacantina està de festa. Entre l'abundància dels seus dons naturals, vol oferir també el més noble, el més genuí i lluminós de l'esperit i de l'enginy popular. És la "festa" de les bones gents del poble. Festa del poble entre l'eterna festa del color, de la llum i de la brisa, que és alegria i gala de la nostra terra".

Entre les seues pàgines podem trobar textos de gran interés escrits pels illustres Rafael Altamira, Azorín, Óscar Esplá, Francisco Figueras Pacheco, José Guardiola Ortiz, Ángel Pascual Devesa o Gabriel Miró, però flama poderosament l'atenció un apartat denominat "Opinions: Alacant i la seua festa", on s'ex-

pressa de manera subjectiva per part d'ilÌustres del moment l'opinió al respecte, o les sensacions, que els produïx la nostra terra, les seues gents i la celebració més destacada esdevinguda a la ciutat.

D'esta manera, i rescatant algunes d'elles, el dramaturg madrileny Jacinto Benavente escriuria el següent:

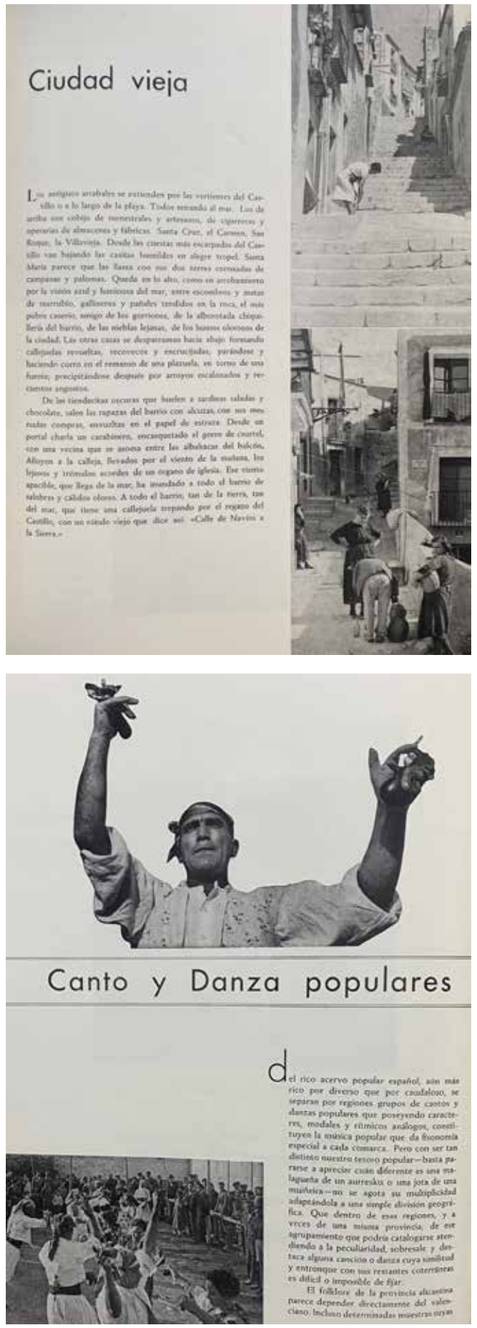
"La dolçor del clima, les belleses del paisatge, monuments històrics, excellents hotels, tot això significa molt per al turisme, però no és res si no va acompanyat de la cortesia, grat i cultura dels naturals, en qualsevol població o lloc del món. Alacant, per sort, ho reunix tot. Així vaig tindre la satisfacció de comprovar-ho. Espere que no haurà canviat amb els temps el mode de ser dels seus naturals, perquè d'altres llocs d'Espanya ai! no m'atreviria a dir el mateix".

El prestigiós escriptor i periodista Ramón Gómez de la Serna, qui havia ostentat anys abans el càrrec de "Foguerer Machor" dins d'una comissió, també opinaria referent a la ciutat i festa en este primer exemplar:

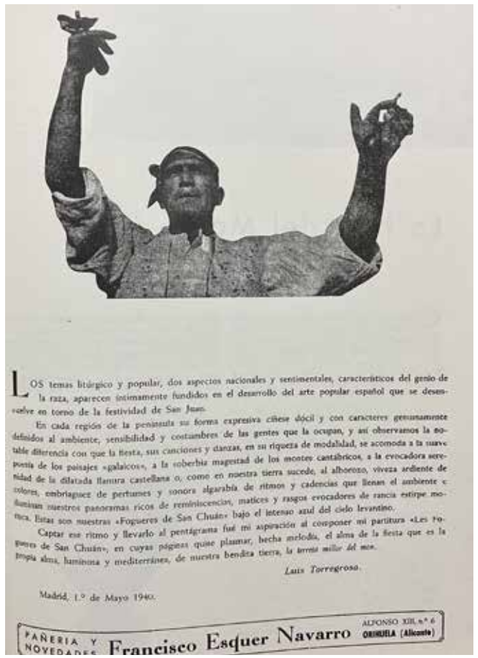
"El record d'Alacant enfocat és un dels records més rutilants i optimistes que figuren en la nostra memòria. El Foc en l'hora més bella de la naturalesa és com un holocaust que es deu al cel, a la mar i als camps florits. Queda d'haver estat en les Fogueres com la idea d'haver sigut sacerdot en una festa ritual, complint missió sagrada. Els dos blaus, el de la mar i el del cel, es mesclen amb la terra, penetren dolçament en l'home a Alacant com en cap altre lloc. La verdor i un or especial alacantí adornen i matisen eixa embriaguesa de blava que se sent a la ciutat de les Fogueres.

Amb la II República ja agonitzant, perquè poc després de l'edició d'este exemplar de "Festa" tindria lloc la contesa nacional, la dona en la política seria una constant en el període republicà, i Margarita Nelken, escriptora i política feminista, tindria veu en este apartat reservat als ilÌustres: *"Sempre em va semblar Alacant un dels llocs privilegiats d'este món; però a mesura que viatge més i vaig coneixent més ciutats de les que es consideren universalment com a "paradisos", em convenç més del fàcil que seria, -que hauria de ser- divulgar el nom d'Alacant com el d'un lloc especialment afavorit per la naturalesa. Clima, llum, ambient, belleses pintoresques... Tot ho té en grau suprem. I, per si alguna cosa faltara, fins i tot la gentilesa, tan finament espiritual, dels seus habitants".*

Una altra de les veus que tindria el seu ressò en la

revista seria la d'Ángel Ossorio, escriptor i polític madrileny, el qual no dubtaria a enaltir les nostres bondats:

"Jo estic un poc indignat amb els alacantins. Alacant és tan temperat, tan afable, tan bell, tan atractiu com qualsevol dels millors pobles de la costa blava. Per què se li té en menys estima que a estos? Per què no hi ha un enorme corrent de turisme cap a Alacant? Per què no ocupa esta capital un lloc assenyaladíssim en la riquesa, en la cultura, en les distraccions? Per què no compta entre les ciutats de plaer? No hi ha motiu racional que ho explique. Sobre les condicions meravelloses de la pròpia ciutat i del seu port, es troba Alacant envoltat de poblacions interessantíssimes i d'excellents platges. Alcoi, Dénia, la Vila Joiosa, la comarca sencera de la Marina, Novelda, Villena, Monòver, Xixona, Orihuela, Elx, totes belles, algunes excepcionals. A poca i fàcil distància, els encants múltiples de València; més pròximes encara, Murcia i la seua horta; comunicada amb Orà; pròxima també a Madrid; proveïda i adornada amb fruites i flors magnífiques, poblada per gents laborioses i simpàtiques... per què Alacant no rivalitza amb les ciutats anàlogues d'Àfrica, de França, d'Itàlia, de la mateixa Espanya? Mancant altres raons, he de suposar que això obeïx al fet que els alacantins han sigut desidiosos a valorar el seu propi poble. Per això m'enfade amb ells. Les coses serien d'una altra manera si des de fa dos o tres generacions hi haguera hagut a Alacant una forta política de comunicacions, i una altra municipal i una altra d'atraccions i de propaganda, etc. Però no polítiques burocràtiques, fredes, escèptiques, sinó entusiastes i ardents, persuadides que Alacant té totes les condicions per a triomfar i és incomprensible que no triomfe. Just és reconéixer que de pocs anys a esta part, Alacant ha millorat en urbanisme, en el port, en els allotjaments. Però és poc i va a poc a poc. El que s'ha fet hauria d'estar multiplicat per mil. Serà que els alacantins, perquè estan a casa no s'adonen del tresor que tenen entre les mans i que ens meravella als de fora?".

El gran comediògraf alacantí, triomfant en la capital espanyola Carlos Arniches també dedicaria unes sinceres paraules a la nostra ciutat:

"Diu un proverbi italià: «Vedere Napoli e poi morire» Jo, parafrasejant-ho, vull dir: «Veure Alacant i després viure». Viure per a gaudir infinitament de la glòria del seu cel, del temperat alé del seu clima sense igual, de l'esplendorosa llum de la seua mar blava. Aneu a Alacant, recorreu la seua província sencera, creueu les seues muntanyes, visiteu la seua costa, extasiar-vos en la seua horta... i quan us allunyeu d'ell, sentireu la nostàlgia d'una terra de promissió, afonada en el vostre record, com un somni venturós, perdut per a l'esbarjo dels vostres ulls i la pau del vostre esperit. Fill d'Alacant, proscrit d'ell pel destí, en les meues lluites

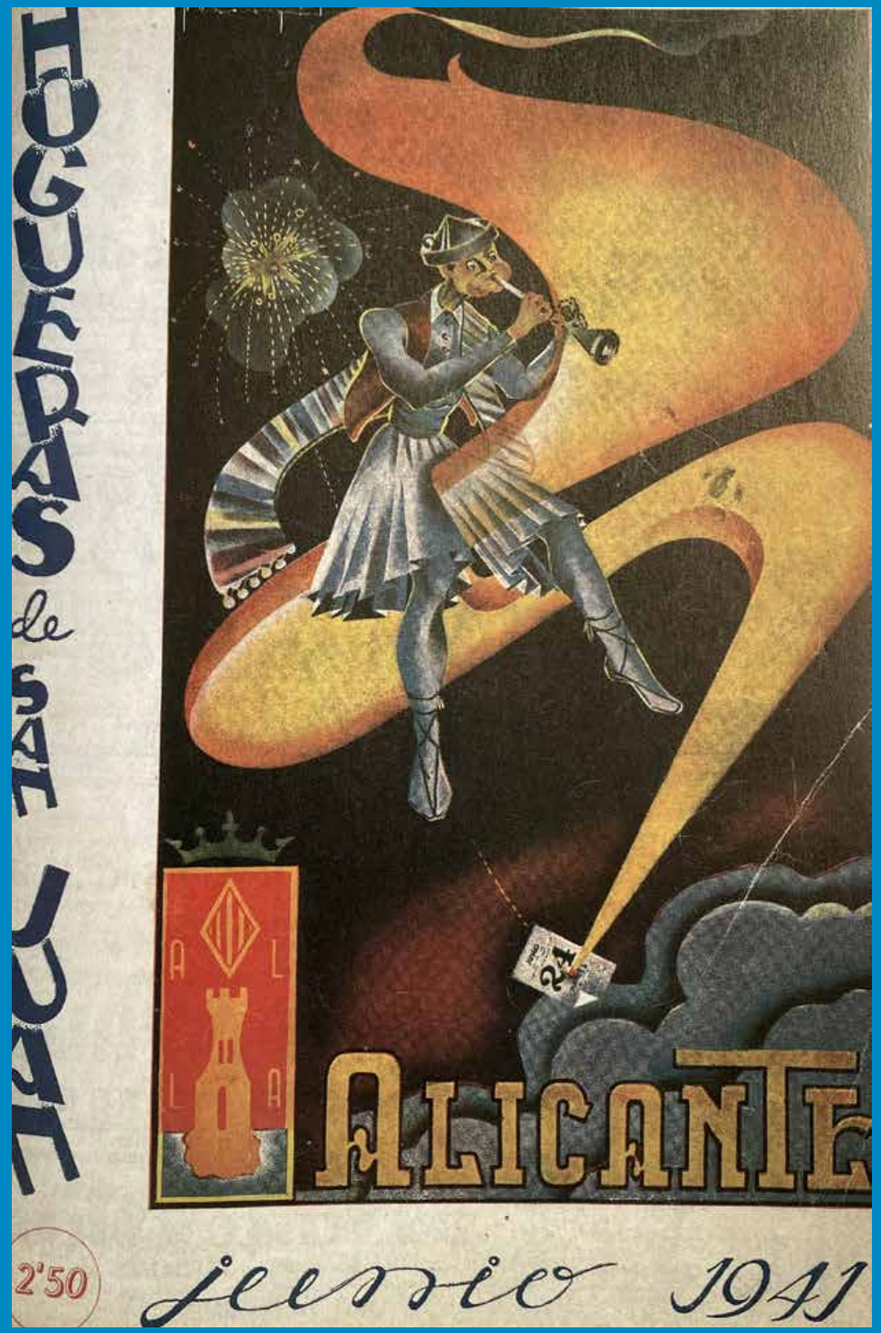

per la vida, l'esperança de tornar-lo a veure és l'única ilusió que consola els meus anhels i tempera les meues ànsies. Aneu a Alacant, id... És una terra mare, plena d'amor per als quals l'estimen i que paga amb la seua bellesa l'amor que li la té".

María Fernanda Ladrón de Guevara, famosa actriu de cinema i teatre que a més triomfaria a Hollywood, també tindria un buit en esta especial secció de la revista, on dedicaria les següents paraules:

"Eixa festa del foc que vosaltres, alacantins, celebreu en els dies que comencen a ser càlids de Juny, té per a mi un encant profund. En Llevant, en tots els racons del Llevant espanyol, sucós de terra i salat de mar, es rendix un culte diabòlic al foc. El foc, cançó fragant de flames, és la saó de totes les passions; com és també el punt últim del viure. I és abans que això, una magnífica definició de l'art. Jo sé de la vostra festa de les "Fogueres" sense haver-la presenciat mai. Sé que en ella aconseguixen maduresa tots els vostres sentiments d'artistes. I quants m'han parlat d'ella ho van fer sempre com d'un espectacle inigualat. Enguany estaré amb vosaltres per a la festa. I us promet ser llavors una alacantina mes, ràpida a combregar amb vosaltres en unes mateixes emocions. Alacant sí que ho conec. En les meues aventures d'artista, Alacant, va anar sempre un port bla i acollidor. Tinc per a la vostra ciutat, tan bonica, tan blanca, i tan deliciosament ca-

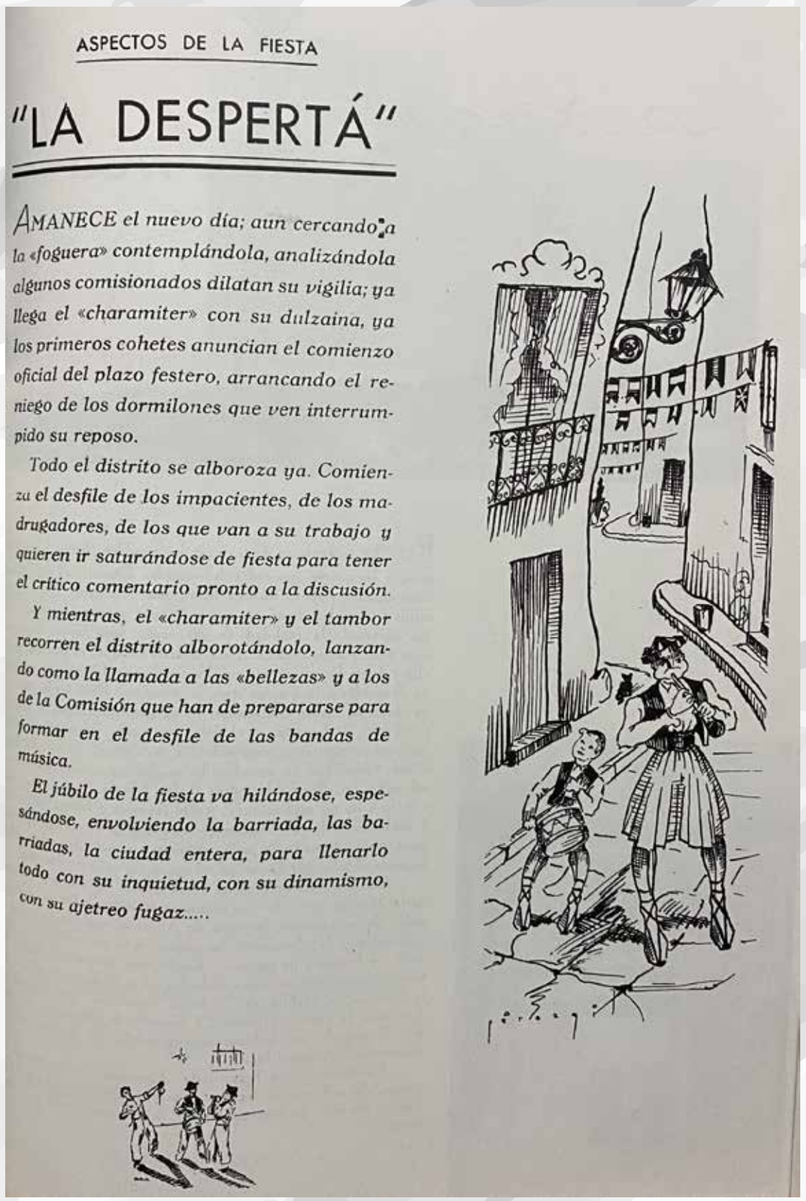
solana els meus millors afectes. I estic segura que quan dins de breus setmanes siga una espectadora més de la vostra festa haurà de créixer en mi eixe afecte que vaig sentir sempre per Alacant".

Un altre dels articles interessants de l'exemplar seria el del metge Ángel Pascual Devesa, qui exerciria en esta edició com a president de la Comissió Gestora, el qual també exposaria un molt interessant article sota el títol "Fogueres de San Chuán":

"L'esbós

Mans d'artista, cucs de seda que debanen en el paper la bellesa fluent de la inspiració popular; sembla que palpen en el buit de la pàgina en blanc per a caminar per ella; així tantegen l'ombra, i avancen i descobrixen perfils, relleus, formes...

Ningú sap si es mouen sotmeses al mandat de la imaginació, o si amb un sentit propi i subtil, en passar per la lliura del paper descobrixen, elles soles, motius, gèrmens, línies que nodrixen i guien el pensament. D'esta secreta col·laboració naixen i es tendixen per la superfície interrogant, neta i blanca, traços i girs que, com si tingueren voluntat i vida pròpies, tiren a caminar, i es distribuïxen i ordenen amb intenció, fins a acoblar-se i compondre el conjunt definit, com els elements d'un quadre coreogràfic. I quan cada peça ocupa el seu lloc, estesa, escorçada, en flexió, segons l'actitud justa; quan les mans de l'artista han aconseguit captar entre els brins teixits sobre el paper la gràcia viva del triomf, ja està; s'ha aconseguit el punt de partida: l'esbós; lent a través

ASPECTOS DE LA FIESTA

"LA DESPERTÁ"

AMANECE el nuevo día; aun cercando a la «foguera» contemplándola, analizándola algunos comisionados dilatan su vigilia; ya llega el «charamiter» con su dulzaina, ya los primeros cohetes anuncian el comienzo oficial del plazo festero, arrancando el reniego de los dormilones que ven interrumpido su reposo.

Todo el distrito se alboroza ya. Comienzu el desfile de los impacientes, de los madrugadores, de los que van a su trabajo y quieren ir saturándose de fiesta para tener el crítico comentario pronto a la discusión.

Y mientras, el «charamiter» y el tambor recorren el distrito alborotándolo, lanzando como la llamada a las «bellezas» y a los de la Comisión que han de prepararse para formar en el desfile de las bandas de música.

El júbilo de la fiesta va hilándose, espesándose, envolviendo la barriada, las barriadas, la ciudad entera, para llenarlo todo con su inquietud, con su dinamismo, con su ajetreo fugaz.....

de la qual la voluntat creadora es descompondrà en iris donant corporeïtat i magnitud a les imatges que va iniciar la fantasia, balbotejos, brots nous plegats en la gemma tendra, promeses...

La plantà

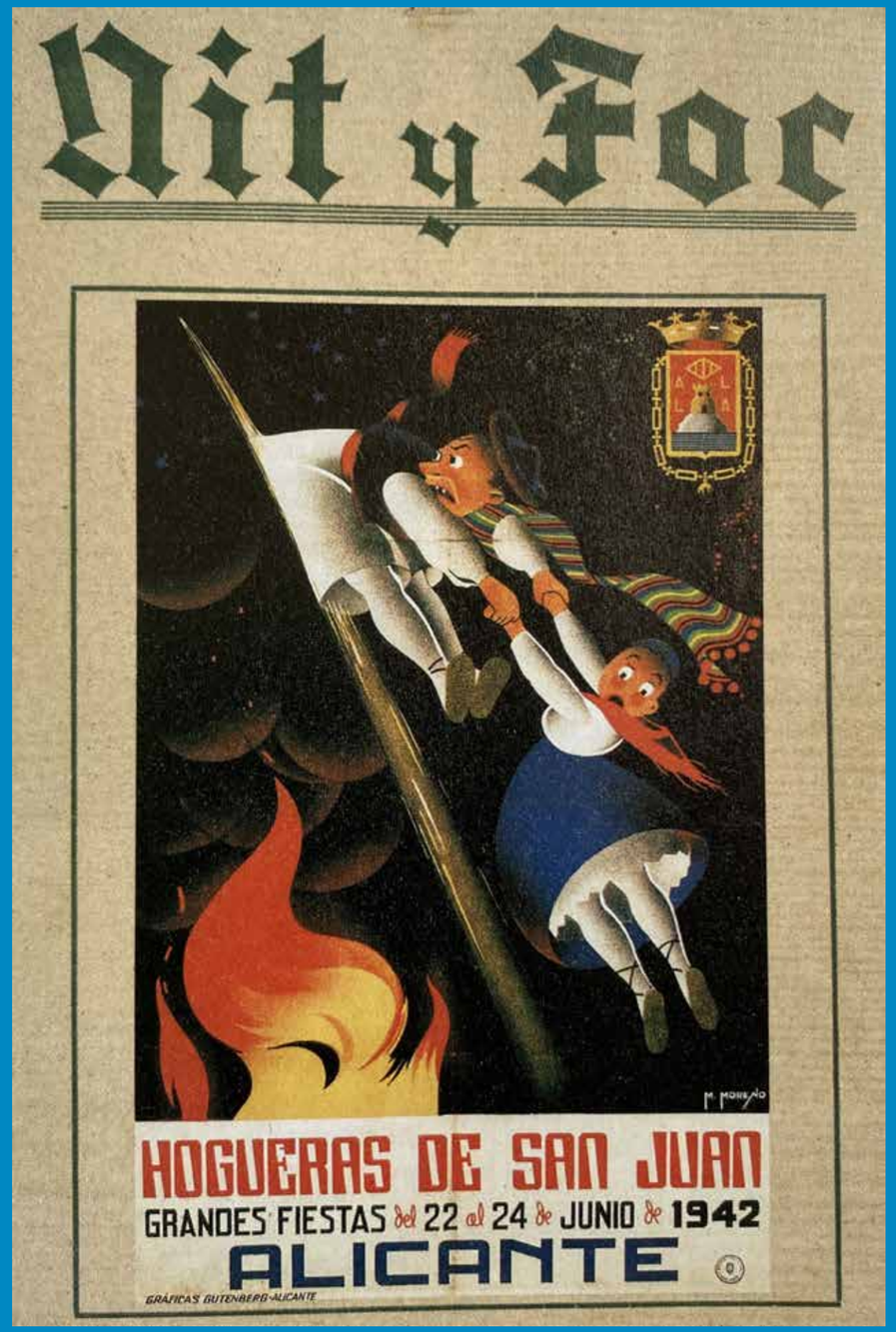
Hores, dies, mesos. Van desprenent-se de l'informe indicis, contorns, fragments, membres, figures, perspectives. L'artista s'ha abocat al voltant de si mateix, s'ha multiplicat i escampat en el seu torn, objectivant-se als seus propis sentits; s'ha recreat creant i transfonent-se en la seua obra per a delit seu i dels altres; de tots; del poble, que s'apropia les obres reflex i resum de la seua consciència col·lectiva, i se les emporta, i les trau al carrer, i les posa en peus i les planta... L'artista i la seua obra, que van vindre del carrer i de la gent, tornen a eixe alveu anònim i en ell es diluïxen, i ja no és la foguera el vèrtex d'una voluntat i d'un sentiment; és l'esperit popular condensat i fet carn; fill de tots, al qual s'abracen i porten sobre els seus muscles amb la unció heroica d'un trofeu triomfal.

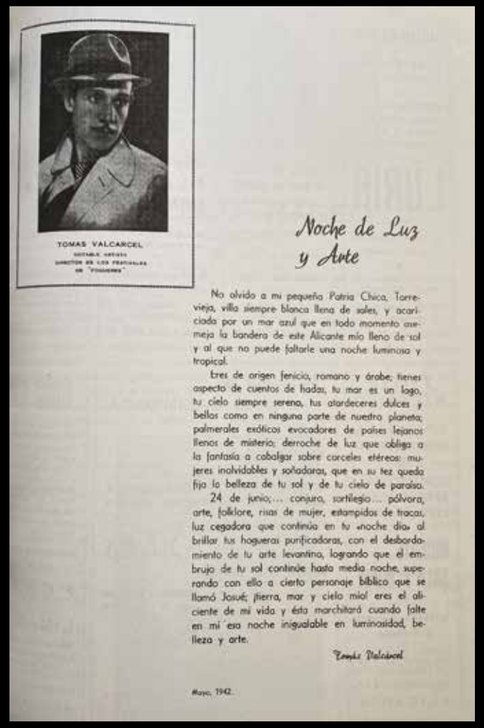
El miracle de la nit fecunda de la plantà ha anat ordenant i recomponent peça a peça, com un «puzle», les línies i perfils que van saltar desgranant-se i solts de l'esbós a la realitat per la màgia de les mans de l'artista.

Centellejos de color i de vida es deixarà arrancar el polimorfisme de la Foguera, quan el sol, nounat, els envie la seua ofrena de llum del matí.

Acaba de passar la nit de la plantà.

La cremà

TOMAS VALCARCEL
NOTABLE ARTISTA
DIRECTOR DE LOS FESTEJOS
DE "FOGUERES"

Noche de Luz y Arte

No olvido a mi pequeña Patria Chica, Torrevieja, villa siempre blanca llena de sales, y acariciada por un mar azul que en todo momento asemeja la bandera de este Alicante mío lleno de sol y al que no puede faltarle una noche luminosa y tropical.

Eres de origen fenicio, romano y árabe; tienes aspecto de cuentos de hadas; tu mar es un lago, tu cielo siempre serena, tus atardeceres dulces y bellos como en ninguna parte de nuestro planeta; palmerales exóticos evocadores de países lejanos llenos de misterio; derroche de luz que obliga a la fantasía a cabalgar sobre carceles etéreas: mujeres inolvidables y soñadoras, que en su tez queda fija la belleza de tu sol y de tu cielo de paraíso.

24 de junio;... conjuro, sortilegio... pólvora, arte, folklore, risas de mujer, estampidos de tracas; luz cegadora que continúa en tu «noche dia» al brillar tus hogueras purificadoras, con el desbordamiento de tu arte levantino, logrando que el embrujo de tu sol continúe hasta media noche, superando con ello a cierto personaje bíblico que se llamó Josué; ¡tierra, mar y cielo mío! eres el aliciente de mi vida y ésta marchitará cuando falte en mi esa noche inigualable en luminosidad, belleza y arte.

Tomás Valcárcel

Mayo, 1942.

Belleza del Fuego 1942

Srta. Rosita Amorós Doreste

Les ombres s'han espessit i en elles bateguen amb expectació els instants del silenci que entrelluca, que espera. La gent s'estreny immobilitzada amb emoció d'ofertori. Baixarà una estrela i deixarà una espurna entre els plecs del vestit de comunió que esta nit nupcial de Sant Joan li ha posat a la Foguera.

És el ritu.

Hi ha uns parpellejos de desperç en la resplendor lleu que comença al peu. S'aviva; té sístoles i expansions com un cor. Les siluetes i les flames dansen encadenades dins de la Foguera, que sembla un fanal...

El foc s'estén, creix, puja, crepita, es pentina en les arestes, acaricia i cenyix superfícies, torsos, faccions; barrina en espiral les fosques; grimpa per les trombes de fum, recte, recte, a dalt, cada vegada més alt, més ràpid, més intrèpid.

La nit s'ha obert de bat a bat, i fugen per les seues portes i es van les flames viatgeres: són les bruixes d'esta nit; s'havien arreplegat allí, en la falda que l'art els havia oferit; i a la llum de l'incendi han descobert el camí de la lluna i s'escapen, i tornen als horitzons sense fi, a les penombres sense terme... Són les nostres quimeres: llum, pensament, exaltació.

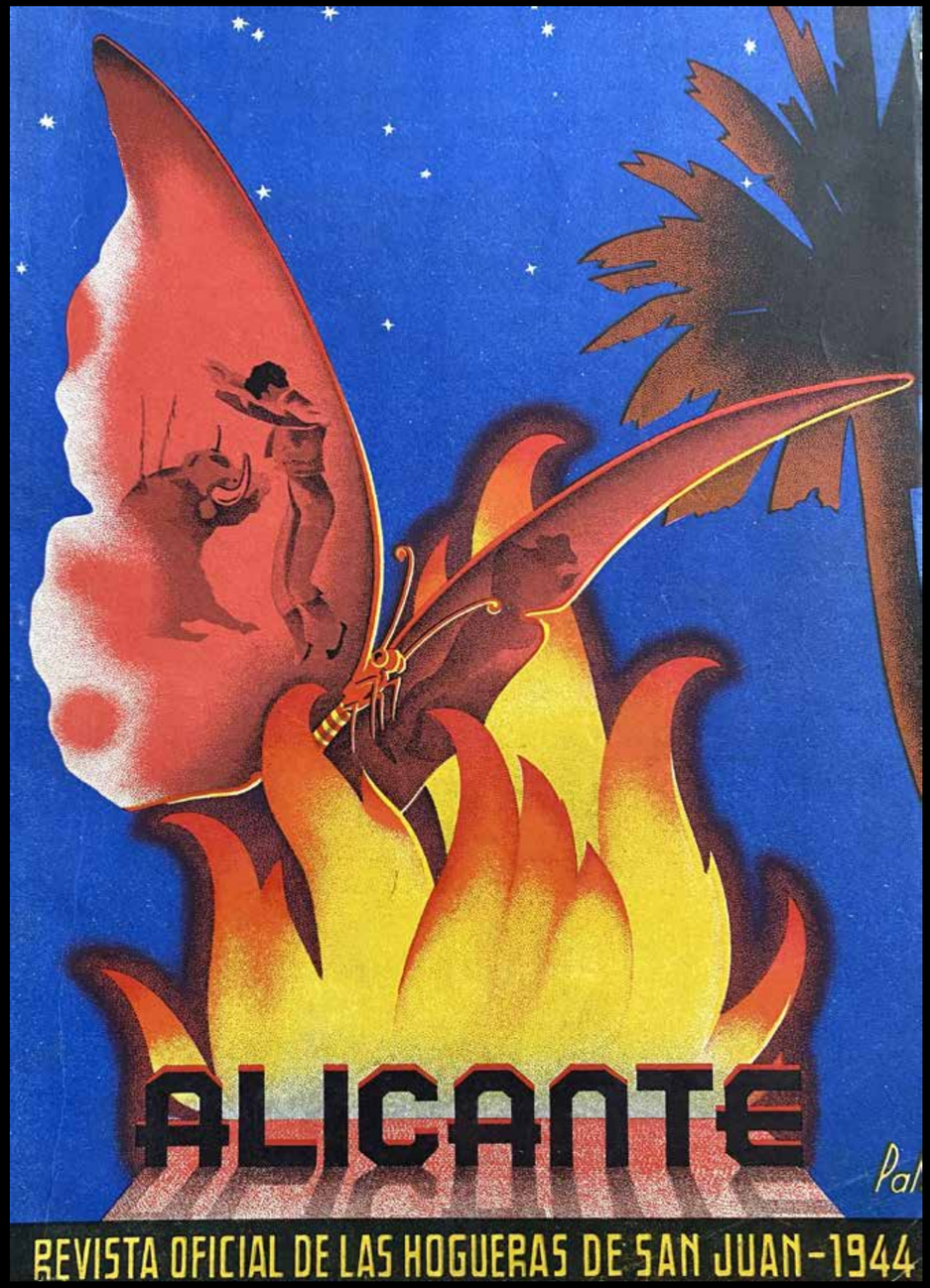
Nit infinita de Sant Joan! Veus de foc, d'esperança, de sortilegi.

És la vida, tota la vida, radiant i eterna en un consumir-se, inacabable, de perpètua renovació.

És la cremà!..."

Concloent este especial repàs, i com no podia ser d'una altra forma, l'alacantí més universal dins del segle XX, Rafael Altamira, el qual estaria sempre involucrat amb la festa, ostentant també el càrrec de "Foguerer Machor" anys abans, escriuria les següents frases en el volum primer de la revista "Festa":

"Dic amb Pero Grullo, i ningú em discutirà l'afirmació, segurament, que si "les fogueres" no es cremaren, no serien fogueres. En un altre escrit he raonat per què, de totes maneres, caldria cremar les composicions escultòriques que constituïxen aquelles. Però això no

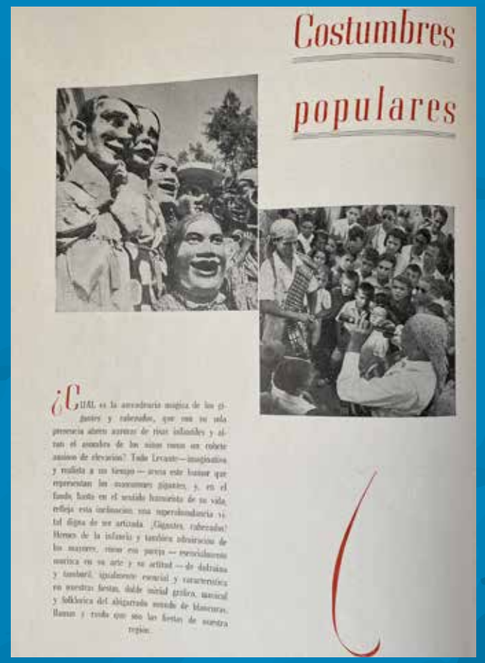
exclou la seua perpetuació plàstica. Cal evitar que el seu record, confiat solament a la memòria i a la gratitud humanes -coses menyspreables-, s'esborre fins a ser incapaç de puntualitzar cap tret essencial, ni de restablir les diferències de cada monument i de cada any. Pensem doncs, amb propòsits de traduir en fets els desitjos al més prompte possible, en el Museu de "les fogueres". Entre altres coses que no em detinc a precisar ara, eixe Museu contindria: 1r, els dibuixos, aquarelles, models en miniatura (maquetes), etc. preparatoris de la composició; 2n, els "ninots", frisos i altres elements constructius o decoratius de cada "foguera", que s'indulten; 3r, de fotografies de conjunt o detall; 4t, d'exemplars dels "librets"; 5é, de periòdics alacantins o d'altres localitats espanyoles i estrangeres que tracten de la nostra festa del 24 de juny; 6é, dels llibres d'igual matèria. El Museu, ha de ser obra conjunta de l'Ajuntament, de les comissions de les fogueres i dels bons alacantins. Entre estos m'apunte des d'ara, perquè no crec que siga immodèstia considerar-me inclòs en la denominació".

Com podem observar, les idees i els desitjos d´Altamira, avançades al seu temps, bé podien ara comparar-se amb l'Arxiu Municipal i el Museu de Fogueres, ja que, amb molt d'encert, són molts els elements conservats, guardats o exposats també, a fi de conéixer més en profunditat la pròpia història de la festa.

Verdad y tipismo de
Les Fogueres de San Chuan

Por EMILIO ROMERO

Costumbres populares

El diari republicà El Lluitador dedicaria un gran apartat per a la publicació "Festa", el ressò i l'elogi de la qual serien tot un clam popular:

"La Festa. Segons anunciem oportunament, ha aparegut i s'ha posat a la venda la magnífica revista "La Festa" patrocinada per la Junta Provincial de Turisme, l'Ajuntament i la Comissió Gestora de Fogueres. Vam ser parcs en l'elogi en anunciar la seua aparició.

"La Festa" ha sobrepassat les esperances que hi havia posades en la seua magnificència i ve a posar de manifest que a Alacant hi ha periodistes que saben honrar la professió amb la realització d'una revista de la bellesa i selecta ordenació que són qualitats essencials de "La Festa".

Fins hui no s'havia fet res tan complet i eficaç per a la propaganda d'Alacant. Ni res tan bell i que tan exquisidament compendiu les belleses d'esta terra. Ànima d'esta organització han sigut don Ángel Pascual Devesa i l'intel·ligent i erudit company Eduardo Irles. Als dos nostra més cordial enhorabona i els nostres vots perquè "La Festa" no siga flor d'un dia. Ha d'organitzar-se la seua periòdica aparició".

Tan bones intencions i l'esperança de continuar esta exitosa publicació es veurien truncades amb la ja coneguda Guerra Civil, si bé el despertar de les Fogueres en 1940, una vegada conclosa la contesa, no portaria amb si la "Festa" que punts anhelaven.

Els primers anys en els quals la festa reprendria la seua activitat, tindrien una publicació oficial o Revista oficial portada a terme gràcies a la Comissió Gestora, les quals desgranarem a continuació a causa de la seua importància, tant cultural com històrica.

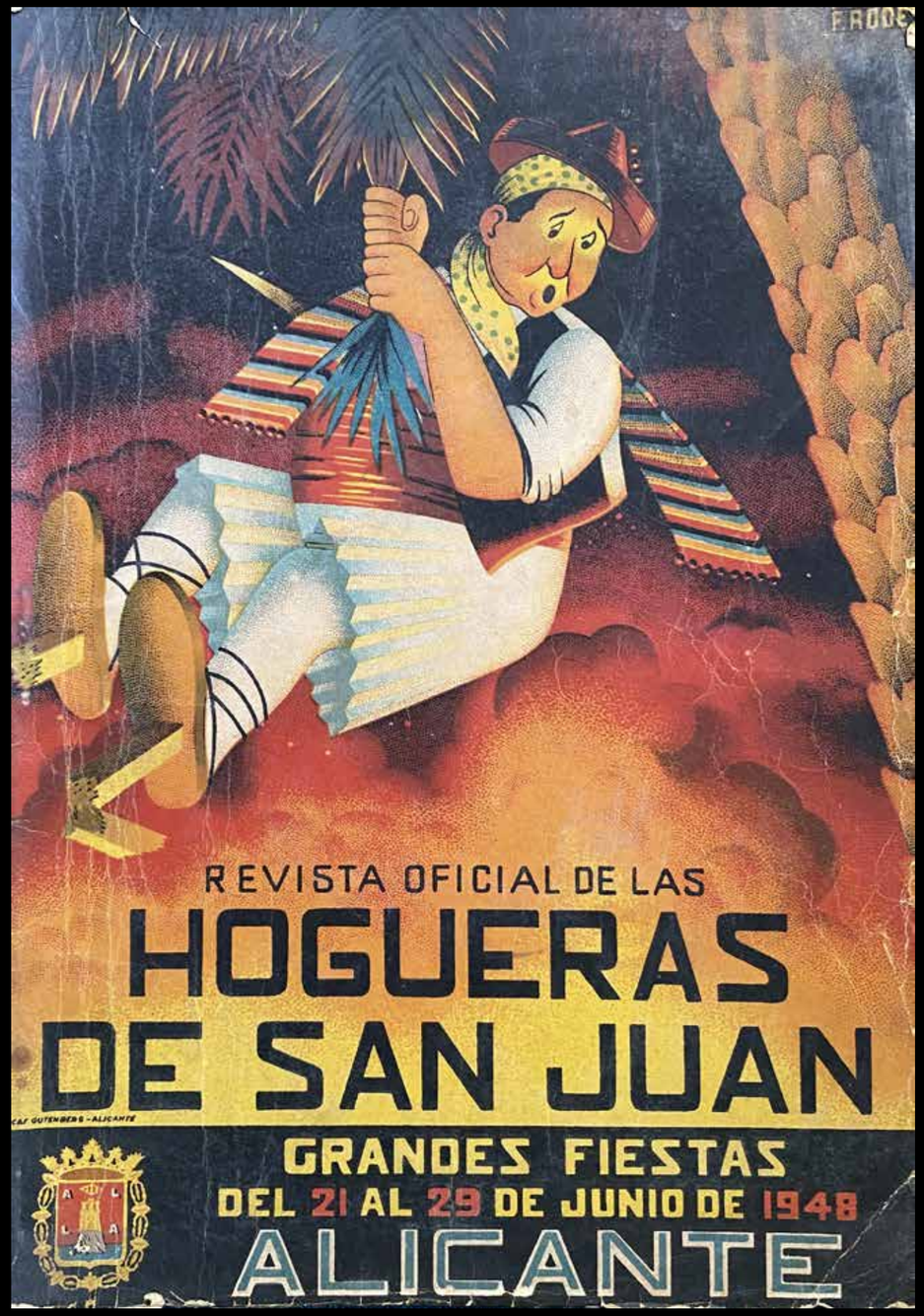
El primer número de la Revista Oficial, correspondent a l'any 1940, portaria per títol "Fogueres de San Chuan", un nom que desapareixeria per complet de l'imaginari col·lectiu, ja que es castellanitzaria en les posteriors edicions.

Segons anem desgranant l'exemplar, la portada del qual seria a càrrec de Manuel Moreno, en la qual veiem una típica estampa alacantina, com és una palmera envoltada d'una traca i el foc típic de la nostra festa, als seus peus es troba l'escut de la ciutat i en el marge superior esquerre apareix l'escut espanyol franquista. L'obertura d'esta, o la introducció, vindria a dir el següent:

"Fogueres naix amb l'afany d'enaltir i fomentar no sols

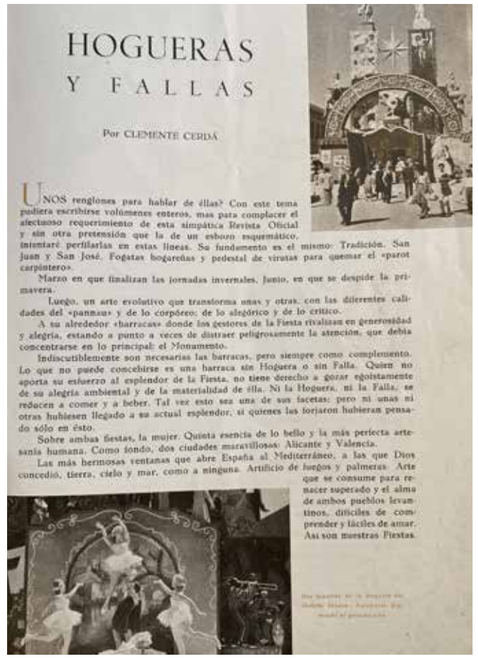

la nostra festa del Foc, sinó totes les festes típiques de la terra alacantina, les seues tradicions, d'un net llinatge, i les seues belleses singulars. En aparéixer FOGUERES té, en este el seu primer any de vida, una salutació cordialíssima per a quants senten estos anhels seus com a propis i col·laboren en l'obra patriòtica que s'ha imposat i que ara inicia modestament per a ampliar-la i enrobustir-la en un pròxim avenir".

Com podem observar, la festa i les publicacions referides a ella comencen una pompositat extrema cap al nou règim, el qual té una forta implantació en tots els aspectes socials i culturals; prova d'això, una gran foto de Franco acompanyada d'un text al·lusiu al règim imposat després de la finalització de la contesa, el qual, de profund calat catòlic, servix d'obertura del propi exemplar.

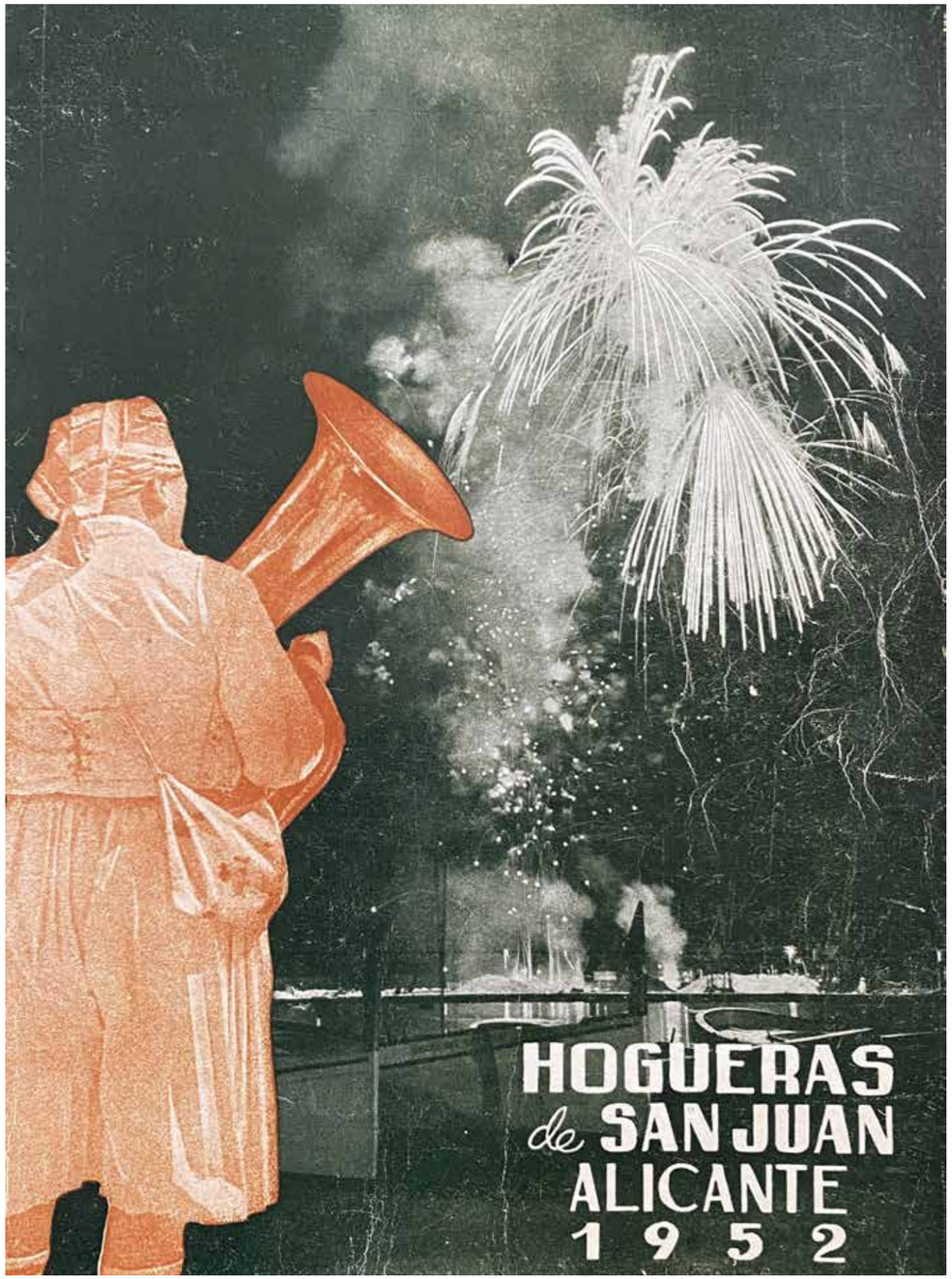
La successió de diferents autoritats militars dona pas als textos que al llarg de les seues 88 pàgines es desenrotllen, els quals van impregnats de diferents consignes favorables al nou règim, si bé alguns altres es mostren més asèptics en el tema polític per a únicament referir-se a diversos temes alacantins, centrats principalment en el record. Un d'ells, titulat "Blau i or" escrit per Pedro Soler Amorós, parlaria de la nostra festa en els següents termes:

"Besada per la llengua del Mediterrani, eternament quiet i eternament verd cobert pel meravellós cendal d'un cel deliciosament blau i banyat per la prodigalitat lluminosa i fluida d'un sol esplèndid d'or, es qualla i forma com en visions estètiques de fantasmagoria, la polida i bufona Ciutat d'Alacant. Per a l'espectador que ve de fora, impreses encara les seues retines en les boiroses perspectives del nord, o en les dilatades extensions monòtones de Castella, o en els retallats i adustos paisatges amb què sorgixen les nostres ciutats costaneres, Alacant té tons i disfresses contínues i canviants de llums i d'ombres, de floracions i d'encaixos, que causen i motiven en l'esperit del forasters una dolça i deliciós llanguiment. I és que Alacant, sorgix com una ciutat de somni, com un paisatge de fantàstica llegenda, amb la coloració rosada i poètica d'una visió i d'un ambient pletòric de meravella amb gases tornassolades i divines, amb dies saturats de llum i nits de lluna clara, amb la suavitat arrulladora de la seua sensibilitat mediterrània capritxosa i exquisida. I així, l'alacantí, s'enorgullix de la seua terra, el foraster es delecta, i queda captiu de la seua portentosa suggestió hipnòtica l'indiferent. I és precisament en esta divina Ciutat, el mes de juny sublimitzat en apoteòsica i balafiadora alegria, quan se celebren els populars festejos de "Les Fogueres de San Chuan" ... La Comissió de "les Fogueres", el comerç tot, la indústria, els intel·lectuals, els artistes, el veïnat i el poble en massa, durant l'any, conjuminen els seus esforços i les seues voluntats, harmonitzen els seus sacrificis perquè la canviada de nom nit de "San Chuán", es convertisca en una esplèndida realitat, en un colofó d'alegria, en una expansió espiritual pròspera i fecunda, i les falles, eixos monuments colossals plens de gràcia, de desimboltura, d'ironia, plasmats tots en figures artístiques de línies estilitzades i admirables, passen a consumir-se en les flames purificadores del foc, que com en un ritu ancestral i ardent de vots i promeses en elevar-se cap a l'infinit blau, eleven també les pregàries i pregàries d'este poble noble per a portar felicitats i prosperitats a l'any...".

Un altre dels textos més destacats tindria la firma de Luis Torregrosa, famós compositor i autor de l'Himne de "Les Fogueres de San Chuan", el qual deia així:

"Els temes litúrgic i popular, dos aspectes nacionals i sentimentals, característics del geni de la raça, apareixen íntimament fosos en el desenrotllament de l'art popular espanyol que es desembolica al voltant de la festivitat de Sant Joan. En cada regió de la península la seua forma expressiva cenyisca's dòcil i amb caràcters genuïnament definits a l'ambient, sensibilitat i costums de les gents que l'ocupen, i així observem la notable diferència amb què la festa, les seues cançons i danses, en la seua riquesa de modalitat, s'acomoda a la suau poesia dels paisatges "galaics", a la superba majestat de les muntanyes cantàbriques, a l'evocadora serenitat de la dilatada plana castellana o, com en la nostra terra succeïx, a l'alegria, vivor ardent de colors, embriaguesa de perfums i sonora algaravia de ritmes i cadències que omplin l'ambient i il·luminen els nostres panorames rics de reminiscències, matisos i trets evocadors de rància estirp morisca. Estes són nostres "Fogueres de San Chuán" sota l'intens blau del cel llevantí. Captar eixe ritme i portar-lo al pentagrama va ser la meua aspiració en compondre la meua partitura "Les Fogueres de San Chuán", en les pàgines de la qual vaig voler plasmar, feta melodia, l'ànima de la festa que és la pròpia ànima, lluminosa i mediterrània, de la nostra benaïda terra, la terreta millor del món ".

Cal esmentar un especial apartat dedicat a les Belleses de cada districte, igual que a les representants oficials de la festa, la Bellea del Foc i les seues

HOGUERAS
de
SAN JUAN
ALICANTE

REVISTA OFICIAL
PUBLICACIÓN ANUAL

DIRECTOR:
Graciano C. Rosario de Vicente

AÑO
XXV

BODAS DE PLATA

GERENCIA:
Comisión Gestora

1952

SUMARIO: Pórtico.—Nuestras Autoridades y las Hogueras.—Comisión Gestora.—W. Fernández Flórez y nuestras fiestas de San Juan.—La nota ilustrada.—Bernardino Ros de Oliver.—Belleza y abundancia, por Enrique Márquez.—Alicante, monumental de poesía, por Luis Burgazzi García.—Madrid, en Alicante, por Juan Manuel Boix.—Don Ramón está cansado y pide relevo, por J. González Urueña.—El puente de Alicante, por Juan Sansano.—Fuego en el alma, por Miguel Antonio Puertes.—Un gran espectáculo, en una ciudad admirable, por Emilio Guarinos.—En la noche del fuego, por Armando García Leal.—La «Cuesta», por Luis Esteve.—Apuntes para una leyenda, por Abelo Bonmatí y González.—Sugerencias de la Fiesta, por F. Bas Mingot.—La Cruz en soltura, por Francisco Arsenio Sánchez.—«Igual la vivenda» en su «Tossi Chueno», por Miguel Martínez Morra.—Mar de Alicante, por G. C. Rosario de Vicente.—Alicante y las Hogueras, por José Luis Pérez.—Carta por San Juan, por José M.ª de la Rosa.—Alicante, ciudad «guapa», por Víctor Vélez.—Pasodobles heroicanos, por Juan de Dios Aguilar.—La casa de la plaza de Benalúa..., por José Ruiz de Estasen.—El dolor en la Fiesta, por José Emilio Molina.—¿Ya existe aquí los «Moros y Cristianos» de San Blas, por Rafael Vidal Manuel.—Hogueras de ayer y de hoy, por S. Fernández Luna.—Vencerán estos años..., por Isidro Vidal Martínez.—Dolor de la Ausencia, por Fernando Sánchez.—Homenaje a la Mujer, por Manuel Molina.—Playas de Alicante, por Ramón Soriano.—«Sanicanada» en el Tucla, por Juan A. Espinosa.—Recetas de las Hogueras: San Juan Bautista y las Hogueras, por Santiago Egea Aragón.—Notas Albert y Armengot.—Dirección artística: Armengot.—Impreso en nuestros talleres de SUCH, SERRA Y C.ª.—Fotografías de SÁNCHEZ.

LA CASA DE LA PLAZA DE BENALUA

DONDE ESCRIBIÓ GABRIEL MIRO
SUS PRIMEROS LIBROS

Por José Ruiz de ESTASEN

El grupo de casetas que integran la Comisión de festejos del barrio de Benalúa dispuso erigir un artístico bohemio. Aun cuando el carácter bullicioso y popular de las festividades nocturnas dificulta hacer la obra meritoria, recordándose, como se sucedían a lo largo del año, los homenajes al autor de «El Obispo leproso», no será de más que evoquemos la memoria del escritor en el barrio de Benalúa, que, por diversas causas, escribe un auténtico amores literario.

LA VECINDAD DEL MAR

En la plaza de Benalúa está la mansión que habitara el insigne escritor durante los diez años más difíciles de su existencia. Más que en su casa natalicio de la calle de Castaños, anotada de rótulos comerciales, más que en el recio caserón y rumazgo de Polop, está que entre los verdes cipreses de Benidorm, a Miró resulta grato encuadrarlo en este ambiente de aspecto sencillo, casi rústico, desprovisto de comodidades hogareñas, pero que, para el autor de «Las Cruces del Cementerio», tenía la gran ventaja de que, desde sus balcones, se presentía la vecindad del mar.

El despacho del escritor estaba orientado de Oeste a, y la luz, escondida hasta bien altas horas de la madrugada, largas y gélidas dedicadas al estudio y a la meditación, a preparar las asignaturas de su carrera de abogado que terminó en el año 1900, a hilvanar trozos de amor para la que había de ser su esposa, Clementina Maignón, a escribir libros...

La mitad de las obras que integran el acervo literario del escritor glorioso se erigieron en este mausoleo de la plaza de Navarro Rodrigo, donde todo contenía lo mismo que cuando habitaba el. Sobre todo, de evocar aquí la publicación de «La Saint de Onda», su primera novela, dos años después, la de «Hélvis de escenas», un ensayo un, entre académico bien poco compuesto, y, sobre todo, la gestación de «Nostade», que por haber obtenido el primer premio en el certamen nacional convocado por «El Cuento Semanal,»—fi de marzo de 1908—constituyó la novela de relación.

EVOCACIONES DE CARACTER FAMILIAR

Y con los recuerdos de tipo literario, las evocaciones de carácter familiar: la terminación de la carrera de abogado que jamás ejerció—, la boda, en la ermita del barrio, cuando Miró contaba veintiún años de edad; la muerte de su padre, ingeniero jefe de la provincia; el nacimiento de sus hijas Olympia y Veronica, trasunto fiel de la inteligencia y bondad de su adorado padre.

dames, si bé els esbossos de les poques Fogueres plantades no estarien disponibles en l'exemplar.

"Fogueres de Sant Joan" seria el títol de la Revista Oficial corresponent a l'any 1941, la segona dins d'esta etapa i que, a diferència de la seua antecessora, contindria menys de la mitat de pàgines, 36 en total. Davant este fet, en la salutació inicial es destacaria el següent:

"No sols per deures de cortesia, sinó per impulsos cordials de gratitud, volem dedicar les nostres primeres paraules de salutació a les autoritats alacantines, que amb decisió i entusiasme exemplars han concedit tot el seu suport a la Comissió Gestora de les festes de Sant Joan. Els Excel·lentíssims Senyors Governador Militar i Governador Civil, el Sr. Alcalde, el Sr. President de la Diputació Provincial, les Jerarquies del Moviment, que des dels seus càrrecs elevats van dispensar un acolliment generós a quantes iniciatives han redundat en profit i prestigi de la nostra festa popular, van donar a tots normes i alens per a mantindre's amb fervor en esta empresa que, per les circumstàncies anòmales del present, havia de trobar tantes adversitats fins a l'assoliment de la seua feliç realització.

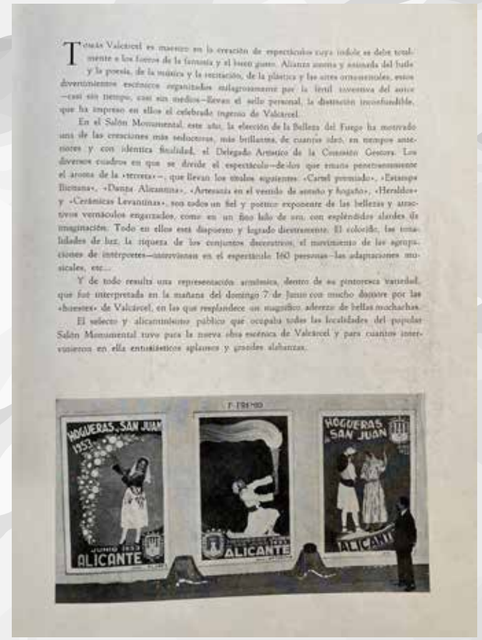
Les autoritats i el poble, units intimament per un mateix alàn, sobreposant-se a les contingències atzaroses d'estos temps, han aconseguit que l'esplèndida festa alacantina siga gany una digna continuació de les quals en èpoques anteriors van ser goig i admiració de propis i estranys.

Per a tots els que han contribuït al fet que els interessos i l'esperit de la nostra benvolguda ciutat queden lliures de decadències lamentables, i al fet que la festa popular de les Fogueres porte la seua honesta gaubança a llots els cors, va la nostra salutació fervorosa. La nostra salutació fervorosa que haguérem desitjat dirigir no des de l'obligada humilitat, imposada també. per exigències ineludibles del moment, d'esta Revista foguerera, sinó des de la columna d'honor de la publicació oficial que mereixen Alacant i la seua festa".

La portada original de Pérezgil pertanyent al cartell oficial titulat "Flames de la meua terra" obri el modest exemplar, alhora que les ilustracions del mateix artista adornen diverses de les seues pàgines, en les quals observem novament una especial atenció a les autoritats civils de la ciutat.

La publicació conté diversos escrits dirigits a les representants oficials, la Bellea del Foc i les seues Dames d'Honor, a l'acte dut a terme per a la seua elec-

Tomás Valcárcel es maestro en la creación de espectáculos cuya índole se debe totalmente a los fueros de la fantasía y al buen gusto. Alianza amena y sostenida del baile y la poesía, de la música y la recitación, de la plástica y las artes ornamentales, estos divertimientos escénicos organizados milagrosamente por la fértil inventiva del autor —casi sin tiempo, casi sin medios— llevan el sello personal, la distinción inconfundible, que ha impreso en ellos el celebrado ingenio de Valcárcel.

En el Salón Monumental, este año, la elección de la Belleza del Fuego ha motivado una de las creaciones más seductoras, más brillantes, de cuantas ideó, en tiempos anteriores y con idéntica finalidad, el Delegado Artístico de la Comisión Gestora. Los diversos cuadros en que se divide el espectáculo—de dos que emana precisamente el aroma de la «terreta»—, que llevan los títulos siguientes: «Cartel premiado», «Estampa Huertana», «Danza Alicantina», «Artesanía en el vestido de sonsón y hogaño», «Heraldos» y «Cerámicas Levantinas», son todos un fiel y potente exponente de las bellezas y atractivos vernáculos engarzados, como en un fino hilo de oro, con espléndidos alardes de imaginación. Todo en ellos está dispuesto y logrado diestramente. El colorido, las tonalidades de luz, la riqueza de los conjuntos decorativos, el movimiento de las agrupaciones de intérpretes—intervinieron en el espectáculo 160 personas—las adaptaciones musicales, etc...

Y de todo resulta una representación armónica, dentro de su pintoresca variedad, que fué interpretada en la mañana del domingo 7 de Junio con mucho donaire por las «huertes» de Valcárcel, en las que resplandece un magnífico alarde de bellas mocha chas.

El selecto y alicantinísimo público que ocupaba todas las localidades del popular Salón Monumental tuvo para la nueva obra maestra de Valcárcel y para cuantos intervinieron en ella entusiásticos aplausos y grandes alabanzas.

UNA INTERVIU DE ACTUALIDAD

ENTREVISTA
CON EL VETERANO MAESTRO DE OBRAS, DON FRANCISCO SEMPERE POMARES

Per CRISPÍN

—He trabajado casi siempre en Alicante y en provincia, por ello soy bastante conocido entre los de mi gremio.

Vacilante en Madrid he llevado a cabo algunas construcciones de importancia de «fuera», una no hace mucho tiempo.

—Fuera bien, excelente, pues el promotor son excelentes amigos desde el principio he podido trabajar en mi ambiente. Luego puesto que desde el principio he seguido disciplinas el trabajo, con los mismos obreros de la población, pues nada mal colaborado y me tuvieron a su lado en nuestra querida tierra contra el calor—decía bromeando y sonriendo—por mis obreros y satisfecho. Hoy, comienzo ya, con la temporada.

—Sí, fue el nacimiento de obras, exclusivo y absoluto que he llevado a cabo sobre los trabajos de construcción de seis Grupos pertenecientes a Sindicato Provincial de Actividades industriales.

—Las obras tuvieron su principio el día 8 de Mayo y terminaron aproximadamente, el día 23 de junio.

—Las obras empleados seis meses. Nueve con decide que en nuestra día y noche, formando varios turnos.

—Hemos construido 74 polvilones. También para todo, pagado de cocina donde pueden tomar temporales, Restaurante, Bar y todos los servicios que se requieren y son indispensables en emplazamiento de esta envergadura.

—Esta pregunta quizás sea la que menos me guste. Todos los han prestado en colaboración, incidentemente para darle de cinco contratos, por ser de justicia, que he tenido la máxima ayuda y las mayores atenciones más recientes, por parte del arquitecto de esta gran obra, D. José Ramón Baldó. También el aparejador D. José Varela, ha sido otra gran ayuda porque en él que me he apoyado siempre. Para ambos, mi reconocimiento agradecimiento.

—Sin tienen las obras ejecutar y particulares realizado en 20 años que, sinceramente, no le puedo dar contestar. Solo le digo que, en todas fuerzas de mi propiedad, el 80 Exc. sacio a mis hijos mi palacios pisoteados.

—Nada más, porque hacer. El objetivo ya está conseguido. El arquitecto D. Francisco Sempere Pomares, ya habrá para acuerdo. Yo me he limitado a contarle todo, sin quitar nada de «cuerdo propio». Le mejor conocido, mejor, no repetir los palabras son exactitud de... verse me la conversar, se lo cuento.

Las Sres. Sempere y Ruiz, son una compañeros «obreros», dan los últimos toques para dar un estado de rigurosa grandeza de la I Exposición Sindical de Actividades Industriales.

ció de la mà de Tomás Valcárcel, altres referents a la Comissió Gestora i a l'autor de la portada però destaca un que es dividix en tres pàgines alternes, portant per títol "Aspectes de la festa", el qual s'expressa de la manera següent:

"La plantà. Haurà transcorregut el dilluns amb tota l'agitació, amb tota l'emocionada agitació en els tallers; seran aquells últims moments de febril treball, per paradoxa, no les raneres d'una agonia, sinó els vagits anunciadors d'un començament. Als carrers, en aquells llocs destinats per a emplaçar les "fogueres", també l'activitat marcarà el moment feliç de la "plantà", quan l'artista veja muntada la seua obra, la Comissió realitzat el seu somni i el veïnat reeixit el seu propòsit. Esquadres, nivells, cartabons, regles, blancs draps en el paviment... I comença A les 12 de la nit? No; a les 7 de la vesprada, a les 5 de la vesprada, potser a les 3 de la vesprada. Ha començat. Hi ha un una mica de litúrgia en la faena; ni un crit, ni una veu forta, només els colps de martell van rimant el treball. Silenciosament s'acobla el material: els llenços pintats, les figures, els elements tots de la "foguera" es van alineant a prop, però callada, a poc a poc, tal com si la "plantà" haguera de fer-se en secret per a ser després admiració i sorpresa en nàixer el dia. Un alt pal que centra l'emplaçament, uns vents que són com les eixàrcies del velam, escales, puntals... I la "foguera" que a poc a poc es forma i s'enfila, sempre entrellucada per l'artista, sempre contemplada per la Comissió, sempre amenaçada per la mainada que impacient dispara trons i corre i s'assetja entre el basament de l'obra al caient de destrossar-lo tot anticipadament.

La despertà. Comença el dia el nou dia; fins i tot voltant a la "foguera" contemplant-la, analitzant-la alguns comissionats dilaten la seua vigília; ja arriba el "xaramiter" amb la seua dolçaina, ja els primers coets anuncien el començament oficial del termini fester, arrancant el renegue dels dormilegues que veuen interromput el seu repòs. Tot el districte s'alegra ja. Comença la desfilada dels impacients, dels matiners, dels quals van al seu treball i volen anar saturant-se de festa per a tindre el crític comentari ràpid a la discussió. I mentres, el "xaramiter" i el tambor recorren el districte esvalotant-lo, llançant com l'anomenada a les "belleses" i als de la Comissió que han de preparar-se per a formar en la desfilada de les bandes de música. El goig de la festa va filant-se, espessint-se, embolicant la barriada, les barriades, la ciutat sencera, per a omplir-lo tot amb la seua inquietud, amb el seu dinamisme, amb el seu enrenou fugaç....

La cremà. Són ja passades 36 hores d'agitació, de coets, de traques, de músiques, d'enrenou continuat i esgotador; han desfilat una vegada i una altra davant la "foguera" les gents forasteres vingudes al conjur de l'Art; va ja debilitant-se el tràfec dels veïns de l'un a l'altre barri per a veure i comparar. Els carrers estan plens, però l'espai d'emplaçament de la "foguera" desborda fins a l'inconcebible. Els músics executen els finals de programa, esperançats amb la proximitat del final del seu turment... Algú comença a furgar de la "foguera", en misterioses aventures: s'aparta un "ninot", s'arranca un estendard, una banderola... És com fa el llaurador que va obrint un portell, tancant una fuita i desbrossant la séquia per a quan li arribe l'aigua per al reg... Les gents miren el rellotge, se situen cara al Castell, miren als focus de l'enllumenat... com per a convéncer-se que lluïxen encara. Esperen les 12 de la nit, l'apagada general i la glòria lluminosa de la palmera de foc que brolla momentània en el "mascle" del Castell, que florix fugaç, que s'apaga escampant-se. I com si estes espurnes, estes brases escampades de la palmera anaren a realitzar un destí marcat, quan torna la llum ja cremen a un temps tots els monuments artístics de la Ciutat -vint, vint-i-cinc, trenta - entre l'esclatar dels coets que arterosament s'amagaven en els racons de l'artefacte, el trepidar de les traques, el tronar de les músiques, el xiscle de les gents... mentres figures, llenços, teles, pintures, fustes, banderoles van caient en cendres després d'haver voletejat per l'aire subtil de la nit estival, en flamerades, en ramats d'espurnes. Han passat quinze minuts de la mitjanit i queden a la ciutat vint, vint-i-cinc, trenta munts de cendres i caliu, l'entenimentada socarrimada de les traques, el rumor de la gent que buida els carrers... i els pobres músics que llavors se senten en qualsevol part, en un portal, en la vorada de la vorera, per a omplir de nou els seus pulmons buits d'aire... La festa ha acabat".

En este segon número de la Revista Oficial es dona bon compte de totes les Fogueres plantades, vint, reproduint els esbossos de cada una d'elles a doble pàgina, acompanyant la fotografia de cada Bellesa de districte, mentres que pàgines més avant es detallen els noms dels artistes constructors.

El número 3 de la Revista, corresponent a l'any 1942, portaria per títol "Nit i Foc", trencant en esta ocasió els esquemes de les dos anteriors, perquè l'enquadernació es faria molt més luxosa i comptaria amb un total de 92 pàgines.

Després de les salutacions inicials de rigor, sempre

CARTA DE ITALIA

CUANDO estas líneas vean la luz pública, más de tres mil kilómetros me separarán de la tierra. Y será allí, a orillas del Báltico donde el recuerdo de una larga etapa de mi vida, tomará caracteres de fuerte nostalgia, porque, los mejores años de mi juventud transcurrieron en un ambiente fogarell de apasionado delicia.

Aquellas discusiones anodinas y la fervorosa adhesión de mi barrio preferido, el de Pérez Galdós, cada vez que les era concedido un premio, me dejaron huellas imborrables; huellas que no pueden desaparecer porque nacieron de la sinceridad popular, ingenua y sana.

Y este año, el 24 de junio, en la bruma capital de Suecia, cerraré los ojos a la claridad de las noches encantadoras y viviré el recuerdo de una época que ya pasó para siempre, enviando a mi Alicante el fervor y la añoranza de uno de sus hijos.

GASTÓN CASTILLO

Florencia (Italia)... en ruta hacia Estocolmo.

LAS HOGUERAS DE ALICANTE

EN esta fiesta alicantina de las Hogueras de San Juan, la noche en que comienza, víspera prematura de la maga noche del fuego, pululan por nuestras calles y plazas gentes azacanadas en un trajín de misterio.

Y a la mañana, al primer relumbre del sol de otro verano que comienza, surgen en nuestras plazas y en los cruces de las calles «las Fogueres». Es decir: lo que será una llamarada viva y alucinante en la noche de San Juan, ha sido antes un monumento de arte; sueño y realidad de un año de pensar y de crear; idea y acción de doce meses en vela acariciando la bella tradición. En síntesis, y al parecer... nada nuevo.

Porque en la provincia y fuera de ella; en España toda y aún más allá de sus fronteras, no faltan las hogueras en la noche de San Juan, para que sea eterna la tradición que trae hasta nuestros días la leyenda de tantos siglos...

Sólo hay la diferencia de que esa hoguera múltiple y universal de todos los pueblos en el día en que se evoca la memoria del Precursor, es aún sencilla y primitiva; de briznas de los rastrojos en el llano; de cañas y hojas de maíz en el valle; de pino y de romero en la montaña... y huele a pan de trigo y a yerbas agrestes de la altura.

En Alicante, el Arte ha colaborado con la Naturaleza; y cuando medio centenar de hogueras elevan al cielo sus lenguas de oro, arden el sol y el mar; el cuerpo y el espíritu; el color y el sonido; la idea y la acción... Arde un poema de artífices mohledo con mano blanda y acariciadora durante un año, para que luego, en una noche y en tres minutos, sirva de pebetero y de antorcha, magestuosa luminaria de esta estampa de fantasía que es la noche de San Juan alicantina.

JUAN DE DIOS AGUILAR

Director del «Radio Alicante»

duts a terme per les autoritats civils i militars de diferents instàncies, l'exemplar es desenrotlla sota els paràmetres dels anys anteriors, si bé les collaboracions literàries són molt més abundants, les quals en la seua immensa majoria versen sobre la ciutat d'Alacant, els seus contrastos entre el passat i l'actualitat, la pròpia festa, la figura de la Bellesa, la nostra província i diferents temes religiosos, com el dedicat a la santa Faç.

D'una manera molt més clara i àmplia, es dona bon compte dels esbossos de les diferents comissions, aportant lema i autor en un apartat trobat pàgines més avant, a més de les Belleses de districte, un tema este molt acaronat per Tomás Valcárcel, encarregat de l'espectacle de l'elecció de la Bellea del Foc i les seues Dames d'Honor.

Destaca l'article de la Comissió Gestora, encapçalada per Ramón Guilabert, el qual portaria per títol "El timó de la festa" i que diu el següent:

"No respondria a la norma de rectitud i de justícia en què hem enquadrat la nostra labor de NIT I FOC si furtàrem al comentari la destacada part que en el creixent èxit de la festa de FOGUERES DE SAN CHUAN correspon a la Comissió Gestora. És la seua missió dirigir la festa pels llits necessaris d'una

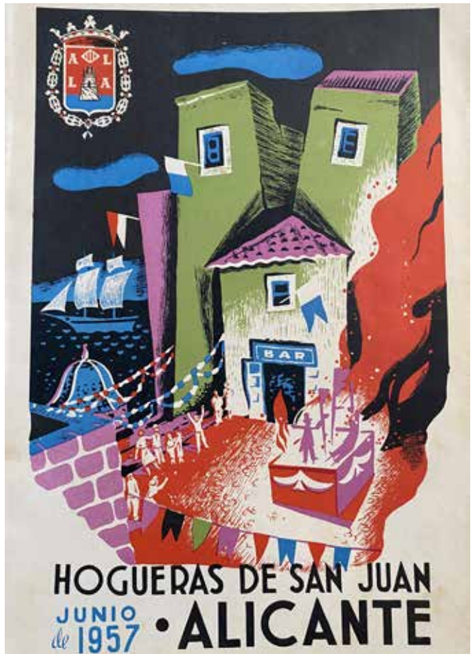

continuada acció, més que de propaganda -que en realitat no és precisa- de manteniment de la flama de l'entusiasme encesa constantment en l'ànim dels alacantins. Es veuen els resultats dia per dia; es veuran més fins i tot continuant este incansable treball que es realitza. Va faltar des de la iniciació de la festa a Alacant, la plena i entusiasta adhesió de determinada classe social. Diguem que falta encara, si més no en este concepte d'entusiasta que assenyalem. Però afirmem que molt es va avançar i que el camí està obert per a seguir-lo amb eficàcia. Sense possible comparació entre aquella grandesa i esta petitesa, pensem que València aconseguix l'èxit total, sorollós i justíssim de les seues "falles" perquè és València, des de la primera autoritat fins a l'últim veí passant per totes les esferes socials, els qui presten a la festa el seu entusiasme, traduït en no escatimades aportacions, en empenta per a l'ajuda, en la prestació del suport que a cada u es demana. Ningú a València es nega a collaborar en la forma que calga; ningú es desdora d'ostentar representacions significatives, o a acceptar llocs de treball referents a l'activitat "fallera". Cap honestedat, cap prestigi, cap preeminència social es menysprea d'acudir on la conveniència i la necessitat de les "falles" li reclama. Eixa és la labor que amb èxit realitza la Comissió Gestora alacantina que presidix home de tanta activitat i entusiasme com a don Ramón Guilabert i que formen els entusiastes alacantins don José Romeu, don Jaime Ayala, don Enrique Cerdà i don Sebastián Cortés, els qui calladament, exposant moltes vegades la seua labor a la crítica del carrer -no sempre ben intencionada- realitzen obra meritòria. Així la festa de "fogueres" des que s'apaguen els calius de les fogueres, entra en activitat per a l'any vinent. Tomás Valcárcel l'exquisit artista director artístic de quant a la festa concernix, portat del seu esperit subtil, fragant, delicat i senyor, amb tota la senyoria d'una legítima aristocràcia, ha sabut fer que eixos llits oberts per la Comissió Gestora, timó de la festa, pels quals ha de caminar la labor preparatòria àrdua i complicada, siguen rutes magnifiques que florint en entusiasmes necessaris assaonen en collaboracions precises".

Anys més tard, concretament en 1944, podem observar com la portada de la Revista Oficial número 5 canvia en la seua portada el tema i lema: "Alacant", amb el subtítol "Revista Oficial de les Fogueres de Sant Joan" copal gran part de l'escena dissenyada per Palú, que consta d'una papallona sobre unes flames, el reflex de les quals entona l'escena, en un fons nocturn.

El gruix de la publicació va en augment, a més de la qualitat literària que es troba en el seu interior, si bé cobren en esta ocasió encara més importància els aspectes més destacats de la festa.

Abans de res este increment, la salutació inicial diu el següent:

"Novament, en arribar les festes de Sant Joan, la Comissió Gestora de les "Fogueres" oferix la seua revista anual dedicada a les Fogueres. Abrasades pel foc en el colofó lluminós ardent de la "cremà", totes les coses perixen, fins a renàixer de nou al pròxim any, com un nou Au Fènix, de les cendres. Una voluntat de permanència i de record és el que ens porta a editar tots els anys la present publicació, que no sols circumscriu el seu propòsit a lloar les facetes de les nostres festes populars sinó que, alçant més els seus anhels, pretén exaltar amb passió i justícia els valors reals i espirituals de nostra "terreta". Si el propòsit arriba o no a l'assoliment desitjat, l'anhel i la voluntat han sigut fermes i entusiastes. Este llibre -no podria dir-se en justícia fullet- ha procurat correspondre a la seua responsabilitat alacantinista i literària. La Comissió Gestora no ha reparat en mitjans artístics i econòmics per a cristal·litzar la idea de la manera més airosa. Els editors -des d'esta pàgina inicial- donen les gràcies a quants illustres escriptors i artistes han cooperat al millor assoliment de la revista, prestigiant-la amb els seus noms. I la cordialitat de tots serveix-nos d'estímul per a, en el futur, duplicar els nostres esforços, sempre en servici d'Espanya i de la nostra estimada ciutat".

Més cobert d'èxit trobaríem a Tomás Valcárcel com a delegat artístic de la Comissió Gestora, si bé els seus espectacles referits a l'elecció de la Bellea del Foc i les seues Dames guanyarien en esplendor i artifici en cada nova edició. Com a agraïment a tot això, se li dedicarien unes paraules en l'exemplar, l'article del qual portaria per nom "L'artífex de l'èxit":

"No pretenem ara descobrir a un gran artista alacantí. Però la Comissió Gestora de les Fogueres de Sant Joan no compliria amb el seu deure més elemental si esta revista, editada per la Comissió, deixara sense fer patent el reconeixement general cap al gran artífex de l'èxit, Tomás Valcárcel. Les "Fogueres" són les festes de Sant Joan; no és redundància, sinó voluntària delimitació precisa. Però la gran festa per a l'elecció de la "Bellea del Foc " és el que dona relleu, caràcter i amplitud als posteriors festejos. Com una inicial d'or que obri el gran llibre de les Fogueres. Sense esta festa singular de la presentació, les "Fogue-

BELLEZA DEL FUEGO: Srta. Merceditas Valero Tomás
DAMAS DE HONOR: Srtas. Rosita Baeza Hernández y María del Carmen Egidi Pastor

Festival para elegir la "Bellea del Foc"

El festival del día 25 de mayo pasado, en el que se eligió la «Bellea del Foc» 1958 - 59, constituyó el primer acierto de la Comisión Gestora de este año. Y fue un éxito rotundo, porque en el espectáculo montado para esta celebración se incluía —además de las danzas folklóricas, desfiles de bellezas, interpretación de himnos y elección de la Reina de las Hogueras y sus Damas de Honor— se incluía, decimos, la Fiesta del Madrigal, nacida de un reñido concurso, y rezumida por la espléndida disertación de don José Luis Alonso Mual, Catedrático de Historia, quien exaltó con frase precisa y bello concepto, los valores de la mujer alicantina.

La Fiesta del Madrigal marcó un hito de trascendente originalidad y fue el punto de arranque de una interesante evolución de las Fiestas de Hogueras.

Una cosa hemos de destacar en esta alborozada fecha. Y esta es la de poner en contacto a los poetas con el gran público, para demostrar que las gentes de Alicante, cuando se enfrentan con la belleza saben alentarla, con sencilla emoción, en el fondo de sus corazones.

Los poetas premiados: Carlos Sahagún, Manuel Molina y Luis Giménez recibieron, con los demás seleccionados, el homenaje de los aplausos. Y la Gestora, al final del espectáculo, fue premiada con una larga ovación.

res", essencialment regionals, tindrien una valoració unilateral, alicorta, incompleta. És a dir, no adquiririen l'amplitud necessària, perquè en elles faltaria, com a expressió d'art, el to i la mesura del transcendent, valga'ns la sinceritat. Valcárcel demostra amb la seua posada en escena, amb el cromatisme animat dels seus quadres populars -màgics- històrics, amb la seua habilitat per a la dinàmica escènica, amb la seua audàcia en l'ús dels trucs d'escenografia, amb la seua tramoia depurada i, en fi, amb el seu coneixement de la cenestèsia artística -integració del color i el moviment-, que fins ara és l'animador insubstituïble d'este especial espectacle. Així, la presentació de la "Bellea del Foc " de 1944 ha revestit iguals característiques que va tindre l'any passat: donosura; elegància, varietat. Els diferents quadres presentats, singularment el del "tapís goyesc" van constituir un èxit impecable. Tractant-se de novells i no d'actors, la collocació, el ritme i les circumstàncies totes d'este "sui géneris" espectacle -mitat "ballet" d'Antoine i mitat estampa immòbil, folklòrica o màgica-, exigixen una direcció àgil i enginyosa, intelligent i depurada, condicions que coincidixen en l'artista esmentat. La festa de proclamació de la Bellesa ha sigut, una vegada més, un èxit. Sota estos auspicis tan agradables, òbriga's ja en el temps i la ilusió el fast sorollós de les Fogueres. I este èxit inicial es deu quasi exclusivament a Tomás Valcárcel. Servisca-li això de satisfacció com és de justícia reconéixer-ho així".

Dolçaina, tabal, una bandera d'Alacant a mode de veler i foc, molt de foc, són els ingredients indispensables per a la portada de la publicació oficial l'any 1947, on com en altres anys, la publicitat corresponent donaria inici a l'exemplar, al qual li seguirien les conegudes salutacions oficials.

Segons es va avançant en la publicació, observem novament els bells racons de la província d'Alacant, a més de destacar el centenari del teatre principal de la capital i la importància del port per a esta.

Prosseguint el ritual de la lectura i admiració de les pàgines de l'exemplar, ens trobem amb els diferents districtes que planten monuments, que s'acompanyen de sengles esbossos i fotografies de gran qualitat de les Belleses i Dames respectives, a més de que e les últimes pàgines de l'exemplar, per primera vegada, es detallen les juntes directives de cada comissió.

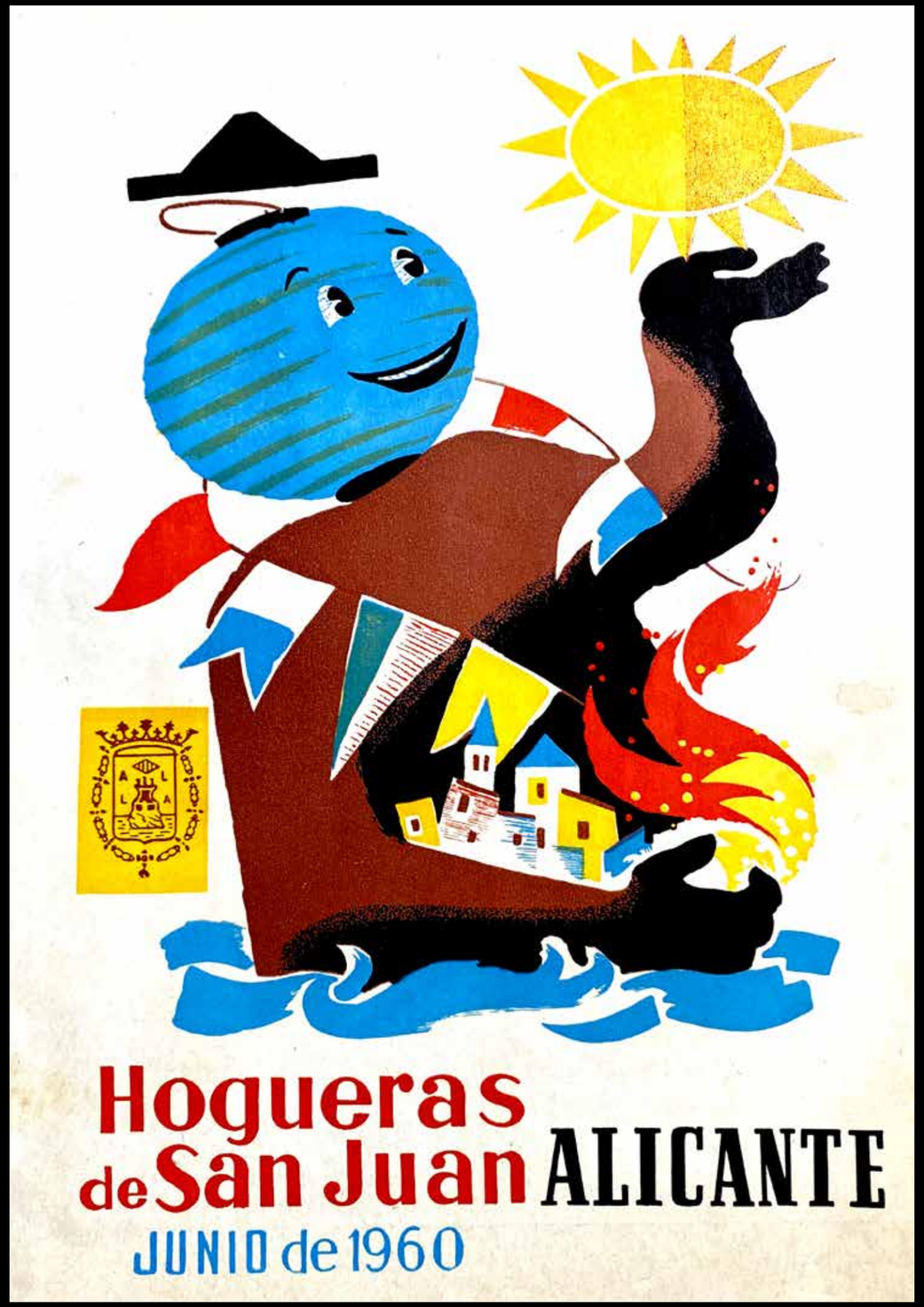
Dins dels textos més destacats podíem referir-nos al qual es dedica a l'Estació Central d'Autobusos, que seria inaugurada en eixe mateix any:

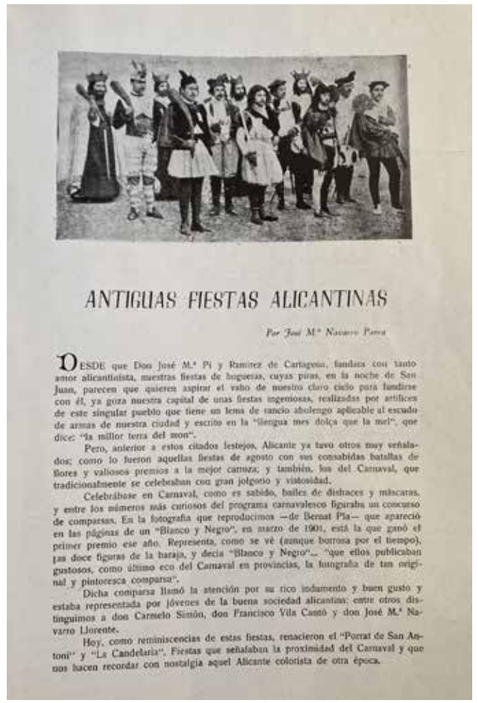
"El nostre Consell Municipal, atent a les necessitats i interessos del poble alacantí, realitza una intensa labor que ha culminat recentment en obres de gran transcendència. L'estat actual d'Alacant quan es relaciona amb el seu adorn, la seua urbanització i el seu sanejament, és immillorable. La ciutat, polida, cuidada amb cura, embellida gràcies a les contínues transformacions que en un sentit pràctic i modern s'efectuen en ella, ha entrat per la via franca de la renovació. Molts són els projectes que l'Ajuntament abriga respecte a l'engrandiment i prosperitat de la capital alacantina i no poques les realitzacions que, per fortuna, abreugen esta patriòtica empresa iniciada amb verdader i lloable entusiasme. Entre les obres últimes, ja acabades, figura l'Estació Central d'Autobusos de la qual fem menció especialíssima, per considerar-la d'importància decisiva. En tots els aspectes esta reforma era imprescindible a Alacant. Les empreses d'autobusos de línia tenien instal·lades les seues estacions no sols en llocs inadequats sinó en els punts més divergents de la ciutat. La incomoditat, la desorientació i el vaivé innecessari dels viatgers cessen en absolut en centralitzar estos servicis públics amb el feliç afegiment que, alhora, s'ha aconseguit urbanitzar un dels paratges més transitats de la població, que compta des d'ara amb un magnífic edifici als límits del qual s'alça així mateix el nou grup municipal de vivendes per a mestres.

En portar a efecte esta obra utilíssima de l'Estació Central d'Autobusos s'han tingut en compte tots els accessoris que pogueren facilitar i fer més grata l'estada del viatger.

No és necessari insistir en l'encariment d'esta obra que era aspiració d'Alacant sencer. L'afluència a la nostra ciutat de viatgers, cada dia més considerable i les creixents comunicacions amb els pobles d'esta i altres províncies i amb les capitals de regions limítrofes, aconsellaven la urgència d'esta necessària reforma portada a efecte ja amb tan encomiable encert. La nostra REVISTA, que tant per la seua índole especial com pel comú anhel dels seus redactors s'ha consagrat completament a enaltir tot quant benefície i engrandisca a esta benvolguda terra alacantina, oferix amb tota complaença a l'Ajuntament de la ciutat la més efusiva felicitació".

Gràfiques Gutenberg d'Alacant seria l'encarregada de donar vida a la revista corresponent a l'any 1948, en la qual podem observar en les seues primeres pà-

ANTIGUAS FIESTAS ALICANTINAS

Por José M.ª Navarro Parra

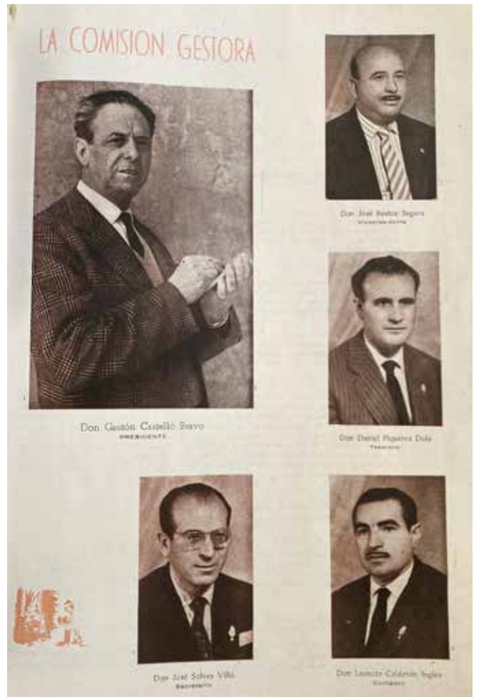
DESDE que Don José M.ª Pi y Ramírez de Cartagena, fundara con tanto amor alicantinista, nuestras fiestas de hogueras, cuyas puras, en la noche de San Juan, parecen que quieren aspirar el vaho de nuestro claro cielo para fundirse con él, ya goza nuestra capital de unas fiestas ingeniosas, realizadas por artífices de este singular pueblo que tiene un lema de rancio abolengo aplicable al escudo de armas de nuestra ciudad y escrito en la "llengua mes dolça que la mel", que dice: "la millor terra del mon".

Pero, anterior a estos citados festejos, Alicante ya tuvo otros muy señalados; como lo fueron aquellas fiestas de agosto con sus consabidas batallas de flores y valiosos premios a la mejor carroza; y también, los del Carnaval, que tradicionalmente se celebraban con gran jolgorio y vistosidad.

Celebrábase en Carnaval, como es sabido, bailes de disfraces y máscaras, y entre los números más curiosos del programa carnavalesco figuraba un concurso de comparsas. En la fotografía que reproducimos —de Bernat Pla— que apareció en las páginas de un "Blanco y Negro", en marzo de 1901, está la que ganó el primer premio ese año. Representa, como se vé (aunque borrosa por el tiempo), las doce figuras de la baraja, y decía "Blanco y Negro"... "que ellos publicaban gustosos, como último eco del Carnaval en provincias, la fotografía de tan original y pintoresca comparsa".

Dicha comparsa llamó la atención por su rico indumento y buen gusto y estaba representada por jóvenes de la buena sociedad alicantina: entre otros distinguimos a don Carmelo Simón, don Francisco Vila Cantó y don José M.ª Navarro Llorente.

Hoy, como reminiscencias de estas fiestas, renacieron el "Porrat de San Antoni" y "La Candelaria". Fiestas que señalaban la proximidad del Carnaval y que nos hacen recordar con nostalgia aquel Alicante colorista de otra época.

gines unes molt destacades il·lustracions, a mode de vinyetes, efectuades amb la publicitat dels comerços col·laboradors, una cosa fins llavors mai vista i que dota de major encant al conjunt.

José Cirre, director de la publicació, seria l'encarregat de saludar al lector del següent mode:

"Amb l'alegria renovada any rere any, presentem esta revista de les Fogueres de Sant Joan als alacantins. Als quals fora i dins de "la terreta" somien amb la festa com amb un vell miracle de llum i de color on és possible l'encarnació de la bellesa i també la fluïdesa del benestar, del riure, de quant indica que l'esperit es troba animat d'un noble anhel de viure.

Alacant, recobra una vegada més el seu tradicional moviment, l'animació entorn de quant contribuïx a realçar. la varietat dels seus festejos.

Marc meravellós, quasi literari, el de la terra de Miró, bressol de la poesia i cel d'una brillantor que té tant de repte als pinzells que vulguen copiar-li, s'enriquix davant la data de Sant Joan amb noves perspectives com els paisatges en què la violència dels colors estableix cada hora una nova expressió de les formes.

Per carrers i places, els "ninots" tracen una grotesca silueta de la figura humana, apuntant en el crom virolat de les Fogueres. Poetes, pintors i artesans, posen a contribució el seu enginy i tracten d'establir una nova marca de superació perquè la munió riga en observar la crítica que simbolitza la seua obra. Sol fort ferit del reflex de les palmeres i caient en ganivets sobre els trombons de les bandes de música, mentres l'aire es fa dens de notes, de crits, de sorolls de petards i de coeteria i desfilen pels carrers les venus gracioses de cada barri amb la felicitat de l'elecció transpirant en el rostre.

Alacant és en les seues festes santjoaneres una núvia feliç que té en la seua fantasia els somnis de la nit de Sant Joan, amb les seues llegendes i tradicions, amb les figures d'al·lucinació i els ritus de la dansà entorn d'una plantà de revetla. Per un capritx repetit, per una ambició noble mantinguda cada any, estos somnis cobren perfil de realitat, vida ampla on el goig s'agita en els angles d'una convulsiva riallada de llum. L'entusiasme per la festa no declina i així val la pena anotar com l'esforç de la Comissió s'intensifica per a vestir amb les millors gales estos dies que en l'ànima dels alacantins i en quants concorren a la festa, deixen un deixant de records imperibles.

FIESTAS ALICANTINAS

E. la May Bastre, Siempre Fiel y Heroica Ciudad de Alicante, Así consiente la redacción de las disposiciones oficiales en que se consigna el centenario diario de nuestra Alicante. Al título de Ciudad, se adelantaron los que por su excelente ha merecido a lo largo de su Historia. El centenario diario, le concedió los títulos de nuestra Majestad. Lógicamente también dedicó nuestra se talleja en las fiestas que en ella celebramos ciudadanía. Así sucede.

Las programas de fiestas de todos los lugares ofrecen pocas variedades. Todos se nutren de los mismos elementos: toros, deportes, músicas, fuegos artificiales, cabalgatas y folklore combinados en proporción distinta según las peculiares características de cada lugar.

En Alicante, las fiestas ofrecen varios matices dentro de su peculiar característica: el Fuego; y, dentro de estos matices pasemos nuestra atención en el aspecto que ofrecen las desfiles o cabalgatas.

Las fiestas de las Hogueras de San Juan, de tipo acusadamente popular, tienen su propia cabalgata: la del Ninot, que tiene lugar en la noche del 21 de junio, cuando Alicante se lanza a la calle para ver la planta.

Pero las fiestas de May Bastre siempre Fiel y Heroica que adornan la Ciudad, recibieron otro tipo de desfile. Y surgió el Desfile histórico de Doña Violante, de rancia tradición alicantina, al que cada año, el 22 de junio, se le van añadiendo detalles para no cure en la monotonía. En el pasado año desfilaron las compañías de agricultores, labradores y pastores alicantinos; nobles damas, guerreros y almogávares; naranjeros guerreros del Rey Don Jaime I y abanderado de la Senyera; deudes y otras muchas, labores y labores de la Corte, pueblo y pajes.

Hoguera Ciudad de Alicante. Premio Especial 1962

Barraca «Pica y Vete». Primer premio 1962

En les vespres felices que anuncien Sant Joan, quan l'alegria de tots els pits es troba a punt de dir que estem en festa, vaja la nostra felicitació per a tots i el nostre vot perquè cada any les "fogueres continuen el seu ritmic ascens en pro del major atractiu de la Festa".

En els anys de la dictadura franquista, les premisses fe, unió i pàtria portarien amb si una sèrie d'actituds que es traslladarien a tots els àmbits socials i culturals, arribant, com és lògic, a la nostra festa, tal com s'ha pogut comprovar en el repàs d'esta dècada.

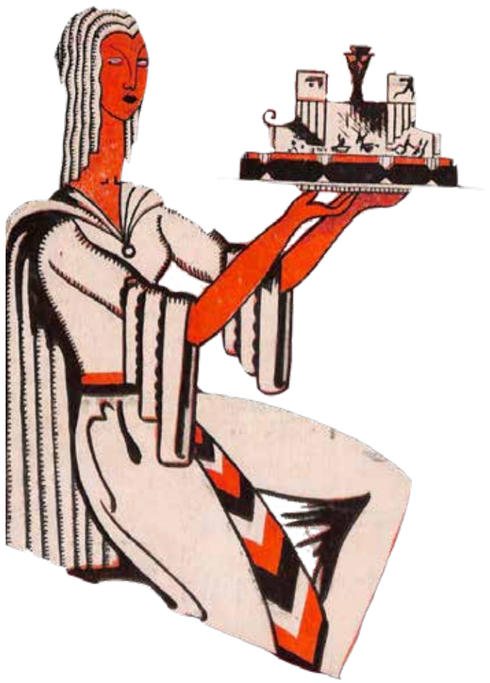
I per a mostra un botó, ens trobem amb uns certs textos que ens parla de tot això en clau romàntica, a més de mostrar diversos textos en els quals es posa l'accent principalment de la importància industrial, de la nostra riquesa, economia pròpia, una cosa normal tenint en compte l'autarquia experimentada durant gran espai de temps.

Cal assenyalar un article, firmat per C. M. en el qual es parla de la declaració dels premis d'especial deserts en l'exercici anterior, assumpte que alçaria polèmica, i que esta persona de la qual més informació no es té diria el següent en la revista oficial:

"En l'alba del dia 23, quan apareixen sobre les fogueres premiades per l'Ajuntament les banderoles del guardó atorgat, comencen les controvèrsies més animades de la festa. Per damunt de totes les consideracions filosòfiques sobre la fal·libilitat humana, el comentari favorable o advers a les fallades oficials demostra abans de res l'interés amb què Alacant-més encara que els mateixos artistes guardonats-espera i rep la sentència irrevocable. Eixos premis en cada categoria, més per consideracions honorífiques que econòmiques, venen a ser així la pedra de toc, en què es contrasta el "punt" - això diuen- de cada districte o de les barriades que en matèria de fogueres busquen com la pedra filosofal el triomf definitiu sobre els barris veïns.

Per això queden després, amb els caràcters indelebles que a eixes manifestacions comunica la vena popular, els records del triomf de cada barri, dels seus anys d'esplendor en què la banderola municipal va segellar els seus èxits i a les vegades del qual es va anar de les seues mans, clar que sempre un poc immerescudament...

Ací està el record encara viu de la foguera de Gabriel Miró, premiada l'any 1947; el premi de 1941 al districte

d'Alfons el Savi; el del districte de Pérez Galdós en 1943 i 1944 i la meravellosa foguera amb què en 1945 es va emportar el guardó màxim, tan merescudament, l'artista i la comissió del Mercat. El triomf del districte de Santa Isabel en 1946 va assenyalar el punt àlgid de les activitats foguereres en una barriada que va saber eixir d'una aparent letargia amb els millors arrestos.

Ara, més caldejat que mai l'ambient per l'ocorregut en 1947 és d'esperar en tots els districtes la reacció unànime. Estaria molt bé que—així com es va fer justícia l'any anterior en declarar desert el premi especial- siguen enguany necessaris diversos premis idèntics per a consagrar el principi de l'equitatiu.

Per a l'any pròxim, si hi ha qui ens senta, bé podem esperar fins i tot alguns premis per a les més artístiques barraques...“

Després d'avançar diverses pàgines més, en les quals podem veure el fastuós festival preparat per a triar a les màximes representants de la festa, els districtes donen la benvinguda amb els seus respectius esbossos, a més d'enaltir a les seues Belleses i Dames, la qual cosa no deixa, després de si, un altre interessant article que porta per títol “L'artista i la Foguera”, firmat per Gil de Vadillo:

“El procés de "fabricació" d'una "foguera" té aspectes curiosíssims, singularitats de gran interés que nosaltres volem relacionar en este treball defugint -per incompatibilitat, clar és- allò fart conegut del termini impagable de l'artista perquè la Comissió ha liquidat amb dèficit o això de la carestia dels materials a emprar o això de les discussions, quasi sempre acalorades, que sorgixen en intentar triar el tema satíric que ha d'arreplegar l'artista en la

seua obra. Fixem la nostra atenció en l'element purament artístic destacant a l'autor i a la seua obra i ressaltant esta abnegada - per què no, malgrat que està retribuïda? - labor de l'artista. Isca este de l'anonimat i que la veritat siga conegut.

I avance.

En les vespres -les vespres d'eixa bulliciosa "plantà" que convertix a Alacant, per obra i gràcia d'unes hores de noctívag treball, en una esplèndida Exposició-, en les vespres, déiem, el taller de l'artista, que quasi sempre és un garatge o un local sense sostrada, és alguna cosa així com un monumental trencaclosques, joguet còmic de grans proporcions les desmuntades peces de les quals són un enigma, un misteri que solament podrà aclarir-se quan el monument arquitectònic "foguerer" estiga exposat a l'admiració pública: En el taller es respira eixe ambient angoixant de les vespres; tot és desorde, tot és urgència, tot és rapidesa.

Però abans...

Començar és el més ardu. No és el més difícil la idea, sinó l'execució del seu contingut. L'artista va pensar la seua obra amb extraordinari deteniment i interés i després es va entregar de ple a dissenyar l'esbós reduint a la limitada extensió d'una cartolina el que en obra real hauria de multiplicar-se repetides vegades. Fins i tot usant l'escala, l'obra no pot perfilar-se sinó a mig fer, és a dir, incompleta, perquè després, acabat el treball de realització de l'esbós, s'ha de passar a la construcció de tot el projectat en el paper i s'han de convertir els plans en volum i les perspectives en densitat real. Fins ací, la labor de l'artista-dibuixant supeditada a les apreciacions preliminars de la grandària i forma definitiva per a donar entrada a un altre concepte o aspecte tècnic: el de l'artista-fuster que ha de forjar-mòbil i fràgil esquelet-l'armadura del monument. Considerant a la "foguera" com a arquitectura, és evident que la fusteria té en ella una missió transcendental de precisió, de mesura i d'ajust.

No val l'estètica, perquè tot això queda ocult quan arribe eixe artista-modelador que ha d'entapissar i decorar façanes amb cartons i paper. Figures que primer van ser obra de l'escultor, modelades en algeps la seua armadura per a després convertir-les mitjançant l'ús del cartó mullat en alegres "ninots", passen a ocupar el seu sitial satiritzant i ironitzant amb les seues expressions i gestos. I els pintors donant vida a estos fills del seu enginy procurant privar-los de la seua humana expressió i atorgant-los, a canvi, la im-

mòbil gràcia de les seues ridícules postures.

Un a un han anat passant els diversos estils de l'artista. Primer el dibuixant i després d'ell, eixos altres executors que fent tasques distintes, han plasmat en l'arquitectura policromada de la "foguera" tota la seua intel·ligència. El més curiós és que una mateixa persona pot dotar-se d'una capacitat distinta en cada ocasió, i així veiem com el constructor, al mateix temps que disseny, modela, i a l'una clava taulers... i calfe la cua. D'ací ve que la seua polifacètica personalitat siga elogiada a l'unison comparant les seues activitats variades.

El procés de construcció de la "foguera" pot ser més complicat. L'artista, a vegades, ha de prescindir del seu natural gust perquè el factor temps no li permet fer el seu treball amb tota cura i cura, i d'ací eixos errors que s'advertixen sovint.

Últimament, al constructor de "fogueres" se li ha complicat la seua tasca. La mecanització del món, els nous invents, el progrés, en fi, també han influït en estes exterioritzacions de l'art llevantí. Ja no n'hi ha prou que mitjançant el màgic art del cartó adquirisca valor humà o que gràcies a unes pinzellades puga completar-se el realisme de les enginyoses figures. No; hui la tramoia lleugera i estilitzada de la "foguera" entropessa amb l'inconvenient de la mecanització imposada per les comissions. Figures que es mouen, "carrusels" girant... I com esta modalitat és del grat públic, l'artista ha tret a relluir una altra nova virtut del seu enginy obtenint resultats francament satisfactoris. Així, veuran vostés, com en la Fira, una roda de cavallets girant una vegada i una altra; i com este, altres nous detalls".

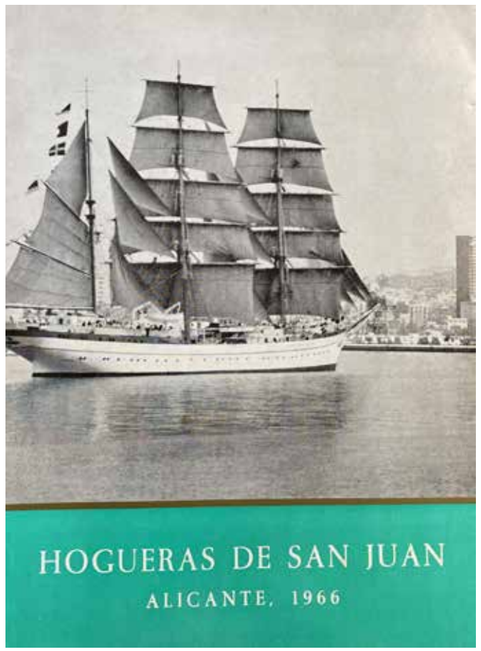

Menys artística que en altres ocasions, la revista corresponent a l'any 1954 manté esquemes similars als de les seues antecessores, si bé les temàtiques dels diferents textos i articles resulten una redundància sobre les bondats de la nostra ciutat, encara que cal destacar unes declaracions que semblen en la publicació abocades pel president de la Comissió Gestora, Ramón Guilabert, a mode d'entrevista, en un any on tan sols s'arribarien a plantar 17 monuments als carrers i places alacantines:

"No necessitem presentar a ningú a don Ramón Guilabert. Hui popularíssim a la nostra província té en el seu full de servicis uns incomptables mèrits que tots coneixen i exalten. President de la Comissió Gestora de les Fogueres durant diversos anys, dinàmic «foguerer» en el seu districte de Ruperto Chapí, tinent d'alcalde del nostre Ajuntament, fervorós crevillentí, és home d'una gran capacitat de treball que realitza amb la major desimboltura. A ell ens hem dirigit en petició d'unes paraules sobre les nostres festes, i, a continuació les pu-

bliquem coneixedors del seu interés i transcendència.

-Com a delegat del senyor Alcalde en la Presidència de la Gestora, vol donar-nos Vosté una impressió general de les Fogueres en el present any?

-En general, les Fogueres d'enguany han millorat notablement en relació amb anys anteriors, ja que hi haurà algunes monumentals com les que es planten en la Plaça del Cabdill, la del districte Sèneca-Autobusos, plaça de l'Ajuntament, Rambla de Méndez Núñez, Chapí, Mercat i altres. Estes, unides a les de Sant Vicent, Carolines Altes i Benito Pérez Galdós deixaran un grat record a Alacant. La labor de les Comissions ha sigut esplèndida, en tots els conceptes, perquè tenint compte el curt espai de temps que han tingut per a treballar en l'organització dels actes de juny oferiran enguany uns monuments artístics d'extraordinari mèrit, la qual cosa vindrà a suplir l'escassetat de Fogueres en diferents districtes.

- Quina és la solució, al seu juí, del plet entre la Foguera i la Barraca?

—Mai he cregut que existisca plet entre la Foguera i la Barraca, sinó que esta siga el complement de l'altra. El que cal aconseguir és que, per cada Foguera, no-més ha d'haver-hi una Barraca, ja que, en definitiva, esta ha de ser el punt de reunió dels comissionats, així com el lloc on puguen ser atesos els convidats

Entenc que, units tots, les Festes millorarien molt, ja que el fruit del treball col·lectiu seria evidentment superior. Crec que fa cada vegada més necessària esta unió i, sobretot, atraure a la Foguera a la gent jove, inclinada cap a la Barraca. Cal tindre compte que les Fogueres decauen i és precisament per la carència de gent nova que renove el caduc i innecessari. El dia que això ocórrega tinc la seguretat que les festes prendran un altre rumb distint.

- Ha trobat en la seua labor un verdader esperit de col·laboració?

-En fer-me càrrec de la presidència de la Gestora per delegació del senyor Alcalde, a fins del mes de març, es va fer una crida als «foguerers», al qual van respondre tots amb el major entusiasme, excepte, és clar, aquells que estan exempts del natural valor per a afrontar els problemes difícils. Però, en general, totes les Comissions han treballat amb verdader esperit alacantí, fent una tasca digna de tot encomi. Amb la qual cosa, l'èxit és major.

—Què li ha satisfet més del seu treball en l'actual exercici?

-Estic summament satisfet per l'esforç dels comissionats. És evident que en els últims tres mesos han treballat amb gran entusiasme... en una labor que precisa d'un any per a completar-la feliçment. Vull que Alacant conega que això s'ha pogut dur a terme mitjançant l'eficaç col·laboració de l'alcalde de la ciutat, senyor Alberola i restants autoritats, així com estic molt agraït per la feliç actuació dels companys de Gestora i l'esforç dels abnegats «foguerers» que sense comptar amb els fracassos que pogueren arribar, van afrontar la situació amb elevada moral. Motiu de satisfacció és també que el comerç i el veïnat han respost, com el prova el que en alguns districtes s'haja aconseguit la mateixa recaptació que en anys anteriors, encara que es perderen uns certs ingressos que normalment es fan per Nadal. Espere que a primers de juliol es constituïsquen les comissions i es procedisca seguidament a formar la Gestora de les Fogueres, sense defugir a la gent jove... perquè sabut és que tots necessitem descans.

I ací acaben les declaracions de don Ramón Guilabert, el primer «foguerer» alacantí".

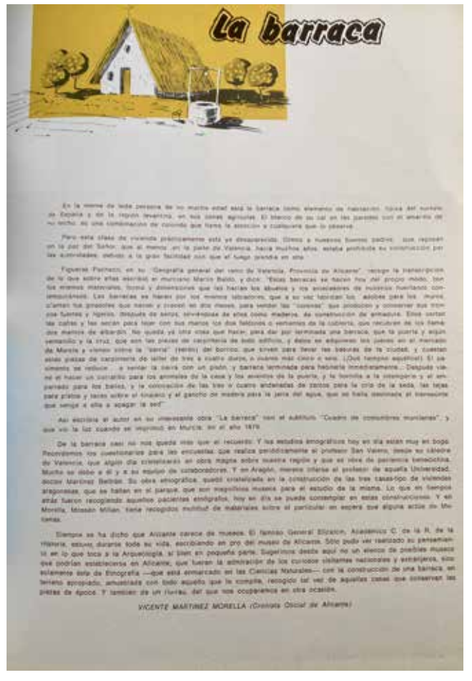
Com hem pogut també comprovar, existirien les diferències entre els foguerers i barraquers respecte a la seua importància en la festa, o cosa que és el mateix, es debatria si la barraca era causa del descens del nombre de fogueres, dins d'unes dates, en les quals, encara no es podrien imaginar que arribarien a ser més de 100 barraques plantades en un any i menys de la mitat en el que respecta als monuments foguerers.

"A l'ombra de la barraca", a més, apareix en este número l'article firmat per Luis P. Cútoli:

"Foguera o barraca? Resulta estrany que haja pogut pensar-se alguna vegada en eixe dilema, realment inconcebible dins d'una comprensió total de les alacantines festes de Juny. Res existix en estes que supere la bellesa i l'accent popular que en la foguera es desborda. I cap número del brillant programa podrà suscitar mai la culminant emoció del foc fonent al «ninot» ni el goig de vespres que canta en la «plantà», ni la presència d'eixos monuments efímers que posen als nostres carrers, per unes hores, la nota artística d'una ironia o un gest sorneguer, que durant elles adquirixen la seua màxima força expressiva, el seu més gran poder comunicatiu.

Al costat de la foguera va sorgir la barraca. No per a disputar-li admiració i desvetlaments -que seria tant com voler retorçar-li el coll a la gallina dels ous d'or- sinó com una fillola sentimental que prolonga en l'espai, ja que no en el temps, el sentit de l'íntim resplendent en la festa. La barraca es troba tan lligada a la foguera, que naix amb ella i amb ella mor cada any. (Les excepcions d'este costum ens semblen gestos heterodoxos). En la barraca hem de veure una localització del «carrer» o el districte, que es comprimix i es fa més familiar per uns dies en l'intent de cabre entre quatre parets i sentir allí, renovats i inconfusibles, l'ascendència i el caràcter del festeig. La barraca naix com una convocatòria contra la dispersió. En ella es concentren, com en la més dominant talaia, els que van posar en la foguera els seus cabals, el seu enginy, la seua tenacitat i fins al tema que aflora en els gestos dels «ninots» i en l'arquitectura lleu de les coses caricaturesques.

Però la barraca, que, vista així, pot semblar un reducte excloent és, per contra, el llindar hospitalari que Alacant obri a tots els vents. Amb la hidalguia llauradora que evoca el seu nom, la barraca ens oferix asil cordial; als «foguerers» que no són del seu districte -amb un ritu solemne i veïnal a un temps- i als forasters. A estos, potser els encante per fora el refugi acollidor dels seus temors sota la «coetà» sempre impressionant per al neòfit. Però, una vegada dins, els subjuga de tal manera, no sols per a la gratitud sinó per a la «terreta» i per a la festa, que es noten en els cims de la vocació i de l'entusiasme incendiari. I, enfervorits per la mà amiga que posa a les seues mans copa i «coca» així com per la paraula i el posat cordials que caldegen el seu ànim, la foguera no està ja només retratada en les seues pupil·les sinó que entona en la seua sang l'himne d'una sobtada i radicant identificació amb el nostre poble. A l'ombra de la barraca".

L'any de 1952 serien celebrades les Bodes de Plata e la festa segons podem veure en la publicació oficial, la qual, observem com manté semblant format al d'anteriors anys, el contingut dels quals, de molt bona manera, versarà sobre este assumpte, servint com a avançament la salutació en el "Pòrtic" que dona inici a la lectura d'esta:

"Siga el primer, en l'atri d'estes pàgines, com un tribut emocionat i cordial, al nom inoblidable del creador de les Fogueres: José María Py i Ramírez de Cartagena.

Fa vint-i-cinc anys, José María Py, que, només, com Colón d'un món de somni, un Colón indiscutiblement

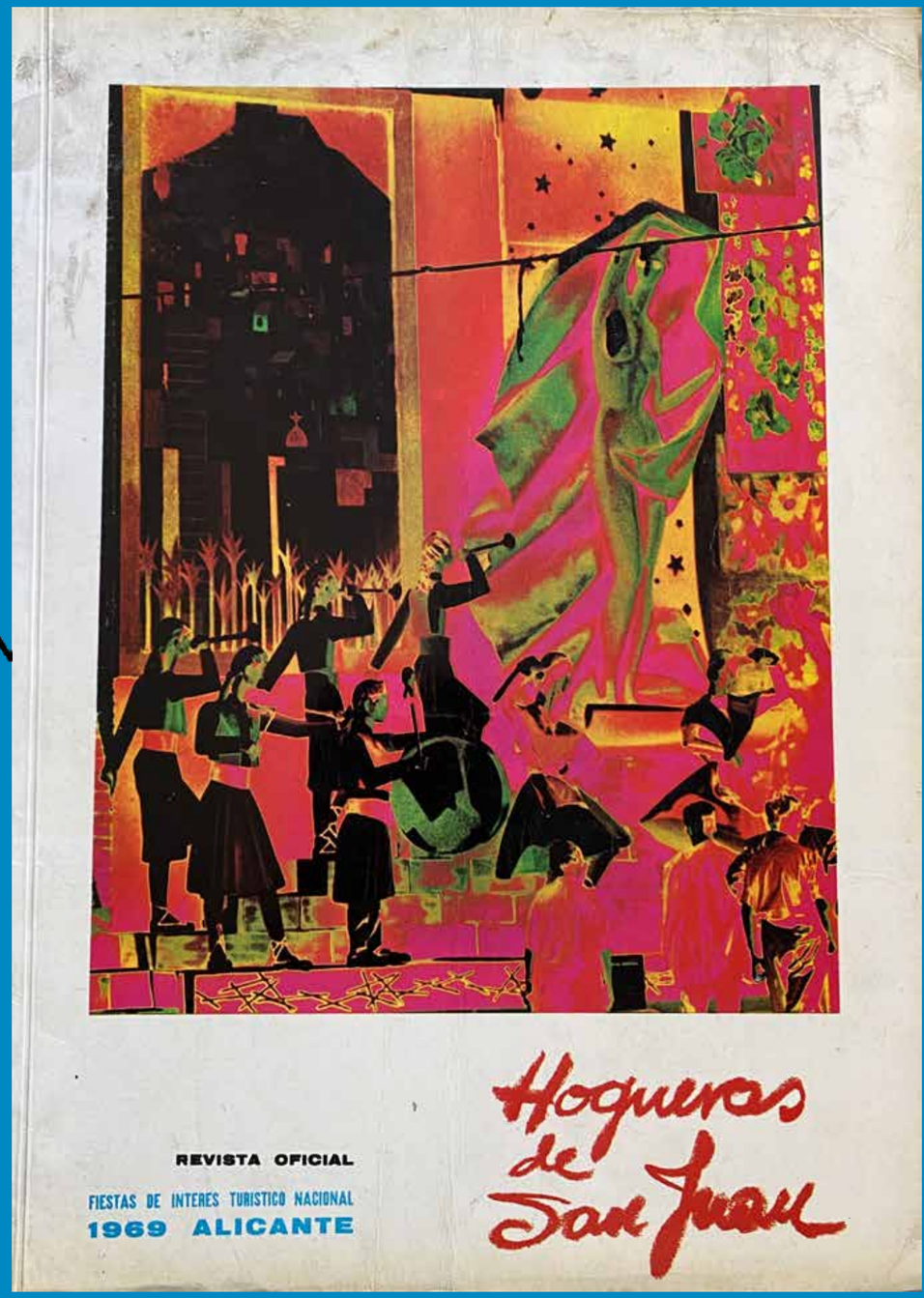
espanyol en la seua traça quixotesca i les en els rossos i llargs bigots desafiadors, havia peregrinat infatigable de tertúlia en tertúlia, de periòdic en periòdic, de casa a casa... amb la il·lusió en l'ànima enamorada d'Alacant i en el verb encés, veia de sobte alçada, en la llum d'un matí suspés, la primera <foguera>.

Quan, entre els càlids elogis a les Fogueres d'Alacant, se sent o es llig que són un miracle de colorit, d'art i d'humor en la nit miraclera de Sant Joan, pensem com la paraula miracle va intervindre decisivament en la realització de la idea de Py, i com presidix la seua continuïtat fins a estes Bodes de Plata.

José María Py desesperava davant els obstacles; i després, cada any després de la <mort> crepitant i teatral de les Fogueres, enfront de les cendres de cada monument, de la il·lusió, del somni, de l'esforç, de l'alegria i del soroll, escoltem sempre igual encobert temor: "Potser l'any que ve..."

I l'any ve i es va... I la festa no s'interromp, sinó que, per contra, ressorgix més puixant, més animada, més nostra. Per influx de la nit constel·lada de tradicionals supersticions, o pel simbolisme religiós vinculat al Naixement del Precursor, del Baptista, les Fogueres són un perenne miracle.

Un prodigi de suport, en les autoritats; de voluntat, al poble i en les comissions; de geni, en els artistes; d'esplendor, en el color i la gràcia; de desimboltura, en la intenció esmolada; de goig, en alacantins i fo-

rasters; d'encant, en el fons de la ciutat meravellosa; de bellesa, en la cooperació de la dona, sense la qual la vida mancaria de valor i de sentit

I és que, en veure cremar la <foguera>, es pensa que només amb flames de fe pot ser canalitzada la voluntat. I quan en la vida ens guien entusiasmes despresos i elevats, som diligents i tenaços; perquè no hi ha complaença com la de proporcionar satisfaccions...

Així s'ha arribat a esta data cardinal i capdavantera, que dona al pree número de la Revista Oficial perfils històrics. Per això, més que mai pretenem servir, en les pàgines que seguixen, la fi perquè esta publicació va nàixer i viu. Al servici de les Fogueres de Sant Joan, que si duren el que una rosa, florixen cada any al conjur del gest d'un poble artista i rumbós, posem els elements amb què comptem: la paraula, signe del sentiment i de la idea; la imatge, senyal de presència, i el color i el ritme tipogràfics per a perennitzar imatges i paraules.

I ho fem, gojosament, amb el lema castrense: <Tot per la Pàtria>; tot per Alacant!"

Amb tan sols un quart de segle d'existència, la festa veuria unes certes ombres que posarien en qüestió la seua continuïtat: així, després e unes descafeïnades declaracions en l'anterior exercici, Ramón Guilabert seria molt més dur a l'hora de parlar clar sobre un assumpte que posaria en preavís als festers, dins d'una entrevista que, fins i tot sent breu, diu molt més del que s'espera:

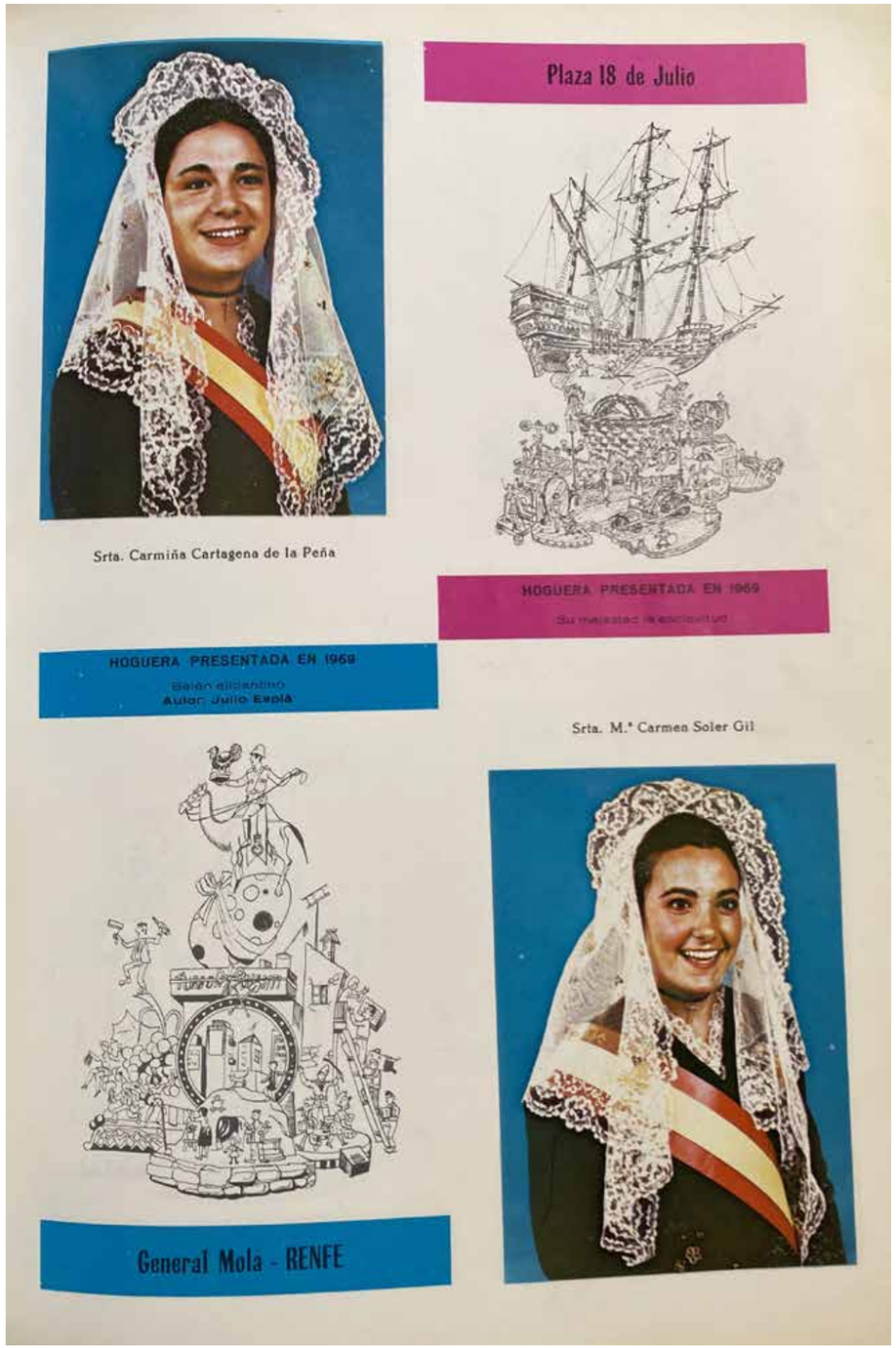
"Don Ramón està cansat i demana relleu.

Que la festa llanguix atacada del mal de la indiferència i l'apatia dels alacantins, és cosa certa. Baixa el nivell de l'entusiasme popular, decau l'esperit d'abnegació i sacrifici dels hòmens que en els districtes regixen els destins <foguerers>.

PREGUNTES DE <FOGUERER> A <FOGUERER>

Hem visitat a don Ramón Guilabert Davó, el veteraníssim president de la Gestora amb qui altres anys compartim les tasques «foguereres», desitjosos de fer-li eixes preguntes que amb seguretat volgueren fer-li tots els que viuen la vida activa de les nostres tradicionals festes santjoaneres, i, els que no vivint-la, asseguen curiositat per conéixer l'opinió, assenyada i valuosa, d'un home experimentat i entusiasta.

- Creu vosté, don Ramón, que la festa llanguix?

-Sens dubte. Per desgràcia, no tothom s'adona de la importància de les nostres Fogueres. Més encara, molts que es diuen alacantins demostren amb els seus actes no voler-la.

- Què falta a les fogueres per a triomfar plenament?

-La renovació total de tots els seus components, principalment en la Gestora, que precisa gent nova amb noves idees.

- Està vosté cansat?

-Molt. Els anys no passen debades i jo ho he donat va tot. Estic actuant des del primer dia durant vint-i-cinc anys seguits....

- Qui podria substituir-li?

-No m'he detingut a pensar això. Però crec que podria fer-ho qualsevol alacantí amb bona voluntat

-Si fora a les seues mans, com constituiria vosté les Comissions i la Gestora?

- Pel mateix procediment actual.

- Què faria vosté perquè la festa aconseguira la màxima esplendor?

-En primer lloc, confeccionar un programa digne d'Alacant. Per a això necessitem diners. Amb una quota no gaire elevada, de caràcter obligatori, aportada pel comerç i la indústria, solucionaríem tots els nostres problemes.

El milagro de la noche de San Juan

-Definisca's vosté, don Ramón: <foguerer> o <barraquer>?

-<Foguerer> fins a la medul·la.

-Diuen que sempre va ser vosté un enemic de les barraques...

-I continue sent-ho. La barraca no ajuda res a la <foguera>. Per contra, el perjudica #en restar-li ingressos.

-Per què no s'ha fet encara realitat la <Casa del Foguerer>?

-Per falta de diners. La seua creació la considere imprescindible per al desenrotllament i increment de la festa. Els que ens succeïsquen han de cuidar este assumpte amb el major carinyo.

-Per què s'inicia tan tard l'exercici <foguerer>? Es perd així un temps bell.

-Les Comissions acaben esgotades, desenganyades. És un treball ímprobe el que han de realitzar tots els anys. Després, quan les animem i aconseguim que tornen, han passat inevitablement dos o tres mesos.

- Amb quina protecció oficial compten les Comissions?

-Amb la de l'Excm. Ajuntament, fins ara, de cinc mil pessetes cada una.

-La targeta d'ajuda <foguerera>, és un èxit?

-Lamentablement, és un fracàs. Són molt pocs els que contribuïxen.

Clar és que li falta propaganda...

- Aspecte publicitari...

Molt mal orientat. Fa falta en la Gestora un element que canalitze bé això.

- Seria convenient instituir, amb motiu de les festes, la Fira Taurina?

-Per descomptat. Donaríem amb això un gran pas, Però... això de sempre: falta diners...”

Sota la portada de Rodríguez Castelló, donem la benvinguda a la publicació de la Revista oficial corresponent a l'any 1953, la qual observem amb major nombre de pàgines i les ilꞏlustracions interiors serien dutes a terme per Manuel Albert, dotant al conjunt d'un encant especial.

A part de les conegudes lloances a la nostra terra, les seues gents, l'art i altres meravelles alacantines, flama poderosament l'atenció l'article dedicat a la casa d'Alacant a Mallorca, ja que, com tot gran erudit i no tant de la festa sap, es plantaria durant diversos anys una foguera organitzada per esta mateixa entitat a la nostra ciutat.

D'altra banda, de gran importància seria la coincidència dels dies grans de la festa amb la Primera Exposició Sindical d'Activitats Industrials d´Alacant que s'emportaria acabe pel termini de diverses setmanes, per a això es dedicaria també un extens article:

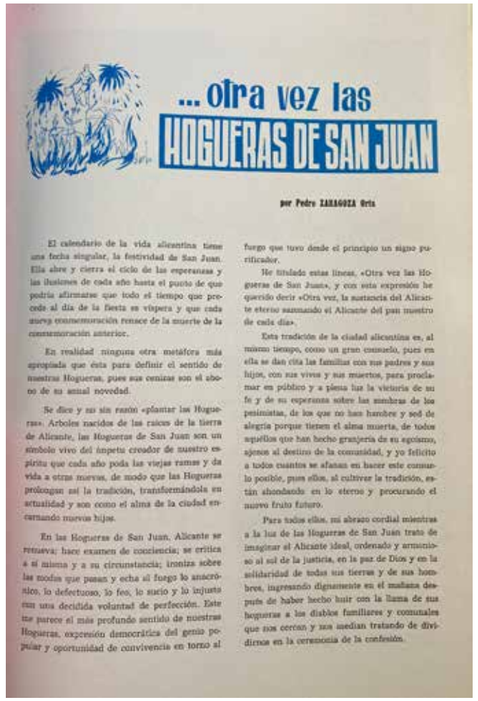
“Quan escrivim estes línies no podem dir la que serà la Primera Exposició Sindical d'Activitats Industrials. Podríem parlar de les seues xifres, del número dels seus expositors, dels estands, de la bellesa del recinte i del que es pensa fer i esdevindre

en aquell lloc que
serà bonic, agra-
dable i original, però tot
això ja ho coneixen els
alacantins a través de
la premsa
i les Emis-
El que
p o -
d i r
seu
e l s
objec-
tius qu
seu re-
l'àrea
c i a l
Potser r
rat a me
que tanca
qual cosa posse-
d'inquietud per
a veure amb el se
ues belleses,

...otra vez las HOGUERAS DE SAN JUAN

por Pedro ZARAGOZA Orts

El calendario de la vida alicantina tiene una fecha singular, la festividad de San Juan. Ella abre y cierra el ciclo de las esperanzas y las ilusiones de cada año hasta el punto de que podría afirmarse que todo el tiempo que precede al día de la fiesta es vispera y que cada nueva conmemoración renace de la muerte de la conmemoración anterior.

En realidad ninguna otra metáfora más apropiada que ésta para definir el sentido de nuestras Hogueras, pues sus cenizas son el abono de su anual novedad.

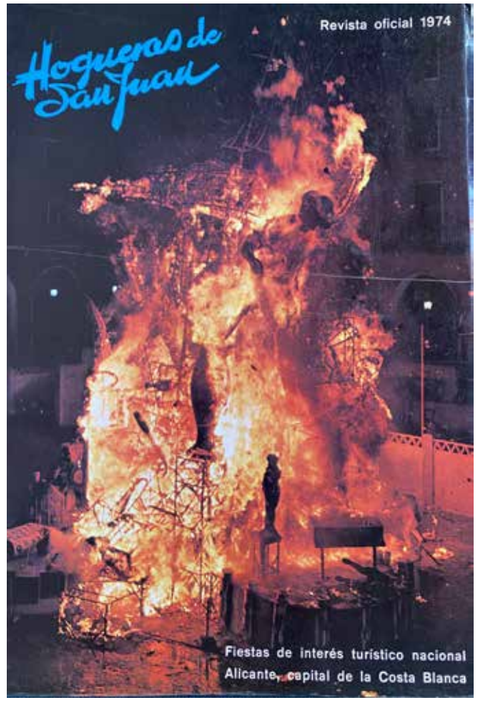
Se dice y no sin razón «plantar las Hogueras». Arboles nacidos de las raíces de la tierra de Alicante, las Hogueras de San Juan son un símbolo vivo del ímpetu creador de nuestro espíritu que cada año poda las viejas ramas y da vida a otras nuevas, de modo que las Hogueras prolongan así la tradición, transformándola en actualidad y son como el alma de la ciudad encarnando nuevos hijos.

En las Hogueras de San Juan, Alicante se renueva; hace examen de conciencia; se critica a sí misma y a su circunstancia; ironiza sobre las modas que pasan y echa al fuego lo anacrónico, lo defectuoso, lo feo, lo sucio y lo injusto con una decidida voluntad de perfección. Este me parece el más profundo sentido de nuestras Hogueras, expresión democrática del genio popular y oportunidad de convivencia en torno al fuego que tuvo desde el principio un signo purificador.

He titulado estas líneas, «Otra vez las Hogueras de San Juan», y con esta expresión he querido decir «Otra vez, la nuestancia del Alicante eterno saznando el Alicante del pan nuestro de cada día».

Esta tradición de la ciudad alicantina es, al mismo tiempo, como un gran consuelo, pues en ella se dan cita las familias con sus padres y sus hijos, con sus vivos y sus muertos, para proclamar en público y a plena luz la victoria de su fe y de su esperanza sobre las sombras de los pesimistas, de los que no han hecho y sed de alegría porque tienen el alma muerta, de todos aquellos que han hecho granjería de su egoismo, ajenos al destino de la comunidad, y yo felicito a todos cuantos se afanan en hacer este consuelo posible, pues ellos, al cultivar la tradición, están ahondando en lo eterno y procurando el nuevo fruto futuro.

Para todos ellos, mi abrazo cordial mientras a la luz de las Hogueras de San Juan trato de imaginar el Alicante ideal, ordenado y armonioso al sol de la justicia, en la paz de Dios y en la solidaridad de todas sus tierras y de sus hombres, ingresando dignamente en el mañana después de haber hecho huir con la llama de sus hogueras a los diablos familiares y comunales que nos cercan y nos asedian tratando de dividirnos en la ceremonia de la confesión.

¿HAY, O NO, ARTE? -

por Alfredo ARACIL
Crítico de Arte

menys bonics. L'Alacant que s'exhibirà puixant i emprenedor en la Primera Exposició Sindical d'Activitats Industrials és un Alacant distint del que correntment airegem fora de les nostres fronteres provincials. L'Alacant que tindrem davant els ulls en els dies compresos entre el 22 de juny i el 7 de juliol és l'Alacant del treball, de la suor i, fins a moltes vegades, de les llàgrimes, No és un Alacant d'exportació colorista, però sí l'Alacant que hem d'engrandir, estimular i encoratjar. És curiós pensar que el nom de la nostra provincia es passeja gallardament pel món, pegat a un sense fi de productes que ens han donat en les estadístiques un lloc privilegiat i que justament eixos productes, eixes indústries i eixos hòmens són els més ignorats o menys tinguts en compte quan parlem d'Alacant. És curiós que mentres a Espanya i a l'estranger es pronuncia el nom d'Alacant admirativament al costat del torró, la indústria tèxtil, el calçat, les catifes, els joguets i tantes i tantes més com creguem, els alacantins tinguem una idea molt vaga de tot això i que ho coneguem així sempre per referències, i és curiós també que tant d'esforç, tanta habilitat i tanta riquesa haja estat deslligada, sense connexió ni contacte entre si. Sembla com si d'Alcoi a Xixona, d'Ibi a Crevillent o d'Elx a Onil hi haja distàncies insalvables i que cada una siga un cantó independent. Que nosaltres sapiem no hi ha hagut des de fa molts anys fins ara eixe impuls aglutinador, eixe desig d'agermanar a tots i representar-los en resum, compendi, en síntesi a eixos ulls curiosos (que després han de dir el que som i tindre-ho molt en compte) que vindran a la Primera Exposició Sindical d'Activitats Industrials. Això tan senzill serà la primera, i potser la major virtut, de l'Exposició Industrial. Facilitarem tots, propis i estranys, el descobriment d'un Alacant total. No serà Alcoi, ni Elx, ni Ibi, ni Xixona, ni Onil, ni Crevillent; serà Alacant, un Alacant posant-se en peus sobre l'actualitat nacional, atraient l'interés de tots; del polític, el comerciant, l'industrial, el simple curiós i el turista.

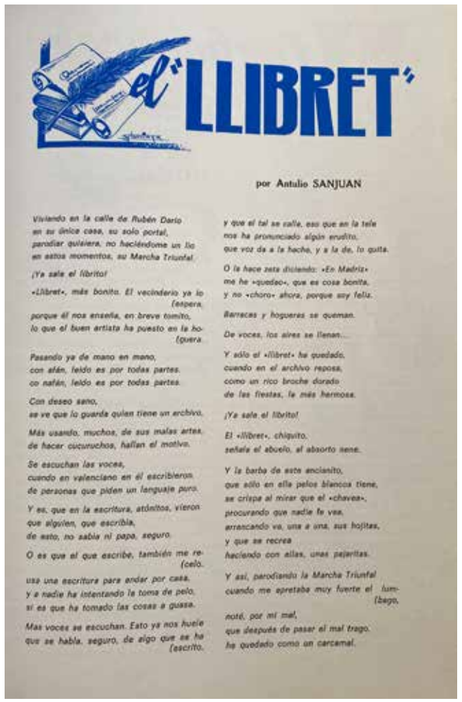
Si com és d'esperar l'Exposició establix precedent, si l'esforç dels Sindicats es comprén en tot el seu significat i compta amb la calor, l'entusiasme i el suport d'Alacant, haurem descobert alguna cosa que amb el temps ens serà tan necessari com ho és en centenars de ciutats del món que deuen a les seues fires, les seues exposicions i certàmens varis, el cinquanta per cent de la seua grandesa i esplendor.

Vivim en un món ràpid, on el temps s'ingressa en els comptes corrents i es comptabilitza. No es pot perdre eixe temps en exploracions lentes i costoses, desitgem tots anar, veure i véncer. El comerciant, els industrials, fins al consumidor necessita tindre una data per a informar-se plena i totalment del que fa de nou Barcelona, crea València o projecta Madrid, i nosaltres estem en l'obligació de donar-li-la a eixe món inquiet i febril dels negocis. Ja la té. Enguany serà la del 22 de juny al 7 de juliol... El que ve? Déu dirà; però hem de pensar-ho molt seriosament, traure el màxim d'experiències i agrair, de tot cor esta iniciativa, estos desvetlaments que els Sindicats alacantins estan fent per nosaltres".

Prosseguint el recorregut, avancem cap a la Revista Oficial de 1954, on, de primeres, flama poderosament l'atenció la portada duta a terme per Sánchez, fotògraf expert en este art que, a través d'un fotomuntatge de la ´poca, ens deixa entreveure un ninot representant a un banyista sobre una fotografia del Mediterrani banyat per les seues palmeres, les tonalitats contraposades de les quals donen al conjunt un aire bohemi. Trenquen l'escena el títol d'esta, "Alacant" i el nom de la festivitat retolats en colors que destaquen de bona manera.

Si bé en anys anteriors les col·laboracions literàries es presentaven una mica descafeïnades, dins d'este període franquista, en esta ocasió se succeïxen igualment, si bé és cert que amb el pas dels anys cobren un valor més autèntic, més destacat, per la qual cosa cal ressaltar el firmat per Vicente Martínez Morellá, Cronista Oficial de la ciutat d'Alacant, el qual parla ja de mantindre la festa, o els elements d'esta, en lloc segur, a mode d'arxiu bibliogràfic, de manera molt més precisa en el seu article "Bibliografia de llibrets de l'any 1953", el qual s'expressa així;

"No és molt rica en producció d'assajos bibliogràfics la Província d'Alacant. El primer assaig que va veure la llum a la impremta va ser el biogràfic-bibliogràfic, a causa de la ploma de don Manuel Rico García, aparegut en la nostra capital, en 1888 i tirat en les premses de l'establiment tipogràfic d'Antonio Reus. I va poder eixir gràcies al mecenatge del Baró de Maials. Poc després va aparéixer el segon tom, i en poder dels seus hereus estan els manuscrits restants, acuradament guardats en espera d'un altre nou mecenes, que amb el seu esplendidesa ens done a conéixer la producció bibliogràfica alacantina del segle XIX. La mateixa sort corre el tom d'Escriptors i Artistes de la Província d'Alacant, l'autor de la qual, don Benedicto Mollá, va vendre a la Biblioteca Nacional de Madrid, i allà està en la Secció de Manuscrits. Ara com ara,

el "LLIBRET"

por Antulio SANJUAN

Viviendo en la calle de Rubén Darío
en su única casa, su solo portal,
parodiar quisiera, no haciéndome un lío
en estos momentos, su Marcha Triunfal.

¡Ya sale el librito!
«Llibret», más bonito. El vecindario ya lo
[espera,
porque él nos enseña, en breve tomito,
lo que al buen artista ha puesto en la ho-
[guera.

Pasando ya de mano en mano,
con afán, leído es por todas partes.
co nafán, leído es por todas partes.

Con deseo sano,
se ve que lo guarda quien tiene un archivo,
Más usando, muchos, de sus malas artes,
de hacer cucurucho, hallan el motivo.

Se escuchan las voces,
cuando en valenciano en él escribieron,
de personas que piden un lenguaje puro.

Y es, que en la escritura, atónitos, vieron
que alguien, que escribía,
de esto, no sabía ni papa, seguro.

O es que el que escribe, también me re-
[celo,
usa una escritura para andar por casa,
y a nadie ha intentando la toma de pelo,
si es que ha tomado las cosas a guasa.

Mas voces se escuchan. Esto ya nos huele
que se habla, seguro, de algo que se ha
[escrito,
y que el tal se calla, eso que en la tele
nos ha pronunciado algún erudito,
que voz da a la hache, y a la de, lo quita.

O la hace zeta diciendo: «En Madriz»
me he «quedao», que es cosa bonita,
y no «choro» ahora, porque soy feliz.

Barracas y hogueras se queman.

De voces, los aires se llenan....

Y sólo el «llibret» ha quedado,
cuando en el archivo reposa,
como un rico broche dorado
de las fiestas, la más hermosa.

¡Ya sale el librito!

El «llibret», chiquito,
señala el abuelo, al absorto nene.

Y la barba de este ancianito,
que sólo en ella pelos blancos tiene,
se crispa al mirar que el «chavea»,
procurando que nadie le vea,
arrancando va, una a una, sus hojitas,
y que se recrea
haciendo con ellas, unas pajaritas.

Y así, parodiando la Marcha Triunfal
cuando me apretaba muy fuerte el lum-
[bago,
noté, por mi mal,
que después de pasar el mal trago.
ha quedado como un carcamal.

HOGUERAS DE SAN JUAN

FIESTAS DE INTERES TURISTICO NACIONAL

"ALICANTE CAPITAL DE LA COSTA BLANCA"

REVISTA OFICIAL 1975 PRECIO [illegible] PESETAS

Presencia de las HOGUERAS de Alicante en las FALLAS de Valencia

La Comisión de Falla Pérez Galdós-Calixto III, se muestra orgullosa de haber convivido momentos de confraternidad con los altos mandatarios de las Hogueras de Alicante.

En primer lugar, en el acto de Presentación de su Fallera Mayor Infantil, Nita MARIA CARMEN SALAVERT MOLLA, en la que actuó de Mantenedor el Emo. Sr. D. TOMAS VALCARCEL DEZA, Presidente de la Comisión Gestora, que supo situarse desde el primer momento de su disertación en el ambiente Infantil, narrándoles un bello cuento muy apropiado para este acto, que no sólo deleitó a los pequeños, sino que a los mayores nos facilitó momentos muy agradables.

Muy grata nos resultó la asistencia de la Bellea del Foc Infantil, la encantadora niña Beatriz Sáez Vicente-Almarón, hija del Excmo.

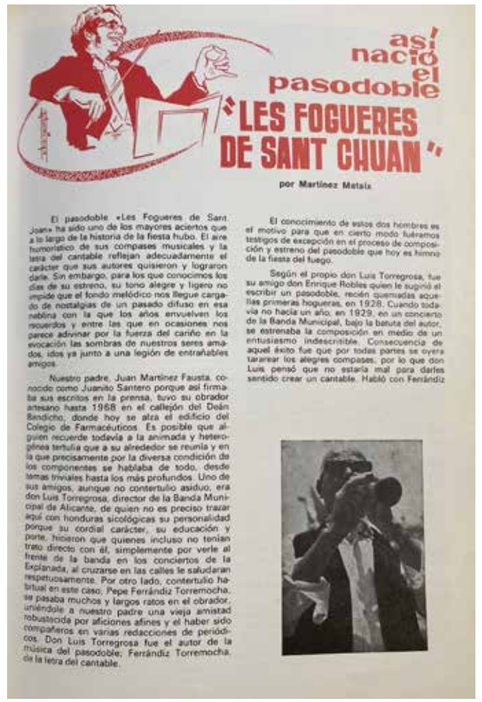
Sr. D. Benito Sáez, Gobernador de Alicante que aunque valenciana de nacimiento representa muy dignamente a los nabes de Alicante.

Recibimos también, y ya dentro de la Semana Fallera, la grata visita de la Bellea del Foc, Srta. Inmaculada Beltrán Garcia, acompañada por nuestro entrañable amigo D. Tomás Valcarcel y de D. Alfonso Garrigos.

Agradecemos de todo corazón esta deferencia hacia nuestra Falla, ya que a pesar de los numerosos compromisos que tenían, presidieron los actos del Pasacalle y mascletá del día de San José.

Su satisfacción nos produjo el haber conseguido el Primer Premio en la Falla, satisfacción sentimos por haber tenido la presencia de las Hogueras de Alicante en nuestra Barriada.

JOSE MARIA PICO ANON

así nació el pasodoble "LES FOGUERES DE SANT CHUAN"

por Martínez Matsis

El pasodoble «Les Fogueres de Sant Joan» ha sido uno de los mayores aciertos que a lo largo de la historia de la fiesta hubo. El aire humorístico de sus compases musicales y la letra del cantable reflejan adecuadamente el carácter que sus autores quisieron y lograron darle. Sin embargo, para los que conocimos los días de su estreno, su tono alegre y ligero no impide que el fondo melódico nos llegue cargado de nostalgias de un pasado difuso en esa vía no hacía un año, en 1929, en un concierto de la Banda Municipal, bajo la batuta del autor, se estrenaba la composición en medio de un entusiasmo indescriptible. Consecuencia de aquel éxito fue que por todas partes se oyera tararear los alegres compases, por lo que don Luis pensó que no estaría mal para darles sentido crear un cantable. Habló con Ferrándiz

El conocimiento de estos dos hombres es el motivo para que en cierto modo fuéramos testigos de excepción en el proceso de composición y estreno del pasodoble que hoy es himno de la fiesta del fuego.

Según el propio don Luis Torregrosa, fue su amigo don Enrique Robles quien le sugirió el escribir un pasodoble, recién quemadas aquellas primeras hogueras, en 1928. Cuando todavía no hacía un año, en 1929, en un concierto de la Banda Municipal, bajo la batuta del autor, se estrenaba la composición en medio de un entusiasmo indescriptible. Consecuencia de aquel éxito fue que por todas partes se oyera tararear los alegres compases, por lo que don Luis pensó que no estaría mal para darles sentido crear un cantable. Habló con Ferrándiz

Nuestro padre, Juan Martínez Fausta, conocido como Juanito Santero porque así firmaba sus escritos en la prensa, tuvo su obrador artesano hasta 1968 en el callejón del Deán Bandicho, donde hoy se alza el edificio del Colegio de Farmacéuticos. Es posible que alguien recuerde todavía a la animada y heterogénea tertulia que a su alrededor se reunía y en la que precisamente por la diversa condición de los componentes se hablaba de todo, desde temas triviales hasta los más profundos. Uno de sus amigos, aunque no contertulio asiduo, era don Luis Torregrosa, director de la Banda Municipal de Alicante, de quien no es preciso trazar aquí con honduras sicológicas su personalidad porque su cordial carácter, su educación, y porte, hicieron que quienes incluso no tenían trato directo con él, simplemente por verle al frente de la banda en los conciertos de la Explanada, al cruzarse en las calles le saludaran respetuosamente. Por otro lado, contertulio habitual en este caso, Pepe Ferrándiz Torremocha, se pasaba muchos y largos ratos en el obrador, uniéndole a nuestro padre una vieja amistad robustecida por aficiones afines y el haber sido compañeros en varias redacciones de periódicos. Don Luis Torregrosa fue el autor de la música del pasodoble; Ferrándiz Torremocha, de la letra del cantable.

l'aparell crític exigix acompanyar a qualsevol publicació de les corresponents cites, tant bibliogràfiques com arxivístiques. Amb això vol l'autor del treball assegurar la paternitat i veracitat del que escriu, encara que bé poguera ser, almenys a vegades, que la font primitiva no va beure la cristal·lina aigua desproveïda dels bacils que l'enterbolisquen, al no passar pel filtre del tamís de l'heurística. L'any 1927, començava a Alacant el trasplantament del jardí valencià de les seues tradicionals falles que en el llenguatge alacantí es transformaria en fogueres. Del seu fundador, José María Py i Ramírez de Cartagena, només ens queda el record d'un carrer a ell dedicada en el Barri de Sant Blai. La seua lectura, no ens indicaria la seua personalitat o la seua professió. Bé valdria la pena, en el rètol del carrer col·locar alguna o algunes paraules més que ens donen a conéixer almenys, que va ser el fundador de la festa santjoanera alacantina. De llavors ací, han passat ja bastants anys. Però no s'ha complit eixe rar fenomen observat en tots els països, quan ixen d'una tremenda convulsió guerrera: L'estudi del seu passat. Si la veritat és que les Fogueres, és quasi d'ahir, no és menys cert que ja s'haguera pogut emprendre un estudi retrospectiu, el més ampli possible, que ens donara a conéixer, artistes, músics, comissions... i la bibliografia apareguda en tots estos anys. Però per a això necessitem fonts. I desgraciadament no crec s'haja anat amb compte de conservar l'Arxiu General de les Fogueres de Sant Joan, amb tota la pulcritud que tan necessària és hui dia observar en esta matèria. Hora seria de conservar-ho tot arreplegat fonts escrites i impreses en una Institució que bé poguera tindre cabuda en el nostre Excel·lentíssim Ajuntament. Afortunadament, els aficionats a la col·lecció no escassegen. Amb paciència benedictina han anat arreplegant els programes de les festes de les Barriades, els simples anuncis, els llibrets i encara les retallades d'articles apareguts en la Premsa. Tampoc falta un bon arxiu fotogràfic en poder dels Germans Sánchez i els Germans García. Gràcies a l'amabilitat de don Miguel Castelló i Villena, funcionari municipal, aprofitem la seua col·lecció de papers foguerers del passat any, per a confeccionar el present elenc bibliogràfic. Coneguda és la frase que mai és exhaustiu un treball d'esta índole. Però almenys, amb bona voluntat, aportem el nostre granet d'arena a col·laborar en la confecció de la Bibliografia Alacantina".

L'edició de l'any 1956, la portada en tons del qual rojos de *Blas*, crida poderosament l'atenció, atrapant la mirada de qualsevol persona que puga tindre a prop l'exemplar, un fet este que no servix com a avantsala cap a un interior en el qual contrasten de bon mode ilustracions més suaus i plenes de sentiment artístic efectuades per Gastón Castelló, Xavier Soler, Manuel Baeza, Pérezgil, González Santana i Manuel Albert.

Flama poderosament l'atenció el gran text reproduït en una de les pàgines centrals de la publicació, la firma de la qual és la de l'antic alcalde de la ciutat Francisco Alberola, qui, a mode de pregó fester, exposaria este interessant relat:

"Han passat vint-i-nou anys des d'aquell en què José María Py i Ramírez de Cartagena, l'andalús enamorat de la nostra Ciutat, va idear per a nosaltres una festa semblant a la de les falles de San José. El propi Py ens deia que va buscar ambient en el sentir d'un grup d'alacantins entre els quals va nomenar a Evaristo Manero Pineda, Ramón Guillén Tato, Torras, Ferrándiz, Moscoso, Ayela i Arques. Quan va trobar calor a la seua idea va recórrer a la premsa i a les autoritats i amb l'auxili de tots va donar vida a les quals ell va dir les seues filles i nosaltres denominem des de llavors <les fogueres de Sant Joan>.

José María Py va dir que es tractava d'una <festa de germanor capaç, prescindint d'enveges, de fomentar l'amor dels uns envers els altres>. Aquell missatge a l'opinió acabava amb estes paraules: <guardant una perfecta autonomia en la seua organització, les fogueres no moriran mai per estar consolidades prou per a poder-les emancipar per la seua majoria d'edat>. Com havia previst el seu autor les fogueres van ser a poc a poc adquirint vida pròpia i l'any 1952, per haver experimentat la suficient puixança i desenrotllament, les declarem oficialment majors d'edat. Les fogueres havien traspassat ja el primer període de la seua existència en què com les persones havien patit també greus malalties que en alguns moments van posar la seua vida en perill.

Esta festa va adoptar des del principi un caràcter popular; però cal fer-los saber als que ho ignoren que eixe caràcter popular no és ni molt menys el populatxer que els seus enemics van voler atribuir-li. Les fogueres van nàixer en aquell ambient d'amor i companyonia que el seu fundador va voler imprimir-les. Potser al principi les autoritats no els van concedir t

HOGUERAS DE SAN JUAN

Fiestas declaradas de interés Turístico Nacional

ALICANTE - "CAPITAL DE LA COSTA BLANCA"

REVISTA OFICIAL 1976 - Precio 100 Ptas.

ponència composta per don Francisco Penadés i don Manuel Soriano Sauquillo. Al següent any l'Ajuntament presidit pel senyor Suárez Llanos va nomenar un Jurat per a atorgar premi a les millors fogueres i va nomenar President del mateix a don Roberto Vañó i vocal a don Ramón Guilabert. D'esta manera l'Ajuntament es constituïa en patrocinador de la festa. Aquell primer any va convidar a K-Fita i a Karicato, que acceptant la invitació es van presentar a Alacant acompanyant a <Gutiérrez> el ninot president del Tribunal de comptes impagats, que va ser rebut en l'andana de l'Estació de M. Z. A. per la representació de l'Ajuntament, Comissions dels districtes foguerers i Associació de la Premsa. <Gutiérrez> va entrar a la ciutat acompanyat del «Tio Cuc» i al següent dia se li va oferir un vi d'honor en un cèntric hotel de la Ciutat. D'esta manera Alacant va acollir des del primer instant esta festa popular. En el tercer any de les fogueres l'alcalde don Gonzalo Mengual va convidar als alcaldes de València i de Castelló de la Plana, don José Maestre Laborde i don Manuel Breva, que van ser els nostres hostes d'honor, Iniciant una germanor regional que anualment renova la nostra festa. A cap d'estos senyors se'ls pot titllar de populatxers. Per què perquè s'ha pretés amb este pretext apartar de les fogueres a les classes més elevades de la societat?

A partir de l'any 1949 ha començat la festa amb la cavalcada de l'Ofrena a la Ciutat el pretext de la qual és portar aliments i llepolies als xiquets asilats unint-los amb un poc d'alegria al món que es divertix. L'any 1950 una vistosa comitiva composta de bufones donetes del poble i de l'aristocràcia, arribava fins als salons de la Casa Consistorial i s'unien en llaços de simpàtica igualtat en un marc de bellesa i alegria inesborrable en la memòria dels quals vam tindre la sort de presenciar-lo. Per què perquè no continua tot en la mateixa forma? Si no succeïx així no es culpe d'això, com sempre, a l'Ajuntament. El Municipi i la Comissió Gestora fan quant poden, però necessiten l'ajuda de tots, una ajuda que ningú ha de regatejar.

Jo vull recordar referent a això unes línies escrites per aquell artista, professor de tants alacantins, don Heliodoro Guillén, que deien així: <Al comerç correspon fomentar estos festejos que cant li beneficien, rebut-

el "MUSEO del NINOT" y "la CASA del FOGUERER"

Cuando las Hogueras nacieron en Alicante gracias a la paternidad de José María Py y Ramírez de Cartagena, allá por el año 1928, supongo que muy pocos de aquella época –de la que quedan vagos supervivientes– pensarían que las mismas llegarían a convertirse en la principal y auténtica fiesta de esta bonísima ciudad. –"La Casa de la Primavera", como la bautizara Wenceslao Fernández Flores– y fuese declarada de "Interés Turístico". Sin embargo, hoy, todo ello es una realidad y nuestras Hogueras gozan de una tremenda popularidad en toda la anchapiel de toro y de ellas tienen conocimiento más de un país de allende nuestras fronteras.

Nos encontramos ahora a las puertas de festejar el Cincuentenario de su fundación –tendrá lugar el próximo año–, aunque no sus Bodas de Oro, por cuanto la "plantá" no se ha llevado a cabo durante diez lustros consecutivos, como consecuencia del paréntesis obligado por la guerra civil; pero de todos modos, largo es el camino que se ha recorrido y mucho más el que todavía queda por delante para cubrir, porque lo mismo que los "fogueres" actuales supieron recoger la antorcha del relevo de sus mayores, gente preparada hoy y con elevado espíritu de altruismo para sustituir a quienes vayan cediendo terreno por diversas circunstancias, que si hay que citarlas, dirá que pueden ser, entre otras, el cansancio o desgana, pero nunca abandono voluntario, porque ningún "foguerer" amante de Alicante y de su fiesta, desertará caprichosamente de las Hogueras de San Juan mientras en lo más profundo de su ser alienten un átomo de ilusión. Permanecerá, si se quiere, en un segundo plano, pero su colaboración nunca faltará.

Desde 1928 hasta este año 1977 –arribada del Cincuentenario–, mucho es lo que han evolucionado las Hogueras que nacieron un tanto tímidamente para convertirse en una fiesta grande y única, con personalidad propia. El ejemplo lo tenemos en ese programa amplio y variado –tanto el oficial como el de los diferentes distritos– en el que tienen cabida toda clase de actos que culminan con el que viene organizando el diario "Información", desde hace algunos años, la noche de San Pedro, que constituye un brillante epílogo fogueril.

En efecto; mucho es lo que se ha progresado, pero entendido que algunos proyectos que se vienen fraguando desde hace años, o han quedado en el olvido o no se han podido materializar, por vaya usted a saber qué razón. Entre ellos, hay que mencionar el "Museo del Ninot" y la "Casa del Foguerer".

El "Museo del Ninot" está haciendo mucha falta para poder reunir y exhibir en él todas las figuras que han sido indultadas a lo largo de tantos años y que se encuentran desperdigadas, en lamentable estado. Sería, sin ningún género de dudar, un magnífico escaparate del buen hacer de los artistas.

Y de la "Casa del Foguerer", no digamos. Las Hogueras han superado con creces su mayoría de edad y ya es llegada la hora de que la gran familia que componen la fiesta tenga su propia casa en la que reunirse para deliberar sus asuntos o pasar unas horas de ocio. La actual, con domicilio en la calle Pascual Pérez, ha quedado anticuada en todos los órdenes. En un Pleno se trató este tema e incluso se llegó a citar un local, en el que por sus características, podría estar ubicada la misma, ajustándose varias fórmulas para poder abrir sus puertas, pero lo cierto y a la vez triste, es que el asunto se silenció y no se ha vuelto a hablar más.

Ahora que nos encontramos a un año vista del Cincuentenario, no estaría de más el volver a reconsiderar estos dos proyectos, designar a las Comisiones correspondientes para que gestionasen todo lo necesario con el único propósito de que en el mes de junio próximo, tanto uno como otro, pudiesen ser una feliz realidad.

Por descontado, que bien llevado todo, no habría de faltar la colaboración de organismos y entidades, y por supuesto, de las propias Comisiones constituídas en los diferentes distritos.

No lo censuramos todo ni ofrecer unos textos más halagüeños. Es fácil mejorar las actuales, aunque todos sabemos y conocemos el esfuerzo que hay que hacer para recaudar fondos y cubrir un presupuesto. La mira debe de ser más alta, dotar a la fiesta de algo distinto, sin perder lo actual. No hay "Museo del Ninot" y la "Casa del Foguerer" existente no está en consonancia con los tiempos que vivimos ni con el auge logrado por las Hogueras.

Vayamos, pues, a que estos dos proyectos sean una realidad en la efemérides que conmemoraremos de aquí a unos meses. Las Hogueras de San Juan no pueden estar huérfanas de algo que considero uno es de vital importancia.

FRANCISCO ALDEGUER

La Comisión Gestora

Ejercicio 1976-77

la nostra Ciutat es vist de gala en eixos dies del mes de juny. Als egoistes perquè els forasters que venen a visitar-nos atrets per la festa deixen a la ciutat el benefici que directament va al comerç i a la indústria hostalera.

Als quals es detinguen a pensar un poc, perquè indirectament, d'algun mode els aconseguiran també eixos mateixos beneficis".

Com una crida de socors aniria en auxili de la festa un dels hòmens més vàlids dins de la seua història, que no és un altre el nou president de la Comissió Gestora, a l'equip de la qual es desfarien en paraules d'afecte els responsables de la publicació:

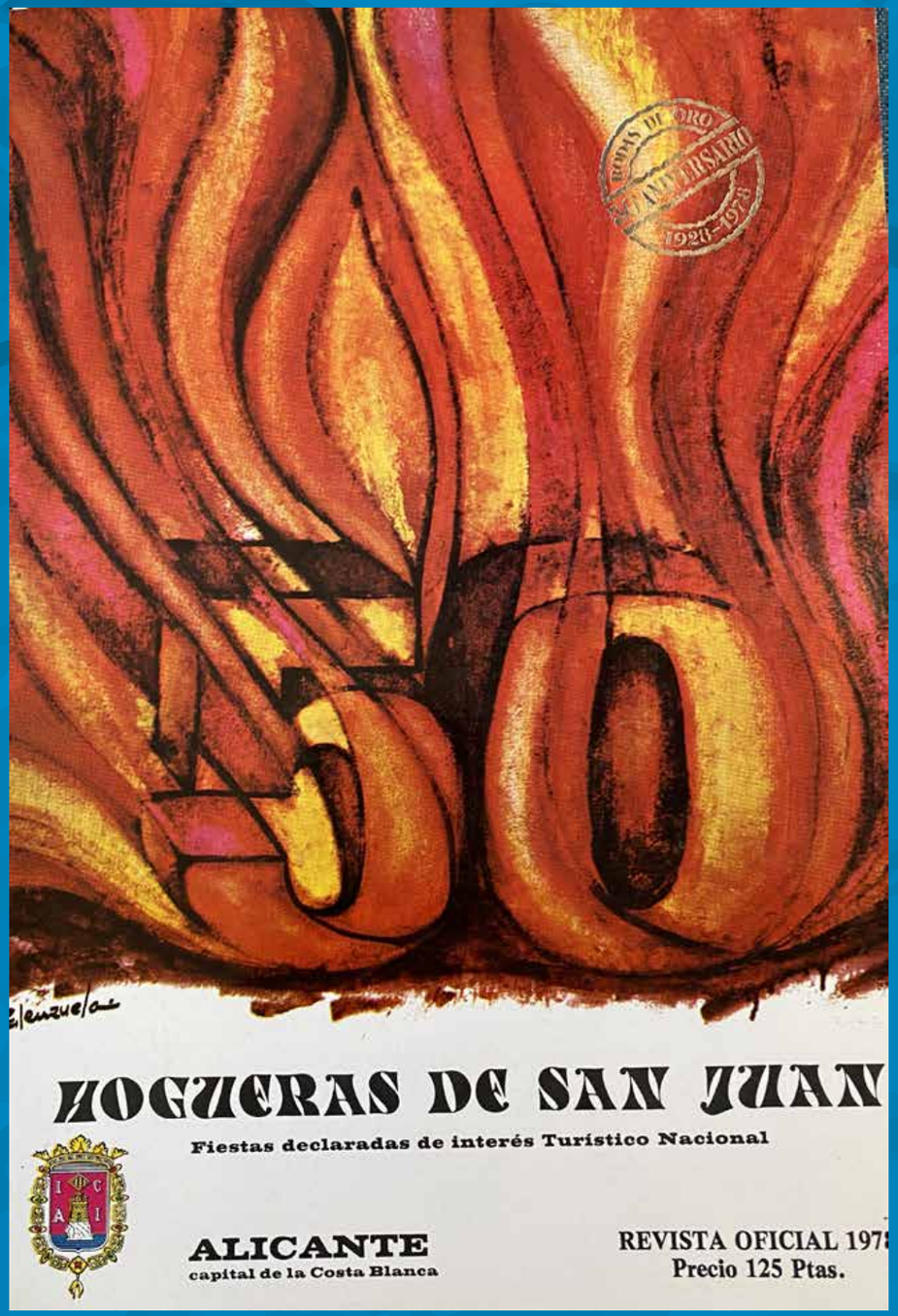
"Amb verdadera vocació d'alacantins i sentint profundament la Festa major de la Ciutat, els components de la Comissió Gestora, després d'ímprobe sacrifici, han encertat a donar rematada a les tasques que l'organització de les Fogueres de Sant Joan porten amb si. La Gestora d'enguany està presidida per l'exquisit i popular pintor Gastón Castelló, sobre qui ha recaigut també la difícil responsabilitat artística dels festejos.

El major elogi que podem fer d'este grup d'alacantins és el d'adjudicar-los la paternitat d'una renovació important de la festa, amb l'aportació valuosa d'un festival de l'elecció de la Bellesa totalment popular i una cavalcada folklòrica provincial que estrenyerà els vincles fraterns de l'essència dels nostres pobles i esta ciutat meravellosa, que els acollirà amb fervent admiració i carinyo".

Ens avancem dos anys més, i recalant en 1958 ens trobem davant la publicació número 19 de la Revista Oficial de les Fogueres de Sant Joan, o "Alacant", com bé resa en la portada, original de Manuel Albert i en les pàgines interiors.

De grandària reduïda, amb un gruix semblant al d'anteriors anys, on el volum ha anat disminuint molt lentament, desgranant el seu interior podem veure les fórmules emprades en anteriors ocasions, on la lloança de la ciutat i les seues bondats és la tònica general.

Un dels relats escrits més interessants es correspondria amb el presentat a aquest efecte per Gastón Castelló, en el qual l'artista escriu un relat on intervenen diversos personatges que mantenen una conversa entre ells. Amb la seua persona en la presidència de la Comissió Gestora, la brillantor del volum es presumia una realitat, si bé és cert que no gaudiria

HOGUERA CARMEN-SAN AGUSTIN-SANTA CRUZ
PRIMER PREMIO DE 1.ª CATEGORIA 1977
Autor: RAMON MARCO MARCO

HOGUERA ALTOZANO
PRIMER PREMIO DE 2.ª CATEGORIA 1977
Autor: OTILIO SERRANO

HOGUERA TOMBOLA
PRIMER PREMIO DE 3.ª CATEGORIA 1977
Autor: JUAN CAPELLA

BARRACA ELS CHUANOS
PRIMER PREMIO 1977

La primera BELLEA DEL FOC fue elegida en 1.932

NUEVE SEÑORITAS OPTARON AL TITULO

En este año que conmemoramos la efemérides del Cincuentenario de las Hogueras de San Juan, no está de más el hacer un poco de historia de determinados capítulos de esta fiesta alicantina del fuego, de tanto arraigo en el pueblo, deteniéndonos por el relativo al de la «Bellea del Foc», siendo cuarenta y cuatro las señoritas que han ostentado el máximo cargo femenino, incluido el presente ejercicio.

Fue en 1932 cuando se implantó la idea de su elección, propuesta por don Mario Guillén Salaya, periodista, segoviano de nacimiento y alicantino de adopción, pues aquí llevabe residiendo hacía ya algún tiempo, quien la trasladó a otro periodista, el alicantino José Ferrándiz Torremocha, a la sazón presidente de la Comisión Gestora y autor de la letra del pasodoble «Les Fogueres de San Chuan», con música del maestro Luis Torregrosa García, primer director de la Banda Municipal de Alicante —permaneció en el cargo durante treinta y dos años—, composición estrenada —sin letra todavía— en el verano de 1929.

Como es natural, la feliz idea del señor Guillén Salaya de asociar a la fiesta la belleza de nuestras mujeres, fue favorablemente acogida, limitándose al acuerdo de que la triunfadora fuese la máxima representante femenina en la fiesta. El señor Guillén propuso que la elegida se llamase «miss foguera», a lo que el señor Ferrándiz Torremocha se opuso, declarando que no había que recurrir a palabras extranjeras cuando en nuestro idioma, en nuestra lengua vernácula, existían otras con las que poder denominar a la elegida, proponiendo, por lo tanto, el de «Bellea del Foc», que se aceptó y es la que viene aplicándose desde entonces.

Perfilada este número de la fiesta, en el mes de mayo de 1932 se convocó el concurso para designar la primera señorita que había de ostentar el citado título. Y fue el propio don Mario Guillén quien gestionó y obtuvo del comercio de la plaza importantes regalos para entregar como premio a la elegida, por lo que para este fin se consiguió un equipo muy completo, compuesto por dos trajes, de corte y de calle, somberos, zapatos, ropa interior, abanicos, guantes, etc.

A este concurso se presentaron varias señoritas, concretamente, Angelita Pascual, Felicidad Laliga, Margot Sella, Esperanza Andreu y las hermanas Mercedes y Maruja Reyero. Nueve en total.

EL AYUNTAMIENTO, ESCENARIO DE LA ELECCION

El Ayuntamiento, sus salones, fue el escenario designado para el acto de la elección y la fecha, el 5 de junio del ya mencionado año 1932, presidiendo el alcalde de la ciudad, cargo que ostentaba don Lorenzo Carbonell Santacruz, junto con otras autoridades alicantinas y los miembros de la Comisión Gestora.

"Hubo, como es natural, un jurado, compuesto por los siguientes señores: don Emilio Varela y don Gaston Castelló, pintores; don Daniel Bañuls, escultor; don Angel Custodio, fotógrafo; don José María Ruiz Pérez-Aguila, concejal; el propio don Mario Guillén, y don Rafael Ferrándiz Navarro, como secretario, quien a su vez lo era de la Gestora. Un jurado competente, como se podrá comprobar por las profesiones de cada uno de los integrantes.

No resultó fácil la elección —y no es un tópico—, y tras conocer el jurado a cada una de las candidatas y después de un cambio de impresiones, la elegida fue la señorita Amparito Quereda, que representaba al distrito de Benalúa, convirtiéndose así en la primera «Bellea del Foc» de las Hogueras de San Juan. Las restantes señoritas fueron designadas doncellas o damas de honor.

Cuentan las crónicas de entonces que «Amparito Quereda era una verdadera muñequita rubia», añadiendo que toda la prensa nacional y algunas revistas extranjeras, se habían ocupado de este acto y de nuestra fiesta, publicando, incluso, la fotografía de la agraciada con tal galardón, siendo los semanarios madrileños «Crónica» y «Estampa», los que más espacio dedicaron.

El actual sistema de elección es distinto al de entonces, participando presidentes de Comisiones y autoridades, acto que resulta muy emocionante y viene a ser, quizás, el más importante y el que acapara la atención de Alicante entero, aunque no vamos ahora a ocuparnos de él, pues lo que hemos pretendido con nuestro trabajo es dar a conocer los orígenes de la elección de la «Bellea del Foc» y detalles relacionados con su implantación, promovidos por hombres a los que no se les puede negar el calificativo de pioneros de las Hogueras de San Juan.

FRANCISCO ALDEGUER

d'esplendors d'antany.

Tal vegada eixa espenta qualitativa necessària el trobem l'any 1965, en el número 26 de la Revista Oficial, si bé Tomás Valcárcel ja estaria al capdavant de la Comissió Gestora. Novament, comptant amb una original portada efectuada per Manuel Albert, l'exemplar guanyaria en grandària en presentar-se més gran i més gruixut, si bé cal tindre en compte que la publicitat del mateix seria abundant.

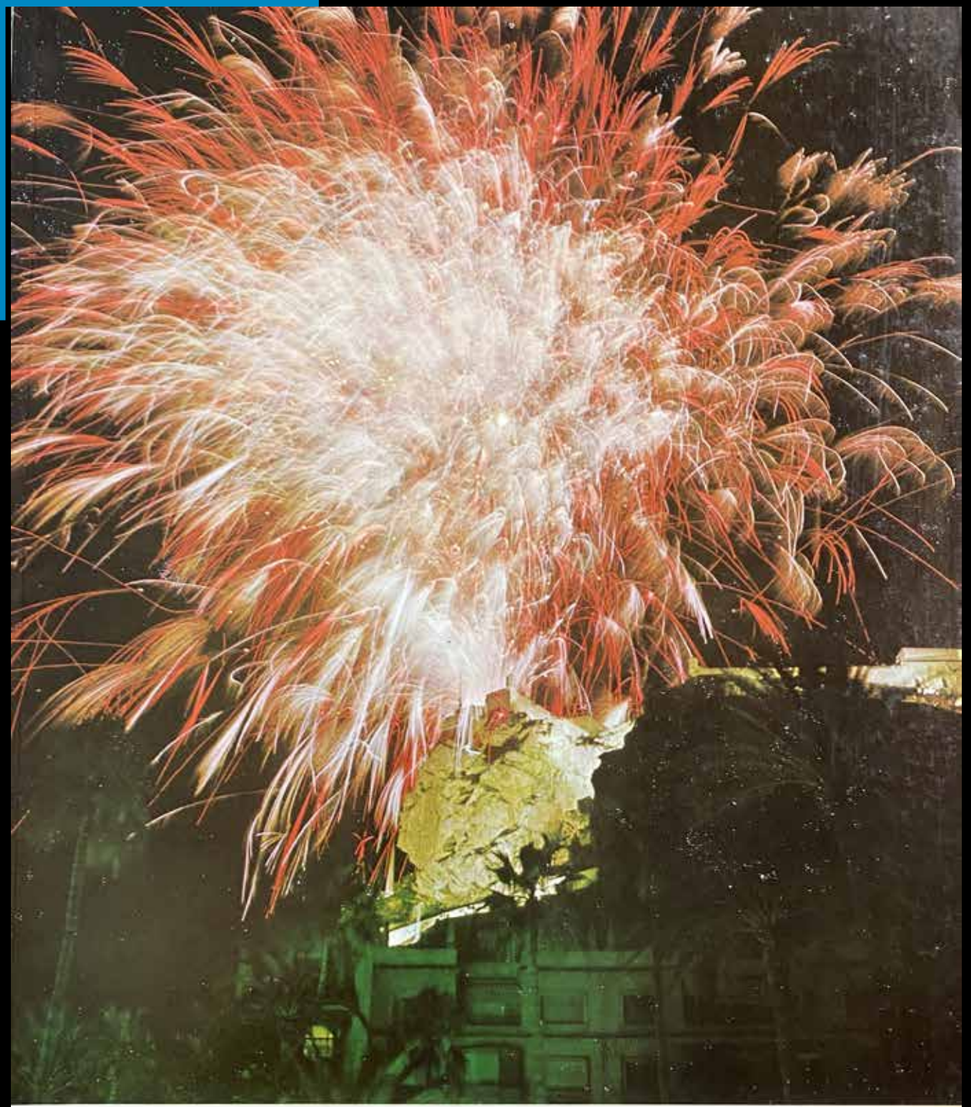
El mateix Valcárcel seria l'artífex de diversos escrits en aquest, o objecte de lloa en uns altres, un costum que, com hem pogut observar, vindria d'antany.

L'obertura de la revista portaria el seu segell, dins d'un relat sota el títol "El perquè de la nostra festa", que venia a dir el següent:

"L´esforç de fogueres i barraquers, i la superació que han aconseguit any rere any, ha fet que fixara la seua atenció el Ministre d'Informació i Turisme, Excm. senyor don Manuel Fraga Iribarne i haja declarat les nostres fogueres «Festes d'Interés Turístic» i això ens ha satisfet d'alegria i d'agradefonament a tots els alacantins sense excepció. Reba doncs en la publicació de la Revista Oficial de les Fogueres Alacantines, la nostra satisfacció i reconeixement. Començaran les nostres festes, arriba la nit de la plantà, seguixen els dies de cavalcades i sumptuoses desfilades, i prompte les flames purificadores i la nostra meravellosa palmera de foc artificial brollarà del cim del nostre històric "Benacantil" i anunciarà al Món l'alegria d'este poble laboriós i treballador. Us esperem a tots perquè gaudiu de les delícies del nostre clima, de la gentilesa i noblesa de foguerers i barraquers, assaboriu l'exquisidesa de les clàssiques bacores, de la no menys clàssica "coca amb tonyina" i el nèctar del vi de la Condomina, gaudireu amb les nostres "Barraques", contemplareu la bellesa de les nostres dones i escoltareu els concordes musicals d'infinitat de Bandes de Música i presenciareu este festeig nostre ple de color, de fantasia i d'humor sa i no oblidareu els dies passats en esta perla llevantina i sereu els millors paladins que proclamareu com és esta terra, i com són les seues festes. Veniu de tot arreu que us esperem amb els

[illegible], per a fer-vos la vostra estada agradable en esta "terreta", que banya la mar blava i que [illegible] les palmeres".

[illegible] podem advertir davant aquestes paraules, [illegible] concessió de les Fogueres de Sant Joan com a Festes d'Interés Turístic Nacional ompliria d'orgull i

HOGUERAS DE SAN JUAN

Fiestas declaradas de interés Turístico Nacional

REVISTA OFICIAL 1979

ALICANTE

"CAPITAL DE LA COSTA BLANCA"

Precio 125 Ptas

2 "Fogueretes"

POR TONUELO

Si recordar es volver a vivir la vida me siento inmerso en una deliciosa inefabilidad al contemplar desde mi atalaya de la tercera edad el pretérito de mi Alicante, de un Alicante chiquito, encantador, de fraternidad casi familiar entre sus pobladores y de unos confines estrechos y limitados.

Se desarrolla mi infancia en el "Carrer Els Abres" denominación que tomaba por estar sus aceras festoneadas de frondosos terebintos y eucaliptos procurando cobijo en las horas de sol y frescura placentera en las horas de lluvia que invitaba a sus vecinos a formar corrillos a las puertas de sus casas - ya desaparecidas por convertirse en locales comerciales asentados en sillas de anea, escuchando comidillas, chistes, chascarros y comentándose sus alegrías y penas familiares; calle enclavada en el Barrio de San Antón, que en mi incipiente afición a los toros me imaginaba era la "manga" de un coso encaminadora de su Plaza de Toros a la cual me llevaba en tarde de corrida Vicente, un buen vecino que me cargaba a sus hombros y al que obsequiaba mi padre con la localidad por este servicio.

Así nacía lo que el devenir de mis días sería apasionada afición. Ya espigadito observaba que el "Carrer Els Abres" se convertía en la calle más torera. Los clubs taurinos proliferaban; allí el Club Carratalá, Magnitas -Club, Peña Antonio Marquez y en el Bar Olimpia, Peña Los Nacional fundada por "Juanito Santerol".

Los aficionados de más solera se reunían en Magnitas Club primer club de España dedicado a un subalterno, a un artista del tercio de banderillas Luis Suárez "Magnitas". Cuanto aprendí alrededor con Luisito Guinot, Eduardo Martínez, Vicente Gimeno, Miguel Lizón Pertusa, y Antonio Aznar - que gran dibujante de toros! Sus comentarios críticas de cada corrida constituían para mí la asistencia a una Escuela de Tauromaquia.

Pero tan grandes amigos tenían otra admirable virtud, la de un acendrado sentimiento alicantinísimo. Se sintieron obligados a aportar su granito de arena a "Les Fogueres de San Chuan" en su primer año de 1928, a la "festa mes hermosa" como dice Ferrandiz Torremocha con música del maestro Torregrosa. Se auto comisionaron para organizar su fiesta. Y de su persona particular sufragaron los gastos de la construcción de una "foguereta" frente al club con su gracia, sal, chiste y crítica de la fachada de la casa en cuyos bajos callaba la sociedad.

El sainet representaba a Mister Blay, turista inglés con sellacef, calcetín corto y medias y chaqueta rayada a colorines, instalando su trípode para enfocar su máquina fotográfica sobre la casa como si se tratara de una joya arquitectónica digna de captar en su viaje a Alicante

La otra "foguereta" de Magnitas -Club tuvo resonancia política. Fue la del año 1933 con ocasión de la visita del Jefe del Gobierno don Manuel Azaña y "fogueres muchos" de esta "Foguereta" en cuyo viaje visto acompañado de los ministros Indalecio Prieto, Marcelino Domingo, Alvaro de Albornoz, los subsecretarios Carlos Esplá, Enrique Ramos, Vergara y del Presidente de la Diputación de Madrid Salazar Alonso con toda su cohorte que dieron una alfombra de las más nuestras que ha tenido la fiesta de "Les Fogueres". El ninot de la "Foguereta" era la figura de Azaña con una gran escoba en sus manos que le ofrecía Magnitas-Club para que barriera todas las inmundicias de la política y ayudara limpia de toda corrupción a la sociedad republicana.

Tal vez Azaña se acordara de esta escoba al pronunciar su famoso discurso cuando dijo: "Si siguen derribe la silla, yo derribaré la mesa". Le derribaron la silla, la mesa, el artilugio y la cama y no pasó nada. ¿O, sí? Porque por no pasar nada, pasó mucho. Estalló la guerra civil.

Pero olvidemos la página negra de la historia de España y volvemos con la historia alegre y jubilosa de "Les Fogueres" de Alicante. Resurgió la fiesta con más brío, entusiasmo, brillantez y grandiosidad porque la fiesta es del pueblo y a la hora de su exaltación el pueblo sabe maginar toda política.

Por eso los alicantinos cuando en la noche sanjuanera formamos corro adorando al fuego y presenciando gozosos el oro de sus llamas devoradoras de monstruosas "fogueras" cantamos:

"Es la festa del foc, la nos cadiant
naixcua del poble, que sap pochar,
dadits volen ists, sense dobrar,
fer d'Alacant una ciutat triunfant"

FOGUERES PER CARRERS Y PLACES

LOS NIÑOS, ESPERANZA DE LES FOGUERES

EL DULSAINER ALMA DE LA FESTA

satisfacció al mateix Valcárcel, perquè sota el seu mandat o direcció al capdavant de la Gestora o alguna de les seues àrees treballaria per a esta mena de reconeixements.

I per a reconeixement cap a la seua persona el present en el número 29 de la Revista oficial, corresponent a 1968, on es presenta ja com a President perpetu de la Comissió Gestora de les Fogueres de Sant Joan, anticipant la seua salutació als de les autoritats pertinents, com era el propi en anys precedents.

En aquest número de la Revista Oficial hem d'assenyalar la qualitat del paper emprat per a dur-la a terme, el qual resulta d'una major qualitat, si bé la grandària de la mateixa es reduiria de manera considerable, no restant grandiositat a un conjunt molt ben executat, el qual inclouria, a més de les típiques col·laboracions literàries i artístiques, un reportatge sobre les Fogueres en els tallers, la relació de les comissions amb diferents dades d'interés, els esbossos de les Fogueres, alguns d'ells a color, i diferents fotografies de la festa en gran grandària, destacant a totes les Belleses de districte, les quals tenen lloc preferencial entre les seues pàgines.

D'entre les aportacions literàries presents, trobem algunes interessants referides, per exemple, a les Barraques en la festa, les quals, des d'alguns sectors, es veurien com a rivals directes de les comissions, si bé un dedicat als més xicotets de la festa capta l'atenció en en gran manera, ja que, fins a aquesta data, molt poc s'ha parlat del seu important paper en esta. Sota el títol "Fogueres infantils", aquesta colaboració estaria firmada per "Publigraf", i diria el següent: *"En el ple de la Comissió Gestora dels primers dies del mes de maig, algú va traure a relluir el tema "Fogueres Infantils". Un enorme renou i un murmuri eixordador va brollar en el majestuós Saló de Sessions de l'Excm. Ajuntament que va fer callar la veu del President Sr. Tomás Valcárcel i l'argentina vibració de la campaneta, amb les enèrgiques peticions de Silenci! Per favor, senyors, silenci! El tema era interessant i per això en finalitzar la sessió al caient de la matinada, entre la nebulosa del fum de cent mil cigarrets consumits pels assistents i les cares somnolentes dels pacífics empleats de l'Ajuntament, interroguem al senyor Valcárcel. Don Tomás Valcárcel, com dirien els polítics, és el "home fort" de les fogueres i incansable conductor d'estes festes en les quals el quefer diari de les obligacions particulars té una continuïtat esgotadora, per a embellir els dies joiosos del mes de Juny. Don Tomás sempre disposat a contestar, ens va*

informant que és una preocupació important l'encoratjar a les joventuts, als xiquets al fet que cooperen i assagen i aplaudix la iniciativa d'algunes Comissions que no donen feta la foguera als xiquets, sinó que els fan crear-les, facilitant-los els mitjans perquè ells se senten i vagen formant-se en eixe inquiet ambient. Recorrem, per la fàcil paraula del senyor Valcárcel els esdeveniments i veiem com la Bellea del Foc de la casa de València a Madrid actual, va ser bellesa infantil, com a presidents de fogueres de comissions destacades, van ser creadors de fogueres infantils i com és preocupació el fomentar amor a la festa pensant en els relleus que els temps imposen. Per això la Gestora dona premis en metàllic i fins i tot s'estudia la possibilitat de crear més per a estimular a la mainada i formar-los perquè cada dia siga més important la participació dels infantils i existisca la possibilitat de descobrir la iniciativa dels quals comencen. Així, és possible, que aquesta festa alacantina siga institució i no decaiga sinó que al contrari arrelada en majors i xicotets forme eixe atapeït fes que ha de tindre el seu millor fruit en l'esplendorosa nit de Sant Joan".

Un any més tard, en 1969, destaca que la major part de la Revista Oficial està dedicada a la pròpia festa de Fogueres, és a dir, les col·laboracions literàries van perdent pes de manera progressiva, cobrant protagonisme els actes esdevinguts en el si d'aquesta, com per exemple l'elecció i proclamació de les màximes representants de la festa, on Valcárcel s'esplaiaria de bona manera, a més de presentar

Reflexión a la luz de las hogueras

Julián Pérez Jover (Juliancito)

Alicante es un pueblo trabajador, Alicante es un pueblo festivo. Los alicantinos trabajamos pensando en las fiestas, y por eso los extraños, que nos analizan a través de nuestro rosario interminable de festejos, al observar nuestro carácter tan despreocupado y tan fácil a la baranda, nos enjuician erróneamente conceptuándonos incapaces de realizar cosas más elevadas. Esto no deja de ser un engaño su espejismo de nuestra manera de ser, como lo es también el que insidiosamente se nos señale el lado pagano de nuestras fiestas, pues Alicante es un pueblo grandemente religioso. No es la religiosidad del pueblo alicantino, de mística bajo bóveda decorada, o cúpula con ventanales de arco iris, la religiosidad de Alicante, es de cielo descubierto y se manifiesta en la calle, con la Semana Santa; en el mar, con la Virgen del Carmen; en la montaña, con San Pascual Bailón y en los caminos, con la Santísima Faz. Los alicantinos, no somos religiosos anacoretas, sino religiosos peregrinos.

Un extraño, D. José María Py y Ramírez de Cartagena, vivió en Alicante y comprendió a los alicantinos. Buen observador y gran psicólogo descubrió la necesidad que tiene nuestro pueblo, de expansionarse, de opinar, de intervenir, de manifestarse, y por eso el iniciador de "les fogueres" supo inspirarse en aquellas Hogueras de antaño, en que se quemaban todos los trastos viejos de las casas, para crear, para instituir para el pueblo de Alicante la Fiesta Mayor de "Les Fogueres de San Chuan", fiestas de clásico sello levantino.

No es el Levante creador, pueblo de cerebro reflexivo, pues todas sus grandes obras son realizadas a impulsos de las vibraciones de su corazón. Por eso Alicante ha encontrado en las Hogueras, su forma de parlamento más acertada: que no somos los alicantinos contertulios de taberna, asambleístas de casino o conspiradores de club. Al pueblo de Alicante le gusta opinar en la calle, en la plazoleta, en el paseo, en la playa y en el campo de deportes, y en las hogueras lo hace cumplidamente.

Con filosofía profunda, para los cerebros que sepan entenderla, con sátira sútil, fina y graciosa, para los espíritus selectos, y de manera descarada y escandalosa para los más rezagados culturalmente.

Y ahora no seríamos justos con nosotros mismos, si no estrenáramos el "mea culpa" de nuestros defectos. Somos los alicantinos gentes de por sí indisciplinadas, y por lo tanto con poca capacidad de organización, y además con una enfermedad congénita: La Apatía Pero... a Dios gracias la Apatía es una enfermedad de fácil diagnóstico y el tratamiento ustedes lo saben ¿Verdad señores Doctores?

els diferents esbossos de cada comissió al costat de la seua Bellesa de districte amb una sèrie de dades relatives a cadascun d'interés. També s'observa, de manera molt grata, com les Barraques de la ciutat, el número de la qual duplicaria en nombroses ocasions al de les Fogueres, estan ja presents en esta mena de publicacions, perquè els esbossos de cadascuna de les típiques portalades també adquirixen la seua importància.

Arribats als anys setanta, la publicació oficial mostraria la seua millor cara fins a la data, perquè donada la importància de la festa, els avanços en els mitjans gràfics i la importància demostrada cap a aquesta mena de publicacions faria que es presentara de forma més luxosa i extensa la Revista.

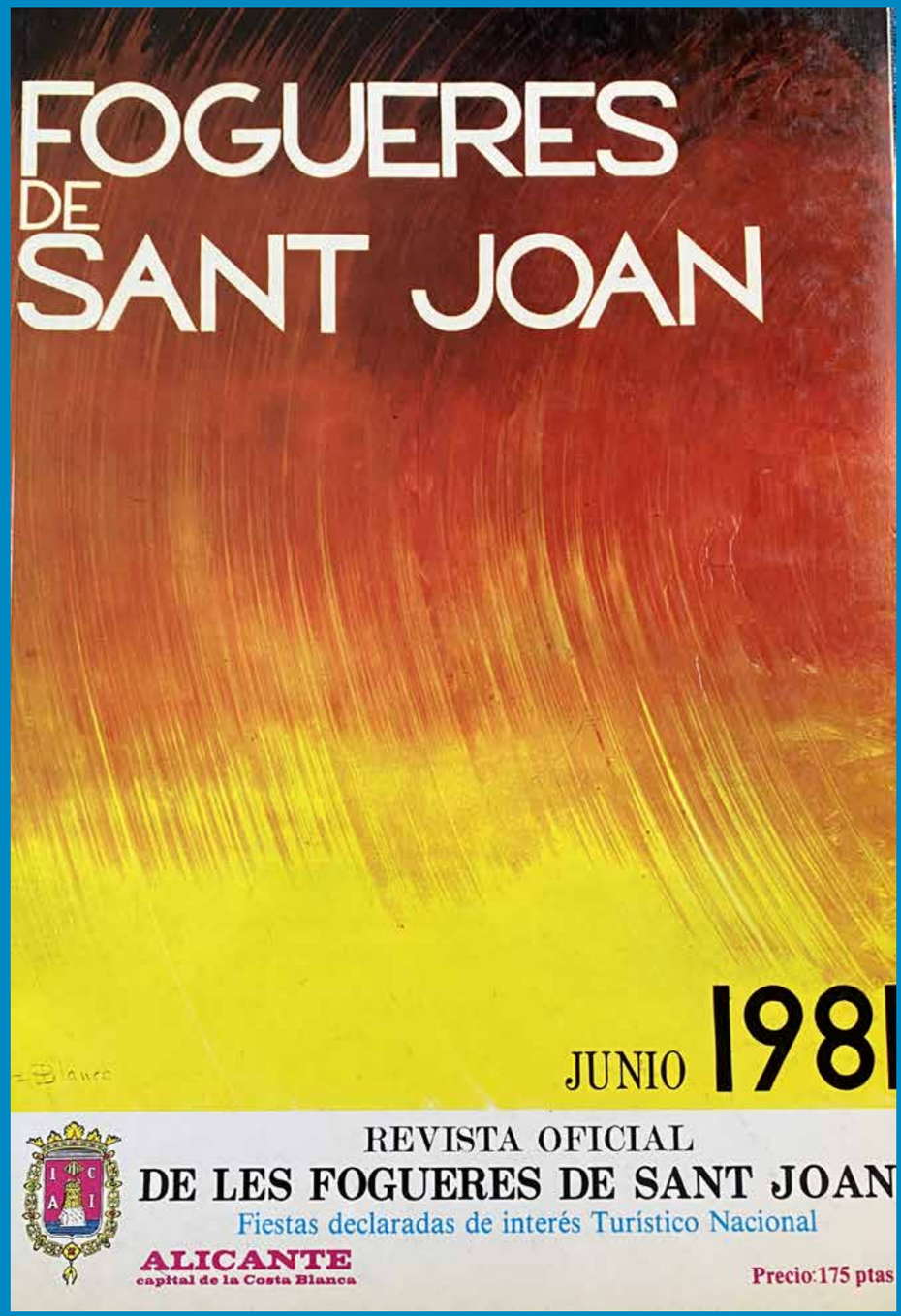
Com a exemple d'ells tenim la corresponent a 1973, la número 34, la grandària del qual no excediria en tot cas l'A4, però gaudiria d'una amplitud i una qualitat literària excepcional.

La portada, original de Dionisio Gázquez, dona pas a les salutacions de rigor, on tornen a concentrara primerament les autoritats civils i militars de l'època, on apareix, a part del dictador a primera pàgina, el príncep d'Espanya, Don Joan Carles de Borbó.

Es destaca l'interés per les comissions de districte, de manera que, cadascuna d'elles, i a pàgina completa, apareixen l'esbós de cadascuna, les seues Belleses i dames, president i dades d'interés, un acte que faria que de manera inevitable el volum adquirira cert gruix. Al seu torn, amb el mateix protagonisme, les comissions infantils, el número de les quals era sensiblement menor al de les seues homòlogues adultes, tindrien el mateix tracte en eixe exemplar, demostrant això l'interés cap al futur de la festa.

Les Barraques, igual que les Fogueres, també tindrien un espai preferencial, sensiblement menor al de les comissions, on apareixerien els esbossos de les diferents portalades i els presidents de cada entitat.

Amb iguals premisses però moltes més pretensions, la Revista Oficial de 1975, corresponent al número 36, vindria amb unes dimensions mai vista fins llavors, perquè el gruix de la mateixa equivaldria a uns tres exemplars junts d'anys anteriors.

La portada, original de Gázquez, pertanyent al cartell oficial de l'edició, donaria pas a l'exemplar amb similars característiques que els anteriors, si bé cal tindre en compte que les aportacions literàries es triplicarien, dotant al conjunt d'un interés inqüestionable.

Les diferents Fogueres, els seus representants, les Barraques i, com no podia ser d'una altra manera, les comissions infantils, tindrien el mateix espai dedicat en esta ocasió, si bé les fotografies inserides d'actes varis de l'anterior exercici i les Fogueres i Barraques guanyadores de l'anterior exercici serien publicades a tot color, un exercici este que es ve succeint en publicacions de la mateixa índole.

Aquest magnífic exemplar editat per la Comissió Gestora, al front de la qual es troba novament Tomás Valcárcel, mereix especial atenció en diverses de les aportacions literàries inserides.

Una d'elles, redactada per Martínez Mataix, parla sobre el pasdoble més conegut de la festa, el nostre himne oficial de les Fogueres el qual, sota el títol "Així va nàixer el pasdoble Les Fogueres de Sant Chuan", exposa el següent:

"El pasdoble "Les Fogueres de Sant Joan" ha sigut un dels majors encerts que al llarg de la història de la festa va haver-hi. L'aire humorístic dels seus compassos musicals i la lletra del cantable reflectixen adequadament el caràcter que els seus autors van voler i van aconseguir donar-li. No obstant això, per als quals vam conéixer els dies de la seua estrena, el seu to alegre i lleuger no impedix que el fons melòdic ens arribe carregat de nostàlgies d'un passat difús en eixa boirina amb la qual els anys emboliquen els records i entre les quals a vegades ens sembla endevinar per la força de l'afecte en l'evocació les ombres dels nostres éssers estimats ja al costat d'una legió d'entranyables amics.

El nostre pare, Juan Martínez Fausta, conegut com a Juanito Santero perquè així firmava els seus escrits en la premsa, va tindre el seu obrador artesà fins a 1968 en el carreró del Degà Bendicho, on hui s'alça l'edifici del Col·legi de Farmacèutics. És possible que algú recorde encara a l'animada i heterogènia tertúlia que al seu voltant es reunia i en la qual precisament per la diversa condició dels components es parlava de tot, des de temes trivials fins als més profunds. Un dels seus amics, encara que no contertulià assidu, era don Luis Torregrosa, director de la Banda Municipal d'Alacant, de qui no cal traçar ací amb fondàries ppsicològiques la seua personalitat perquè el seu cordial caràcter, la seua educació i port, van fer que els qui fins i tot no tenien tracte directe amb ell, simplement per veure-li al capdavant de la banda en els concerts de l'Esplanada, en creuar-se als carrers li saludaren respectuosament. D'altra banda, contertulià habitual en este cas, Pepe Ferrándiz Torremocha, es passava molts i llargues estones en l'obrador, unint-li al nostre pare una vella amistat enrobustida per aficions afins i l'haver sigut companys en diverses redaccions de periòdics. Don Luis Torregrosa va ser l'autor de la música del pasdoble; Ferrándiz Torremocha, de la lletra del cantable.

El coneixement d'aquests dos homes és el motiu perquè en certa manera anàrem testimonis excepcionals en el procés de composició i estrena del pasdoble que hui és himne de la festa del foc.

Segons el propi do Luis Torregrosa, va ser el seu amic don Enrique Robles qui li va suggerir l'escriure un pasdoble, acabades de cremar aquelles primeres fogueres, en 1928. Quan encara no feia un any, en 1929, en un concert de la Banda Municipal, sota la batuta de l'autor, s'estrenava la composició enmig d'un entusiasme indescriptible. Conseqüència d'aquell èxit va ser que pertot arreu se sentira taral·larejar els alegres compassos, per la qual cosa don Luis va pensar que no estaria malament per a donar-los sentit crear un cantable. Va parlar amb Ferrándiz Torremocha i este, precisament en la taula escriptori del nostre pare, taula que dit siga de pas havia pertangut a un altre músic il·lustre, el mestre López Torregrosa, va escriure això de "En la mar mansa i lluentosa, que abaniquen les palmeres...", afegint-li més tard l'altra part que diu: "Ja s'alsen les flames camí del cel i ronquen les traques al seu content...".

Quedava així complete el pasdoble i calia llançar-lo de manera adequada, amb tota l'esplendor que mereixia, per la qual cosa don Luis i Ferrándiz Torremocha, d'acord amb l'Orfeó d'Alacant, al qual acompanyaria la Banda Municipal, sempre sota la batuta de l'autor, en la nit de l´Alborada a la Verge del Remei, és a dir el 4 d'agost, en 1929, ho van donar a conéixer al poble, per a qui en realitat s'havia compost. Esta vegada l'èxit va ser una cosa verdaderament clamorosa i no calia pensar a afegir res més.

Als pocs dies va vindre Pepe Ferrándiz Torremocha a la tertúlia. Portava en les seues butxaques uns fulls volants amb la lletra de "Les Fogueres de Sant Joan", i estava verdaderament fora de si, confús davant l'èxit tremend, colossal, que la composició de don Luis i els seus versos havien tingut. Xics i grans cantaven el pasdoble pertot arreu i davant l'irresistible entusiasme, va caldre editar-lo per a bandes de música, encara que ja pel seu compte moltes agrupacions musicals l'havien instrumentat per a tocar-lo. A més, cases comercials, com a motiu propagandístic, ho regalaven als clients i una firma discogràfica ho va llançar al mercat espanyol.

De fet era ja el pasdoble l'himne de "Les Fogueres", si bé encara havia de produir-se un altre esdeveniment que li donara el definitiu recolzament. En 1930 es va celebrar en la plaça de bous un homenatge als seus autors. Els orfeons d'Elx, Crevillent, Aspe i Alacant, com la Banda Municipal, van cantar "Les Fogueres de Sant Joan", encarregant-se del solo el barítion orcelità Pedro S. Terol.

Quan arriben els dies bulliciosos de les festes i en tots els districtes alacantins se senten els compassos del pasdoble "Les Fogueres de Sant Joan", es perd la noció dels anys passats, es dissipa la boirina que embolica els records i ens sembla tindre davant nosaltres les nobles figures de don Luis Torregrosa i Ferrándiz Torremocha, amb els qui els alacantins tenim el deute pendent d'un homenatge en el qual participaran quants senten i viuen les festes de "Les Fogueres de Sant Joan".

Baixant en pretensions, la revista número 37 corresponent a l'any 1976 es presenta amb un format molt semblant a les altres editades en la mateixa dècada, si bé es notaria la falta d'espai propi per a cadascuna de les comissions, reservant moltes menys pàgines per a això.

Amb una portada firmada per Sánchez, la qual s'emportaria el primer premi del concurs fotogràfic de l'edició, les diferents aportacions literàries es mantindrien una mica monòtones en el seu conjunt, destacant algunes d'elles pel seu interés històric quant a la nostra ciutat i diferents esdeveniments es referix.

Una de les més interessants seria la

redactada per José María Sellés, sota el títol "L'ofrena de flors a la Verge del Remei", fent un breu recorregut sobre la història d'aquesta:

"Les Fogueres de Sant Joan tenen una gran força centrípeta. Atrauen l'activitat festera en totes les seues diverses facetes. Si repassem el programa de qualsevol any, trobem una variada gamma de festejos a més de les "fogueres" amb la seua "plantà" i "cremà": esports, bous, focs i traques, concursos, desfilades i cavalcades, diversions infantils, exposicions, Moros i Cristians, festivals musicals i actes religiosos.

Entre aquests últims destaquen la Missa en honor de Sant Joan Baptista amb assistència de totes les Comissions de Districte amb les seues Bandes; i, l'Ofrena de flors a la Santíssima Verge del Remei, Patrona i excelsa Alcaldessa d'Alacant.

Esta Ofrena, amb la Cavalcada del Foc i la Desfilada folklòrica de la Província, formen la trilogia festera alacantina, quan són actes creats i nascuts a Alacant. A l'abric del seu èxit, s'han difós per diversos llocs on els han assimilats per a adquirir gran renom.

L'Ofrena de flors a la Verge del Remei , data de 1.941. Esta data es perpètua en el valuós mosaic de taulells que la Comissió Gestora va oferir a la nostra estimada Patrona en complir-se el trenté aniversari de la primera Ofrena, el mosaic de la qual va quedar instal·lat en el claustre de la Catedral.

La desfilada de les belles dones abillades amb el vestit de núvia alacantina, portadores de grans rams, és un traç de fort colorit entre els festejos programats. Les músiques de totes les "fogueres", que acompanyen el festeig donen animació a la desfilada.

Al principi, depositades les flors als peus de la Verge, s'oficiava la Missa en honor a Sant Joan Baptista. A este acte que va començar per ser protagonitzat per les Belleses dels districtes foguerers, s'ha anat incorporant la dona alacantina de tota edat i condició. Totes visten les gales tradicionals de la núvia alacantina, que realça el seu port senyorial. La seua afluència ha obligat a desdoblegar l'acte religiós, independitzant la Missa, de l'Ofrena. A més, per falta de capacitat de la Catedral de Sant Nicolás per a albergar tal concurrència, des de fa ja diversos anys, l'Ofrena no pot tindre lloc dins del temple i sense entrar en ell es depositen els rams i canastres de manera que cobrixen un tapís instal·lat en la façana, davall de la imatge de la Verge que depassa la porta que dona a la plaça de l'Abat Penalva.

Així són les nostres festes. Tenen arrelament, solera i ímpetu creador, amb força per a sobreviure encara si són trasplantades a altres llocs. Esta força interna és una cosa que prova de mode irrefutable que no hi ha res en les nostres festes que siga alié als nostres costums racials i històrics".

Per a les Noces d'Or de les Fogueres de Sant Joan, esdevingudes en 1978 dins de la denominada com a Transició democràtica espanyola, la Revista oficial número 39 comptaria amb les mateixes característiques que anys anteriors, si bé cal ressaltar diverses aportacions literàries que conferixen un interés especial a esta publicació.

Una d'elles portaria la firma d'Alfredo Aracil, la qual sota el títol "Un Bàndol que perdura" porta a la llum, cinquanta anys després, el Bàndol que donaria principi a la festa gran d'Alacant:

"Possiblement el bàndol que l'any 1928, concretament el dia 22 de juny, promulgara el llavors Alcalde d'Alacant, don Julio Suárez-Llanos i Sánchez, haja batut tot un rècord en el que a període de vigència es referix, ja que encara hui, després de cinquanta anys, gaudix d'actualitat. Aquell bàndol deia així:

ALCALDIA D'ALACANT

Organitzats els extraordinaris festejos, de típic caràcter regional, que, sota la comuna denominació de "Fogueres de Sant Chuan" han de celebrar-se per primera vegada en esta ciutat, conformement al programa publicat i repartit profusament, convé, per a donar-li major brillantor que el veïnat s'associe a tan feliç iniciativa, posant a contribució els seus entusiasmes, sense regatejos ni omissions lamentables.

Si estimem que es tracta realment d'una empresa útil, que pot ser en l'avenir, més que en el present, amb ser-ho ara molt, de positius resultats,

los artistas y las HOGUERAS

Mucho se ha hablado y elogiado a les Fogueres de Sant Joan, pero quizás nos hemos olvidado un poco de elogiar y recordar a las personas que hacen posible con su arte a "les Fogueres" que son, precisamente, los artistas de Hogueras.

Cuando se habla de artistas de Hogueras unos enseguida recuerda a un hombre, que en los primeros tiempos de éstas supuso una revolución técnica ya que creó el prototipo de la auténtica hoguera alicantina y que cosechó los mejores galardones, este hombre es Gastón Castelló. Este hombre consiguió los primeros galardones en la década de los años 30 y aún después. Cosechó hasta 10 primeros premios. Después ha sido todo en las hogueras... y lo sigue siendo. Gastón ahora sigue pintando que es su principal vocación.

El artista más premiado en la historia de las hogueras en sin duda Ramón Marco Marco que ha cosechado más de 30 primeros premios y que en la atualidad sigue haciendo hogueras, pero con la nueva ola de artistas le ha surgido más competencia en conseguir estos preciados galardones. El estilo de Ramón es el de un naturalismo y una sensibilidad grande, no en vano ha ido a Brasil a realizar carrozas para sus famosos carnavales. Quizás por ese naturalismo ha conseguido que mas de una decena de ninots suyos se indulten por votación popular. Ramón además de constructor de hogueras es diseñador de muebes y decorador.

A partir del final de los años 60 surge una nueva generación de artistas, magníficos todos ellos, como son Angel Martín, Pascual Domínguez, Pedro Soriano y más recientemente, José Muñoz, Javier Mayor y Tomás Gosálbez, que junto con veteranos artistas como son Julio Esplá, Juan Capella, A. López, Mauricio Gómez, José Abad, Paco Granja, etc. construyen las actuales hogueras.

En esta nueva ola de artistas Angel Martín ha conseguido 2 primeros premios especiales en los años 77 y 78. A. Martín simboliza a la caricatura, por lo que no es raro que en sus hogueras caricaturice en ninots a personajes famosos. También es característica la gran altura de sus hogueras alguna de las cuales son equilibridamente atrevidas.

Pascual Domínguez consiguió un premio especial en 1975 en la maravillosa hoguera "La vida sigue igual" preciosa y muy equilibrada, Domínguez simboliza al naturismo en sus figuras.

Pedro Soriano ha conseguido en sus últimas hogueras revalorizar a la auténtica hoguera alicantina y ha conseguido el premio especial en 1979. Pedro Soriano ha conseguido indultar sus figuras en 1976-77-79 y 1980 con la enternecedora figura de "Caruso" y su compañera.

José Muñoz Fructuoso es un artista modesto que poco a poco ha conseguido llegar a obtener algún pequeño galardón, éste es un artista que cada vez va a más.

Javier Mayor León obtuvo el año pasado el premio especial en su hoguera "La Campanada" preciosa hoguera de auténtico estilo alicantino León en sus figuras les da un caricaturismo muy detallado y además de este premio especial ha obtenido numerosos premios menores.

Tomás Gosálbez es un artista plástico que ya ha obtenido numerosos galardones, se esmera mucho en los ninots y no tardará en conseguir el ansiado premio especial.

Bueno, ya hemos dado un repaso bastante extenso de como y cuales son y han sido los artistas de hogueras.

Juan C. VIZCAINO.

PORTICO

AL SALIR A LA LUZ PÚBLICA ESTE NÚMERO DE "FOGUERES" ESTAREMOS INMERSOS EN NUESTRAS QUERIDAS FIESTAS DE HOGUERAS DE SAN JUAN.

ESTE NÚMERO EXTRAORDINARIO DE "FOGUERES" HA SIDO COMO CONSECUENCIA DE LA EDICIÓN DE LA REVISTA OFICIAL POR EL EXCMO. AYUNTAMIENTO DE LA CIUDAD.

"FOGUERES" ES EL ÓRGANO DE LA COMISIÓN GESTORA DE LAS HOGUERAS DE SAN JUAN QUE EDITA ESTE NÚMERO EXTRAORDINARIO PARA RECOPILAR TODOS LOS DATOS DE LA FIESTA Y CON LA COLABORACIÓN DE LOS ANUNCIANTES LLEVAR A FELIZ TÉRMINO SU DISTRIBUCIÓN.

AL HACER BALANCE DEL EJERCICIO, ESTIMAMOS QUE HA SIDO POSITIVO EN CUANTO A LOS OBJETIVOS CUBIERTOS, SI BIEN OTROS NO HAN PODIDO CUBRIRSE DEBIDO A LAS ENORMES DIFICULTADES ENCONTRADAS.

NUESTRA MISIÓN HA TERMINADO, PUES ASÍ LO ESTIPULA EL VIGENTE REGLAMENTO DE HOGUERAS DE SAN JUAN, NUESTRO TRABAJO Y DEDICACIÓN A LA FIESTA HA SIDO CONSTANTE, PESE A LA FALTA DE UNIÓN OBSERVADA ÚLTIMAMENTE, DESEAMOS SINCERAMENTE, QUE LA NUEVA GESTORA RECIBA LA AYUDA INCONDICIONAL DE TODOS LOS FOGUERERS, PARA QUE AL UNÍSONO LA FIESTA SE BENEFICIE DEL CALOR DE TODOS SUS INCONDICIONALES.

AL DESPEDIRNOS, DESEAMOS DE CORAZÓN QUE LA FIESTA TRANSCURRA CON LA ALEGRÍA Y ESPLENDOR QUE LA FIESTA MERECE Y QUE TODOS LOS FOGUERERS, UNIDOS POR UN MISMO FÍN, DEMOS FE DE NUESTRO ALICANTINÍSMO Y AMOR A NUESTRAS QUERIDAS HOGUERAS DE SAN JUAN.

COMISIÓ GESTORA DE LES FOGUERES DE SANT JOAN

perquè atraga al foraster proporcionant-li amena distracció i grat esplai, hem de posar quant de nosaltres depenga per a millorar l'obra, arrelar-la i que prenga carta de naturalesa. La indiferència dels eterns descontentaments, l'allunyament o desviament dels anomenats elements passius, si arribaren a manifestar-se com en altres tantes ocasions, potser malmeteren un ideal plausible que es consolida en el bé d'Alacant.

I per això esta Alcaldia, apel·lant al patriotisme de tots, prega al poble alacantí, amb singular encariment, que, sumant-se als bons desitjos de les entitats organitzadores de les pròximes festes i a l'esperit popular que haurà d'atorgar-los el seu major realç, engalanen els balcons i finestres dels edificis urbans amb cobertors i banderoles i els il·luminen profusament durant les nits.

El comerç i la indústria, als qui més directament ha d'afavorir la implantació de "Les Fogueres de Sant Chuan", també hagueren d'atendre el requeriment que els aparadors i vitrines de les seues botigues lluïsquen cridaners adorns, predominant el gust artístic i capritxoses instal·lacions elèctriques d'enllumenat, especialment durant els dies 23 i 24 de l'actual.

Segura l'Alcaldia que el seu prec ha de ser acollit amb complaença, advertix al veïnat que l'interés general exigix modest sacrifici, però que sabrà agrair-ho.

JULIO SUÁREZ LLANOS

Alacant, 22 de Juny de 1928

Gràcies a este text legal redactat en el municipi alacantí, de pròpia mà , per un alcalde exemplar la firma del qual ha servit pllaura que els seus paisans, generació rere generació -i van ja tres-hàgem pogut gaudir d'unes festes que, dia a dia, han anat aconseguint consistència i esplendor -fins a arribar a declarar-les d'interés turístic- fent, amb l'esforç d'uns homes de cor pla i sentiments nobles, que "Les Fogueres de Sant Joan" s'hagen acostat a tota la geografia de la província, i fins i tot que, en moltes ocasions, traspassaren les fronteres regionals i nacionals. De la mateixa forma i per obra i gràcia d'un esperit artista, incomparable, emprenedor i dinàmic, la nostra província ha sigut present en la capital i els llaços d'amistat, col·laboració i enteniment s'han estret més i més fins a arribar a formar una pinya, un llaç o un feix, on les espigues, les flors, el timó, el romer i les vinyes, han banyat les

seues aromes als peus del Benacantil, en les transparents i blavoses aigües del Mare Nostrum.

Si la idea primitiva d'instituir les nostres festes de fogueres va partir de don José María Py i Ramírez de Cartagena; no és menys cert que a l'alcalde Suárez-Llanos devem la primacia de la seua implantació i a molts altres noms la de la seua continuïtat, hasta arribar a este any gloriós de 1978 en què celebrem amb goig, les noces d'or.

Per a tots ells, els que es van anar per sempre, els que estan i les futures generacions que ens precedisquen i continuen amb entusiasme esta noble i bella tasca de mantindre i dignificar cada dia nostra "festa mes bella", nostre agraïment".

Un altre dels textos destacats seria escrit per Francisco Aldeguer Jover, gran erudit de la festa, el qual, en esta ocasió, parlaria de la màxima representant de la festa en l'escrit titulat "La primera Bellea del Foc va ser triada en 1932", el qual versava de la manera següent:

"Nou senyoretes van optar al títol. En este any que commemorem l'efemèrides del Cinquantenari de les Fogueres de Sant Joan, no està de més el fer un poc d'història de determinats capítols d'aquesta festa alacantina del foc, de tant d'arrelament al poble, decidint-nos pel relatiu al de la "Bellea del Foc", sent quaranta-quatre les senyoretes que han ostentat el màxim càrrec femení, inclòs el present exercici.

Va ser en 1932 quan es va implantar la idea de la seua elecció, proposta per don Mario Guillén Salaya, periodista, segovià de naixement i alacantí d'adopció, perquè ací portava residint feia ja algun temps, qui la va traslladar a un altre periodista, l'alacantí José Ferrándiz Torremocha, en aquell temps president de la Comissió Gestora i autor de la lletra del pasdoble "Les Fogueres de San Chuan", amb música del mestre Luis Torregrosa García, primer director de la Banda Municipal d'Alacant -va romandre en el càrrec durant trenta-dos anys-, composició estrenada -sense lletra encara- en l'estiu de 1929.

Com és natural, la feliç idea del senyor Guillén Salaya d'associar a la festa la bellesa de les nostres dones, va anar favorablement acolliment, arribant-se a l'acord que la triomfadora fora la màxima representant femenina en la festa. El senyor Guillén va proposar que la triada es cridara "miss foguera", al que el senyor Ferrándiz Torremocha es va oposar, declarant que no calia recórrer a paraules estrangeres quan en el nostre idioma, en la nostra llengua vernacla, existien unes altres amb les quals poder denominar a la triada, proposant, per tant, el de "Bellea del Foc", que es va acceptar i és la que ve aplicant-se des de llavors.

Perfilat este número de la festa, el mes de maig de 1932 es va convocar el concurs per a designar la primera senyoreta que havia d'ostentar el citat títol. I va ser el propi do Mario Guillén qui va gestionar i va obtindre del comerç de la plaça importants regals per a entregar com a premi a la triada, per la qual cosa per a este fi es va aconseguir un equip molt complet, compost per dos vestits, de tall i de carrer, barrets, sabates, roba interior, ventalls, guants, etc.

A este concurs es van presentar diverses senyoretes, concretament, Angelita Pascual, Felicitat Laliga, Amparito Quereda, Mercedes Pastor, Finita Asensi, Margot Selfa, Esperanza Andréu i les germanes Mercedes i Maruja Reyero. Nou en total.

El Ajuntament, escenari de l'elecció. L'Ajuntament, els seus salons, va ser l'escenari designat per a l'acte de l'elecció i la data, el 5 de juny del ja esmentat any 1932, presidint l'alcalde de la ciutat, càrrec que ostentava don Lorenzo Carbonell Santacruz, juntament amb altres autoritats alacantines i els membres de la Comissió Gestora.

Va haver-hi, com és natural, un jurat, compost pels següents senyors: don Emilio Varela i don Gastón Castelló, pintors; don Daniel Bañuls, escultor; don Ángel Custodio, fotògraf; don José María Ruiz Pérez-Águila, regidor; el propi do Mario Guillén, i don Rafael Ferrándiz Navarro, com a secretari, qui al seu torn ho era de la Gestora. Un jurat competent, com es podrà comprovar per les professions de cadascun dels integrants.

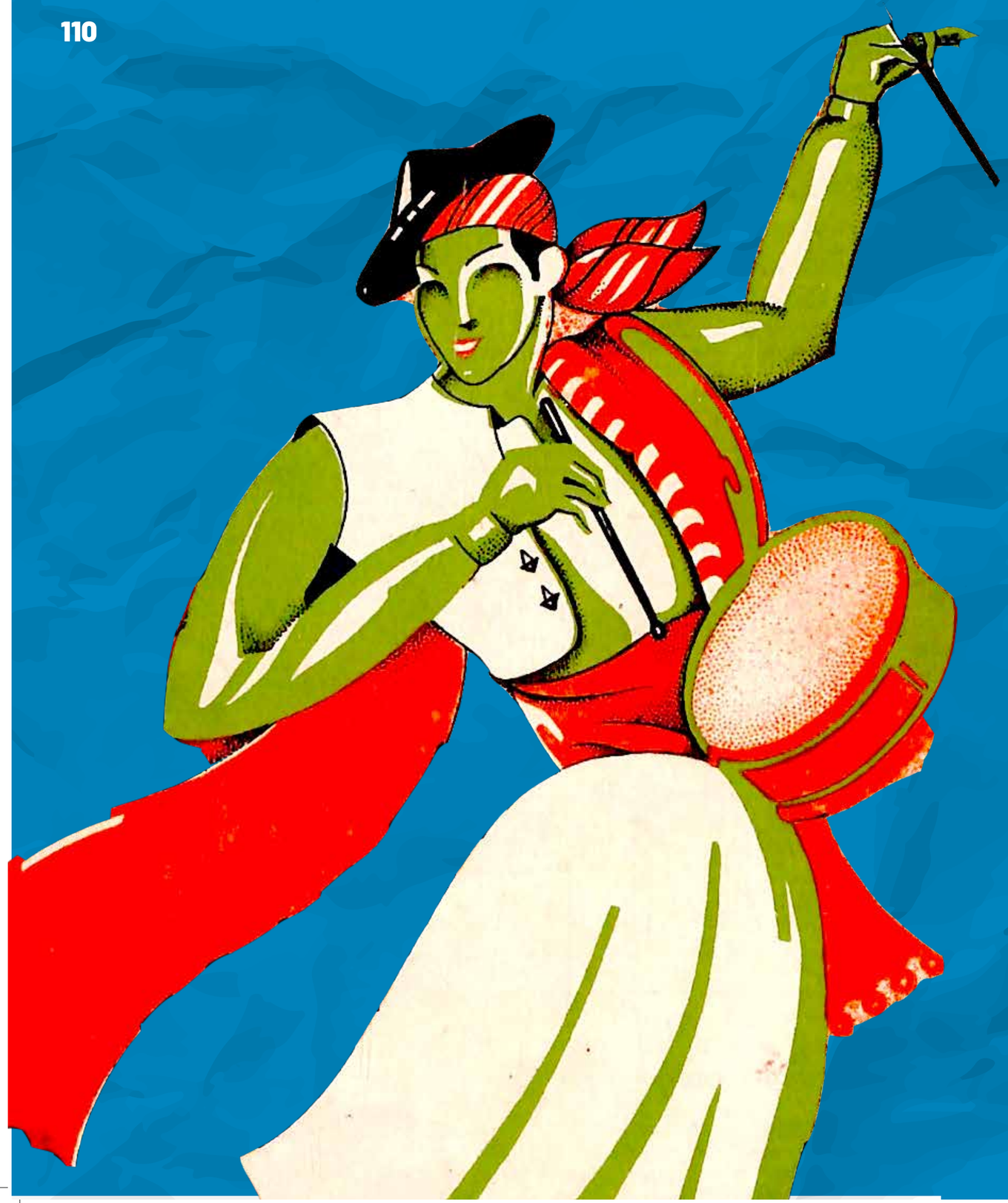
No va resultar fàcil l'elecció -i no és un tòpic-, i després de conéixer el jurat a cadascuna de les candidates i després d'un canvi d'impressions, la triada va ser la senyoreta Amparito Quereda, que representava al districte de Benalúa, convertint-se així en la primera "Bellea del Foc" de les Fogueres de Sant Joan. Les restants senyoretes van ser designades donzelles o dames d'honor.

Compten les cròniques de llavors que "Amparito Quereda era una verdadera nineta rossa", afegint que tota la premsa nacional i algunes revistes estrangeres, s'havien ocupat d'este acte i de la nostra festa, publicant, fins i tot, la fotografia de l'agraciada amb tal guardó, sent els setmanaris madrilenys "Crònica" i "Estampa", els que més espai van dedicar.

L'actual sistema d'elecció és diferent al de llavors, participant presidents de Comissions i autoritats, acte que resulta molt emocionant i ve a ser, potser, el més important i el que acapara l'atenció d'Alacant sencer, encara que no anem ara a ocupar-nos d'ell, perquè el que hem pretés amb el nostre treball és donar a conéixer els orígens de l'elecció de la "Bellea del Foc" i detalls relacionats amb la seua implantació, promoguts per homes als quals no se'ls pot negar el calificatiu de pioners de les Fogueres de Sant Joan".

L'any 1981 seria l'últim en el qual la Comissió Gestora editara la ja tradicional Revista Oficial de Fogueres, doncs al següent exercici l'Ajuntament de la ciutat es desmarcaria per a llançar una publicació pròpia sota el nom de "Festa", prenent el títol de l'exemplar que hem vist en un principi, aparegut en 1936, traient pel seu costat la Comissió Gestora de Fogueres la seua pròpia publicació amb un número extraordinari, de gran valor, a més, perquè va ser una molt limitada tirada d'exemplars els editats.

BIBLIOGRAFIA I FOTOGRAFIES

Arxiu Municipal d'Alacant

La Foguera de Tabarca

Federació de Fogueres de Sant Joan

"Un lugar en el fuego", sota la direcció i coordinació de José Luis Vicente Ferris, 1997

"Las hogueras de Alicante, 1928/1994", de Francisco Aldeguer, 1995

Revista Oficial de Fogueres, anys 1936-1981, D.D.A.A.

Llibre d'Or de les Fogueres de San Chuan 1934

Foguera diputació renfe

President Diputació Antonio Pérez i Pérez

La província d'Alacant és una terra prolífica en festes populars i celebracions ancestrals que cada municipi viu amb les seues pròpies particularitats i tradicions. Però si alguna cosa uneix els nostres pobles és el fort component d'unió i sentiment per estes manifestacions culturals i socials, que s'han convertit, a més, en un referent important per al turisme.

Les Fogueres de Sant Joan porten el nostre nom per tots els racons del món, difonent la seua singularitat i mostrant la ilusió i entrega amb què festers i veïns viviu estos intensos dies de festa. Per això, com a president de la Diputació d'Alacant, és un orgull participar un any més en la revista anual de la Foguera Diputació-Renfe d'Alacant i unir-me a la vostra gran família en esta cita tan significativa, que transforma la ciutat en un meravellós decorat coronat per la màxima representació de l'art efímer de la província.

Els èxits aconseguits al llarg de la vostra història són fruit del treball ben fet, de l'aposta per mantindre uns monuments que any rere any semblen proclamar el seu poder davant l 'admiració de tots els que s'acosten a este racó del Mediterrani. Per tot això, voldria traslladar-vos el compromís de la institució provincial, on sempre trobareu un suport per a continuar creixent i promocionant les nostres estimades festes del foc. Comteu amb tot el nostre recolzament i reconeixement per contribuir a engrandir les Fogueres de Sant Joan i l a cultura de la millor terreta del món.

Bones festes!

Toni Pérez
President de la Diputació d'Alacant

President
Carlos Luis Ruiz i Romero

Estimats comissionats,

A pocs dies de començar la festa més bonica en el nostre desitjat mes de juny, i encara amb els ecos del nom de ¡Adriana Vico Melgar, Bellea del Foc d'Alacant 2025!, he de confessar-vos que em sent tremendament orgullós de formar part de la millor foguera d'Alacant.

Qui m'anava a dir que algun dia arribaria a presidir la Foguera Diputació-Renfe i que compartiria tants moments inoblidables que romandran per sempre en la nostra memòria.

Dirigir aquesta foguera requereix molt d'esforç i hores de dedicació perquè totes les activitats arriben a bon port, i per descomptat, no seria possible sense la resta dels membres de la directiva que sempre han estat al meu costat. Moltes gràcies a tots!

I gràcies a tots els comissionats que heu estat ahí, coÌlaborant, participant en tots els actes per posicionar la nostra foguera en el més alt de la festa de Les Fogueres de Sant Joan.

Gràcies a la nostra estimada Diputació d'Alacant per assegurar-nos un marc incomparable per a tots els actes que organitzem i coÌlaborar en totes les nostres peticions.

No podem amagar la nostra iÌlusió per l'arribada dels monuments que donen vida i color al nostre districte, i que són l'ànima de la Festa. David i Mario, artistes ESPECIALS que, de nou, us heu superat. Els esbossos per al 2025 són impressionants i ens fan pensar que el vostre afecte per la nostra foguera es renova cada any.

Tots sabem que la vostra feina és part innegable de l'èxit de la Foguera Diputació-Renfe, i un referent en el món de les fogueres.

Raquel i Elena, com a Belleses i màximes representants de la foguera, arriben els vostres grans dies. Gaudiu de cada moment en companyia de les vostres Dames d'Honor, Lydia, Alba i Andrea. Ens sentim molt orgullosos de vosaltres i sempre estarem al vostre costat. I no vull oblidar-me de la nostra presidenta infantil, Irene, amb qui vaig compartir el seu any de Bellea i tants moments divertits.

Ja queda menys per gaudir dels nostres dies de festa: la emocionant i sempre esperada Plantà, la música de la dolçaina i el tabal de la Colla El Terrós, l'Ofrena de Flors a la nostra Patrona la Mare de Déu del Remei, les mascletades a Luceros i l'olor a pólvora, compartir el nostre Racó amb els amics, visitar les nostres Barrraques Al Final Vorem i l'Esclafit, i com no, somiar que els nostres monuments aconseguisquen, si el jurat ho considera oportú, l'èxit de 2023.

Visca les Fogueres de Sant Joan 2025!

Visca Alacant! i Visca la Foguera Diputació-Renfe!

Salutacions

Presidenta Infantil
Irene Segura i Beltrán

Estimats amics i comissionats de la foguera Diputació-Renfe.

Molt prompte estarem immersos en els dies grans de les nostres festes de Fogueres.

Enguany tinc el privilegi de viure les fogueres al costat dels càrrecs infantils, la nostra Bellesa i Dama d'honor Elena i Andrea i no puc esperar més per a gaudir les pròximes festes al costat d'elles i la resta de la nostra comissió.

Estes Fogueres no han pogut començar de millor forma, ja que Adriana ens ha fet arribar pel cap alt de la nostra festa sent triada Bellesa del foc d'Alacant 2025.Adriana, gaudix molt d'enguany, que nosaltres, la teua comissió, sempre estarem amb tú. Tant de bo ,puguem continuar sumant somnis amb els nostres monuments.

Estic desitjant que els carrers s'òmpliguen d'olor de pólvora, música, color i gaudir de les desfilades, cercaviles i dels nostres monuments i racós.

Només em queda desitjar-vos unes pròximes fogueres inoblidables.

Us saluda la vostra presidenta infantil 2025 Irene Segura Beltrán.

QUADRE D'HONOR

PRESIDÈNCIA D'HONOR A PERPETUÏTAT DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ-RENFE:

EXCMA. DIPUTACIÓ PROVINCIAL D'ALACANT

PRESIDÈNCIA D'HONOR DE LA FOGUERA:

IL·LUSTRÍSSIM SR. D. ANTONIO PÉREZ I PÉREZ
PRESIDENT DE L'EXCMA. DIPUACIÓ PROVINCIAL D'ALACANT

CREMADOR D'HONOR:

IL·LUSTRÍSSIM SR. D. CARLOS CASTILLO I MÁRQUEZ
ADJUNTO 2º DEL SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA

FOGUERER D'HONOR:

SRA. DONYA CONSUELO MALUENDA I QUILES
JEFA DEL GABINET DE PRESIDÈNCIA DE L'EXCMA. DIPUTACIÓ D'ALACANT

PADRINA D'HONOR:

ADRIANA VICO I MELGAR
BELLESA DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ-RENFE 2025

QUADRE D'HONOR INFANTIL

PADRINA D'HONOR:

ISABEL BERNAL I GARCIA
BELLESA INFANTIL DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ-RENFE 2025

COMISSIÓ 2025

PRESIDENT:
CARLOS LUIS RUIZ I ROMERO

VICEPRESIDENT:
JOSE ANTONIO GARCÍA I NAVARRO

VICEPRESIDENT SEGON:
JUAN JOSÉ GARCÍA I VALERO
JOSÉ CÁNDIDO PINA I PEÑATARO
JUAN VICO I SEGARRA

SECRETARI:
MARIOLA QUIÑONERO I CARRATALÁ
ADRIANA VICO I MELGAR

TRESORER:
FRANCISCO JOSÉ GRAU I BERNABÉ

DELEGAT FEDERACIÓ:
RAÚL GARCÍA I SÁNCHEZ

DELEGAT INFANTILS Y JUVENILS:
ASCENSIÓN PÉREZ I GARCIA

DELEGAT LOTERÍA Y PROTOCOL:
ANABEL SÁNCHEZ I AZNAR

DELEGAT DE BARRAQUES:
ANTONIO CENTENO I PÉREZ

DELEGAT DE BELLESES:
PAOLA MELGAR I REQUENA

DELEGAT ARTÍSTIC:
ADRIANA VICO I MELGAR

DELEGAT DE INDUMENTARIA:
SARA RODRÍGUEZ I FERNÁNDEZ

DELEGAT DE XARXES SOCIALS:
RAQUEL RUIZ I BIRLANGA

DELEGAT ESPORTS:
MIGUEL ANGEL DELGADO I VIÑAS
JUAN MIGUEL GARCÍA I GOMIS
MARIA JOSE ABRIL I HITA

COMISSIÓ 2025

VOCALS:

ROSA MARÍA ABRIL I PIZÁ
JAVIER APARICIO I ALCARAZ
BEGOÑA BAÑÓN I GÓMEZ
REMEDIOS BELTRÁN I JUAN
MERCEDES BELTRÁN I TORREGROSA
INMACULADA BELTRÁN I TORREGROSA
BEGOÑA BELTRÁN I TORREGROSA
CARLOS BELTRÁN I TORREGROSA
SERGIO BURLÓ I ASENSIO
SARA BURLÓ I GÓMEZ
PAULA CABALLERO I MANERO
ELENA CABALLERO I MANERO
ANA CABALLERO I MORA
ESPERANZA CABALLERO I PEÑA
MANUEL CABALLERO I VIDAL
ANDREA CALERO I ORTUÑO
JOSÉ ANGEL CÁNOVAS I MARTÍN
LUCÍA CÁNOVAS I MARTÍN
RAQUEL CANTÓN I MATEOS
ASUNCION CASANOVA I MOLLA
PALOMA CATALÁ I COBOS
CRISTINA CATALÁN I GARCIA
CRISTINA CLIMENT I ASENSI
LORENA COLOMA I MAS
LOLA CORBI I MATEOS
PATRICIA CRESPO I MATEOS
CAROLINA CRESPO I MATEOS
EMMA CUENCA I LÓPEZ
VICTORIA CUENCA I PÉREZ
ÁLVARO FERNÁNDEZ I ABRIL
PAULA FERNÁNDEZ I ABRIL
ROBERTO JOSÉ FERNÁNDEZ I SÁNCHEZ
ISABEL GARCÍA I CABALLERO
ESPERANZA GARCÍA I CABALLERO
ELENA GARCÍA I CABALLERO
JOSÉ GARCIA CARRATALA
LEYRE GARCÍA I CATALÁN
Mª REMEDIOS NURIA GARCÍA DEL ALBA
MARÍA DEL CARMEN GARCÍA I MARTÍNEZ
MARIBEL GARCÍA I MARTÍNEZ
JUAN JOSÉ GARCÍA I PUERTAS
MARÍA JOSÉ GARCÍA I TEROL
ANTONIO GARCÍA-GRAJALVA I BERNAL
HECTOR ANTONIO GARCÍA-GRAJALVA I LUCAS
MIGUEL ÁNGEL GARRIDO I ESCLAPÉS
MARÍA JOSÉ GIMENO I MALDONADO
MARÍA GINER I POLO
ANA GÓMEZ I ALIAGA
ESPERANZA MACARENA GRAU I BOTELLA
MARIOLA GRAU I IBORRA
IRENE GRAU I IBORRA
MARÍA DE LOS ANGELES GUIJARRO I MIRA
VICENTE HUESCA I RIBES
ALEJANDRA ICARDO I RUIZ
VICENTE IVORRA I CARRASCO
ESPERANZA JIMENEZ I GOMIS
CHRISTIAN JESUS JUSTINIANO I FERNANDEZ
BEGOÑA LOPEZ I JIMENEZ
MARÍA CONCEPCIÓN LUCAS I GONZÁLEZ
MANUEL ANTONIO MALDONADO I FERNÁNDEZ
CRISTEL A MALDONADO I ROPERO
ANA MANERO I LEÓN
MARÍA MANZANARO I NAVARRO
LUCIA MANZANARO I NAVARRO
JOSÉ MARÍA MANZANARO I PENALVA
ÁNGEL TOMAS MARCO I GINER
MARÍA MARCO I PERTUSA
BENJAMIN MARCOS I FERRER
AITANA MARCOS I MARCOS
CRISTINA MARCOS I MEDINA
LUCIA MARTIN DE LA HERA
MANUEL MARTÍNEZ I AYELA
EVA BELÉN MARTÍNEZ I ESTEVE
CELIA MARTÍNEZ I ESTEVE
CARMEN MARTÍNEZ I LÓPEZ
MANUEL MARTÍNEZ I PRATS
JUAN MARÍA MATAS I LLEDO
JUAN MATAS I MESEGUER
LUCIA MATAS I MESEGUER
MARÍA JOSÉ MATEOS I BERNAL
EDUARDO MEDINA I CORRECHER
ALEJANDRA MEDINA I PEREZ
MARIA PILAR MESEGUER I RODRÍGUEZ
REGINA MINGUEZ I RAMÓN
GERMÁN MÍNGUEZ I RAMÓN
CESAR MOLINA I CORBI
VANESSA MOLINA I CORBI
LYDIA MORA I CANTÓN
JESÚS MORA I MORENO
ROSA MARÍA NAVARRO I TORRECILLAS
ANTONIO OLIVER I ESCOBAR
VICENTE PALOMARES I BLASCO
CÉSAR PASTOR I GARCÍA
FRANCISCO JAVIER PASTOR I NAVARRO
JOSÉ RAMON PECES I CABALLERO
ANTONIO PERAL I VILLAR
ANA ISABEL PÉREZ I GARCÍA
ENCARNA PERTUSA I MONERA
LAURA PINA I VALENCIA
ALBA RAMÓN I SAPENA
REGINA RAMÓN I SAPENA
SARA REQUENA I RODRÍGUEZ
JOSÉ LUIS ROCHA I VELA
AINHOA RODRÍGUEZ I BASTANTE
GUILLERMO RODRÍGUEZ I GIMENO
MARÍA RODRÍGUEZ I GUTIERREZ
ADRIAN RODRÍGUEZ-BARBERO I PÉREZ
EUFRASIO RODRÍGUEZ-BARBERO I TRILLO
MARÍA TERESA ROPERO I CORTÉS
DULCE NOMBRE RUIZ I ALARCON
GRACIA MARÍA RUIZ I ALARCÓN
ANA MARÍA RUIZ I SERRANO
LUCÍA CLARA SERRANO I LUCAS
CELSO MIGUEL SERRANO I LUCAS
SANTIAGO SIERRAS I PERAL
JORGE SOBRINO I BAEZA
MIRIAM SOTO I RUIZ
IVÁN SUANA I LÓPEZ
TONI SUANA I LÓPEZ
CARMEN SOLEDAD TORRECILLAS I SÁNCHEZ
INMACULADA TORREGROSA I MARTÍNEZ
MARÍA DE LOS ANGELES VALENCIA I MARTÍN
PEDRO VALERA I BOCERO
PEDRO JAVIER VALERA I GARCÍA

COMISSIÓ INFANTIL 2025

PRESIDENTA:

IRENE SEGURA I BELTRAN

ESTENDARD:

FRANCISCO GRAU I RODRÍGUEZ

ESTENDARD INFANTIL:

LUIS CONCEPCIÓN I RAMÓN

VOCALS:

JAVIER APARICIO I COLOMA
SERGIO BARBA I BELTRAN
MARTA BARBA I BELTRAN
CARLOS BELTRAN I CAÑADAS
SARA BELTRAN I CAÑADAS
ISABEL BERNAL I GARCÍA
JOSÉ BERNAL I GARCÍA
OLIVIA CENTENO I GIMENEZ
MACARENA CENTENO I ROBLES
MAXIMO ISMAEL CENTENO I ROBLES
JULIA CONCEPCIÓN I RAMÓN
HUGO CORRECHER I BELTRAN
ELENA CORRECHER I BELTRAN
MIGUEL DE LAS CUEVAS I GARCÍA
ELENA DE LAS CUEVAS I GARCÍA
CARLA DELGADO I CUENCA
CLARA DELGADO I CUENCA
MANUELA GINER I SÁNCHEZ
ELSA GRAU I RODRÍGUEZ
ANGEL GUERRERO I COLOMA
TERESA DAFNE HÖSL I GARCÍA-GRAJALVA
LUCAS ANTÓN HÖSL I GARCÍA-GRAJALVA
AINHOA IZQUIERDO I VALERA
PABLO IZQUIERDO I VALERA
DARIO JALÓN I GRAU
JIMENA LAPEÑA I ICARDO
ANA MARTÍNEZ I CRESPO
SERGIO MARTÍNEZ I CRESPO
PABLO MEDINA I CRESPO
JON AIMAR MONCALVILLO I SERRANO
PATRICIA OLIVER I GARCÍA
ALVARO OLIVER I GINER
DIEGO OLIVER I GINER
DANIEL OUGHTON I PALOMARES
INES PASTOR I GARCÍA
ANDREA RODRÍGUEZ I RODRÍGUEZ
ALBA RODRÍGUEZ-BARBERO I PÉREZ
ANA MONTSERRAT ROSELLÓ I NAVARRO
VICTORIA RUBIALES I CUENCA
VEGA SANZ I GARCÍA
MARTINA SANZ Í GARCA
ÁLVARO SEGURA I BELTRAN
LUCAS SERRANO I SÁNCHEZ
ALBA SERRANO I SÁNCHEZ
CARMEN SOLA I BAÑÓN
PEDRO VALERA I ANDREU
ÁLVARO ZARCO I TORRECILLAS

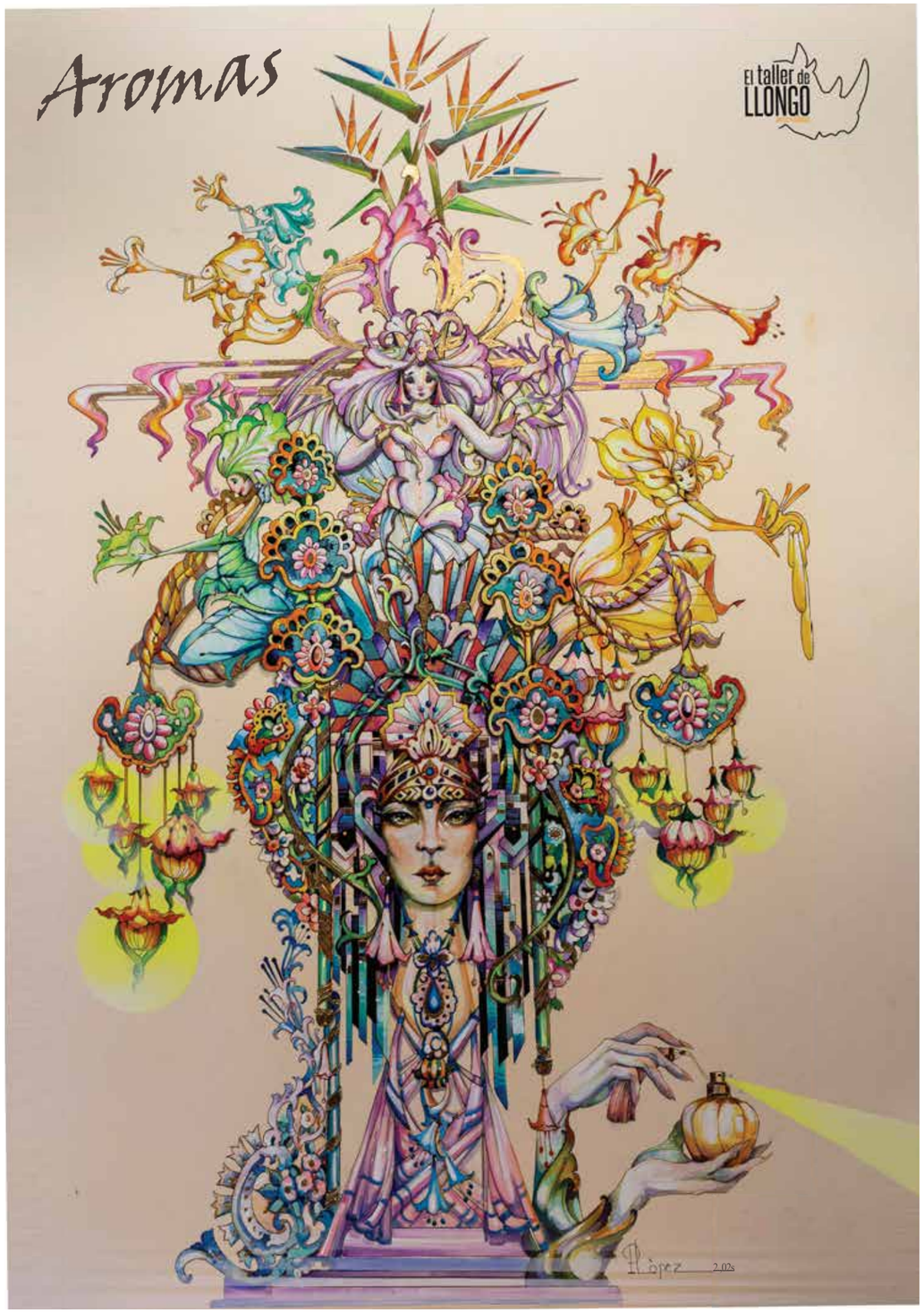
Aromes
Foguera Diputació-Renfe 2025

Des del primer alé fins a l'últim sospir, la vida es perfuma de records.
Amb "Aromes", la nostra foguera esdevé un cant olfactiu a l'existència, una dansa de fragàncies que brollen del cor i travessen el temps.

Sentim l'aroma dolç de la maternitat, el perfum fresc de la natura viva,
el flaire de les coses senzilles,
i també —com no— l'olor agre del desencís, la pudor de la podridura,
aquells sentits que repel·leixen però també ens desperten.

Cada ninot, un aroma. Cada escena, un moment viscut.
I en l'aire, la satira que, com una essència, tot ho impregna.

Aromes que abracen, que colpegen, que fan pensar. Aromes que,
com la festa, s'encenen i s'esvaïxen... però mai no s'obliden.

BELLESA 2025
RAQUEL RUIZ I BIRLANGA 1

DAMA D'HONOR 2025
ALBA RODRÍGUEZ-BARBERO I PÉREZ

DAMA D'HONOR 2025
LYDIA MORA I CANTÓN

ESTENDARD 2025
FRANCISCO GRAU I RODRÍGUEZ

INCREAL. EL TEU MÓN: TAN INCREÏBLE... QUE ÉS IDEAL!

La imaginació és una porta oberta a infinites possibilitats. I en el cas dels més menuts, dona vida a mons sencers. Els seus personatges adquireixen significat, representant gustos, pors, alegries, preferències o ilÍusions. Són un reflex de la seua manera única d'entendre el món. La imaginació infantil no segueix regles: transforma el quotidià en extraordinari. I allà on els adults no veuen res, ells veuen possibilitats infinites.

Per tot això, cuidar i valorar la imaginació és també cuidar l'art de somiar el món, i, per tant, el futur.

INCREAL és un món meravellós i únic perquè serà el món únic i personal de cada espectador infantil (i no tan infantil) que veja la nostra foguera. D'un punt de partida naix una proposta colorista i imaginativa que retrata un món peculiar fruit de la inventiva de la seua xicoteta protagonista. Ella ha imaginat un món increïble on els animals es barregen, les situacions que es viuen són fantàstiques i les aventures no deixen d'ocórrer.

Que la imaginació estiga sempre present en les nostres vides i ens faça somiar en allò "IncReal", l'increïble i el real.

BELLESA INFANTIL 2025
ELENA DE LAS CUEVAS I GARCÍA

DAMA D'HONOR INFANTIL 2025
ANDREA RODRÍGUEZ I RODRÍGUEZ

ESTENDARD INFANTIL 2025
LUIS CONCEPCIÓN I RAMÓN

BELLESA DEL FOC 2025
ADRIANA VICO I MELGAR

PADRINA 2025
ADRIANA VICO I MELGAR

PADRINA INFANTIL 2025
ISABEL BERNAL I GARCIA

COMISSIONADA D'HONOR 2025

AITANA MARCOS I MARCOS

COMISSIONADA D'HONOR INFANTIL 2025

ANA MARTÍNEZ I CRESPO

COMISSIONADES D'HONOR INFANTILS 2025

MINI COHETER
JON AIMAR
MONCALVILLO I SERRANO

MINI PRESIDENT
ÁLVARO
ZARCO I TORRECILLAS

MINI CREMAOR
LUCAS ANTÓN
HÖSL I GARCIA-GRAJALVA

FALLA "CONVENT DE PEGO"

PRESIDENTS

PASCUAL I ÁNGELA

Des de la Marina Alta, terra de sol, tarongers i foc, la Falla Convent de Pego, vos envia un afectuós i emotiva abraçada a tots els membres de la Foguera Diputació Renfe, en especial a Adriana Vico i Melgar, Bellea del Foc d'Alacant 2025 i membre d'aquesta Foguera. Ens plena d'orgull poder dirigir unes paraules a una comissió amb la que hem compartit no sols passió per l'efímer, sinó també per l'esperit festiu que ens defineix com a poble.

Alacant i Pego units per les flames que il·luminen les nostres places cada mes de març i juny. Les vostres fogueres, a l'igual que les nostres Falles, són molt més que monuments que el foc s'emporta: són un símbol d'identitat, d'unió veïnal, d'esforç col·lectiu, i sobretot, d'amor per les nostres arrels.

Ens sentim molt identificats pel vostre treball, la vostra dedicació i amb eixe compromís que teniu any rere any per mantindré viva la festa que és Patrimoni Immaterial de la Humanitat, i que forma part essencial de la nostra ànima mediterrània. Admirem la vostra creativitat, la vostra alegria i la manera en la que feu vibrar els carrers amb cada mascletà, cada despertà i cada plantà.

Des de la nostra humil, però apassionada comissió, volem desitjar-vos unes Fogueres plenes d'emocions, d'encontres inoblidables, de pólvora i música, de traques i un llarg etcètera. Que el foc vos abrace, però que mai vos consumisca, que les flames encenguen els vostres somnis, però no acomiaden nostàlgies. Que cada dia de festa siga una pàgina més en la història que escriviu amb orgull.

I no oblideu: encara que ens separen kilòmetres, ens uneix el mateix foc. Amb estima, respecte i admiració,
Falla Convent de Pego, amics per sempre, units pel foc i la festa.

Presidents 2026 Pascual i Angela

BARRACA "AL FINAL VOREM"

PRESIDENT

BALTASAR PONS I MARTÍNEZ

Estimats amics, veïns, foguerers i barraquers de la Foguera Diputació Renfe,

un any més estem a punt de participar en els dies més intensos de la nostra tradició festera alacantina.

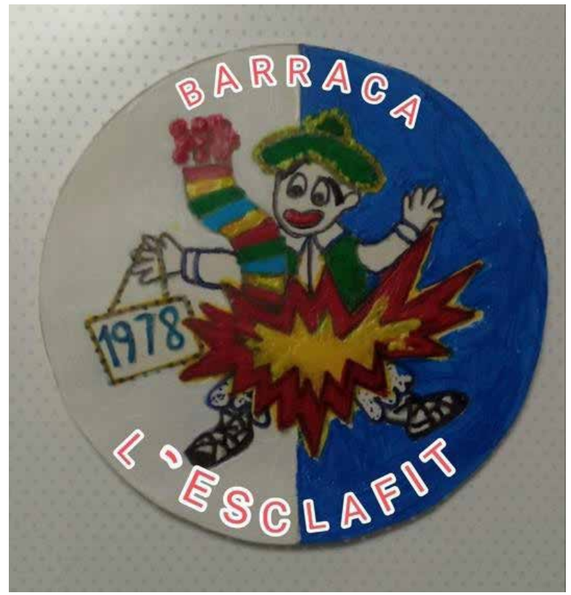
És un honor per a mi, com a president de la barraca "Al Final Vorem", poder formar part del sentiment fester del nostre poble. Gaudir de la tradició, de la música, de la pólvora, dels monuments i de la nostra cultura.

Tornarem a vibrar amb el muntatge de barraques i monuments, amb eixe soparet alacantí, amb la nostra coca amb tonyina i les bacores; amb les nostres mascletaes a Luceros impregnant l'ambient amb eixe peculiar olor a pólvora; amb eixa ofrena de flors amb la representació de tots vestits amb els vestits regionals; eixes cercaviles plenes d'alegria i color; eixes bandes de música que ens acompanyen en tot moment; eixes revetles a les barraques i racons amb els nostres amics i familiars; l'atractiu de les nostres belleses i dames; i culminant amb la nostra famosa cremà, posant fi a quatre dies en què hem acollit la dedicació d'un any de treball.

L'emoció que sent per les nostres festes i l'orgull de poder representar-les és una sensació fantàstica. Que estos dies que ens emocionen a tots, puguem gaudir de les nostres festes. Desitge a la nostra Foguera Diputació Renfe unes festes sensacionals.

Visca Alacant
Visquen les Fogueres de Sant Joan

BARRACA "L'ESCLAFIT"

Rebre

Un any més, el president de l'Arlafit Barraca en el seu nom i el nom de tots els barraques que el componen, saluda el president del diputatió Renfe, les seves belleses i senyores, la comissió i tot el seu districte.

Amb la proximitat de les nostres festes, el nostre propòsit és poder gaudir -ne amb l'harmonia i l'ambient bo de tots aquests anys.

Us desitgem molt feliços Fogueres de Sant Joan. Long viu alacant!

MEMORIA 2024

Moviment registrat pel Cens d'esta Associació durant l'exercici de 2023:

Associats:

Cens a 01.01.2024	123
Altes	13
Baixes	15
Cens a 31.12.2024	121

Infantiles:

Cens a 01.01.2024	50
Altes	8
Baixes	0
Cens a 31.12.2024	58

Total:

Cens a 01.01.2024	183
Altes	21
Baixes	15
Cens a 31.12.2024	189

03.01.2024 Sopar de juvenils

Quina millor manera de començar l'any que tots junts?
Això deuen haver pensat els nostres juvenils, que esta nit s'han reunit al racó per sopar, fer unes partides al futbolí i passar una bona estona.

09.01.2024 Reunió de Candidates 2024 i Jurat

Ahir a la vesprada, la nostra guapíssima Vanessa va conéixer de primera mà, junt amb les seues companyes, al jurat que triarà la Bellesa del Foc d'Alacant 2024 i les seues Dames d'Honor.
Comença una etapa plena d'il·lusió per a la nostra Vanessa, i sabem que no deixaràs escapar cap detall d'estos mesos tan bonics que estan per vindre.

10.01.2024 Reunió Candidates infantils i Jurat

Torn de la nostra preciosa Irene. Esta vesprada ha conegut als membres del Jurat que triaran la Bellesa del Foc Infantil 2024 i les seues Dames d'Honor.
Junt amb les seues companyes, Irene comença esta etapa amb moltíssima il·lusió i ganes de gaudir de cadascun dels actes que l'esperen.

13.01.2024 Conciert "Dones de la Festa"

El Sector "Riuet" va organitzar ahir a la vesprada un concert de música festera. Gràcies als músics de la Societat Musical L'Harmonia, vam gaudir d'una de les parts més fonamentals de la nostra festa: la música.
Amb motiu d'este acte, es va retre homenatge a **"Les Dones de la Festa"**, les nostres Belleses **Isabel i Adriana**, acompanyades per les seues Dames d'Honor: **Andrea, Ana, Elena, Lydia i Aitana**.
Elles són les protagonistes d'enguany, **les nostres Representants 2024**.

14.01.2024 Pólvora tot l' any y almuerzo sector 1

Este matí hem participat en l'esmorzar organitzat pel nostre Sector 1 "El Riuet",

donant el tret d'eixida amb la primera mascletà del 2024 i compartint grans moments de germanor amb les Comissions que han format part d'un matí tan frenètic.

I les nostres xiques, els Càrrecs 2024, han tingut l'oportunitat de vibrar amb la mascletà en primera fila.

20.01.2024 Exaltació Falleres Majors Falla Exposició

La nostra Bellesa 2024, Adriana, acompanyada pel nostre Presi, Carlos, i per Raúl García, han posat rumb a València per acompanyar els nostres grans amics de la Falla Exposició en l'acte d'Exaltació de les seues Falleres Majors 2024.

Volem donar l'enhorabona a les seues Falleres Majors Infantils 2024, Isabel i Inés, i a la Fallera Major 2024, Carla. Vos espera una etapa plena de moments especials.

Però, sobretot, volem agrair la gran hospitalitat i estima amb què sempre som rebuts. És tot un privilegi poder acompanyar-vos en actes tan simbòlics.

Ens veiem al març!!

21.01.2024 Gimcana Candidates Infantils

Este matí, **Irene**, acompanyada pels seus papis, ha gaudit d'una **gimcana molt divertida** junt amb les seues companyes i membres del Jurat.
Un nou acte dins d'esta etapa tan especial per a ella.

Les nostres diputades Elsa i Sara tampoc ho han pogut fer millor en la categoria femenina.

La classificació va quedar de la manera següent:

Felicitats a l'equip de la Foguera Diputació-Renfe per endur-se la primera posició!

La Foguera La Florida es va quedar amb el segon lloc. Enhorabona!

La tercera posició va ser per a la Foguera Óscar Esplà. Enhorabona també!

La Foguera Sant Antoni Baix va aconseguir la quarta posició. Molt bé per haver arribat tan lluny!

28.01.2024 Desdejuni amb el Jurat Infantil

La nostra guapíssima Candidata Infantil, Irene, ha pogut gaudir, junt amb les seues companyes i els membres del Jurat, d'un esmorzar molt especial.

Han pogut conéixer-se un poquet millor i compartir moltes rialles.

28.01.2024 Esmorza amb el Jurat

Vanessa, la nostra meravellosa Candidata, ha pogut compartir, junt amb la resta de les seues companyes i els membres del Jurat, un esmorzar estupend on han pogut intercanviar un munt d'experiències i anècdotes.

10.02.2024 Festa de carnestoltes

Esta vesprada ho hem passat d'allò més bé a la nostra Diputació, en la festa de Carnestoltes que els nostres diputats i diputades van preparar perquè tots els que s'acostaren tingueren ganes de quedar-se amb nosaltres.

Moltes gràcies a tots els que vau vindre, esperem que guardeu un gran record d'una vesprada tan divertida.

I, com no podia ser d'altra manera, gràcies als nostres patrocinadors per continuar confiant en nosaltres i acompanyar-nos en els nostres actes.

11.02.2024 Pregó de Germanor Verge de l'alegria

Esta vesprada s'ha dut a terme el Pregó de la Gloriosa Germandat de la Nostra Senyora de l'Alegria a la Basílica de Santa Maria.

Ens sentim molt afortunats de rebre la distinció més especial de la mà d'esta Germandat.

Per això, la nostra Bellesa Adriana ha pogut recollir-la, acompanyada pel nostre Presi Carlos, i les Dames d'Honor, Aitana, Elena i Lydia, han rebut les seues medalles.

Com sempre, és un plaer acompanyar-vos.

13.02.2024 Entrevista amb el Jurat

Esta vesprada, la nostra **Candidata Vanessa** ha acudit a l'entrevista personal amb el **Jurat de la Bellesa del Foc d'Alacant i les seues Dames d'Honor 2024**.
Segueix gaudint de cadascun dels actes que estan per vindre, Vanessa. **Sempre estarem al teu costat.**

18.02.2024 Concurse animació 28ª edició ½ Marató Aigües d´Alacant

1r PREMI DEL CONCURS D'ANIMACIÓ DE LA MITJA MARATÓ

Hui diumenge no hem dubtat a eixir al carrer per animar tots els corredors que van passar per la nostra Dipu en la 28a Meridià Mitja Marató i 10K Aigües d'Alacant.

Gràcies als diputats pel treball realitzat estos dies. Tot esforç té la seua recompensa!

18.02.2024 Mascletà “Pólvora tot l’ any”

Les nostres candidates Irene i Vanessa han acudit este matí a la mascletà i han pogut gaudir-la des d’un lloc privilegiat, junt amb les seues companyes.

Continuem sumant moments únics... gaudiu molt, xiques!!

23.02.2024 Recepció amb el President de la Diputació d’Alacant

Les nostres Belleses 2024, Isabel i Adriana, acompanyades pel nostre Presi Carlos i Tony, van tindre l’oportunitat de conéixer l’actual president de la Diputació d’Alacant, Antonio Pérez Pérez.

Com sempre, ens sentim molt afortunats de poder compartir un matí tan significatiu, i estem desitjant que arriben les dates més especials del nostre calendari perquè Antonio les puga gaudir junt als Diputats.

27.02.2024 Reunió convivències Candidates 2024

Hui **Vanessa** ha acudit a la **Casa de la Festa** per a una reunió informativa sobre les **Convivències**, que tindran lloc molt prompte i que gaudirà junt amb les seues companyes.

08 al 10.03.2024 Convivències Candidates a Murcia

Estos dies, la nostra preciosa candidata Vanessa ha posat rumb a la ciutat de Múrcia, junt amb les seues companyes i els membres del Jurat, per gaudir d'unes convivències molt especials.

Han portat un trosset de la nostra festa pels seus carrers, vestides amb el traje de núvia alacantina, al so de la dolçaina i el tabalet… ¡ni la pluja ha pogut amb elles!

Una experiència única que els nostres Diputats no van voler perdre's, i van acompanyar a Vanessa en cada pas que va fer.

17.03.2024 València en Falles

Els Diputats no hem volgut faltar a una de les dates més importants per al món faller, i diumenge vam tindre el plaer d'acompanyar els nostres amics de la Falla Exposició en la Ofrena a la Mare de Déu.

Enguany, la família d'Exposició celebra el seu 75é Aniversari, i vam desfilar junt a la seua comissió i les Falleres Majors que han escrit la seua història amb ells.

També vam tindre la sort de coincidir amb el nostre constructor i amic David Sánchez Llongo, que ha deixat bocabadats tots aquells que han pogut veure els seus meravellosos treballs.

Un gràcies se'ns queda curt.

Ens heu obert les portes del vostre parador faller i ens heu fet sentir com a casa.

Gràcies per la vostra amabilitat i estima.

18.03.2024 Falles de Pego

Un any més, vam anar a Pego per acompanyar i oferir junt als nostres amics de la Falla Convent de Pego.

La nostra Bellesa 2024, Adriana, junt als nostres Presis, Carlos i Alba, van tindre la gran sort de poder formar part de l'acte més especial de les seues festes.

Gràcies per tot l'afecte i l'amabilitat amb què sempre som rebuts; és una sort poder compartir moments com este.

Però no estaven sols... el club de fans dels diputats tampoc va voler faltar, donant suport als nostres representants allà on van.

21.03.2024 Menjar amb el Jurat

Vanessa, la nostra Candidata 2024, ha tingut un nou acte junt amb les seues companyes. Totes elles, acompanyades pels membres del Jurat, han assistit a un dinar al Centre de Turisme d'Alacant.

Els actes continuen, i les experiències no deixen de créixer... gaudeix al màxim de cada segon, Vanessa!

23.03.2024 Tast d'aigües

Este matí, Irene i Vanessa, junt amb les seues companyes, han participat en una cata d'aigües per a apreciar les diferències entre cadascuna d'elles. Este acte ha sigut possible gràcies a Aigües d'Alacant.

Totes les candidates han pogut compartir un nou acte en esta recta final de la seua etapa com a Candidates.

24.03.2024 Diumenge de Rams

Els nostres Càrrecs 2024 han participat en la processó del Diumenge de Rams, acompanyant la Germandat de Jesús Triomfant, amb la tradicional Burrita.

Amb esta processó tan especial i marcada per tots als nostres calendaris, comença la Setmana Santa de la nostra ciutat, que esperem amb tanta il·lusió i devoció al llarg de l'any.

24.03.2024 Processó de Sant Pere Apòstol

Les nostres Dames d'Honor Infantils, Ana i Andrea, van participar ahir a la vesprada, junt amb les xiquetes de la nostra festa, en la processó de Sant Pere Apòstol.

01 y 02 de abril Convivències Candidates Infantils

La nostra candidata infantil Irene ha posat rumb a Torrevella, junt amb les seues companyes, per gaudir d'uns dies d'activitats i compartir moments especials totes juntes.

Irene ha passat uns dies molt divertits i plens d'activitats a Torrevella, i tant ella com les seues companyes i els membres del Jurat s'emporten una infinitat de records únics.

Només cal vore el seu somriure per saber que ho ha gaudit al màxim, i no vam dubtar en anar a rebre la nostra guapíssima Irene a la tornada de les seues Convivències com a Candidata Infantil.

Va ser tota una sort poder acompanyar-te i donar-te escalf.

03.04.2024 Visita al museu MARQ

Este matí, Irene, junt amb les seues companyes i els membres del Jurat, ha visitat el Museu Arqueològic d'Alacant (MARQ).

Han finalitzat este matí tan divertit amb un dinar al Restaurant El Sorell.

Comença el compte arrere per a la nostra estimada Irene, que està gaudint al màxim d'esta experiència tan bonica.

03.04.2024 Menjar Candidates 2024

Vanessa comença la recta final d'esta etapa tan especial, i ahir va assistir, junt amb les seues companyes i els membres del Jurat, a un dinar al restaurant El Maestral.

Després van realitzar diverses activitats i, per posar el colofó a un dia únic, van gaudir d'un concurs de karaoke.

04.04.2024 Assaig Gala de Candidates

Irene i Vanessa van tindre ahir l'assaig per a la tan esperada Gala de Candidatas 2024, amb els nervis a flor de pell i moltes ganes de viure un dels actes més especials d'esta etapa tan meravellosa com a Candidates.

A les nostres xiques les espera un cap de setmana inoblidable, i allí estarem per a recolzar-vos i donar-vos escalf.

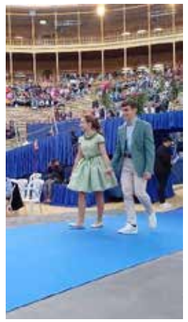
05.04.2024 Gala de Candidatas Infantils

Esta nit, la nostra estimada Irene ha brillat amb llum pròpia en la Gala de Candidatas Infantils 2024.

Vam gaudir de la il·lusió dels teus ulls, de vore't desfilar tan feliç, i com no podia ser d'altra manera, vas estar molt ben acompanyada pel que va ser el teu president infantil, Álvaro.

Esperem que hages gaudit de cada xicotet detall.

06.04.2024 Gala de Candidatas

Esta nit, la nostra dona de verd ens va posar la pell de gallina amb eixe espectacular vestit de gala.

Vanessa va il·luminar la Gala de Candidatas amb la seua il·lusió i un somriure etern. Va ser tota una sort poder acompanyar-te i donar-te escalf en una nit tan màgica.

Estem segurs que recordaràs eixa nit per sempre.

07.04.2024 Recepció a les Candidates al Castell

Les nostres Candidates Irene i Vanessa, junt amb els nostres presidents Alba i Carlos, han assistit a la recepció de l'Ajuntament d'Alacant, que ha tingut lloc al pati d'armes del Castell de Santa Bàrbara.

Irene i Vanessa tanquen un cap de setmana ple d'emocions i encaren la recta final de la seua etapa com a Candidates.

08.04.2024 1r Assaig Elecció de les Belleses del Foc

Hui ha començat la setmana d'assajos per a l'elecció de la Bellesa del Foc d'Alacant 2024 i les seues Dames d'Honor.

Les nostres xiques, Irene i Vanessa, van acudir així de guapíssimes a l'assaig, començant el compte arrere per viure una de les nits més màgiques.

09.04.2024 2n Assaig Elecció de les Belleses del Foc

Una vesprada més, les nostres xiques favorites, Irene i Vanessa, van estar espectaculars en el seu segon assaig com a Candidates 2024.

10.04.2024 3r Assaig Elecció de les Belleses del Foc

Ara sí, arriben els últims dies per a les nostres candidates Irene i Vanessa.

Ens esperen uns dies intensos i molt emotius, i allí estarem, al vostre costat.

11.04.2024 Santa Faç

Per a tots els alacantins, hui és un dia molt especial, i com cada any, els Diputats hem fet la pelegrinació a la Santa Faç amb les nostres canyes i mocadors d'herbes.

Hem mantingut la tradició de fer la paraeta per menjar rotllets d'anís i beure un poquet de mistela.

12.04.2024 Elecció Bellesa del Foc Infantil

Irene és eixa xiqueta alacantina, amadora de les seues festes, incansable i orgullosa de portar la seua comissió a cada pas que ha donat. Vas arribar a la nostra Foguera des de ben menuda, i gràcies a la teua família, t'han transmés els valors que et fan ser la xiqueta que hui coneixem, i que ens encanta.

Irene és l'exemple de moltes xiquetes de la nostra comissió, que veuen en ella l'estima i el respecte cap al que més li agrada. Sabem que continuaràs treballant per i per a les Fogueres, i nosaltres seguirem al teu costat, com sempre.

Milions de gràcies per regalar-nos tants records. Estem tremendament orgullosos de tindre't. Esta nit ens tindràs a les grades, donant-te suport i feliços de vore't tan contenta.

Només et queda gaudir, viure i guardar cadascun dels moments màgics que esta etapa t'ha regalat.

CANDIDATA INFANTIL 2024 DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ-RENFE, IRENE SEGURA BELTRÁN

T'estimem molt.

13.04.2024 Elecció Bellesa del Foc

Vanessa ens va robar el cor des del primer moment en què la vam conéixer, i d'això ja fa uns quants anys.

Per les seues venes corre el foc de les Fogueres, la il·lusió per representar la Foguera que l'ha vista créixer i la devoció per la tradició que la seua família sempre li ha transmés.

Gràcies per tot el teu temps, dedicació i estima per esta comissió.

La teua família de Diputats… no dubtes que estarem ben a prop, com sempre hem estat i com sempre estarem, perquè les persones treballadores i enamorades d'esta festa es mereixen això i molt més.

Esperem haver estat a l'altura del teu somni, i hui estarem a les grades de la Plaça de Bous, donant-te suport i formant part d'un nou record al teu costat.

No perdes detall i gaudeix, que de la resta ja ens encarreguem nosaltres.

CANDIDATA 2024 DE LA FOGUERA DIPUTACIÓ-RENFE,
VANESSA MOLINA CORBÍ

T'estimem molt.

16.04.2024 Premis de Presentacions

10é PREMI PRESENTACIÓ CONJUNTA TRADICIONAL A L'AIRE LLIURE

Hui hem conegut els premis que la Federació de Fogueres atorga a les comissions pels actes de Proclamació dels seus Càrrecs 2024.

La nostra comissió s'ha alçat amb el 10é PREMI en la categoria conjunta - tradicional a l'aire lliure.

Des d'ací, i com ja vam fer al mes de setembre, volem agrair enormement tot el treball i dedicació als Diputats que van fer realitat este gran dia.

.

20.04.2024 Convivències Infantils

Les nostres representants infantils, Isabel, Andrea i Ana, junt amb la seua Presi Infantil, Alba, estan gaudint d'un gran dia de convivències junt als altres xiquets i xiquetes de la nostra festa, a Terra Natura.

Gaudiu moltíssim d'este dia!

01.05.2024 Benedicció de Bandes

La nostra comissió fa ja uns anys que celebra este acte religiós tan emotiu i especial, com és la Benedicció de les Bandes i Carambes dels Càrrecs proclamats enguany.

No podem estar més agraïts per l'assistència de tots els Càrrecs 2024 de les Fogueres en este acte de Benedicció de Bandes i Carambes.

Gràcies a les Fogueres que heu participat en este acte tan especial.

04.05.2024 Presentació d'Esbossos de les Fogueres Especials d'Alacant

Esta vesprada, les nostres precioses Belleses, Isabel i Adriana, han donat a conéixer els esbossos dels monuments que, en molt pocs dies, podrem gaudir i admirar a la nostra avinguda.

Mil gràcies a Mario Pérez i David Sánchez Llongo per acompanyar-nos en este acte tan emocionant, que marca l'inici d'uns dies frenètics als vostres tallers.

"WOW FLIPALACANT" i "SÀVIA, LA VEU DELS ARBRES", estem comptant els dies per poder gaudir-vos!

10.05.2024 Proclamació Bellesa del Foc Infantil

Ahir a la vesprada, les nostres precioses representants infantils, Isabel, Andrea i Ana, van assistir a l'acte de Proclamació de la Bellesa del Foc Infantil i les seues Dames d'Honor.

Volem donar l'enhorabona a les noves xiquetes de foc, que ahir van començar una de les etapes més boniques que els regalarà la festa de Fogueres.

11.05.2024 Proclamació Bellesa del Foc

Ahir, les nostres precioses representants Adriana i Aitana van assistir a l'acte de Proclamació de la Bellesa del Foc d'Alacant i les seues Dames d'Honor, un acte inolvidable i ple de sentiment per a les dones de la festa que ens representaran a tots els alacantins.

En este acte, la nostra Madrina d'Honor 2024, Vanessa Molina, va tindre la sort de poder participar, imposant la banda a la Dama d'Honor, Alba Caturla.

12.05.2024 X Desfilada de Moda – Foguera "Nou Babel"

Les nostres Belleses, Isabel i Adriana, van assistir ahir a la vesprada a la desfilada de moda que organitza cada any la Foguera Nou Babel.

Gràcies, com sempre, per comptar amb les nostres xiques.

A més, la nostra Presidenta Infantil, Alba, la Comissionada d'Honor, Inés, i el nostre comissionat Adrián van participar com a models en este acte… i no podien anar més guapos!

15.05.2024 Recepció Ninots Exposició

Hui ha sigut un dels dies més esperats per a la nostra Bellesa Infantil Isabel, les seues Dames i la Presi Infantil, emocionades per vore el Ninot, van rebre amb moltíssima il·lusió el nostre artista Mario Pérez.

Gràcies una vegada més, Mario, pel gran treball que sempre ens regales. Estem comptant els dies per gaudir, al teu costat, del nostre monument infantil.

Amb els nervis a flor de pell, la nostra Bellesa Adriana, junt amb les seues Dames i el Presi, van poder descobrir el Ninot que el nostre artista David Sánchez Llongo ens tenia preparat.

Com sempre, gràcies, David, pel teu treball i per tot l'afecte que hi poses. Estem desitjant vibrar junts en molt poques setmanes.

25.05.2024 Lliurament de Recompenses

Esta vesprada ha tingut lloc, als jardins del MARQ, el lliurament d'emblemes.

La nostra comissionada Carla ha recollit el seu Emblema d'Or Infantil, com a reconeixement a la seua implicació i estima per la festa de les Fogueres.

A més, la nostra Bellesa 2024, Adriana, ha pogut recollir el seu Emblema de Plata per la seua tasca i dedicació, col·laborant amb la Federació de Fogueres com a part del grup de suport, igual que el nostre comissionat Toño Peral, que ha recollit el seu Emblema d'Or i Palmes, fent encara més gran la seua trajectòria dins d'esta festa.

Enhorabona per poder lluir aquests emblemes. Som molt afortunats de comptar amb comissionades i comissionats com vosaltres.

26.05.2024 Certamen d'Arrossos "Fogueres de Sant Joan"

Un dia més que assenyalat al calendari de tots els festers... hui tocava: Certamen de Paelles!
Hem pogut compartir un dia meravellós tots els Diputats junts, cuinant, rient i ultimant detalls per als dies grans de la nostra estimada festa de Fogueres, que estem desitjant que arriben.

Com sempre, gràcies als nostres mestres arrossers per l'excel·lent menjar, als ajudants, muntadors i patrocinadors. És tot un plaer comptar amb vosaltres.

26.05.2024 Processó de Maria Auxiliadora

Amb motiu del dia de Maria Auxiliadora, la nostra Dama Infantil Ana va poder assistir a l'eucaristia i participar en la processó en el seu honor, oferint el seu ram a Maria Auxiliadora.

Un acte molt emotiu i especial, pel qual volem agrair enormement la invitació. És tota una sort poder formar part d'este acte.

01.06.2024 Pregó

Comença juny, i amb ell, l'inici d'un mes frenètic i ple d'emocions.

Ahir, els nostres Càrrecs 2024 van donar el tret d'eixida amb la desfilada del Pregó, que va finalitzar a la Plaça de l'Ajuntament, envoltats d'amants de la nostra festa.

05.06.2024
Presentació del Llibret i Llibret Infantil

Esta vesprada hem tingut l'alegria de presentar, amb molta il·lusió, el nostre Llibret Infantil i el Llibret 2024 als Jardins del Palau de la Diputació Provincial d'Alacant.

Al Llibret Infantil, coneixem a Dipu Tedi, l'osset viatger que, després de vindre a Alacant i descobrir les Fogueres, decideix quedar-se i acompanyar els nostres comissionats infantils en el

seu dia a dia, convertint les seues aventures en històries per recordar.

Amb el Llibret “La Nostra Literatura” viatgem en el temps per desglossar i conéixer la història de la literatura. Des de l’Edat Mitjana, la literatura ha anat evolucionant, sent en tot moment el mitjà d’expressió artística més important.

A més, com a alacantins, no podíem deixar de fer una menció especial als escriptors de la nostra ciutat, com Carlos Arniches o Miguel Hernández, donant una especial rellevància a Andrés Llorens o Juan Carlos Vizcaíno, que van escriure múltiples guions per a presentacions de Belleses i Dames.

07.06.2024 Esdeveniment “Tamara González Hair Salon”

Este matí, la nostra Bellesa Adriana, junt amb Aitana, una de les seues Dames, ha assistit a l’esdeveniment organitzat per Tamara Gálvez Hair Salón.

Les nostres xiques han gaudit d’un esmorzar deliciós i han aprés diferents trucs per a cuidar el cabell, el maquillatge i la pell a través de les diverses xarrades.

En finalitzar l’esdeveniment, han rebut una bossa plena d’obsequis que, de segur, els aniran molt bé per a estos dies de Fogueres.

Moltes gràcies per invitar les nostres xiques. Estem segurs que posaran en pràctica tot el que han aprés!

08.06.2024 Entrada de Bandes

Els Diputats hem donat el tret d'eixida: comencem a somiar i a comptar els minuts perquè arriben els millors dies de l'any.

I com d'especial és acabar la desfilada a la Plaça de l'Ajuntament, rebent als nostres Càrrecs 2024 entre aplaudiments, sabent que eixe moment tan màgic quedarà per sempre en els seus records.

I tornar a la nostra avinguda, cantant i ballant al so de la dolçaina i el tabalet...

FOGUERES 2024, COMENCEM!

08.06.2024 Sopar de la Barraca "Al Final Vorem"

Després de l'Entrada de Bandes, els nostres Càrrecs 2024 van assistir al ja tradicional sopar junt als nostres amics de la Barraca Al Final Vorem.

Sempre és un plaer acompanyar-vos i continuar compartint, any rere any, records i anècdotes que enforteixen la nostra amistat.

Vos esperem al nostre Racó!!

11.06.2024
Premis a l'Ús del Valencià en el Llibret

Esta vesprada, els nostres Càrrecs 2024 han acudit al Teatre Principal d'Alacant per a recollir els premis a la promoció de l'ús del valencià en el llibret.

Les nostres Belleses, Isa i Adriana, han recollit el banderí pel 12é premi pel nostre llibret 2024: "La nostra literatura".

15.06.2024 Desfilada del Ninot “La veu de la mar”

Un any més, els Diputats ens ho vam passar d’allò més bé en la Desfilada del Ninot. Els nostres animals marins i Deesses de la Mar van inundar els carrers d’Alacant, ballant i gaudint de cada segon.

Volem agrair als comissionats que durant mesos han estat pensant, preparant i organitzant cada detall d’estos disfresses.

Sense vosaltres no hauria sigut possible.

17.06.2024 Cloenda de l’Exposició del Ninot

Hui, dia 17, ha tingut lloc la cloenda de l’Exposició del Ninot, i allí han estat presents els nostres Diputats.

Un acte diferent el d’enguany, que dona encara més emoció a la lectura dels vots.

17.06.2024 Arribada del Foc

Les nostres Representants 2024 van donar inici als dies més especials, gaudint de la inauguració del Mercadet de Fogueres, i el dia va acabar de la millor manera possible: vibrant amb l'Arribada del Foc d'El Corte Inglés.

Una experiència de música, pólvora i llums que sempre ens emociona.

18.06.2024 Mascletà VIP

Les nostres xiques han pogut accedir hui a la zona VIP de la Plaça dels Estels, per viure molt de prop la primera mascletà de les Fogueres 2024.

Una experiència inoblidable que mai oblidaran.

19.06.2024 Mascletà VIP – Infantils

Torn de les nostres Representants Infantils 2024, que han accedit a la zona VIP de la Mascletà a la Plaça dels Estels.

Comencen els dies més especials per a les nostres xiquetes.

20.06.2024 Visita del Jurat de Fogueres de Categoria Especial Infantils

Este matí, hem rebut a la nostra Foguera al Jurat Infantil de les Fogueres Especials.

Els nostres Càrrecs 2024 els han acollit i els han explicat la nostra foguera "WOW FLIPALACANT", mostrant cada xicotet detall amb molta il·lusió.

24.06.2024 Cremá

Nit màgica per als nostres Càrrecs 2024, que durant les dates més especials del seu gran any han visitat cada dia el seu monument infantil, llegint els seus cartells i gravant en la memòria cada ninot de WOW FLIPALACANT.

Un any més, Mario Pérez ens ha deixat sense paraules amb els seus colors vius i la seua manera de reflectir l'essència de la nostra estimada ciutat: Alacant.

Un dels moments més esperats, però que mai volem que arribe: la cremà del monument, la cremà de SÀVIA.

Per als nostres Càrrecs 2024, este monument quedarà sempre en el seu record: des de l'arribada de la primera peça fins a vore cremar cadascun dels seus detalls.

Mil gràcies, David Sánchez Llongo, i a tot el teu equip, per esta meravellosa obra d'art efímer, que ens va posar la pell de gallina amb cada acabat, amb cada colorit dels seus ninots.

Sabem que el número d'un banderí no és el que importa... sempre ens quedarem amb SÀVIA.

Amb la mirada posada en el 2025, seguirem creixent i treballant junts.

29.06.2024 Coso Multicolor

Les nostres xiques continuen sumant moments, i ahir van gaudir del divertidíssim Coso Multicolor.

S'ho van passar d'allò més bé llançant confeti entre elles i als Diputats que les van poder acompanyar durant el recorregut.

Ens encanta vore-vos tan contentes!

05.08.2024 Processó a la Mare de Déu del Remei

El 5 d'agost es ret homenatge a la nostra Patrona, la Mare de Déu del Remei, i la nostra Bellesa Adriana, junt amb les Dames Infantils, Andrea i Ana, van tindre l'honor de processionar acompanyant-la.

13.09.2024 Ofrena al Santíssim Crist de la Pau

Ahir, les nostres representants 2024 van tindre el gran honor de fer l'ofrena pels carrers de Sant Joan, en honor al Santíssim Crist de la Pau, en els dies més especials i emotius de les seues Festes Majors.

20.09.2024 1a Gala de la Pirotècnia

Esta nit ha sigut inoblidable, i la nostra Bellesa Adriana, tan guapa com sempre, ha estat acompanyada per part de la nostra junta directiva en la primera gala de la pirotècnia.

En este acte es reconeix a les comissions i pirotècnics que, amb esforç i estima, fan possible estos espectacles que tant ens emocionen.

22.09.2024
Dia del Fogueraire Infantil

Hui diumenge, els nostres mini diputats han gaudit d'una vesprada plena d'activitats i jocs per a tots els infantils de les Fogueres.

S'ho van passar d'allò més bé, compartint jocs i rialles entre ells.

12.10.2024 1r Concurs nocturn d'arrossos – Foguera Pius XII

Els Diputats no vam voler faltar al 1r Concurs nocturn d'arrossos de la Foguera Pius XII.

Amb la nostra millor recepta d'arròs, vam anar a gaudir d'una nit molt divertida, compartint moments únics i coneixent foguerers de les comissions participants.

La gran alegria va ser emportar-nos el 7é PREMI DE POSTRES, i vos podem assegurar que estava bonissim.

Gràcies, Foguera Pius XII, pel vostre treball i per donar el tret d'eixida amb este acte.

Ens veiem l'any que ve!

24.10.2024 Reunió de Candidates

La nostra guapíssima Adriana ha tingut la primera reunió informativa com a Candidata 2025.

D'esta manera comença una etapa plena d'emocions i il·lusió, que sabem que estàs desitjant gaudir junt amb les teues companyes.

Estarem amb tu en cada pas!

27.10.2024 Taller de Halloween

Esta vesprada, els nostres xicotets diputats s'han posat mans a l'obra amb la decoració del nostre Racó, per a la festa de Halloween que estem preparant.

Molta pintura roja, teles velles i cartolines, que en uns dies vos podrem ensenyar amb el seu terrorífic resultat final.

Esperem no morir d'un ensurt!

24.11.2024 Convivència de Diputats

Que bé s'està, quan s'està bé… i hui hem estat massa bé!!

Els Diputats ens hem anat de convivència per gaudir d'un gran dia de camp, amb la millor companyia que es pot tindre.

Entre jocs, rialles i karaoke, el diumenge se'ns ha passat volant, i vos podem assegurar que ja estem pensant en la pròxima barbacoa al sol.

06.12.2024 Processó de Sant Nicolau

Com ja és tradició, els nostres xicotets diputats han format part de la Processó en honor al patró de la nostra estimada ciutat d'Alacant, Sant Nicolau.

Van compartir, junt als altres infantils de les Fogueres, un matí molt divertit i ple de tradició.

Quina emoció sentim en veure que tot este treball ha sigut reconegut amb el 5é Premi de Betlem Innovador Infantil, on els nostres infantils, amb molt d'afecte i il·lusió, han anat ajuntant peces, pintant i, el més important, compartint temps junts.

Les Nadal 2024 no podien començar millor!

13.12.2024 Brindis de Nadal

Ha arribat el moment de compartir, tots els Diputats, un brindis molt especial, donant inici als dies més màgics de l'any.

Sempre hi ha una excusa per continuar fent Foguera… ens esperen unes Nadals inoblidables en família.

A per les Nadal 2024!

14.12.2024 Certamen de Nadales

Després de moltes setmanes d'assaigs, ahir vam pujar a l'escenari amb la nostra nadala "Dona Nobis Rock".

Vam gaudir, com cada any, d'este acte que tant ens agrada i que ens uneix com a Foguera.

14.12.2024 Brindis de Nadal en homenatge a les Belleses del Foc

Esta nit ha tingut lloc el brindis en homenatge a totes les Belleses del Foc de la història de la nostra estimada festa de les Fogueres, organitzat per la Federació de Fogueres.

Des de la nostra comissió ens sentim enormement orgullosos de poder gaudir d'este acte junt amb Elena García Caballero i Marian Guijarro Mira. Elles van ser, i sempre seran, història de la festa, deixant empremta com a Belleses del Foc en els seus respectius anys.

Este acte va ser presentat pel nostre estimat Raúl García, que, com podeu comprovar, ja és tot un expert a parlar davant del micròfon i a conduir actes tan especials.

15.12.2024 Esmorzar de Nadal

Quin gran dia hem passat en el primer Esmorzar de Nadal de la nostra Comissió, on des de bon matí vam encendre els fogons, vam vendre loteria als veïns del nostre districte i les plantes de Nadal ja decoren moltes cases.

Seguim creixent i gaudint junts, Diputats!

20.12.2024
Fogueres en Nadal Infantil

Esta nit ha tingut lloc el sopar de Fogueres en Nadal dels més menuts de la nostra festa, i els nostres Mini Diputats es van posar les seues millors gales per gaudir d'este acte tan especial.

La nostra Bellesa Infantil 2024, Isabel, va brillar amb llum pròpia amb eixe precioso vestit blanc.

Esperem que recordes este dia amb molt d'afecte, perquè nosaltres no vam voler faltar i vam acudir a acomiadar-te amb tota la il·lusió.

21.12.2024 Fogueres en Nadal

Nit única i especial que ens regala la festa de les Fogueres. Els Diputats i Diputades ens vam posar les nostres millors gales per no faltar al tradicional sopar de Fogueres en Nadal.

La nostra Bellesa Adriana, tan espectacular com sempre, va gaudir d'este acte que no oblidarà mai, i allí vam voler estar nosaltres, al seu costat des del primer moment.

29.12.2024 Festival de Nadal

Hui, les nostres Belleses, Isabel i Adriana, han gaudit d'allò més en el primer Festival de Nadal de les Fogueres.

Junt amb les seues companyes d'any, han ballat, cantat i compartit molts moments que recordaran per sempre.

PREMIS 2024

- 7é Premi Betlem Innovador Infantil
- 10é Premi Presentació Conjunta – Acte tradicional a l'aire lliure
- 12é Premi Promoció de l'ús del valencià en el Llibret
- 4t Premi Fogueres Infantils de Categoria Especial
- 6é Premi Fogueres de Categoria Especial

Programa de Festes 2025

DIUMENGE 1 DE JUNY

Certamen d'arrossos, al Parc El Morant

DIVENDRES 6 DE JUNY

18:30 hores. Música per a una Festa, en el Pàrquing Adda

19:00 hores. Homenatge als Foguerers i Barraquers morts en la Plaça d'Espanya enfront del Monument al Foguerer

19:30 hores. Desfilada del Pregó . Recorregut: Carrer de Sant Vicent, Rambla de Méndez Núñez, Rafael Altamira i Plaza de l'Ajuntament

21:00 hores. Pregó oficial de festes des del balcó de l'Ajuntament i inici oficial a les festes de la ciutat.

23:00 hores. Festa del Pregó i benvinguda a les Fogueres 2024 en la Zona Volvo.

DISSABTE 7 DE JUNY

19:00 hores. Cavalcada del Ninot . Les comissions dels Fogueres participen disfressades amb motius alegòrics al tema de la seua foguera. Recorregut: Alfonso el Savi, Rambla de Méndez Núñez, Rafael Altamira i Plaza de l'Ajuntament.

DIUMENGE 8 DE JUNY

14:00 hores. Mascletà Pólvora tot l'any. Sector 2

DISSABTE 14 DE JUNY

14:00 hores. Mascletà Pólvora tot l'any. Gran Via

18:30 hores. Entrada de Bandes i desfilada de Comissions . Recorregut: Plaza

dels Estels, Alfons X El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Carrer *Altamira i Plaza de l'Ajuntament.

DIUMENGE 15 DE JUNY

19.00 hores. Clausura de l'Exposició del Ninot en l'antiga Llotja de Peix i recompte de vots per a conéixer el Ninot Indultat

DILLUNS 16 DE JUNY

23.00 hores. Arribada del Foc en El Corte Inglés. Espectacle de llum, so i pirotècnia

DIMECRES 18 DE JUNY

14.00 hores. I Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotecnia Crespo.

DIJOUS 19 DE JUNY

00.01 hores. Plantá Oficial de Fogueres infantils i 'ninots de carrer'.

14.00 hores. II Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotecnia Turis

DIVENDRES 20 DE JUNY

00.01 hores. Plantá de Fogueres adultes i Barracas .

09.00 hores. Visita del jurat dels fogueres infantils.

14.00 hores. III Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotecnia Ferrández.

17.00 hores. Lectura de premis als fogueres infantils.

17.30 hores. Visita oficial a la foguera infantil guanyadora.

22.30 hores. Inauguració de Barracas i Racós. Coca amb tonyina i bacores.

DISSABTE 21 DE JUNY

09.00 hores. Visita del jurat dels fogueres, portades de Barraques i carrers adornats.

14.00 hores. I V Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotecnia Alto Palancia.

17.00 hores. Lectura de premis als fogueres, portades de Barracas i carrers adornats.

17.30 hores. Visita oficial a la foguera i barraca guanyadora.

18.30 hores. I Sessió d'Ofrena de Flores a la Verge del Remei. Recorregut: Alfonso El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Carrer San José, Cocatedral, Sant Nicolás, Rafael Altamira, Plaza de l'Ajuntament.
22.30 hores. Revetles a Barracas i Racós.

DIUMENGE 22 DE JUNY

11.00 hores. Desfilada de lliurament de premis. Recorregut: Des de la Plaça de l'Ajuntament fins a la tribuna oficial en la Rambla.

13.00 hores. Desfilada de la Colla de Nanos i Gegants d' Alacant. Recorregut: Altamira, Rambla i Alfonso el Savi.

14.00 hores. V Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Fuegos Artificiales del Mediterraneo.

18.30 hores. II Sessió d'Ofrena de Flores . Recorregut: Alfonso El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Carrer San José, Cocatedral, Sant Nicolás, Rafael Altamira, Plaza de l'Ajuntament.

22.30 hores.Revetles a Barracas i Racós.

DILLUNS 23 DE JUNY

12.30 hores. Lliurament de premis de l'Ofrena de Flores en el Mercadito de Fogueres.

14.00 hores. VI Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Piritecnia Hermanos Ferrández

20.00 hores. LXVI Desfilada folklòrica internacional . Mostra del folklore i les tradicions de la Comunitat Valenciana, comunitats i països convidats. Recorregut: Alfonso El Savi, Rambla de Méndez Núñez, Rafael Altamira i Plaza de l'Ajuntament.

22.30 hores. Revetles a Barracas i Racós.

DIMARTS 24 DE JUNY

14.00 hores. VII Sessió del Concurs de Mascletás en Estels. Pirotecnia Hermanos Sirvent.

20.00 hores. Missa oficial de Fogueres en la Cocatedral de Sant Nicolás.

00.00 hores. Tret de la monumental palmera des del cim del Mont Benacantil a càrrec de la Pirotècnia Germans Sirvent (composta per 1200 cohetones i amb un radi de 300 metres) i a continuació la Nit de la cremà, començant per Foguera Oficial en la plaça de l'Ajuntament. Seguidament cremà de la resta de fogueres en cadascun dels districtes de la ciutat.

DES DEL 25 FINS AL 29 DE JUNY

00.00 hores.Totes les nits, concurs de Focs Artificials a la Platja del Cocó.

Dimecres 25- I sessió. Pirotecnia Turis.

Dijous 26 – II sessió. Pirotecnia Fuegos Artificiales del Mediterraneo. Divendres 27 – III sessió. Pirotecnia Hermanos Ferrández.

Dissabte 28 – IV sessió. Pirotecnia Gironina Diumenge 29 – V sessió. Pirotecnia Hermanos Sirvent

El diumenge 29 a les 19.00 hores, prèviament a l'últim tret del concurs, es realitzarà la Desfilada del Coso Multicolor. Una desfilada de carrosses on es llança confetti de colors. Itinerari: Plaza dels Estels, Avinguda d'Alfons X el Savi.

Este Calendari de les Fogueres d'Alacant 2025 està subjecte a canvis ja que a vegades hi ha actes que han de canviar de data u hora per diversos motius

Els nostres comerços

YAMAHA

ALICANTE MOTOR

MT-07 y AMT 2025 | R9 2025 | Nmax 125 Tech Max 2025 | Ténéré 2025

YAMAHA
Revs Your Heart

Avda. Benito Pérez Galdós, 64. 03005 ALICANTE

Tfno: 965123379

Mahou recomienda un consumo responsable 5,5º

¡Os deseamos unas felices Hogueras!

NUESTROS SUPERMERCADOS

C/ Bahia, 3	☎ 965 289 084
Avda. Benito Pérez Galdós, 49	☎ 965 985 228
Avda. Escandinavia, 2 (Santa Pola)	☎ 966 698 152
C/ Monte Santa Pola, 13 (Santa Pola)	☎ 966 697 975

EL SOCORRISMO
EN LA COMUNIDAD VALENCIANA

SERVICIOS DE SOCORRISMO

EN ESTABLECIMIENTOS
HOTELEROS DEL MEDITERRÁNEO

630 717 771

hazazelsos@gmal.com

Enmarcaciones PasPar Tú Cuadros

Paspartú - Enmarcaciones

Les desea felices fiestas de Hogueras

Pintor Cabrera 14 · 03003 ALICANTE - Tlf. 965508684
paspartualicante@gmail.com

nobe energía
Grupo ZENER Telecomunicaciones

¡Aprovecha esta oportunidad!

Nobe Energia

Tu Comercializadora Eléctrica Experta en Comunidades de Propietarios y Particulares

- Estudios gratuitos de Potencia y Energía
- Departamento de Atención al Cliente propio
- Agente Personalizado
- Tarifas Competitivas
- Gestión con Distribuidora
- Oficina del Cliente
- CAES Certificado Ahorro Energético
- Preinstalación Cargador VE

C/ Hermosilla, 4, 1° Dcha
28001 Madrid

www.nobe.es
comercial@nobe.es
900 525 662

C/ Francisco Umbral, 5, nave 17
47197 Valladolid

FELICES FIESTAS
DESDE
MORA SOLUTIONS

TE ASESORAMOS DE FORMA GRATUITA

mora solutions | Punto de atención Clientes | Iberdrola

Llámanos para saber más:
965 416 410

CONSULTA NUESTRA WEB:
WWW.MORASOLUTIONS.ES

VISITA NUESTRAS OFICINAS

Avda. Finlandia nº 15
GRAN ALACANT

C/ Muelle, 13
SANTA POLA

C/ Ejércitos Españoles, 4
ALFAZ DEL PI

C/ Alejandro Seiquer, 11
MURCIA

C/ Ramón Gallud, 12
TORREVIEJA

AENOR
Empresa Registrada
ISO 9001
ER-0046/2016

SK
www.skobras.es
Obras y servicios

GRUPO RENOVAK
BUILDING COMPANY

Hermanos Escamez
Seguros e Inversiones

T +34 965 93 93 63
hermanos.escamez@agencia.axa.es

Juan De La Cierva 38 Bajo Local 1
03560 Playa Muchavista - El Campello

AXA

Estingper

ESTUDIO DE INGENIERÍA Y PERITACIONES, S. L.

PERITACIÓN DE SEGUROS

Available on the iPhone App Store :estingper

Calle Pintor Lorenzo Casanova, 15 2E

03003 ALICANTE

965 103 506

FAX 965 103 113

estingper@estingper.com

FUP

REFORMAS Y SERVICIOS

REFORMAS INTEGRALES DE VIVIENDAS

PINTURA DE VIVIENDAS (INTERIOR Y EXTERIOR)

FONTANERÍA DE TODO TIPO

IMPERMEABILIZACIONES

PEQUEÑOS TRABAJOS DE ALBAÑILERÍA

TRABAJOS DE ALTURA / VERTICALES

REPARACIÓN DE FACHADAS, TERRAZAS, BALCONES

SUSTITUCIÓN DE CRISTALES DAÑADOS

LES DESEAMOS UNAS FELICES HOGUERAS

CALLE ANGEL LOZANO 18, 1º

03001 ALICANTE

646 204 104

FUP.OBRASYSERVICIOS@GMAIL.COM

FERNANDO BROTONS
ADMINISTRACIÓN DE FINCAS Y GESTIÓN DE ALQUILERES

Administrador
Fincas
Colegiado

Tú
Comunidad
en las mejores manos

965213100
info@brotonsadministradores.com
www brotonsadministradores.com
C/Angel Lozano, 10 2º Izd. - ALICANTE

Costa™
Blanca
ALICANTE • SPAIN

costablanca.org

miloto

Tu app de lotería

Llevamos más de 100 años repartiendo grandes premios entre nuestros clientes. **Descarga ahora nuestra app para iOS o Android y sé el siguiente ganador:**

¡¡También puedes visitar nuestra web!!

DISPONIBLE EN Google Play

DISPONIBLE EN App Store

Calle Portugal, nº35, Alicante

La Administración de lotería nº6 de Alicante "El Negrito" os desea

¡FELICES FIESTAS!

BULEVAR PLAZA

EL CENTRO COMERCIAL DE ALICANTE

Tu centro comercial en el centro de Alicante

Bulevar Plaza Alicante

@BulevarplazaALC

@BulevarplazaALC

@ bulevar.plaza.alicante@gmail.com

Avenida de la Estación 5
03003 Alicante

www.bulevarplaza.com

THE BEST CANTINA IN TOWN
ALICANTE
CANTINA ALICANTE
MEXICAN CALIFORNIAN RESTAURANT
Since 1492
C/Pintor Cabrera,12
ALICANTE
965 22 80 45
MARGARITAS
CLÁSICA
TAMARINDO
GUAYABA
FRESA
MANGO
COCKTAILS
MICHELADA
OJO ROJO
COCOLOCO
COCHINITA
BURRITO
QUESADILLAS
TACO ALAMBRE, PASTOR
AGUAS
FLOR
DE JAMAICA
TAMARINDO
Visita nuestra página web para más platos:
www.cantinaalicante.es

DESATASCOS
TORREGROSA
EMPRESA LIDER EN SERVICIO
DE LIMPIEZA DE ALCANTARILLADO,
FOSAS, DEPURADORAS Y
REHABILITACIÓN DE TUBERIAS
DE LA PROVINCIA DE ALICANTE
DESATASCOS
TORREGROSA
965 25 36 70
Av. Conde de Lumiares, 35, 1ºD,
03010 Alicante
965 253 670

TELLO
ABOGADOS
www.telloabogados.es
Alicante, Av Maisonnave n ° 3, 2 ° A
+34 965 204 877
info@telloabogados.es

SIMPLEMENTE DIFERENTES

Loterías y Apuestas del Estado

Rafael Lledó Esplá

Expendeduria Nº27

Les desea Felices Fiestas de Hogueras

Loterías y Apuestas del Estado

Tabacos, timbres, Artículos de fumador y regalos

C/Benito Pérez Galdós, 32 - ALICANTE
TFO: 965 21 68 63

Coches por suscripción mensual

Para los que creen que comprar un coche es cosa del pasado.

Cero preocupaciones: seguro, mantenimiento, ITV, impuestos y asistencia en carretera incluido en una cuota mensual.

¡Muévete, sin ataduras!

movere.es

Movere

OS DESEA
UNAS
FELICES
HOGUERAS
2025

CLÍNICA
MOSQUEIRA

AV. MAISONNAVE, 38 ENTRESUELO1
966300028

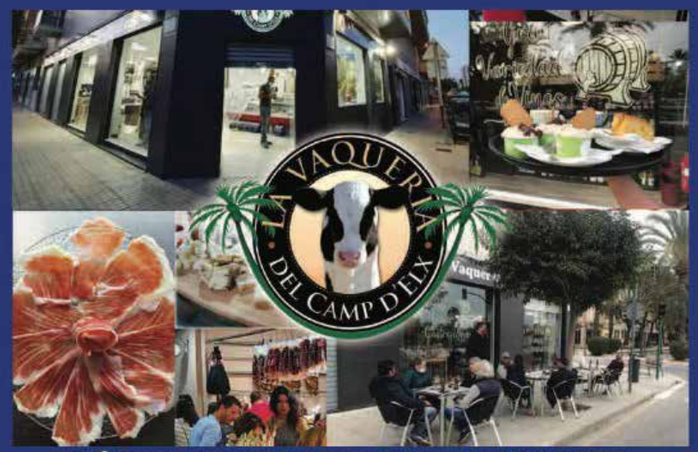
julián lópez

La tienda de las telas

Especialistas en Indumentaria Alicantina

Calle General Lacy 10
03003 Alicante
965 985 189
alicante@julianlopez.es
julianlopez.es

¡¡VISÍTANOS!!

C/ San Juan Bosco, 10 • ALICANTE
Avgda. San Antoni de Padua, 46 • LA HOYA
T. 600 488 802 / 600 488 803

GESCOM
AUTO

COMPRAMOS TU VEHICULO

CON EL MAXIMO PRECIO

ESTYGES

Correduría de Seguros

Vicente Galiana

Nuestra diferencia está en la transparencia.

Avda. Benito Pérez Galdós, 41-1º D · Tel: 965922899 - 965126272 · Fax: 965921448 03005 ALICANTE
e-mail: estyges@estyges.com

CIMER-TEL, S.L.

INSTALACIONES

Televes · Nice · parkingdoor · SERVICIO TECNICO FERMAX

C/ Casiopea, 44 - Local • 03006 ALICANTE
Tels. 965 12 57 50 - 607 571 718 • cimertel@cimertel.com
www.cimertel.com

Electricidad - Telefonía - Alarmas - Antenas - Videoporteros
Control de accesos - Iluminación - Puertas Automáticas Cimer

FEDERACIÓ FALLES DE SANT JOAN ALACANT

SEMPRE AMB LES FESTES

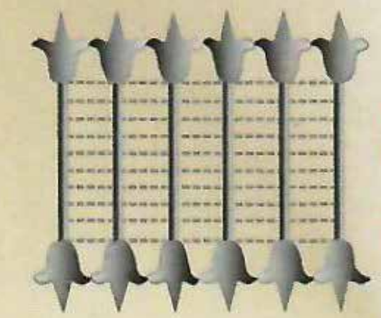
Indumentarista Oficial 2025

Bandas - Banderines - Corbantines

Estandartes, Publicidad Textil, Bordados de logotipos

Don Bordado

Calle Escorpión 1, 03006 Alicante.
TLF. 966 377 620 www.donbordado.es

Cerravi

Taller de Cerrajería & Acero Inoxidable

Partida Torregroses, Nave G-48
03690 SAN VICENTE DEL RASPEIG
(Alicante)
Email: cerravi@hotmail.com

Tel. y Fax: 965 17 92 27
Chato: 656 83 68 72
José: 627 95 07 87

Licoreria
Enoteca

Bernardino

Licorería:
Foglietti, 34-36
96 528 08 73
96 511 18 46
www.bodegabernardino.es

Bodega:
Alberola, 40
96 528 07 25
03007 ALICANTE
info@bodegabernardino.es

PX ASESORÍA PERTUSA, S.L.P.

MERCANTIL – FISCAL – CONTABLE – LABORAL

HERENCIAS

CONCURSO DE ACREEDORES

Plz. Calvo Sotelo, 10, 3ºA, 03003 Alicante
info@asesoriapertusa.com
www.asesoriapertusa.com
965 12 24 89

---

avet | set

LINGERIE & UNDERWEAR

MANUEL MARTÍNEZ AYELA
629 681 855
mmayela@hotmail.es

www.avet.es

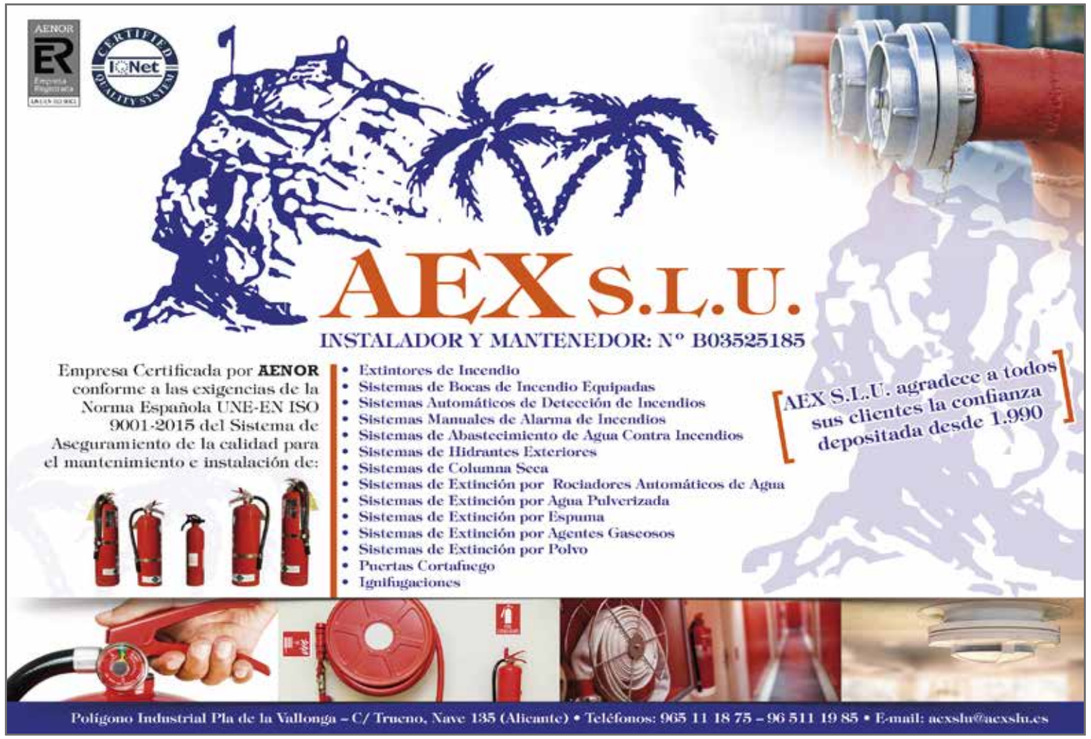
20 AÑOS

ANTRA

REFORMAS, INTERIORISMO, REHABILITACIÓN, MUSEOGRAFÍA

965 201 039

antragic.com

AENOR
Empresa Registrada
CERTIFIED
IQNet
QUALITY SYSTEM
AEX S.L.U.
INSTALADOR Y MANTENEDOR: Nº B03525185
Empresa Certificada por AENOR conforme a las exigencias de la Norma Española UNE-EN ISO 9001-2015 del Sistema de Aseguramiento de la calidad para el mantenimiento e instalación de:
• Extintores de Incendio
• Sistemas de Bocas de Incendio Equipadas
• Sistemas Automáticos de Detección de Incendios
• Sistemas Manuales de Alarma de Incendios
• Sistemas de Abastecimiento de Agua Contra Incendios
• Sistemas de Hidrantes Exteriores
• Sistemas de Columna Seca
• Sistemas de Extinción por Rociadores Automáticos de Agua
• Sistemas de Extinción por Agua Pulverizada
• Sistemas de Extinción por Espuma
• Sistemas de Extinción por Agentes Gaseosos
• Sistemas de Extinción por Polvo
• Puertas Cortafuego
• Ignifugaciones
AEX S.L.U. agradece a todos sus clientes la confianza depositada desde 1.990
Polígono Industrial Pla de la Vallonga – C/ Trueno, Nave 135 (Alicante) • Teléfonos: 965 11 18 75 – 96 511 19 85 • E-mail: aexslu@aexslu.es

L ART DE LES COQUES I EL PA
DESDE
HORNO EL ANTIGUO
1950
EN BENIMAGRELL
Les desea unas Felices Hogueras

El valor de la mujer
en la empresa
aepa
ASOCIACIÓN DE EMPRESARIAS PROFESIONALES Y DIRECTIVAS DE ALICANTE
Únete a la organización empresarial y profesional
de mujeres más importante de la provincia de Alicante
www.aepalicante.net
secretaria@aepalicante.net

OFIBOOK
ARTES GRÁFICAS
IMPREMTA - RETOLACIÓ- OPERADOR DE MÀRKETING DIRECTE - MAILING
TARGETES PVC - LLIBRETS DE FESTA - PUBLICACIONS
CARRER ISLA DE CUBA 66 - 03009 ALICANTE
966 28 28 01 - DANIEL@OFIBOOK.COM
IMPRENTAENALICANTE.ES

Jm2...

JM2FOTO.ES

SOLUCIONES VISUALES
PARA LA VENTA

CONTACTO@JM2FOTO.ES

FOTOGRAFÍA - VIDEO - ESTUDIO - PRODUCTO
DISEÑO - BRANDING - WEB - COPY -SEO - RRSS

DESPACHO DE ARQUITECTURA E INGENIERÍA

TAO

taller de arquitectura y obras

Av. Maisonnave 42, 4º A
Alicante 96 598 44 88
www.taoarquitectura.com

ROQUE

CONSTRUYE TUS IDEAS®

DESDE ROQUE MATERIALES
QUEREMOS DESEAROS UNAS FELICES
HOGUERAS, EN ESPECIAL A NUESTROS
AMIGOS DE DIPUTACIÓN RENFE

SAN VICENTE	VILLAFRANQUEZA	CAMPELLO	NOVELDA	BENIDORM
637 55 77 06	637 82 00 60	694 44 00 64	688 70 90 48	639 98 73 62

TecnoFix

REPARACIONES
PANTALLAS iPhone

	da imagen	LCD Roto
IPHONE 7 8 8+	19 €	25 €
IPHONE X XS XS MAX	29 €	39 €
IPHONE XR 11	35 €	45 €
IPHONE 11 PRO 11 PRO MAX	40 €	55 €
IPHONE 12 12 PRO 12 MINI	45 €	59 €
IPHONE 12 PRO MAX 13 13 MINI	49 €	65 €
IPHONE 13 PRO	65 €	79 €
IPHONE 13 PRO MAX	79 €	99 €
IPHONE 14	65 €	75 €
IPHONE 14 PRO	89 €	99 €
IPHONE 14 PRO MAX	115 €	129 €
IPHONE 15	89 €	99 €
IPHONE 15 PRO	129 €	149 €
IPHONE 15 PRO MAX	129 €	179 €

EN 1 HORA Y CON **6 MESES** DE GARANTÍA

+20€ MONTAJE

966 350 462 Alicante
865 883 998 Elche
865 555 747 Playa de San Juan

bar pepi
Restaurante

Avda. Países Escandinavos
(esq. San Sebastián)
03540 Playa de San Juan (Alicante)
Tel.: 965 26 59 99
barrestaurantepepi@gmail.com

Desde 1986

- ·Desayunos
- ·Almuerzos
- ·Aperitivos
- ·Arroces
- ·Menús
- ·Montaditos
- ·Celebraciones
- ·Reuniones familiares

Saluda al Barrio

TALLERES ORCIL

ELECTROMECÁNICA MULTIMARCA

José y Roberto Orts Rubio desean a la Foguera Diputació – Renfe unas buenas Fogueres 2024

C/ Montero Ríos, 67 – 03012 Alicante

Teléfono 965 24 75 83

Rosa López Makeup Artist y Estética

665 568 032

RESTAURANTE
EL LLOBARRO
RESERVAS: 965262131
653108094
EMAIL: sergiollobarro96@gmail.com
CALLE TURINA, 2 03013 ALICANTE

RED CORNER
SPORTS BAR
ESPECTACULAR AMBIENTE DEPORTIVO
AVENIDA DE LA ESTACIÓN, 5
Y
PERIODISTA PIRULA ARDERIUS, 2
ALICANTE
965 778 509

MOLARDENT
CLÍNICA DENTAL
SOMOS
TU DENTISTA
DE CALIDAD Y
CONFIANZA
www.clinicadentalmolardent.com
Av .Periodista Rodolfo
Salazar, 52
ALICANTE
965165664

MISTER
AUTOMOCIÓN
VALIDO PRESENTANDO ESTA PUBLICACION
GRATIS: REVISION:
-FILTROS -LUCES
-FRENOS - NIVELES DE LIQUIDOS
SERVICIO EN 45 MIN
CAMBIO DE ACEITE
Y FILTRO DE MOTOR
49,99€ MAS I.V.A.
*VALIDO PARA TURISMO HASTA 4 LITROS DE ACEITE
+34 605 09 26 34
C. HERRERIAS 1
SAN VICENTE DEL RASPEIG
POLIGONO CANASTELL
PIDE TU CITA

Ninanino
C/. Pirula Arderius, 8
966 364 238
03001 Alicante
www.ninanino.es
Ninanino

Trofeos
Álvarez
C/ Joaquín Coronel, 1
ELDA (Alicante)
965380011
694 451 311
trofeosalvarez@yahoo.es
www.trofeosalvarez.es
artesanía
comunitat valenciana
LONAS
DISEÑO
MERCHANDISING
PERSONALIZACIÓN
LLIBRETS / REVISTAS
PRODUCTOS PERSONALIZADOS
ALMA CREATIVA
Álvarez
group design
681 921 813
alvarezgroup_design

MERCERIA ISA
CL ALCALDE
BAEZA
SANTAMARIA, 4
03560 EL
CAMPELLO
TELEFONO
689 071 426
Mercería
Isa
Compostura, Lencería,
Ropa de hogar,
Se forran botones

MASIP
Viviendo momentos especiales
SERVICIOS
Dto. -20%

EL POLLO DORADO

★ ★ ★

Comidas caseras para llevar

Avd. Bruselas, 17 - 03540 Playa San Juan
Telf: 965 15 61 57

AGB Asesores

Tu asesoría

Laboral - Fiscal - Contable y Jurídica

Calle Castellar, 1 2ºB

03003 Alicante

(Junto Corte Inglés Maisonnave)

965 923 891

Desea unas Felices Hogueras

a toda la comisión y al barrio

agbasesores.net

ASYCO ASESORES

Desde 1992

C/Arzobispo Loaces, 15 1ºIzda 03003, Alicante

SALUDA AL BARRIO Y A LA COMISIÓN

COMPLEMENTOS-MODA-MALETAS-REGALOS

DK *Les desea felices fiestas de hogueras*

Av. de la Estación, 15 - 03003 ALICANTE

AGRESTE

EQUIPAJES

- MALETAS
- BOLSOS
- MOCHILAS
- PORTAFOLIOS
- CARTERAS

Gral. O'donnell 14, Alicante

agresteequipajes

+34 680 430 864

AGU – CONSERVAS VINOS Y CAVAS

AGU CONSERVAS VINOS Y CAVAS

ESPECIALIDADES

VINOS

PRODUCTOS ALICANTE

Telf. 619644451-965927854 *www.agu-conservas.com*

CARRATALÁ-COLOMA

AGENCIA DE SEGUROS

ESPECIALISTAS EN SEGUROS DE AUTO, VIDA, HOGAR Y COMUNIDADES

FERNANDO CARRATALÁ

LINA COLOMA

Avda. de Alcoy 145 Bajo

03009 Alicante

647507912 - 965256530

ar.campoamor@reale.es

CM

CHERIE MAISON

Mueble - Decoración - Regalo

General O'Donnel 7
03003 Alicante

965 984 301 628 381 004

cheriemaison.es

info@cheriemaison.es

CIOCCOLATO

Puro d'Italia

ARTIGIANALE

CHOCOLATES Y
HELADOS ITALIANOS
ARTESANALES
SIN GLUTEN

Calle SAN FRANCISCO,38

03001

ALICANTE

(calle de las setas)

CINÉTIKA
MEDIA

Escuela de cine y teatro

Representación
de artistas

Dando luz al talento
alicantino

Teléfonos
de contacto
965 30 99 25
699 394 202

contacto@cinetikamedia.com

C/. Manuel Antón, 2
Entlo. 03110
Mutxamel, Alicante

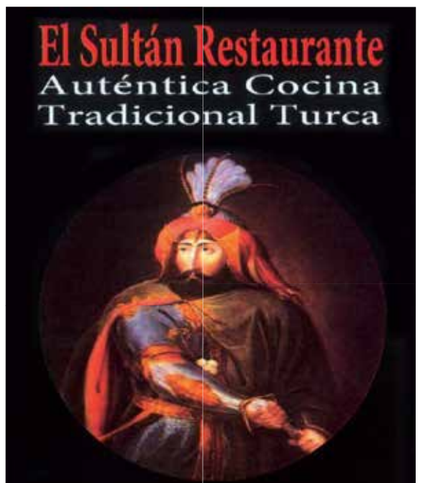

EL LA CON BERNARDA

C/ Labradores, 13 - Alicante - 639 679 260

El Sultán Restaurante

Auténtica Cocina
Tradicional Turca

Tel. 965 98 42 57
Avda. Dr. Gadea, 11
Alicante

RESTAURANTE
CRANKA
LE DESEA A TODA LA COMISIÓN
Y AL BARRIO
UNAS FELICES HOGUERAS

CALLE NIEVE 10
03006 ALICANTE
POLIGONO INDUSTRIAL
PLA DE LA VALLONGA

Cafetería Cervecería

Los Cerezos

Desayunos

Bocadillos variados

Gran surtido en Tapas

Platos combinados

Menús diarios

Avda. Pintor Xavier Soler, 2.- 03015 Alicante

Teléfono 966 355 919

ENTREAGUAS

SOCORRISMO ACUÁTICO S.L.

WWW.ENTREAGUAS.ES

Les desea

¡¡Felices Fiestas!!

EntrePanes

C/ PINTOR CABRERA, 9 ALICANTE
TEL. 668 564 348 / 697 709 350

LES DESEA A SUS CLIENTES
UNAS FELICES HOGUERAS

Farmacia

GARCÍA QUILEZ

C/ GENERAL LACY, 12 – BAJO
03003 ALICANTE
farmaciagarciaquilez@gmail.com

TFNO. 965 166 391

Frutería DANIEL

Su tienda de siempre saluda al barrio.

General Lacy, 13 Tlf. 965 13 04 61
03003 ALICANTE

desde 1960 MESÓN de
LABRADORES
RESTAURANTE - ARROCERÍA

C/ Labradores, 19 - Alicante - 965 204 846

SUPERMERCADO
Manzanares

Antonio Gómez Sánchez

Saluda al Barrio

Avda. Bruselas, 16
965 044 418
PLAYA DE SAN JUAN
(Alicante)

GISMERO

PELUQUERÍA CABALLEROS E INFANTIL

Avda. Bruselas, 12 - C.C. Garden, Local 71
Teléf.: 965 15 99 96 - 03540 San Juan Playa
(Alicante)

JHONNY ROQUE
BARBER AND STYLIST

CALLE GÓNGORA 12

(Junto plaza Manila)

673 746 624

MADCAMISETAS
Todo Tipo De Camisetas ,
Polos, Sudaderas Y Polares
Personalizados
Para Empresas, Peñas, Fiestas,
Despedidas Y Sobre Todo
Para Hogueras

Miguel Angel Delgado
madcamisetas@gmail.com
628 131 786

ELJULI
CREATIVE FLOWERS
- EST. 2008 -

C/ CALLOSA DEL SEGURA Nº2
622060601 - 966384086
@ELJULICREATIVEFLOWERS

La cocina del buen comer

C/. Alemania, 17 - Tlf. 965 22 80 98
síguenos en facebook.com/lacocinadelbuencomer
lacocinadelbuencomer.com

PAPELERÍA
A2

C/ Petrer nº2 local izq.
03112 Villafranqueza, Alicante
e-mail: a2papeleriaalicante@gmail.com
TELÉFONO Y WHATSAPP 633 290 963

Todo tipo de material escolar, libros de texto y lectura, encuadernaciones, plastificaciones, fotos carnet, regalos, revistas, Parcel Shop GLS Etc…

A todos los Foguerers,
deseamos que paséis unas felices
Fogueres de Sant Joan

FOGUERA
DIPUTACIÓ RENFE

Costablanca
Decoración
REFORMAS EN GENERAL

- PRESUPUESTOS SIN COMPROMISO
- ALICATADO DE BAÑOS, COCINAS, ETC...
- PINTURA DE PISOS Y LOCALES COMERCIALES
- FONTANERIA EN GENERAL
- INSTALACIONES DE GAS Y REVISIONES ITG
- PULIDOS Y CRISTALIZADOS
- IMPERMEABILIZADO TERRAZAS, FILTRACIONES
- COLOCACION Y MONTAJE DE ALUMINIO EN BAÑOS, TERRAZAS, GALERIAS, ETC...
- REVESTIMIENTOS EN FACAHADAS
- MANTENIMIENTO DE COMUNIDADES EN GRAL.
- CARPINTERIA DE MADERA Y CERRAJERIA
- REPARACION Y MONTAJE DE PERSIANAS

965 120 469

Alipark.es

Francisca Delgado Delgado

Calle Medico Pedro Herrero 4

606 458 386

info@alipark.es

os desea unas
Felices Hogueras

A TOTS ELS NOSTRES COL·LABORADORS
NOMÉS PODEM DIR-VOS GRÀCIES

Carta al desconegut:

El mapa polític/econòmic està en constant canvi; els successos ens fan plantejar noves perspectives, nous enfocaments.

La comunicació ha canviat de màscara. Ara s'amaga i es filtra en la percepció dels subjectes molt sigilosament. Els individus som més intel·ligents, i d'això la publicitat és conscient. Ja no es dedica a vendre, ara juga amb nosaltres.

La publicitat convencional no és efectiva. Arribarà algun dia que les impremtes tradicionals només existiran en els llibres d'història. Per això, algun dia es veurà reflectit en alguna foguera i els nostres nets es preguntaran: Què eren les impremtes? Déu no ho vulga; si és que existeix, clar.

Nosaltres no sols som una impremta. Som comunicadors. No sols pensem a imprimir; canalitzem la nostra creativitat a convertir els objectius dels nostres cllientes en assoliments. Identifiquem les necessitats d'ells i optimitzem els seus costos; generem més solucions que es tradueixen en beneficis. No sols econòmics, si no socials.

El nostre èxit depèn d'ells. Si els nostres clients sobreviuen, probablement, i només probablement, nosaltres també. Si la nostra creativitat es tradueix en èxit, al menor, romandrem.

Si no ho aconseguim, perirem en els llibres d'història recent i serem recordats en esdeveniments amb els Carnestoltes, Ninots, Disfresses, Fogueres...

***Johannes Gutenber,** sempre seràs recordat.*

OFiBOOK
ARTES GRÁFICAS
Carrer Illa de Cuba 66
03009 Alacant
Tel 637 71 73 76

En 2025 més de quaranta comissions de festes, tant de fogueres, moros i cristians i festes patronals han confiat en nosaltres per a produir l'únic element de la festa que promou la cultura i és perenne: el llibret.

FOGUERA
DIPUTACIÓ RENFE 2025

OFiBOOK
ARTES GRÁFICAS